
M
243
20

hesiod. et alia

oratio quae dam Ver[illegible]
Marci Tullij Ocero[illegible] moria
Artificiali Graece.

[illegible] rcoles a xbyueas del mes
de agosto le comencaron a
dar rracion al bachiller molo
y dasele de rracion mediore
al y dos libras de pan
cada dia

[illegible]
[illegible]
en medio dela [illegible] del leonero

los lugares do se haze el [illegible]
[illegible]
Sant munoz
la guerra
gallegos
la sagrada

Lenguados
Azedias
Azeytunas
Palomas
torcazas
Camarones
Perdigones
Conejos
Cabritos
muy gordos
de leche
Alcaparras
quando las ay
Lechugas
con vinagre
en qualquier tpo
Lengua de
ternera cozida
y assada
Ubre de ternera

Theogonia hesiodi
Scutum herculis
Theognis
Phocylides
Pythagoræ aurea carmina
Euripidis Phoenissæ
Pindari olympia
Aristophanis duæ comediæ
Demosthenis orationes ~~olympiæ duæ~~
olynthiacæ
Cicero de memoria e latino in græcum sermonem versus

Quesso de leon
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
Manteq̃llas
Pastillos

Phocylides

Vino el pasezilla a veynte y
cinco de otubre - dase la
razion que a los otros

Lechoncico pequeño
Cabeça de carnero
el sabado
Agua almaçagada. saber la forma que
tiene es toledo
Membrillos de toledo
que son los mejores de
castilla
Cardos al tpo

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

pues de puerco para cenar
patos en cecina
vaca en cecina de vizcaya

M
243

M. Muñoz

Dr. Forcada

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

ΘΕΟΓΟΝΙΑ ΗϹΙΟΔΟΥ.

Μουσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵθ' ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται· καὶ βωμὸν ἐρισθενέος κρονίωνος.
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα πρεμνοσοῖο·
καὶ ἵππου κρήνης, καὶ ὀλμεοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ ἐξικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς ἱμερόεντας· ἐπερώσαντο δὲ ποσσίν.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι στοῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι.
ὕμνεσαι δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν ἥρην
ἀργείην· χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν·
κούρην τ' αἰγιόχοιο διὸς γλαυκῶπιν ἀθήνην·
φοῖβον τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν·
ἠδὲ ποσειδάσονα γαιήοχον ἐννοσίγαιον·
καὶ θέμιν αἰδοίην· ἑλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην·
ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε διώνην·

Musae
ἀρχέειν
Helicon

permessus
Hippocrene

UNIVERSITAS

λητώ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτω.
ἠώ τ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην.
γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέγαιναν.
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερόν γένος αἰὲν ἐόντων.
αἵ νυ ποθ' ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
ἄρνας ποιμαίνον θ' ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
τόν δὲ δέμε πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο
ὑba musarum ποιμένες ἄγραυλοι κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἷον.
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
ἴδμεν δ' εὖτ' ἂν ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι
ὡς ἔφασαν κοῦραι διὸς μεγάλου ἀρτιέπειαι
Laurea καὶ μοι σκῆπτρον ἔδων δάφνης ἐρίθηλε ὄζον
δρέψασαι θηητὸν ἐνέπνευσαν δέμοι αὐδὴν
θείην, ἵνα κλύοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρότ' ἐόντα.
καὶ μ' ἐκέλον θ' ὕμνειν μακαρ γένος αἰὲν ἐόντα.
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τί ἠμοιταῦτα περὶ δρῦν, ἢ περὶ πέτρην.
τύνη. μουσάων ἀρχώμεθα. τὰι δὲ ἴ πατρὶ
ὕμνεῦσαι τέρποισι μεγαυνόον αἰὲν ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρότ' ἐόντα.

φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ.
ἐκστομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρός,
ζηνὸς ἐρισδούποιο, θεῶν ὀπὶ λειριοέσσῃ,
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος ὀλύμπου.
δώματα τ' ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσε ἵεσθαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οἷς γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν.
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δοτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε ζῆνα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
ἀρχόμεναι θ' ὕμνευσι θεαί· λήγουσαι τ' ἀοιδῆς.
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστος.
αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
ὕμνευσαι τέρποισι δ' ἰὸς νόον ἐντὸς ὀλύμπου,
μοῖσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
τὰς ἐν πιερίῃ κρονίδη τέκε παρὶ μίγεσθαι
μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλευθῆρος μεδέουσαι.
λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηρᾶν.
ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα ζεύς.
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἐὴν, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλ' ἐτελέσθη,

Muse

Mnemosine

ἡ δὲ τε κἐννέα κούρας ὁμόφονας· ἧς σὶν ἀοιδὴ
μέμηλε τὲν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις
τὔτθον ἀπὰ κροτάτης κορυφῆς νιφόεντος ὀλύμπου.
ἐν θάσφιν λιπαροίτε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
πὰρ δ' αὐτῆς χαίτεσ καὶ ἵμερος οἰκὶ ἔχουσιν
ἐνθαλίης. ἐρατὼ δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι.
αἱ τὸ τίσαν πρὸς ὄλυμπον ἀταλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ. περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέγαινα.
ὑμνεύσαις. ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει.
νισόμεν πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
αὐτὸν σχῶν βρόντων, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν.
κρατεῖ νικήσας πατέρα κρόνον. οὐδὲ σκάστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφαδε τιμάς.
ταὐτάρα μοῦσαι ἄειδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
ἐννέα θυγατρες μεγάλου διὸς σκεπιαῖαι.
κλειώ τ' εὐτέρπητε, θάλειά τε μελπομένητε
τρυψιχόρη τ' ἐρατώ τε, πολύμνιά τ' οὐρανίητε.
καλλιόπη θ' ἥδε προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασάων.
ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
ὅντινα τιμήσουσι διὸς κοῦραι μεγάλοιο.
γεινόμενόν τ' ἐπίδωσι διοτρεφέων βασιλήων.

Olympus

Clio
Euterpe
Polymnia
Urania
Calliope
Terpsichore
Erato

Thalia
Melpom

rhetorica regibus necessaria

τῷ μὲν ὑπὸ γλώσσῃ γλυκερὼ χείουσιν ἀοιδήν.
τοῦ δὲ πὲ ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα. οἱ δὲ νυλαοὶ,
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας.
ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ὑπὸ σταμένως κατέπαυσε.
τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μηλάτροπα ἔργα τελεῖσι.
ῥηϊδίως μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενοι δ' ἀνὰ ἀστυ θεὸν ὡς ἱλάσκονται.
αἰδοῖ μειλιχίῃ. μηλὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
οἵατε μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ὑπὸ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
ἐκ δὲ διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα μοῦσαι
φίλωνται. γλυκερὴ οἱ ἀποστόματος ῥέεν αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ,
ἄζηται καρδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδός.
μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψα δ' ὃ δυσφροσύνεα ὑπὸ λήθεται. οὐδὲ τι κηδέ
μέμνηται. ταχέως δὲ πρὰ ἔτραπε δῶρα θεάων.
χαίρετε τέκνα διὸς. δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

opus regni

poetae

usus poeticus

κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
οἵ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστρόεντος·
νῦκτός δὲ δνοφερῆς, οἷς θαλμῦρος ἔτρεφε πόντος·
εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπάρϊτος οἶδμα τε θύων·
ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δοτῆρες ἐάων·
ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο·
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον ὀλύμπον·
ταῦτά μοι ἔσπετε μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχοισαι,
ἐξ ἀρχῆς· καὶ εἰπαθόβι πρῶτον γένετ' αὐτῶν·

Chaos
Terra
Tartara
Amor
Herebus
Nox
Aether
Dies

ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ' αὐτὰρ ἔπειτα
γαῖ' εὐρύστερνος πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἀθανάτων, οἳ ἔχοισι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου·
τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἠδ' ἔρως· ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων αὐθρωπ-
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον, καὶ ἐνίφονα βουλὼ·
ἐκ χάεος δ' ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ γένετο·
νῦκτὸς τ' αὖ τ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγένοντο·
οἷς τέκε κυσσαμένη ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα

Γαῖα δέ οἱ πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
οὐρανὸν ἀστερόεντα θεὴν ἵνα μιν σάοι πᾶσιν
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ θεαὶ ἐρατοὺς ἐνάουλα
νύμφας. αἳ ναίουσιν ἀωτήεντα κατ' οὔρεα βαιὰ
νυμφάων. αἳ νιφόεσ

Gigantes filij terrae celeq:

Cottus
briareus
Gyges

ἄλλοι δαὶ Γαίης τ᾽ καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοεργοὶ ἄνακτες.
κόττός τε βριάρεώς τε, Γύγης θ᾽ ὑπερφίαλον τέκνον.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμοιο φύοντο
ἀπλατοι· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
ἰφθίμους δ᾽ ἄπλητος κράτεϊ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅσοι δὲ Γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων· ἐφετμήσι δ᾽ ἤχθοντο πατρὶ
ἦρχεν. καὶ τῶν μὲν ὅπως ἐς φῶς τ᾽ ἐγένοντο,
πάντας ὑπερφίαλον, καὶ ἐπ᾽ φάος οὐκ ἀνίησιν
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ᾽ ἐπέρυκε ἔργῳ
οὐρανός· ἐν δ᾽ ἔντοσθε γυναιξὶ ζοφερὰ στυγερῇσι,
γαίης ἐν κευθμῶνι. δολίην δὲ κακὸν ἐπεφάσθαι τέχνην.
αἶψα δὲ σοὶ πάντα γένος πολιοῦ ἁλὸς ἐκμολὸν,
falx saturnia
τεῦξαι μετὰ δρέπανον καὶ ἐπέφασθε παισὶ φίλοισι·
ἔπ τε δέθρασύνοσα φίλον τέκνον ἤτορ.
παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀλιτεμεν ἀρχὸν, ἅτε κέκηθε
τοῦθ᾽ ἅλις, ἀλγεινῶς γὰρ ἐκακοτέχνευε νόῳ ἔνι
ὔμμες δ᾽ ἐπειτ᾽ ἀφίκεσθε μετὰ λώβην ἐρατεινὴ.
ὣς φάτο· θάρσησαν δὲ ἅπαντες· οὐδέ τις αὖτ᾽ ἦν
ἀνὴρ

φθέγξατο. θαρσήσας δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης
ἄψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.
μῆτερ. ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι — ὕβα satni
ἔργον. ἐπὶ πατέρος γε δύσωνυμος οὐκ ἀλεγίζω
κιμεστοῦ. πρότερος γὰρ ἀγκεῖ μήσατο ἔργα.
ὥς φάτο. γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ. ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα. δόλον δὲ πεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας οὐρανός. ἀμφὶ δὲ γαῖαν
ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο. καίρ, ἐτανύσθη.
πάντη. ὁ δὲ κ' λόχοιο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ. δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἅρπην.
μακρὴν καρχαρόδοντα. φίλου δ' ἀπόμηδε πατρὸς — sat pr
ἐσσυμένως ἤμησε. πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἐκφύγε χειρός.
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθ' αἱμάτοεσσαι,
πάσας δέξατο γαῖα. περιπλομένη δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' ἐρινύς τε κρατερὰς. μεγάλους τε γίγαντας, — furie gigantes
τείχεσι λαμπομένους δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
νύμφας θ' ἃς μελίας καλέουσ' ἐπὶ πάρονα γαῖαν. — Nyphe melie
μήδεα θ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι

venus aphrogenia

κάτβαλ' ἀπὴ πάρου πολλῦκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πολὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λεκὴς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ'· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο κύπρον
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλήθεος· ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' ἀφροδίτην
ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον κυθέρειαν
κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη· ἀτὰρ κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε κυθήροις·
κυπρογένειαν θ' ὅτι γένετο πολυκλύστῳ ἐνὶ κύπρῳ·
ἠδὲ φιλομήδεα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη·
τῇ δ' ἔρως ὠμάρτησε, καὶ ἵμερος ἕπετο καλός·
γεινομένῃ τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ·
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλοιπε,
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματα ἐξαπάτας τε·
τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε μειλιχίην τε·
τοὺς δὲ πατὴρ τιτῆνας ὠνόκλησιν καλέεσκε
παῖδας νεικεῖ μέγας οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τοὺς ταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι

Aprodite
Cythera
Cypros

Amor

dotes veneris

Titanes

titanes gr

Noctis filij

Ἔρεβον. τοῖς δὲ πρὶν τὰ τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι
νὺξ δὲ τέκε στυγερόν τε μόρον, καὶ κῆρα μέλαιναν
καὶ θάνατον. τέκε δ' ὕπνον. Στίκτε δὲ φῦλον ὀνείρων
οὐτὸ νικοιμηθεῖσα τέκε νὺξ ἐρεβεννή.
δεύτερον αὖ μῶμον, καὶ ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν
ἐσπερίδας θ' αἷς μηλαπρὴν κλυτοῦ ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα κρατὴ.
καὶ μοίρας καὶ κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους.
κλωθώ τε, λάχεσίν τε καὶ ἄτροπον. αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι δίδοισιν, ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασιν ἐφέπουσι,
οὐδέποτε λήγοισι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο.
πρὶν γ' ἀπὸ ἐῷ δώωσι κακὴν ὀπίν, ὅστις ἁμάρτη.
τίκτε δὲ καὶ νέμεσιν πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
νὺξ ὀλοή. μετὰ τὴν δὲ πάτην τέκε καὶ φιλότητα
γῆρας τοὐλομένον, καὶ ἔριν τε κρατερόθυμον.
αὐτὰρ ἔρις στυγερή, τέκε μὲν πόνον ἀλγινόεντα
λήθην τε λιμόν τε, καὶ ἄλγεα δακρυόεντα
ὑσμίνας τε φόβους τε μάχας τε, ἀνδροκτασίας τε.
νείκεά τε. ψευδέα τε, λόγους ἀμφιλογίας τε.
δυσνομίην ἄτην τε συνήθε' ἀλλήλοισιν.
ὅρκον θ' ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους

Mors
fatum
somnus
Insomnia
dedecus
hesperides
parce
cloto
Lachesis
Atropos

Nemesis
deceptio
senectus
cōtentio
eius filij

labor

oblivio: fames. dolores. bella. Timores
pugne. cedes. Discordie. Mendacia
preuaricatio legū. Nocumentū. Iusiurandū

filij maris. pontj

πημαίνει. ὁ τε κέντις ἑκὼν ἀνίορκον ὀμόσσει.

Nereus

νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα, γείνατο πόντος
πρεσβύτατον παίδων. ἀτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὕνεκα νημερτὴς ἐστὶ καὶ ἤπιος. οὐδὲ θεμιστέ-
λη θεῶν. ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.

Thaumas

αὖτις δ' αὖ θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα φορκὺν

phorcin

γαίη μισγόμενος, καὶ κητὼ καλλιπάρηον.

ceto

εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσα.

Nereides

νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρεα τέκνα θεάων

doris

πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ δωρίδος ἠυκόμοιο
κούρης ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο.

noia nymphae

πρωτώ τ' εὐκράτητε. σαώ τ' ἀμφιτρίτητε.
εὐδώρητε, θέτιστε, γαλήνητε, γλαύκητε
κυμοθέη, ἀπειώτε θοῦ. θαλίη τ' ἐρόεσσα.
πασιθέη τ' ἐρατώτε, καὶ εὐνείκη ῥοδόπηχις
καὶ μελίτη χαρίεσσα. καὶ εὐλιμένη καὶ ἀγαυή,

doto

δωτώ τε, πρωτώ τε, φερουσάτε δῶ ἀμένητε.
νησαίη, καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια.

galathea

δωρίς, καὶ πανόπη, καὶ εὐιδὴς γαλάτεια,
ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ ἱππονόη ῥοδόπηχις

cymodoce

κυμοδόκη θ' ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν κυματολήγῃ

Nereides

ρεῖα πραΰνῃ· καὶ εὐσφύρῳ ἀμφιτρίτῃ,
κυμώτ' ἠϊόνητε· εὐστέφανός τ' ἀλιμήδη.
Γλαυκονόμη φιλομειδὴς καὶ ποντοπόρεια,
λειαγόρητε, καὶ ἐυαγόρη, καὶ λαομέδεια,
πουλυνόμητε, καὶ αὐτονόη, καὶ λυσιάνασσα
ἐυάρνητε, φυλὼ τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος
καὶ ἐλαμάθη χαρίεσσα δέμας· Δίητε μενίππη.
νησώτ' ἐυπόμπητε, θεμιστώτε προνόητε
νημερτὴς θ' ἡ πατρὸς ἀχεινόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα ἀμύμονα ἐργὰ δεῖαι.
θαύμας δ' ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ' ἠλέκτρην· ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν ἶριν,
ἠυκόμους θ' ἁρπυίας, ἀελλώτ' ὠκυπέτην τε.
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
ὠκείης πτερύγεσσι· μηταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
φόρκυνι δ' αὖ κητὼ γραίας τέκε καλλιπαρήους
ἐκγενετῆς πολιάς· τὰς δὴ γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοί, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι·
πεφρίδω τ' εὔπεπλον, ἐννυώτε κροκόπεπλον
γοργοὺς θ' αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο.

Aello ocypete

electra
ris.
Harpye

vetule phor
cinides

pephrido
enio

gorgones

Hesperides
Stheno
Euryale
Medusa.
Perseus
Chrysaor
Pegasus
Gorgon
Erythia
Triptbe
Orthos
Eurytion
Cetus proles.

ἀγαπῆι, θεὸς νύκλος· ἵνα δὲ σθένος ἀλίσφυρος
σθενιὼ Ἀρυάλη τε, μέδουσά τε λύγρα πάθοισα·
ἡ μὲν ἐὴν θνητήν· αἱ δ' ἄθανάτοι καὶ ἀγήρω
αἰὼ ἔσῶ. τῆσι δὲ μιῆι παρελέξατο κυάνοχαίτης,
ἐν μαλακῶι λειμῶνι, καὶ ἀνθέσιν ἠρινοῖσιν.
τῆς δ' ὅτε δὴ πρόσθε κεφαλῆς ἀποτέρυθεν ἔντα,
ἐξέθορε χρυσάορ τε μέγας, καὶ ἵππος Πηγάσσος
τοὔνεκα δ' ἐσσύμενοι ἦν, ὅτι ἀμφὶ κεδνοῦ πρὰ πηγὰς
γένετ'. ὁ δ' ἄορ χρύσεον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι
χώρου ἀπὸ πάλμενος θεσπεσίων θνατὰ μητέρα λίπε,
ἵκετ' ἐπ' ἀθανάτους. ἔνθα δὲ δώματα ναίει.
βροντήν τε στυγερήν τε φέρων ἀδινήν τε μεγίστην
χρύσαορ ἀρτέκε δεινὸν ἐρικυδέος Γηρυονῆος
νόσφιν ἐξεναρίξε βίηι Ἡρακληείηι,
βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι δι' ἐρρῶτα σὺν ἐρύθηι,
ἠμάθῳ, ὅτε δὴ βόας ἤλασεν ἐρυμνὸν ἐς Τίρυνθα,
Ὠκεανὸν διαβάς· ἐπὶ δ' Ὄρθον κύνα καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
πέφνε κατ' εἰρόεντι σφὴν κλῄσθεν σὺν κεδνοῦι·
ἡ δ' ἔτεκε κλυτὸν ἄλλο σθένος ἀνδρῶν, οὐδὲ ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνδράσι φῶτας, οὐ δὲ θεοῖς ἀθανάτοισι

πῆϊ ἐν Γλαφῦρῳ, θείω καρτερόφρονα ἀχίδναν. vipera
ἡμίσυ μὲν νύμφην, ἑλικώπιδα καλλιπάρηον·
ἡμίσυ δ' αὖτε πέλωρον ὀφὶν δεινόντε μέγαντε
ποικίλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑποκεύθεσι γαίης
ἔνθα δέ οἱ πέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἡ δ' ἔρυτ' ἐν ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἐχιδνα. Arima
ἀθάνατος νύμφη, καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
τῇ δὲ τυφάονα φησὶ μιγήμεναι ἐν φιλότητι. Typhaon
δεινόν θ' ὑβριστὴν, ἄνομόν θ' ἑλικώπιδι κούρῃ.
ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέτοκε κρατερόφρονα τέκνα.
ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο γηρυονήϊ. orthos
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὐ τι φάτειον, cerberus
κέρβερον ὠμηστὴν· αἴδεω κύνα χαλκεόφωνον.
πεντήκοντο κέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόντα
ὄρθιτον ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρὰ δῆναν, hydra lernea
λερναίην· ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος ἥρη.
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ ἡρακληείῃ.
καὶ τὴν μὲν διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ,
ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ ἰολάῳ hercules
Iolaus

Ceto

ἡρακλέης, βουλῆσιν ἀθηναίης ἀγελείης.

chimera

ἡ δὲ χίμαιραν ἔτικτε πνέουσ' ἀμαιμάκετον πῦρ.

711

δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε.

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος.

ἡ δὲ, χίμαίρης· ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.

πρόσθε λέων· ὄπισθε δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

pegasus

τὼ μὲν πήγασος οἶλε, καὶ ἐθλὸς βελλεροφόντης.

bellerophon

ἡ δ' ἄρα φίγγ' ὀλοὴν τέκε, καδμείοισιν ὄλεθρον,

ὀρθὼ ὑποδμηθεῖσα, νεμεαίοντε λέοντα.

Leo

sphinx

τὸν δήρη θρέψασα διὸς κυδρὴ παράκοιτις

γουνοῖσι κατένασσε νεμείης πημ' ἀνθρώποις.

ἐν θ' ἄρ' ὁ γοῖ κείων ἐξεφαίρετο φυλ' ἀνθρώπων

Apesas

κοιρανέων γρητοῖο νεμείης, ἡ δ' ἀπέσαντος.

ἀλλὰ ἑ ἰς ἐδάμασσε βίης ἡρακληείης

κητὼ δ' ὁ πλότατον φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,

Draco

γείνατο δεινὸν ὄφιν. ὃς ἐρεμνοῖς κεύθεσι γαίης

πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.

poma aurea.

τοῦτο μὲν ἐκ κητοῦς τε καὶ ἐκ φόρκυνος γένος ἐστί.

Tethyos filij oceaniq

τηθὺς δ' ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας.

νεῖλον τ' ἀλφειόν τε, καὶ ἠρίδαν βαθυδίνην.

στρύμονα, μαίαν δρόντε, καὶ ἴστρον καλλιρέθρον.

Nilus. Alpheus. Eridanus. Strymon

Meander. Ister.

Tethyos filij et oceani

φάσιντε, ῥῆσον τ' ἀχελώϊον ἀργυροδίνην. phasis rhesus

Nestus. νέσσοντε, ῥόδιον θ', ἀλϊάκμονά θ' ἑπτάπορόν τε

γρηνϊκόντε καὶ αἴσηπον, θεῖόντε σιμοῦντα. granicus

πήνειόντε καὶ ἕρμον, ἐϋρρείτην τε κάϊκον

σαγγάρϊόντε μέγαν· λάδωνά τε παρθενϊόντε.

ἐσηνόντε καὶ ἄρδησκον, θεῖόν τε σκάμανδρον.

τῆκτε δὲ θυγατέρων ἱερόγενος, αἱ κατὰ γαῖαν Oceanitides

ἄνδρας κουρίζουσι σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι.

καὶ πολυμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.

πειθώ τ' ἀτμήτη τε, ἰάνθη τ' ἠλέκτρητε pitho

Δωρίς τε· πρυμνώτε καὶ οὐρανίη θεοειδής.

ἱππώτε, κλυμένητε, ῥόδειά τε καλλιρόητε

ζευξώτε κλυτίητε, ἰδυῖά τε πεισιθόητε.

πληξαύρητε, γαλαξαύρητε ἐρατώ τε Διώνη.

μηλόβοσίς τε θόητε καὶ ἀειδὴς πολυδώρη.

κερκηΐς τε, φυὴν ἐρατή· πλουτώ τε βοῶπις.

πρωνίς τ' ἰάνειρα τ' ἀκάστητε ξάνθητε.

πετραίη τ' ἐρόεσσα, μενεσθώ τ' ἐρώπητε.

μήτις τ' ἐρυώμητε, τελεσθώ τε κροκόπεπλος.

κρυσίη τ' ἀσίητε, καὶ ἱμερόεσσα καλυψώ.

εὐδώρητε τύχητε, καὶ ἀμφιρὼ ὠκυρόητε.

Styx

Καὶ στὺξ· ἣ δὴ σφέ προφρεστάτη ἐστὶν ἁπασέ.
αὐταὶ δ' ὠκεανοῦ καὶ τηθύος ἐξεγένοντο,
πρεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γέμεν ἀσὶ καὶ ἄλλαι.

Ter mille

τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυραι ὠκεανῖναι·
αἵρα πολὺ πρέες γαῖαν, καὶ βένθεα λίμνης,
πάντη ὁμῶς ἐφέποισι θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τοσσόν δ' αὖ θέτορ ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες
υἱέες ὠκεανοῦ βὶς γείνατο πότνια τηθύς,
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίπειν.
οἱ δέ, ἕκαστοι ἴσασιν, οἱ ἂν περιναιετάοισι.

Sol
Luna
Aurora

Tre filij et hyperionis

θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην,
ἠὼ θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖς, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείνατο ὑπὸ δμηθεῖσα ὑπερίωνος ἐνφιλότητι

Eurybia
Astreus
pallas
perses

κρείω δ' εὐρυβίη τέκεν ἐνφιλότητι μιγεῖσα.
ἀστραῖόν τε μέγαν, πάλλαντά τε δῖα θεάων,
πέρσην θ' ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
ἀστραίῳ δ' ἠὼς ἀνέμους τέκε κρατερόθυμος,
ἀργέστην, ζέφυρον, βορέην αἰθηροκέλευθον.
καὶ νόον, ἐνφιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.

Irigenia
stella
venti filij aurorae astreae

βὶς δέ μετ', ἀστέρα τίκτεν ἑωσφόρον ἠριγένεια,

ἀστραλε λαμπετόωντ· αἰ τοὔρανὸς ἐξφάνωτ·
ϝὺξ δὲ τενεν σὺν ἐδνοισ θυγατέρ· πολυωνύμοιδ·
ϝῆλον καὶ νύμφιον καλλιστοφέρον σὺν μεγάροισι·
καὶ κράλος, ἀνδρὲ βίαν ἀειδόμενε γαμβρὸν τέκνοι·
τανύοικες ἀπόλλωνα διὸς δόμε, οὐδέτις ἔρχετ·
οὐδ' ὅσος, ὅτινα μὴ κεῖνος θεὸς ἰς ἐμανύηι·
ἀλλ' ἄμ' ἀοιδὸς ἔρχηνι βαρυκτύποιο ἐδείόωντας·
ὡς γὰρ ἐ βούλητοι ϝὺξ ἀφθίτος ὠκεανῖνι·
ἰς μέσ' ἴεν, ὅτε πάντας ὀλύμπιοι ἀθρόοι ἦντ
ἀθανάτοις ἐκάλεσε θεοὺς ἐς μέγαρον ὀλύμπου·
εἶς τις δὴς ἀν μέσ' ἐὼν θεῶν ἱππιοχάιτο,
μήτιν' ἀπρήκτοισιν ἔρα· νῦν δ' ἔσκατον
ἔρχεται, ὧν ὑπάροιθε μελέτωσιν ἀοιδοὶ θεοῖσι·
τὸν δ' ἔφαθ' ὑψιμέδης ἀπὸ κρόνου, κὰδ δὲ γέρας
νίκης καὶ γεράων ὠϊθυσέμεν, ἠθέμις ἐστίν·
ἦλθε δ' ἔπα πρόπολος ϝὺξ ἀφθίτος οὐλύμποθεν·
σεῖο σφοῖσι παίδεσι φίλου διὰ μήδεα πατρός·
τῶν δὲ χορὸς νίκησε, θεσπεσίη δὲ φόρμιγξ ἐδόνησεν·
ἀμφὶ μὲν ἰστὰρ ἔθηκε, θεῶν μέλπων ἐμέμεν ὄρκον·
παίδας δ' ἀμφὶ πάλλη ἐσορμένα νήστεις εἶν·
ὡς παῖδας πάλλεσι μετ' ἀμφὶς ὡς πρὸ πάσης·

Astra
fly first
2 eius
vis
Iuppiter

phebe
Coeus
Latona
Asteria
perses
hecate

ἐξεγέσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει.
φοίβη δ' αὖ κοίου πολυήρατον ἦλθ' ἐς εὐνήν.
κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεί,
ἤπιον αὐθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
μείλιχον ἐξαρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
γείνατο δ' ἀστερίην εὐώνυμον, ὥπποτε πέρσης,
ἣ γαμπεῖ μέγα δῶμα φίλου κεκλήσεται ἀκοίτιν.
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη ἑκάτου τέκε. τὼ, περὶ πᾶν
ζεὺς κρονίδης τίμησε. πόρε δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα.
μοῖραν ἔχειν γαίης τε, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἠδὲ καὶ ἀστρόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς.
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμημένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πουτὶς ἐν ἰχθονίων αὐθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται.
κικλήσκει ἑκάτου, πολλὴ τέ οἱ ἕπεται τιμὴ
ῥεῖα μάλ' οὗ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξετο εὐχάς.
καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπὶ δύναμίς γε πρέστιν.
ὅσσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
καὶ τιμὴν ἔσχον τοῦτ' ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
οὐδέ τιμῖν κρονίδης ἐβιάσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα,

ὀὐκ ἐθέλομεν λίτεσθαι μετὰ πρότερον θεοῖσιν.
ἀλλ' ἔχεται ὡς τὸ πρῶτον ἐξ ἀρχῆς ἔστι δικαιοῦν.
ὅτι μοι σὺ γένος καὶ θεὰ ἐμμορέμεν μετὰ
καὶ ἔρας σὺν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ,
ἀλλ' ἴθι καὶ πολὺ μᾶλλον· ἐπίσχεο δ' ἔργα τε αὐτῶν.
ὡς δ' ἔθελε μεγάλως πρὸ γίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
σὺν δ' ὄρμη· λαοῖσι μεταπρέπεται· ἀρὰ κἀθέμενοι μὲν
νίκῃ πρόφρονες ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
σὺν δ' ἀνίκ', βασιλῆσι παραὶ δοίοισι καθίζῃ.
ἔνθ' ἠ δ' αὖ ὁπόταν ὀρθὰ δικαίνῃ ἀγανῇσιν,
σὺν θεὰ καὶ τοῖσι παφίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
νικήσας τε βίῃ καὶ κάρτεϊ κάλλος ἄεθλον,
ῥεῖα φέρ' χαίρων τε. τιθεῖσι δὲ κοῦδος ἀρίστῳ.
ἔνθ' ἠ δ' ἴσασι παρεστάμεν, οἷς κε θέλῃσι.
καὶ τοῖς, οἳ ἴσασιν δίκης ἐπιμάρτυρον ἔμπης.
ὄμνυσι δ' ἐκάλη καὶ ἐρικύδεος ὠκεανοῖο
ῥηΐδιος πάτρων κύδρηθέος ὃν τρόπον ἄλλων.
ῥεῖα δ' ἀφειλάμενον φαινομένῳ ἐθέλοντα γενέσθαι.
ἔνθ' ἠ δ' ἐν σθένεϊ σὺν ἐρεμνῇ νηΐ δ' ἀέξειν.
βουκολίας τ' ἀλέλασται, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.
ποίμνας τ' ἀργοδόκων οἴων θ' ὑμετέρων μετέλασται

ἠδὲ δόσις ἐς πόλεμον ἐφ' ἑκατέρῳ συμμορα θωρηκτάων·
ἀμφὶ δὲ θεὰ πάρ μιμεῖται, οἳ κε θέλησι.

ῥοὸς nautae

Mercurius

beate filij saturni

ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι μοιωογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσαν,
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
θῆκε δέ μιν κρονίδης κουροτρόφον. οἱ μετ' ἐκείνων
ὀφθαλμοῖσιν ἴδον τοφάος κέρδεον ἠοῖς.
οὕτως ἐξαρχῆς κουροτρόφος. αἰδέ τε τιμαὶ.
ῥέιη δ' ὑποδμηθεῖσα κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα.
ἱστίην δημήτρα, καὶ ἥρην χρυσοπέδιλον.
ἴφθιμόν τ' ἀΐδην, ὃς ὑπόχθονι δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρίκτυπον ἐννοσίγαιον.
ζῆνα τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πολεμίζετο εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺς μὲν κατέπινε κρόνος μέγας. ὅστις ἕκαστος
νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γοῦνα θ' ἵκοιτο.
τὰ φρονέων, ἵνα μήτις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, διὸς μεγάλου διάβουλας.
τῷ, ὅτε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀγάδο κεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε. ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.

Rhee filij
ceres
Juno
Dys
neptunus
Jupp̄r

ἀλλότε δὴ δὲ ἐμελλεθεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τὸ τέπειτα φίλοις λιτάνεσε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ οὐρανὸν ἀστρόεντα,
μήτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῖσα
παῖδα φίλον. ὕσαιτο δ' ἐρίννυς πατρὸς ἑοῖο,
παίδων. οἷς κατέπινε μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης
οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν ἐκλύον, ἠδ' ἐπάθοντο.
καὶ οἱ πέφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ κρόνῳ βασιλῆϊ, καὶ υἱεῖ κρατεροθύμῳ
πέμψαν δ' ἐς λύκτον, κρήτης ἐπὶ πίονα δῆμον. Lyctos
ὁππότ' ἂν ὁ πλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
ζῶα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη,
κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν, ἀτιταλέμεναί τε.
ἔνθα μὲν ἶκτο φέροισα θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς λύκτον. κρύψε δὲ ἑ χειρὶ λαβοῖσα,
αὔτρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κευθεσιγαίης,
αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι,
τῷ δὲ, σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν,
οὐρανίδῃ μεγάνακτι θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
τὸν τὸ ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐς κατθεονηδὸν
σχέτλιος. οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν, ὡς οἱ ὀπίσσω

αὐτὴ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ', ὅμιν τὰ χέμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσσας,
τιμὴς ἐξελάαν. ὁ δὲν ἀθανάτοισιν ἀέξειν.
καρπαλίμως δὰρ ἔπειτα μένος, καὶ φαίδιμα γυῖα
ἤυξε τοῦ δὲ ἄνακτος. ἀπὶ πλομῆ δὲ νῖ αὐτῶν
γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι χολωθεὶς,
ὀυτόνον ἀψ ἀνέηκε μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφίτε παιδὸς ἑοῖο.
Lapis πρῶτον δὲ ἐξήμησε λίθον πύματον καταπίνων.
ὅν μὲν ἐς τήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
πυθοῖον ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ παρνησοῖο.
parnasus σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
οὐρανίδας. οὓς δὴ σὰ πατὴρ ἀεσιφοσύνῃσιν.
οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' ἀλθαγόεντα κεραυνὸν,
καὶ τρόπην. τὸ πρὶν δὲ πελώρη γαῖα κεκεύθη.
τοῖσι πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Iapetus κούρην δ' ἀπεὸς καλύσφυρον ὠκεανίνην
Clymene ἠγαίου κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
Atlas καὶ δέ οἱ, ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παιδ.

Ἦλθε δ' Ἐπιμηθεὺς μελιοίδιον, ἀδὲ Προμηθεύς,
ποικίλον αἰολομήτην, ἀμαρβίνοόν τε Ἐπιμηθέα.
ὃς κακὸν ἀνθρώποις γένετ' ἀρδόσιν ἀλφηστῆσι.
πρῶτος γὰρ ῥα δίος πλαστὸν λάβε δέλτον Ἰωνίης,
παρθένον. ὑβρείῃ δὲ μενοίδιον ἀρτύνασα,
εἶδος ἐρεμνὸν καὶ ἐπήρατον ἀνδράσι μάλλον.
ἔνθ' ἀνὰ πανδαμάτειρα καὶ ἀγρόμενος, λάβρος Ἄρης.
Ἄτλας δοίρανον ἀνδρῶν ἀφ' ἁρπάξῃς λάβε Ἰωνίης.
ἠμάων ἀνίαιμος, πεδόθεν ἐπὶ δείδεα λίθφων
ἑστάως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
ταύτῃ γὰρ οἱ μοῖρα ἐπάσατο μητίετα Ζεύς.
Δῖος δ' Ἀλκμήνης πάις Προμηθέα ποικιλόβουλ',
ἀθρόοις ἀγκαλέοισι, μέγαν διὰ κίονα ἔλασσας.
καὶ οἱ ἐπ' αἰγιαλοῦ ὤρουσε λιγυόπτερος ἀλέρ ὄρνις
ἤπατα δαινύμενον. δ' ἀΐξασ' ἴδεν ἀντιόωσα,
νύκλος ὀδὸν πρόσω ἠμαρ ἐπὶ λιγυόπτερος ὀρνίς.
τὸν μὲν ἔρ' ἀλκιμένης καλλιόφρυς ἀλκίδης υἱός
Ἡρακλέης ἐύτεινε. καὶ ἀπὸ νόσου ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδην, καὶ ἐλύσατο δείματος ἀργῆς,
ἀκαμαντοχάνου ὀλυμπίου ὑπὲρ μέδοντος.
ὁ φ' Ἡρακλῆος θυγατρὸς κλέος ἔξεν,

fily iapet- & clymeny

Menetus
prometheus
Epimetheus

femina

Atlas

Colũna
Aquila
hercules

πλεῖον ἐτ' ἢ τὸ πάροιθ' ἐπὶ χθόνα πουλυβοτάρ
ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος τῆμ' ἀρϊδείκετον υἱόν,
καὶ περ χωόμενος παύσθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκ'.
οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεϊ κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὁ τ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
μηκώνῃ, τὸ τ' ἔπειτα μέγαν βοῶν πρόφονι θυμῷ,
δασσάμενος προὔθηκε ζηνὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ.
τῷ δ' αὖ τὸ στέα λευκὰ βιὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
ἐσθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτη δημῷ.
δὴ τὸ τέμιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
ἴαπετεονίδη πάντων περιδάκετ' ἀνάκτων.
ὦ πέπον. ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
ὡς φάτο κερτομέων ζεὺς ἀφθίτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ' αὖ τε προσέειπε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
οὐκ ἐπιμειδήσας. δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.
ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰαγενετάων
ὧν ἕλευ, ὁ ποτέρωσε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
φῆ ῥα δολοφρονέων. ζεὺς δ' ἀφθίτα μήδεα εἰδώς,
γνῶρ'. οὐδ' ἠγνοίησε δόλον. κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ,

Mecone

Carnes
Abdomen

ossa

ὑba iouis

ὑba pmeshei

θνητοῖς ἀνθρώποισιν, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
χερσὶ δὲ παλάμφ τε ἑρμοῖν ἀνειλίξω λιπὸν ἀλφ[ηστήν]
χρόα τε καὶ φρένας. ἀμφὶ δὲ χόλος δεμὲν ἔκχυθε θυμοῦ,
ὡς ἴδεν ὀξέα λιπὰ τοὺς ὀλίγῃ ὑπὸ τέχνῃ.
ἐν δὲ μάθον ἀθανάτοισιν ὑπὸ χθονὶ φῦλα θνητῶν,
καὶ οσσ' ὀξέα λιπὰ θυμὸν ἔχουσιν ὑπὸ δωμεῶν.
τοὺς δὲ μετὰ πρῶτον χόλος ἔσχεν μεφελήγερθα ἑλάς.
ἰὰ πελειονίδι, πολλῶν πεδὰ μήδεα εἰδώς. + iba ionis
ἐν δὲ τοῦ δὴ πρὸ τ' ὀλοῦ μεμενημένος αὖθι, mens aborsa.
οὐκ ἐθέλων μετὰ οἷσι πόρος μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνοῖς· οἱ ὑπὸ χθονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλὰ μὲν ὀξὺ πάλπτεν ἐὲς πάϊς ἰαπετοῖο
κλέπτας ἀκαμάτοιο πόρος πυλεύσιον αὐγήν,
σὺν οἰκίῳ μαθυίῃ. δάκεν δὲ πραπίδι θυμοῦ, Ignis
χήνατ' ἐπιβρεμέτην. ἐχόλωσε δὲ μῆν φίλον ἦτορ forula
ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πόρος πυλεσκόπον αὐγὴν
αὐλίκα δ' ὦλι πόρος τάξε κακὸν ἀνθρώποισι
γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις. femina
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον κρονίδεω διὰ βουλὰς. vulcanus
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἀργύφεην ἐσθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην

+ ὦ πόπον, οὐκάρα πω δολίης ἐπαμήσατο τέχνης
ὃς φατο χαλκοπόρος ζεὺς ἀφθιτα μηδεα εἰδώς.

pandora

Δαιδαλέων χείρεσϊ κατέσχετο θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσϊ ποίης
ἵμερτος παρέθηκε καρήατϊ παλλὰς Ἀθώνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνων χρϊσέων κεφαλῆφϊν ἔθηκε,
τὼ αὐτὸς ποίησε περϊκλϋτὸς Ἀμφϊγϋήεις.
Ἀσκήσας παλάμῃσϊ χαρϊζόμενος Διϊ πατρϊ.
Τῇ δ' ἐνὶ Δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο θαῦμα ἰδέσθαι.
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδὲ θάλασσα,
ὧν ὅγε πολλ' ἐνέθηκε. χάρϊς δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Θαυμάσϊα, ζώοισϊν ἐοικότα φωνήεσσϊν.
Αὐτὰρ ἐπηδὴ τεῦξε καλόν, κακὸν αὐτ' ἀταθοῖο
ἐξ ἀγαθῶν ἐν θάπτρ' ἄλλοι ἐσαν θεοὶ, ἠδ' ἄνθρωποι
κόσμῳ ἀγαλλόμενοι γλαυκώπϊδος ὀβρϊμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτοις τε θεοὶς θνητοὶς τ' ἀνθρώπῃ,
ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἀνθρώποισϊν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλϋτεράων.
Τῆς γὰρ ὀλωϊόν ἐστϊ γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,
πῆμα μέγα θνητοῖσϊ μετ' ἀνδράσϊ ναιετάοισϊν,
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσϊ κατηρεφέεσσϊ μέλϊσσαι
κηφῆνας βόσκοισϊ, κακῶν ξυνήονας ἔργων,

feie molles

no.

fuci

Apes

αἱ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐπ' ἠέλιον καταδῶτα,
ὑμάτιαι πεύδουσι. τίθεισι τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔνθεμεύοντες, ἐπηρεφέ κατὰ σίμβλους,
ἀλλόθιον κάματον σφετέραν ἐπ' ἰαστέρα ἀμῶνται,
ὡς δ' αὔτως αὐδρεσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε ξυνήονας ἔργων.
ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν αὐτ' ἀταθοῖο.
ὅς κε γάμον φεύγων, καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, ὅ γ' οὐ βιόβου δ' ἐπιδεὴς
ζώει. ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέον τοῦ
χηρωσταί. ὦ δ' αὖ τε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὼ δ' ἔσχεν ἀκοῖτιν ἀραρυῖαν πραπίδεσσιν,
τῷ δ' ἀπὸ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀνῄφερίζει.
ἔμμεναι. ὅς δὲ καὶ τούξη ἀταρτηροῖο γενέθλης
ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην,
θυμῷ καὶ κραδίῃ. καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
ὣς οὐκ ἐστιδιὸς κλέψαι νόον, οὐδὲ παρῃθεῖν.
οὐδὲ γὰρ ἰαπετεονίδης ἀκάκητα προμηθεὺς
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυϊδρίν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Saturnus
briareus
cotus
gyges

ὀβρὶ ἄρεω δῶστα πρῶτα πατὴρ ὀδύσσατο θυμῷ
κόττω τ' ἠδὲ γύῃ δῆσεν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.
ὠορέην ὑπερόπλον ἀγώμενος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
καὶ μέγεθος. κατέναστε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
ἐν θοῖ γὰρ γε ἔχοντες, ὠδὶ χθονὶ ναιετάοντες
εἴατο ἐσχατιῇ μεγάλῃ ἐν πείρασι γαίης.
δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.

Juppr
rhea

ἀλλὰ σφέας κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠΰκομος ῥείη κρόνου ἐν φιλότητι.
γαίης φαδμοσύνην ἀνήγαον ἐσφάος αὐτῆς.
αὐτὴ γὰρ σφῖν ἅπαντα διηνεκὲς κατέλεξε,
σὺν κείνοισι νίκην καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,

Titanes
othrys
olympus

τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνου ἐξεγένοντο,
αὐτῶν ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς ὀθρύος τιτῆνες ἀγαυοί.
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' οὐλύμποιο θεοὶ δοτῆρες ἐάων.
οὓς τέκεν ἠΰκομος ῥείη κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
οἵρατο τ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
σὺν νεχῶς ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
οὐδέτις ὦν ἔριδος χαλεπῆς λύσης, οὐδέ τις ἐστὴ,

οὐδε τροίς· ἴσον δὲ τέλος πάλαι πολεμοιο·
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχετ' ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἄμβροσίην τε τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν πάντεσσιν ἀεξήτην μένος ἀνδρῶν,
ὡς νέκταρ ἐρατεινὸν, καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ.
ἀλλ' ὅτε τοῖς μεθέπεσκε πάλιν φώρων τε θεῶν τε·
κείνῳ τε μὲν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἄφλαστα τέκνα,
ὄφρ' ἔτι τῶν, τὰ μεθύμιος ἐν πάντεσσι κέλευε·
ἦ δηρὸν μάλα, δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος δεῖ μαρνάμενοι κῆρας ἀπώσω,
ἦ πάντες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνῳ ἔκτοθεν εἰσί.
ἡμεῖς δὲ μεγάλωι τε βίῃ, καὶ χεῖρας ἀάπτοις
φαίνετε πὰρ κλισίῃσιν ἐνωμάδιον εὐδαὶ λοῦσθε,
μυκηστῆρι φίλοιτε ἑμῷ. ὅσα πάντα θαμίζει
θῶκος ἀφ' ἀφνειοῦ δόσποτος ἐσθλείοιο·
ἡμέτερος δ' ἰάδουλος, ὑπὸ ζόφου ἤερόεντος
ὡς φαίη. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο κότος ἀμείλων·
δαιμόνιε οὐκ ἀδαὴς, σὺ φάσκεαι· ἀμφὶ δ' ἑαυτοὶ
ἴδμεν ὅτι σέμνεν τραπίδες, σὺ δ' ἔτι νόημι·
ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρὴς γένεο κρυερὸς ἰὸ
σῆσι δ' ἐν φρεσὶν ἦεν ὑπὸ ζόφῳ ἤερόεντι·

Nectar
Ambrosia

2ba ionif

2ba cotis

ἄψορον ἐξ αὐτῆς ἀμειλίκτων ἀποδεσμῶν
ἠλύθομεν κρόνου υἱέ, ἀνάελπτα παθόντες.
ὦ καὶ νῦν ἀτενεῖ τενόω, καὶ ἀνίφρονι βουλῇ
μαρνάμεθα τῇ τῇσιν ἐνικρατερῇ ἐσμίνῃ.
ὡς φάτε πήνησε δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων
μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δὲ ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε. μάχω δὲ ἀμέγαρτον ἄγερε.
πάντες θηλειαίτε καὶ ἄρρενες ἤματι κείνῳ.
τῇ τῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνου ἐξεγένοντο.
οἵστε ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἠκεφόωσδε,
δεινοίτε κρατεροίτε, βίῃ ὑπερόπλον ἔχοντες.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο.
πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἀνὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
οἱ τότε τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐνδαιλυγρῇ
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
τιτῆνες δὲ ἔτρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέου. χειρῶντε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δέ περ ἴαχε πόντος ἀπάρων
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησε. πέστευε δ' οὐρὸς εὐρὺς
σειόμενος. πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος

centū man.

pugna

pugna cum titanibus

εἰ πῆ ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα.
τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖα τ' ἰὼν
ἀπέτου ἰωχμοῖο. βολάων τε κρατεράων,
ὡσὰν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστρόεντα,
κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεταλῷ ἀλαλητῷ
οὐ δ' ἄρα ζεὺς ἴσχεν ἑόν μενος. ἀλλὰ νῦν τε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆν τε φένες. ἐκ δέ τε πᾶσα
φαῖνε βίην ἅμα δὶς ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ, ἠδ' ἀπ' ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε σύνωχα δόν. οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἵκταρ ἅμα βροντῆ τε καὶ ἀστραπῆ ποτέοντο,
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὼν φλόγα ἀλυφόωντες
ταρφέα. ἀμφὶ δέ γαῖα φερέσβιος ἀμαρᾴζε
καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀντμὴ
τιτῆνας χθονίους. φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄπετος. ὄσσε δ' ἄμερδε, καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κατέχεον χάος. εἴσαντο δ' ἄντα.
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκουσαι.

chaos

pugna

αὐτάρ ὡς ὁ τεταῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλναντο· τοῖος γὰρ κεμέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει,
τῆς μὲν ἐρευπομένης, τοῦδ' ὑψόθεν ἐρίπόντος.
τόσσος δοῦπος ἐγένετο θεῶν ἐρίδι ξυνιόντων.
ἐν δ' ἄνεμοι ἐνοσίντε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον.
τῆς αἰθαλόεντα· βροντήν τε στρόπην τε καὶ ἀγαθόεντα κεραυνὸν.
κηλαδίος μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε.
ἀμέων ἀμφοτέρων· ὄτοτος δ' ἄπλητος ὀρώρει.
σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
κλίνθη δ' ἐμάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες.
ἔμμενε ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
οἱ δ' ἄρ' ἐν πρώτοισι μάχην δρίμειαν ἔγειραν.
κόττος τε, βριάρεώς τε, γύγης τ' ἄστος πολέμοιο.
οἱ ῥὰ ἑκατοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπόχειρε.
πέμπεν ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασε βελέεσσι-
τιτήνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπόχθονος εὐρυοδείης
πέμψαν· καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησε,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας.
τόσσον ἐνερθ' ὑπόγαιης. ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπόγαιος
τόσσον γὰρ τ' ἀπόγαιης ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
εὐνέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων,

vincla titanum

Locus impiorum

Tartarus

ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτη δὲ τάρταρον ἵκοι.
ὃν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλατ. ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
ἐπιστεφὲς κέχυται περὶ δέρην. αὐτὰρ ὕπερθεν
γαίης ῥίζαι πεφύασι, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἔνθα θεοὶ τοὶ τῆνες ὑπόζοφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται, βουλῇσι διὸς νεφεληγερέταο
χώρῳ ἐν εὐρώεντι πελωρὴς ἐσχατιάης.
τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι. θύρας δὲ πέθηκε ποσειδὰ
χαλκείας. τεῖχος δὲ περίκειται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα γύγης κόττος τε, καὶ ὀβριάρεως μεγάθυμος.
ναίουσι, φύλακες πιστοὶ διὸς αἰγιόχοιο.
ἔνθα δέ γῆς ἀνοφερῆς, καὶ ταρτάρου ἠρόεντος,
ἐξείης πάντων πηγαί, καὶ πείρατ' ἔασιν.
ἀργαλέα εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
χάσμα μέγ' οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἵκοι τὴν πρῶτα πυλέων ἐντοθεγένοιτο.
ἀλλάκεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει προθέλυμνα θυέλλη
ἀργαλέη. δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας. καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινά
ἕστηκε, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι
ὧν πρόσθιά πεστοῖο πάϊς ἄχε τοῦ ῥανὸν εὐρύν

πόντου τε ἀστρυγέτοιο, ἐς οὐρανοῦ ἀστρόεντος.

no

custodes iouis

Atlas

ἄτλως, κεφαλῇτε καὶ ἀκαμάτοισι χείρεσσιν
ἀστεμφέως· ὁ θεὸς νῦξτε καὶ ἡμέρη ἄσσον ἰοῖσαι.

dies

Nox

ἀλλήλας προσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσηται, ἡ δὲ, θύραζε
ἔρχηται· οὐδέποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει.
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρητε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῖσα
γαῖαν ἐπιστρέφηται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῖσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, εὖ τ' αὖ ἵκηται.
ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα.

somn fr mōtis

ἡ δ' ὕπνον μηλὰ χερσὶ κασίγνητον θανάτοιο —
νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠερόειδεῖ.
ἔνθα δὲ νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί ἔχουσιν,

filij noctis

ὕπνος καὶ θάνατος δεινοίθεοι· οὐδέποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν.
οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων
τῶν δ' ἑτέρος μὲν, γαίηντε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

somnus

ἡσῖχος ἀναστρέφεται, καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.

Mors

τοῦ δὲ σιδερέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ.
νηλεὲς ἐνστήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθε δόμοι ἠχήεντες

ἰφθίμου τ' ἀΐδεω καὶ ἐπεινῆς προσφόνης
ἑστᾶσι· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής· τέχνω μὲν κακὼ ἔχει· ἐσ μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν.
ἐξεῖθεν δ' οὐ καὖθις ἐᾷ πάλιν· ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει ὁν κελάβησι πύλε κύνθεν ἰόντα.
ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερήθεος ἀθανάτοισι.
δεινὴ στὺξ θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο,
πρεσβυτάτη· νόσφη δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει.
μακρῇσι πέζῃσι κατηρεφὲ ἀμφὶ δὲ πάντη
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρὸν ἐστήρικται.
παῖρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα ἶρις.
ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' ἀρέα νωτὰ θαλάσσης,
ὁπότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματα χόντων.
ζεὺς δὲ τε ἶριν ἐπεμψεθεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκε
τηλόθεν· ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρὸν· ὅ, τε ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς ἀρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ πατάμοιο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

pluto
proserpina
canis
styx
ei domus
iris
iusiurandum

aqua stygia

ἐννέα μὲν πρὶ γῆν τε, καὶ ἀρέας νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει.
ἢ δὲ μὶ, ἐκ πέτρης προρέει μεγαπῆμα θνατοῖσι
ὅσκεν τὴν ὠδίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ,
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου
κεῖται νηΰποτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν.
οὐδέποτ' ἀμφροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
βρώσιος. ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδὶ-
στροφίς ἐνλεχέεσσι. κακὸν δὲ πίκυμα, καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν ὄδσον τῇ ἐσῇ τῇ ἀφόρου ἐς ἐνιαυτὸν,
ἄλλος ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
εἰνάστες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων
οὐδέποτ' ἂν βουλὴν πρὶ μίσγεται, οὐδὲ πὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ' ἔτεα. δεκάτῳ δὲ πὶ μίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων, οἱ ὀλύμπια δόματ' ἔχουσι.
τοῖον ὅρκον ἔθεντο θεοὶ στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον. τὸ δίησι κατὰ στυφελοῦ διὰ χώρου.
ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠερόεντος,
πόντου τὰ ζυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστρόεντος,
ἐξῆς πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἐασὶν
ἀργαλέ, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

poena piurij

no

ἐνθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφὴς· ῥίζῃσι δὶ ἠνεκέεσσιν ἀρήρως.
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἐκ τοῦ ἁπάντων Titanes
τιτῶες ναίουσι πάρην χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο διὸς κλειτοὶ ὑπῖκοιροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπὠκεανοῖο θεμέθλοις –
κόττος τε γύγης· βριάρεων τέ μὲν ἠὺν ἐόντα. briareus
γαμβρὸν ἑὸν ἐποίησε βαρύκτυπος ἐνοσίγαιος.
δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀπύειν θυγατρὰ ἣν. Cymopolia
αὐτὰρ ἐπὰ τοὺς τῆμας ἐξ οὐρανοῦ ἐξέλασε ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα τυφωέα γαῖα πελώρη. Typhoeus
ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην. Tartarus
οὐ χεῖρες μὲν ἐπιγχύϊ ἔρτματα ἔχουσαι.
καὶ πόδες ἀκάμαντοι κρατεροῦ θεοῦ, ἐκ δέοι ὤμων
ἣν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος. C. capita
γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελιχμότες· ἐκ δέοι ὄσσων.
θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπὸ φρῖσι πῦρ ἀμάρυσσε.
πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
φωναὶ δὲ κ' πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι.
παντοίην ὀφιεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ', ὥστε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε

τάρχ ἐγὶ βρῖγες ἐσ μένος ἀχλῦ ὄσσε δ' ἀταρβῆ.
δῆλος δ' ἀΐδηλε χάονσι δυσηδέα θῦμον ἐχοντι.
δῆλος δ' ἀΐδηλε σκιόωσ' ἀμεσσιν ἐοικὼς θαυματίδεαις.
δῆλος δ' αὖτε ῥοιζος ἐάχ'. τὸ δ' ἄμμε οὔτε μακρὰ
καὶ νῦκτες ἔσλο ἔργον ἀμήχανον ἡμαλέ' ἔπεινε.
καὶ κεν ὅτε τυκτὸν βιὸν καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάκτων,
ἐγὼ μὲν ἀρὸ ξυμόνος σκληρὰ μὰ δρῶν ἐλεφαίρων.
σκληρὸν δὲ βρουλὴν καὶ ὀβεσιμὸν ἀμφιδέδεται
σμερδαλέον κονάβα, καὶ οὐρανὸν οὐρὶ ἔσχε
τόνδε τ' ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ τάρταρα γαίης.
τοῖσι δ' ἀθανάτοισι μέλας τοχεμίζε λύγμος.
ὀρνυμένοιο ἄνακτος. ἐστονάχιζε δὲ γαῖα δ.
καὶ μὲν δ' ἀμφοτέρων κάλεχεν ἰοφόρεα τόντ'.
βροντῆς τε στροπῆς τ' αἴθος τ' ἀπὸ τοῖο σἠωρ.
θρηικήσων ἀνέμεωνε κεραυνοὺς φλεγέθοντος.
ἔλεε δ' εὐρεῖαν χθόν' καὶ οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν.
φύε δὲ περὶ ἀμφὶ λὰς, δεῖλ' ἀμφὶ τε κῦμα μακρὸ,
ῥῖτ' ἐπὶ τ' ἀθανάτοισιν. ὃ δ' ἐσσύμενος ὀρόρει.
ῥέασε δ' ἄσπετος ἐν θρονοῖσι καλεφθιμένοισιν ἀνάκτων
ἠτεῶν τε θεμιστοπόλοι κρόνον ἀμφὶς ἐόντα
ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δαιομένοιο.

Typhoeus

Ζεὺς δὲ τοῦ οὖν κορθύνεν ἑὸν μένος ἄλετο δὲ πλ
βροντεύτ στρόπηντε καὶ αἰθαλόεντα κραυνόπ
πλῆξεν ἀπουλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
ἔπρεε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσας·
ἠρὶ πεγυωθεὶς· στυάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος·
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς πεπαλοέσσης·
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
αὐτὴ θεσπεσίῃ· καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς
τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο·
θαλφθεὶς, ἠέ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατος ἐστιν,
οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλαιῶ
τήκεται, ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσιν,
ὡς ἄρα τήκετο γαῖα, σέλα πυρὸς αἰθομένοιο·
εἰ ψεδέμιν θυμὸν ἀκάχων ἐν τάρταρον εὐρύν·
ἐκ δὲ τυφοέως ἐστ' ἀνέμων μέν ὑγρὸν ἀέντων
νόσφι νότου τε βορέουτε καὶ ἀργέστου ζεφύροιο·
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεὴν θνητοῖς μέγον εἰαρ·
αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν·
αἱ δ' ἤτοι πίπτουσιν ἐν ἠερόειδέα πόντοπ

robur uentorum

Zephyr

Aure

venti

ventorum effectus

πῆμα μέγα θνητοῖσι κακῇ θύοισιν ἀέλλῃ.
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἀεῖσι, διασκίδνᾶσι τε νῆας.
Naufragia
ναύτας τε φθείροισι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκή,
ἀνδράσιν, οἱ κείνῃσι σύναυτοι καὶ πόντοι.
αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπειρίτον ἀνθεμόεσσαν,
ἐρ' γέρα καὶ φθείροισι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
πίμπλῆσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσύρτου.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξεγέσσω.
τιτύεσσι δὲ τιμάων κρίνανθ' βίηφι,
δὴ ῥα τὸ τῶν τρῶον βασιλεύεμεν, ἠδὲ ἀνάσσειν.
γαίης φραδμοσύνῃσιν ὀλύμπιον εὐρύοπα ζῆνα
Iuppr
ἀθανάτων· ὁ δέ, τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.
Metis
ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο μῆτιν.
πλεῖστα θεῶν εἰδῆσαν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ', ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν ἀθήνην.
pallas
τέξασθαι· τὸ τ' ἔπειτα δόλῳ φένας ἐξαπατήσας,
αἱμυλίοισι λόγοισι τεὴν ἐν κατθετο νηδύν.
γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ οὐρανοῦ ἀστρόεντος.
τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι διὸς αὐτῇ, θεῶν αἰεὶ γενεταίων.
ἐκ γὰρ τῆς ἥμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.

Iovis uxores

Triogenia

πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα, ζῖτο γένεσαν
ἴσον ἔχουσα παζίμενος, καὶ ὠΐφονα βουλῆ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρα παῖδα θεῶν βασίλη καὶ ἀνδρῶν
ἤμελε τέξεσθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
ἀγχὰ ῥαμίν ζεύς πρόσθεν ἑὼ ἐσκάτθετο νηδύν.
ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιν, ἣ τέκεν ὥρας,
εὐνομίην τε δίκην τε καὶ εἰρήνην τε θαλῆσαν.
αἵ τε ἐργῶν ἐσοῖσι κατὰ θνητοῖσι βροτοῖσι.
μοίρας θ' ἧς πλείστην ζημὴν πόρε μηζίστα ζεύς.
κλωθώ τε λάχεσίν τε καὶ ἄτροπον, αἵ τε δίδοισι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖς δὲ οἱ ἐρυνόμη χαζίτας τέκε καλλιπαρήγους,
ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον ἦτορ ἔχουσα.
ἀγλαΐην τε καὶ εὐφοσύνην, θαλίην τε ἐρατεινήν.
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβεται δερκομενάων
λυσιμελής· κακὸν δὲ θ' ὑπὸ φύσι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὅ, δήμητρος πολυφόρβης ἐπλέχος ἦλθε.
ἣ τέκε περσεφόνειαν λευκώλενον, ἣν ἀΐδοον εἷς
ἥρπασε ἧς πρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μηζέτα ζεύς.
μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσαν καλλικόμοιο

Aglaia
euphrosyn

ij^a uxor
Themis
horae
parcae

iij^a uxor
eurynome
gratie
Thalia

iiij uxor
Ceres
persephone
pluto

v^a uxor
Memoria

vi uxor iouis

Musae

ἐξῆς οἱ μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο,
ἐννέα· τῇσιν ἀδονθαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Latona

Apollo

Diana

λητώδα πόλλωνα καὶ ἀρτέμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
γείνατο δ' ἄρ, αἰγιόχοιο διὸς φιλότητι μιγεῖσα.

vij uxor

Juno. hebe

Mars

Lucina

λοισθοτάτην δ' ἥρην θαλερῶ τε ποιήσατ' ἀκοίτιν.
ἣ δ' ἥβην καὶ ἄρην καὶ εἰλείθυιαν ἔτικτε.
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.

pallas

αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα, ζιτογένειαν
δεινὴν ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον ἀβυτώνην
πότνιαν, ἣ κελαδοίτε ἄδον, πολεμοίτε μάχετε.

vulcanus

ἥρη δ' ἥφαιστον κλυτόν, οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο· καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ὧ πρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανιώνων.

Amphitrite

Triton

ἐκ δ' ἀμφιζίτης καὶ ἐρικτύπου ἐνοσιγαίου,
ζίτων ἐρυβίης γένετο μέγας· ὅστε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων, παρὰ μηζὶ φίλῃ καὶ παζὶ ἀνακτῇ
ναίει χρύσεα δῶ δεινὸς θεός.

Timor.

pauor

αὐτὰρ ἄρηϊ
ῥινοτόρῳ κυθέρεια φόβον καὶ δεῖμον ἔτικτε,
δεινοὺς· οἱ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας,
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν ἄρηϊ πτολιπόρθῳ.

filij veneris et martis.

viij uxor iouis — hermione

ἁρμονίην θεὼ κάδμος ὑπερθύμος θετὰ κοῖτιν. — Cadmus

Maia — Ζηνὶ δ' ἀτλαντὶς μαίη τέκε φαίδιμον ἑρμῆν, — Mercurius

κηρυκάτα θανάτων, ἱ ἐρὸν λέχος ἀσαναβᾶσα

uxor ix — καδμὶς δ' ἀρά οἰσε μέλη τέκε φαίδιμον υἱόν, — Semele

μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι διώνυσσον πολυγηθέα. — bacchus

ἀθανάτων θνητή. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.

x — ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην ἡρακληείην, — Alcmene

μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι διὸς νεφεληγερέταο — Hercules

ἀγλαίην ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις — Aglaia

ὁπλοτάτην χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν. — vulcanus

χρυσοκόμης δὲ διώνυσσος ξανθὴν ἀριάδνην, — Ariadna

κούρην μίνωος θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.

τὼ δέ οἱ ἀθάνατον, καὶ ἀγήρω θῆκε κρονίων.

ἥβην δ' ἀλκμήνης καλλισφύρου ἀλκίμος υἱός, — hebe uxor

ἴς ἡρακλῆος τελέσας στονόεντας ἀέθλους, — herculis

παῖδα διὸς μεγάλοιο, καὶ ἥρης χρυσοπεδίλου

αἰδοίην θετὰ κοῖτιν ἀνουλύμπῳ νιφόεντι.

ὄλβιος. ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας

ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς ὠκεανίη — sol

περσηΐς, κίρκην τε, καὶ αἰήτην βασιλῆα. — perseis

circe

Aeetes

αἰήτης δ' υἱὸς φαεσσίμβρότου ἠελίοιο,
κούρην ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῇσιν ἰδυῖαν καλλίπαρηον.
ἠδέοι μήδειαν εὐσφύρον ἐν φιλότητι
γείνατο δ' ἀποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπι δώματ' ἔχοντες.
νῆσοι τὴν πειροίτε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε ἠδυέπειαι
μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιάκεια τέκνα.
Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο Δῖα θεάων.
ἀσσίῳ ἥρωϊ μιγεισέρατη φιλότητι,
νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ κρήτης ἐν πιόνι δήμῳ,
ἐσθλόν. ὃς εἶσ' ἐπιγαίαν, καὶ εὐρεανῶτα θαλάσσης,
πᾶσαν. τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὐκ ἐς χεῖρας ἵκηται,
τὸν δ' ἄφνειον τέθεικε, πολὺν τέ οἱ ὤπασ' ὄλβον.
κάδμῳ δ' ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
ἰνὼ καὶ σεμέλην καὶ ἀγαυὴν καλλίπαρηον.
αὐτονόην θ' ἣν γῆμε ἀριστάιος βαθυχαίτης,
γείνατο. καὶ πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ θήβῃ.

Idyia
medea
Semidei
Ceres. pluto
Asius
hermione
Ino
Semele
Agaue
Autonoe
Aristeus
polydorus
Thebe

κούρη δ' ὠκεανίη χρυσάορι κρατεροθύμῳ — callirhoe
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου ἀφροδίτης, — chrysaor
καλλιρόη τέκε βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων — gerion
γηρυόνῃ. τὸν κτεῖνε βίη κρακληείη.
βοῶν εἵνεκ' ἀλιπόδων ἀμφιρρύτῳ ἐν ἐρυθείῃ. — erythea
ἠθώνῳ δ' ἠὼς τέκε μέμνονα χαλκοκορυστὴν. — Aurora — memnon
αἰθιόπων βασιλῆα. καὶ ἠμαθίωνα ἄνακτα. — emathion
αὐτάρ τοι κεφάλῳ φιτύσαν φαίδιμον υἱὸν — cephalus
ἴφθιμον φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα. — phaeton
τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδα ἄταλα φρονέοντα φιλομειδὴς ἀφροδίτη,
ὦρτ' ἄναρε ψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐν ἰνηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσαν δαίμονα δῖον. — Lar
κούρην δ' αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων — Jason
ἦτε παρ' αἰήτεω τελέας στονόεντας ἀέθλους — Medea
τοὺς, πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλὰς ὑπερήνωρ
ὑβριστὴς πελίης, ἐν ἀτάσθαλος ὀμβριμοεργός.
τοὺς τελέας ἐς ἰωλκὸν ἀφίκεν πολλὰ μογήσας, — Jolcos
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐξικώπιδα κούρην
αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν

καίρ, ἥ τε Δμηθεῖς ὑπ' ἰήσονι ποιμένι λαῶν
μήδειον ἔτεκε παῖδα, ὃν οὔρεσιν ἔτρεφ' χαρ
φύλλυρίδης. μεγάλου δὲ διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος.
ἤτοι μὲν φῶκον ψαμάθη τέκε δῖα θεάων.
αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
πηλεῖ δὲ Δμηθεῖσα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα.
γείνατ' ἀχιλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυστέφανος κυθέρεια
ἐγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὑλήεσσης.
κίρκη δ' ἠελίου θυγάτηρ ὑπ' ἰονίδαο
γείνατο δυσσῆος τάλασι φόνος ἐν φιλότητι
ἄγριον, ἠδ' ἐλάτινον, ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
οἴδηθι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
πᾶσιν τῤῥηνῆσιν ἀγακλειτοῖσιν ἄνασσον.
ναυσίθοον δ' ὀδυσσῆι καλυψώ δῖα θεάων.
γείνατο. ναυσίθοον. μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παραὐδράσιν ἐνηθεῖσαι,
ἀθάνατα γείνατο θεοῖς ὑπ' εἰκῆ τέκνα:

Medus
chiron
psamathe
phocus
peleus
Thetis
Achilles
Aeneas
Circe
Agrios
elatinus
Telegonus
calypso
Nausithous
eacus
1020

Ὑπόθεσις τῆς ἀπίδος ἐν συντόμῳ.

Τῆς ἀπίδος καὶ ἀρχὴ ἐν τῷ Δ καταλόγῳ φέρεται μέχρι
στίχων ν ε σ. διὸ καὶ ὑπὸ πτεκ ὁ ἀριστοφάνης,
ὡς οὐκ οὖσαν αὐτὴν καὶ σιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν
ὁμηρικὴν ἀπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου.
κέχρηται δὲ ἐν ἀρχῇ ὑποθέσει τοιαύτῃ. τὰ φίοι στρα-
τεύσαντες ἐπὶ τὰς ἠλεκτρύωνος βόας, ἀνέλεν τοὺς τῆς
ἀλκμήνης ἀδελφοῦς, τῶν θρεμμάτων ὑπερανω-
νιζομένους. τοῦ δὲ ἀμφιτρύωνος αὐτῇ βουλομένου
συνεγθεῖν, καὶ δὲ οὐ πρότερον ὑπέσχετο, πρὶν ἢ τὴν ἀδη-
φοκτόνον εἰς πράξηται τιμωρίαν. ὁ δὲ, ἐπὶ στρα-
τεύσας, ἀνέλεν αὐτοὺς. καὶ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα ἀμ-
φότερος συνέρχονται αὐτῇ, ὅτε ζεὺς καὶ ἀμφιτρύων.
ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας, ζεὺς δὲ βουληθεὶς
αὐτοῖς βοηθεῖν γεννήσει. καὶ δὲ κύει μὲν ἐξ ἀμφιτρύωνος
ἰφικλέα. ἐκ δὲ διὸς, ἡρακλέα. ὃς ἐπὶ κύκνον
τὸν ἄρειν υἱὸν κυίσχον ἔχων ἰόλαον στρατεύεται. ὃς
τοὺς εἰς πυθὼ τὰς δεκάδας ἀγόντας, πριεσύλα. σκε-
πασθεὶς οὖν ἡφαιστοτέκτῳ ἀπίδι, πρόσεισιν εἰς
τραχῖνα πρὸς κηύκα. ἐμβαλὼν δὲ τῷ κύκνῳ,

αὐτὸν μὲν, ἀναιρεῖ. ὃν δὲ, ἄρην ὑπεραπίζοντα τοῦ
υἱοῦ κατὰ μηρὸν τιτρώσκει. ἐ οὕτως ἔρχεται πρὸς
κήϋκα. τοῦ δὲ ὁ κύκνος γαμβρὸς ὑπὲ θυγατρὶ θεμι-
στονόῃ τοῦ κήϋκος. μεγάκλης ὁ ἀθηναῖος γνήσιον
μὲν οἶδε ἀποίημα :. καὶ ἄλλως

Ἐπιτιμᾶται ἡσίοδος. ἄλογον γὰρ φῆ ποιεῖν ὅπλα ἡ-
φαιστὸν τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς. ἀπολλῶν δὲ ὁ ῥόδιος
ἐν τῷ γ φῆ αὐτοῦ εἶναι, ἐκ τε τοῦ χρακτῆρος, καὶ
ἐκ τοῦ πάλαι τὸν ἰόλαον ἐν τῷ καταλόγῳ εὑρίσκειν
τοῦ ἰοχοῦντα ἡρακλεῖ. καὶ στησίχορος δὲ φῆ ἡσίοδον
εἶναι ἀποίημα. ὑπόπτευκε δὲ ἀριστοφάνης
τὴν ὁπλοποιΐαν ταύτην οὐκ οὖσαν ἡσιόδου, ἀλλ' ἐ-
τερουτινὸς, τὴν ὁ μήρου θεοῖς μιμήσασθαι ἀ-
πίδα :.

Ἠοίη προλιποῦσα δόμους καὶ παρτίδα γαῖαν,
ἦλυθεν ἐσθήσας μεταρήϊον ἀμφιβρύωνα
ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου ἠλεκτρύωνος.
ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἴδεϊ τε μεγέθεϊ τε. νόον γέμεν οὔτις ἐρίζε
τάων, ἀσθνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
τῆς καὶ ἀτὸ κρήθεν βλεφάρ τὰ πὸ κυανέων,

+ ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων

τοῖον ἀηθοῖόν τε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
ἥδε, καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἐόν ἤεσκεν ἀκοίτου +
ἦ μὲν οἱ πατέρ ἄθλον ἀπέκταν ἰφιδαμάας,
χωσάμενος περὶ βοισὶ· λιπὼν δόγε παρίδα γαίαν
ἐς θήβας ἱκέτευσε φρεσσάκεας καδμείους.
ἐν θόγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νοσφιν ἀτρ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάροι ἦεν
πρὶν λεχέων ὠνῶ βῆναι ἐϋσφύρου ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον ἤσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων,
ἧς ἀλόχου· μαλερῷ δὲ πυρὶ κατὰ φλέξαι κώμας.
ἀνδρῶν ἡρώσων ἀφίων ἰδὲ τηλεβοάων.
ὡς γάροι διέκειτο· θεοὶ δὲ πιμάρτυροι ἦσαν.
τῶν γὰρ πίζετο μηνίν· ἐπάγετο δὲ τῇ ἀχίστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον ὁ οἰδίοθεν θέμις ἦεν.
τῷ δάμα ἱέμενοι πολέμοιόν τε φιλοπίδός τε
βοιωτοὶ πληξίπποι ὑπερσακέων πνείοντες.
λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ φωκῆες μεγαθύμοι
ἔσπον τ' ἤρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς παῖς ἀλκαίοιο
κυδιόων λαοῖσι· πατὴρ δ' αὐδρῶν τε θεῶν τε,
ἀγχεμήτιν ὕφηνε μηγάφρεσιν, ὄφα θεοῖσιν
αὐδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.

ὦρτο δὲ ποὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεῦ
ἰμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
ἐννυχίος· τάχα δ' ἵξε τυφαόνιον· τόθεν αὖθις
φίκιον ἀκρότατον προσβήσατο μητιέτα ζεύς.
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου ἠλεκβυώνης
ἀνῆ καὶ φιλότητι μίγη· τέλεα δὰρ ἐέλδωρ.
αὐτῇ δ' ἀμφιτρύων λαοσσόος ἀγλαὸς ἥρως
ἐκτελέας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
οὐδ' ὅγε πὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ' ἰέναι· πρίγε ἦς ἀλόχου ἀνιβήμεναι ἐνῆς.
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶν ὑπὸ ποιμένα λαῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα,
νόσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὡς ἄρα τὸ τ' ἀμφιτρύ χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύας,
ἀσπασίου φίλος τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανεν.
παννύχιος δὰρ ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι.
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
θήβη ἐν ἑπταπύλῳ δίδυμαον ἐγείνατο παῖδε.
γκεθὸ μὰ φρονέοντε κασιγνήτῳ γέμεν ἥστην

τὸν μὲν χειροτόν. τὸν δ' αὖ μετ' ἀμείνονα φῶτα
Ἀγνιάδη κρατερὸν τ' βίην Ἡρακληείην.
τὸν μὲν, ὑπὸ μυθῷ ἀλεγεινῇ φερέπονι νίκης
αὐλὴς ἰφθίμης δορυσσόῳ ἀμφιρύτῃσιν
κεκριμένην γενεῇσι· τὴν μὲν βροτὸς οὐδεὶς μιγῆναι
τῶν δέ, Διὶ κρονίωνι θεῶν σκιόεντι θυέλλῃ.
ὃς καὶ κύκνον ἔπεφνε ἀρηϊάδην μεταβούλου
Ὀρεστάδα σὺν μενεϊνῇ ἐκεκλιβόλου Ἀπόλλωνος
πολυσπιλωτὸν μάνδρῃ ὄφιν ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
ἑστεότενδίφρῳ· χθονὶ δ' ἐκλίνθησαν ὑπ' ἵπποι
νύσσοντες χηλῇσι· κονίς δ' ἀμφ' ἄρμασι θῆκε,
κοσμηθεῖσα πλεκτοῖσιν ὑφ' ἁρμάτων ἐποχείων.
ἅρμενα δ' ἐν ποίῃ καὶ ἀνὰ ζυγὰ δαῖτα πάσαν
ἵππων ἠερέων· κεχάροντο δὲ κύκνοι ἀοιδῇ.
δὴ τότε μοι δίος γόνος ἀρηϊφίλου Σαοχόοιο
χηλῶν ἁπτομένου, καὶ ἀποκλύσας ἀπὸ δοιὼ
ἀμφοῖν ἀγκώνοιν, οὐκέτι λύε φοίβου Ἀπόλλων.
αὐτὸς γὰρ ἑὸν πατρὸς βίην Ἡρακληείην
ἀμφὶ δ' ἄρα στῆθος καὶ βραχίονας ἀμφοτέρω δὲ
χλαῖναν ὑπαὶ στέρνοιο θοὸν βάλε τόξα τε καὶ αὐτὸς
πῦρ ἀΐσσοντ' ὀφθαλμῷ ἀφλέγετον· ἧς κεν ἐπ' ἀνδρῶν

+ αὐτὸν δ' ἐπατρ' ἀρέσθαι ἀπὸ τοῦ πολέμοιο

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπεπείθοντο ἕκαστος
μῦθον Ἀχιλλῆος Πηλεΐωνος ἀνακτος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βίη Τελαμωνιάδαο
δῖος Ὀϊλιάδης Αἴας πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
σοὶ μὲν νῦν ἐπέοικε μάχης ἐπιβήμεναι ἠδὲ κελεύειν
Δαναοῖσ᾽ ἀνδράσιν· οἱ δ᾽ ἕτοιμοι ἕπονται.
ὄρνυται δέ τοι ἔμπεδος ἀλκὴ καὶ σθένος ἄλλων
Δαναῶν, ὄφρα κε θᾶσσον ἀπώσεται Ἕκτορα δῖον
νηυσὶν ἀπ᾽ ἀμφιρύτῃσιν, ὅτ᾽ ἐϋφρονα νῶϊ θέωμεν
ἀλλήλοισιν ὁμοῦ ἐπιειμένοι, ἔνθα κεν ἔπειτα
γνοίημεν κατὰ θυμὸν ἐπιφροσύνῃσιν ἑῇσιν
ἢ ἐλάσει Τρώων ἱππόδαμος ἠὲ καὶ αὐτὸς
ληΐσσων ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀναβήσεται.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ μὲν κνημῖδας ἔθηκε
καλὰς ἀργυρόπεζα περὶ σφυρὸν ἀμφὶ δὲ θώρηξ
στῆθος ἔδυνε μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
ἀμφὶ δὲ ἀργύρεον ξίφος ὤμοιϊν ἀορτήρ
ἔβλητ᾽ ἀμφὶ δὲ θοῦρον ἀνέσχετο σάκος ἠΰτε πύργον
κὰδ δὲ κόρυθ᾽ ἱππουριν τετραφάληρον ἐπ᾽ ἀμφὶ δὲ δεινὸν
ἐσσείοντο νεύοντες ὑπὲρ πρυμνοῖο λόφοιο
ἵππουριν· δεινὸν δὲ κατ᾽ αὐτῆς ἀμφὶ μετώπῳ

αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέκετο ἀέθλου.
ὦ φίλος. ἀλλὰ σὺ θάσσον ἐχεύνιε φοινικόεντα.
ἵππων ὠκυπέδων. μέγα δὲ φέσι θάρσον ἀέξων.
ἴθυς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων θεὸν ἵππων
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον ἄρεος ἀνδροφόνοιο.
ὃς καὶ νῦν κεκλήγως περιμαίνει ἱερὸν ἄλσος.
φοίβου ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος
κῆμεν. καὶ κρατερὸς περὶ ἐὼν ἀᾶται πολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος ἰόλαος.
ἠθεῖε. κῆμαλα δὴ τί πατὴρ αὐδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σεύ κεφαλῶ, καὶ ταύρεος ἐνοσίγαιος,
ὃς θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλεα.
οἷον δὴ καὶ τὸν δέβρον κρατερόν τε μέγαυτε.
σὰς ἐσχεῖρας ἀγοισιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε ἀρήϊα ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἀμπηγάσαντες ἄρηος θ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον διὸς υἱόν,
οὐδ' ἰφικλείδην δεδίξεται. ἀλλάμιν ὀΐω
φεύξεσθαι δεῖ παῖδας ἀμύμονος ἀλκίδαο.
οἱ δὴ σφῖν χεδὸν εἰσιλίλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν. τὸ σφῖν πολὺ φίλτρα θοίνη.

ὡς φάτο. μάδησε δὲ βίη ἡρακληείη
θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρνυ ἄρμενα εἶπε.
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἥρως ὦ ἰόλαε διοτρεφέ. οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα. σὺ δὼς πάρος ἦσθα δαίφων,
ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρείονα κυανοχαίτων
πάντη ἀναστροφάν, καὶ ἀρηγέμεν, ὡς κεδύνηαι.
ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
ἀσύπτον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
καλὸν χρύσειον πολυδαιδάλεον, ὃν ῥοὶ ἔδωκε
παλλὰς ἀθηναίη κοιρηδίος, ὁ πρότε μέλλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἄρης ἀλκτήρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ. κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην.
κάββαλε τῶν ἐξόπισθε. πολλοὶ δ' ἔντοσθε οἴστοι.
εἰ γηλοὶ θανάτοιο λαθεφθόγγοιο δοτῆρες.
πρόσθεν μὲν θάνατόν τε ἄχον, καὶ δακρυσιμῆρον
μέσσοι δὲ ξεστοὶ περὶ μήκεσι, αὐτὰρ ὄπισθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
ἥσαν. ὁ δ' ὄρειμον ἔγχος ἀκαχμένον αἰθοπιχάλκου.

κρατὶ δὲ πῖφθίμῳ κυνέην σύτυκτον ἔθηκε
Δαιδαλέην· ἀδάμαντος ἐνὶ κροτάφοις ἀραρῆς,
καὶ τὸ ἔρρυτο κάρη κρακλῆος θείοιο.
χερσὶ τέ μεν σάκος εἶλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὐ τέρρηξε βάλων, οὐ τέθλασε θαῦμα ἰδέσθαι.
παῦ μὲν γὰρ κύκλῳ τὰ ταύῳ, λεικῷ τε λέφαντι
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον· κυανοῦ δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὐ τὸ φαταὸς
ἔμπαλιν ὁσσοίσιν περὶ λαμπομένοισι δεδορκὶ
τοῦ καὶ ὁδόντων μὲν πλῆτο στόμα λεικὰ θεόντων,
δεινῶν ἀπλήτων· ἐνὶ δὲ βλοσυροῖο προσώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο· κορύσσουσα κλόψ αὐδρ.
σχεπλίη· ἤρα νόοντε καὶ ἐκφένας ἄλετο φωτ.
οἵτινες αὐτοβίην πόλεμον διὸς ἠϊφέροιεν.
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθονὰ δύνοισ' ἄϊδος ἀσω
αὐτῶν· ὀστέα δέσφι περὶ ῥρινοῖο σαπάσης
σφρίου ἀζαλέοιο μελαίνῃ πύθεται αἴκ.
ἐν δὲ προϊωξίστε παλίωξίστε τέτυκτο.
ἐν δ' ὁμαδός τε φόβος τ' αὐδροκτασίη τε δεδήει.
ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον· ἐν δ' ὀλοὴ κήρ.

ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον δ' ἄουτον
ἄγγον τεθνειῶτα κατὰ μόθον εἰς κεποδοῖιν.
εἷμα δὲ χἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἱματιφῶτ
δεινὸν δερκομένη, καναχήσιτε βεβρυχυῖα.
ἐν θ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φαταῶν
δώδεκα. ταὶ φοβέεσκον ἀπὶ χθονὶ φυλ' ἀνῶν.
οἵτινες αὐτὶ βίην πόλεμον διὸς υἷι φέροιεν.
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν αὐτὲ μάχεσθαι
ἀμφιβρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίστο θωυτὰ ἔργα.
στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκοισι
κυάνεοι κατὰ νῶτα. μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ σύων ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
ἐσφέας δερκομένων κοτεόντων τιεμένοντες.
τῶν καὶ ὁμιλήδον στίχες ἴσαν. οὐδένυτοί γε
οὐδέτεροι βρέετην φρίσσον γέμεν αὐχένας ἀμφ'.
ἠδὲ γαρσφὶν ἔκειτο μέγας λίς. ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοὶ ἀποιράμενοι ψυχὰς. κατὰ δεσφικέλαιν.
αἱμ' ἀπελήβετε ἔραζε. οἱ δ' αὐχένας ἐξερίποντες,
κείατο τεθνειῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέοισι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγείρεσθαι κοτέοντες μάχεσθαι
ἀμφότεροι χλούναι τε σύες χρόποι τε λέοντες.

ἐν δὲ ὦν ὑσμίνη μάχη, λαπιθάων αἰχμητάων.
καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, δρύαντά τε περίθοόντες
ὁπλέα τ' ἐξαδίοντε φαληρόντε πρόλοχόντε.
μόψον τ' ἀμπυκίδην τιταρήσιον ὄζον ἄρηος.
θησέα τ' αἰγίδην ὠϊήκελον ἀθανάτοισιν,
ἀργύρεοι χρύσεα περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
κένταροι δ' ἐτύρωθεν ἐναυτίοι ἠγερέθοντο,
ἀμφὶ μέγαν πτεραῖον, ἠδ' ἄσβολον οἰωνιστήν.
ἄρκτον θοῦρίόν τε μελαγχαίτην τε μίμαντα
καὶ δὶ ὁ πεικείδας, περὶ μήδεά τε δρύαλόντε
ἀργύρεοι. χρύσεας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες
κάτε σωαίκτην, ὡσὰ ζωοὶ περ ἐόντες,
ἔγχεσιν. ἡ δ' ἐλάτης αὐτοχεδὸν ὠρίγνωντο.
ἐν δ' ἄρεος βλοσυροῖο ποδοόκεσσ' ἔστασαν ἵπποι
χρύσεοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρσφόρος οὐλὶ ἄρης.
αἰχμὼ ἐν χείρεσσιν ἔχων πρυλέεσσιν κηλέων
αἱματίφοι νικόεις, ὡσὰ ζωοὺς ἐναρίζων.
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς. παρὰ δὲ δεῖμος τε φόβος τε
ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι αὐδρῶν.
ἐν δὲ διὸς θυγάτηρ ἀγελείη ῥιτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσέ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν.

ἔγχος ἔχοισ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τῆ φαλέαν,
αἰγὶ δὲ ἄρα μ' ἐν ὤμοισιν, ἐπώχεε φύλοπιν αἰνώ.
ἐν δὴν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δὲ ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κυθάριζε λήτους καὶ διὸς υἱός,
χρυσέῃ φορμιγγιθεῶν ἔδος ἁγνὸν ὀλύμπου.
ἐν δὲ ἄγορῃ περὶ δόλβος ἀπήριτος ἐστεφάνωτο,
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξήρχον ἀοιδῆς,
μοῖσαι πιερίδες, λιγυμελπομένης ἠκεῖαι.
ἐν δὲ λιμὼ κόρμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης,
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο, πανέφθου κασσιτέροιο
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοὶ γέμεν ἀμμέσσον αὐτοῦ
δελφῖνες, τῇ καὶ τῇ ἐθώεον ἰχθυάοντες.
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δὲ ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες ἐφοίτων ἔνιοπας ἰχθῦς.
τῶν ὑποχάλκεοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος. εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφιβλήστρον ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δὴν ἠϋκόμου δαναὴς τέκος ἱππότα πρῆσις.
οὐ τὰρ ἀνιψαύων σάκεος ποσὶν, οὐδ' ἑκὰς αὐτοῦ
θαῦμα φράσασθαι· ἐπὴ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γὰρ μὲν παλάμαις τοῦ ξεκλυτὸς ἀμφιγυήεις.

χρύσεον. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔσχε πτερόεντα πέδηλα.
ὠμοισὶν δέμιν ἀμφιμελαύδετον ἀόρ ἐκείτο,
χάλκεον ἐκτελαμῶνος. ὁ δὲ ὡς τενόημα ποτάτο.
πᾶν δὲ μετάφενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
γοργοῖς. ἀμφὶ δέμιν κίβιρις θέε θαῦμα ἰδέσθαι
ἀργυρέη. θύσσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
χρύσεοι. δεινοὶ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ ἀπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς.
πρῆσσε δαναΐδας ἐπιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
γοργόνες ἀπληνίτες καὶ οὐφαταὶ ἐρρώοντο.
ἱέμεναι μαπεειν. ὠπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινοῦσε ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυγμαδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως. ὠπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
δοιὼ ἀπηωρεῦντε πικυρτώοντε κάρηνα.
λίχμασσον δάρα τώγε. μένει δὲ ἔχρασσον ὀδόντας,
ἄγριά δερκομένῳ. ὠπὶ δὲ δινοῖσι κάρηνοις.
γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην. πολεμηΐα τεύχε' ἔχοντες.
νὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος, σφετέρ' τετοκηλοι
γὰρ ἀμύνοντες. τοὶ δὲ διὰ πραθέειν μεμαώτες.

πολλοὶ μὲν κέατο· πλέονες δὲ τὸ δῆριν ἔχοντες,
μάρναυθ' αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων·
χάλκεον ὀξὺ βόων· κατὰ δὲ δρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
ἄνδρες δ' οἱ πρόσθηες ἔσαν γήρατε μέμαρται,
ἀθρόοι ἐν τοῖς πυλέων ἔσαν· ἀνδέθεοισι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι περὶ σφετέροιο τεκέεσσι
δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτῇ
κῆρες κυάνεαι λευκοὶς ἀραβεῦσαι ὀδόντας
δεινοποί· βλοσυροίτε δαφοινοί τ' ἀπλητοίτε,
δῆριν ἔχοντες περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δὰρ ἵεντο
αἷμα μέγαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάρποι
κείμενον, ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλον ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κατεῖον
τάρταρον εὐκρυόεντα· αἱ δὲ φένες εὖ τὰρ ἔσαντο,
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν, ῥίπτασκον ὀπίσω
ἀψ ὁμάδον, καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι·
κλωθὼ καὶ λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφῆνε
ἄτροπος οὐτὸ πέλει μεγαληθεὸς· ἀλλ' ἄρα ἦγε
τῶν μὲν ἀλλάων προφερήστε πρεσβυτάτητε·
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δρίμεσσι ἔθεντο·

δεινάδες ἀλικας ὁρᾶν ὅμιλόν θ' ὑμέναιον.
ἐν δ' ὄνεῖας χεῖρας τε θραστείας ἰσόπλους.
ὧν δ' ἀλλὰς εἰσήκει, ἀϊτὸς ἐγγὺς ἐρκίου καὶ αὐλῆς.
χλωρὰν αὐχμηρὰς, λύμας καλυπτομένη.
ῥωμῶν ὅλης. μολεῖν δ' ὄνειδος χειρὸς ἐν τάφῳ.
τῆς δ' ἐκ εἶναι ὧν μῦξαι ῥέον. σὺν δ' ἐκτείνων,
αἷμα δ' ἐκ λύθη ἔρασε. τὶ δ' ἀπόλυτ' ὀλεσίγα
εἰσήκει. τῶν δ' ἐκ νέων καλεννύθην ὤμους
ἀλεῖν μὴ δαλεῖ. ὧν δ' ἀπ' ὄνειρος πόλις ἀνδρ.
χρύσαι δ' ἐμὲν εἶχον ἐν θεσίοις ἀφορῆσαι
ἐπὶ πύλαι. νὶ δ' ἀὖ δ' ἐν ἀγλαΐας ἐχορεύετ'
τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν δ' εὐσώρ γ' ἐπ' ἀστένης
κῦμα λῶν δεῖ ἐπ' ἀϊκα. πολὺς δ' ὄμεναι ὃς φωρ
τῆλε δ' ἀπαθόμεν δαί δων σῆς εἰλύφαξε
χροΐν ἐνὶ δμεῶ. ταὶ δ' ἀγλαϊκ' ἐθαλῆσαι
θεᾶς ἀθέτων. τὰ δὲ χορὸ ταὶ χόντες ἔπαντο
νύμφ' ἐπὶ λιγέων σύριγγων ἴσταν ἀοιδάν,
ἐξ ἀπὸ τομεῖ. θεὶ δ' ἀσφῖν ἄγνυτο ἠχώ.
αἰόλ' ὑπὸ φορμίγων ἀϋτὸν χορὸν ἰμερόεντα.
ἐν θεν δ' ἐν ἐτόρωθ νέοι κώμαζον ἐπ' αὐλοῦ
γοῖα μὲν ἐν ταὶ χόντ' ἐπ' ὀρχηθμῷ ἐ ἀοιδῇ.

τοίγε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
πρόσθε κίον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλεῖαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον· τοὶ δ' αὖ προπρόσθε πόληος,
νῶθ' ἵππων ὠθίβαντες ἐθώεον· οἱ δ' ἄρ' ὁ τῆρες
ἤρεικον χθονὰ δίαν· ὠθίστολά δὴν δὲ χιτῶνας
ἐστάλα τ', αὐτὰρ ἔπι βαθὺ λήϊον· οἱ γε μὲν ἤμων
αἰχμαῖς ὀξείῃσι κορωνίοωντα πέτηλα·
βριθόμενα σταχύων ὡσὰ δημήτορος ἀκτών·
οἱ δ' ἄρ' ἐν ἠεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπίτνον ἀλωὴν·
οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
οἱ δ' αὖ τε ἐν ταλάροις ἐφόρεν ὑπὸ τρυγητόρων,
λευκοὺς καὶ μέλανας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν·
οἱ δ' αὖ τ' ἐν ταλάρῳ ἐφόρεν· παρὰ δὲ σφιν ὀρχ-
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα πεῖφονος ἡφαίστοιο·
σειόμενος φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθη δὲ μιν αἶγε·
οἱ γε μὲν ἐτράπεον· τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο,
πέξτε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγῶς ἤρεν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε
ἱέμενοι μαπέειν· οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·

πάρ Δ' αὐτοὺς ἵππηες ἔχον πόνον· ἀμφὶ δὲ ἔθλω
Δηρῖν ἔχον καὶ μόθον· ἐϋπλεκτέων δὲ πὶ δίφων
ὠϊόχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δὲ πικρόβεντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντα· ὠδὶ δὲ πλήμναι μέγα αὔτειν·
οἱ μὲν γὰρ αἰδίον ἔχον πόνον· οὐδὲ ποτέσφιν
νίκη ἐπηνύσθη· ἀλλ' ἄκριτον ἔχον ἄεθλον·
τοῖσι δὲ προὔκειτο μέγας ξίπους ἐντὸς ἀγῶνος
χρύσεος, κλῦτα ἔργα πεῖφονος καὶ φαίστοιο·
ἀμφὶ δ' ἴτυν πεῖσεν ὠκεανὸς πλήθοντο ἐοικώς·
πᾶν δὲ σύνειχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπότοι μεταλήπυον· οἱ ῥά τε πολλοὶ
νῆχον πάκρον· πάρ δ' ἰχθύες κλονέοντο
θαῦμα ἰδεῖν, καὶ ζωὶ βαρυκτύπῳ· οὐδὶ ἀβουλὰς
ἥφαιος ποίησε σάκος μετὰ τε στιβαρόντε·
ἀρσάμενος παλάμῃσι· ἐμὲν δίος ἀλκίμος υἱὸς
πάλλεν ὠδὶ κρατέως· ὠδὶ δ' ἵππα οὐ θορεδίφρου·
εἴκελος ἀστροπῇ πατρὸς δίος αἰγιόχοιο-
κοῦφα βιβὰς· ἐν ὠϊόχος κρατερὸς ἰόλαος,
δίφου πεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα·
ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·

καίσφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
χαίρετε λύγκηος γενεὴ τηλεκλυτοῖο.
νῶϊ δὴ ζεὺς κράτος ὔμμι δίδοι μακάρεσσιν ἀνάσσειν.
κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, καὶ ἀποκλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν:
εὖ τὰν κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης,
τὸν μὲν ἐπὴν αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο.
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄρην ὠνίνῳ τὰ δοκεύεις,
ἐν θάκε γυμνωθέντα σάκεις ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδης, ἐν θοῦ ἀμ' ὀξείχαλκῷ,
ἀψ ἀναχάσεσθαι. ἐπὴ οὐ νύτοι αἰσιμόν ἐστιν,
οὐ θίπποις ἐζέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
ὡς εἰποισ' ἐσ δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων.
μίκων ἀθανάτοισιν χερσὶ καὶ κῦδος ἄρισα.
ἐσύμενος. τὸν δὴ ῥα διόγνητος ἰόλαος,
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπὸ μοκλῆς
εἴμφ' ἔφρονθοον ἅρμα κονίοντες πεδίοιο
ἐν γαρσφιμένος κεθεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
αἰγίδ' ἀνασείσασα. περὶ στεναχίζε δέ γαῖα.
τοὶ δ' ἀμυδὶς προγένον θίκελοι πυρὶ ἠεθύελλη.
κύκνος θίππόδαμος, καὶ ἄρης ἀκάρητος ἀυτῆς.

τῶν δ' ἵππων μέλε' ἔσθ' ἑκάστῳ ἀλκιμοθύμω ἀλκιλοχείην,
ὀξέα γαμφηλῆς· ἀδὲ δέος φίν ἄντην ἔχει·
οὐ γὰρ τοῖος ἀφορᾷ βίη Ἡρακληείη,
κοὐδὲ τεύχων Ἐνυαλίου ἐπιδέξιος ἔπλετο ἵππος.
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ἐρωῆς ἔμπλεοι ἦμεν.
ἀλλὰ πάρος μὲν ἔχε λίφρον ἑὸν ἔξοχον, ἠδὲ κελεύθου
εἶκε πάρος ἰέναι· ῥηϊδίη δέ οἱ ἀφελαύνειν
ἀκέος ἀνάγκη. ὃ γὰρ δὴ ἀμείλιχε καὶ αἰδοῦς
ῥηϊνος ἀφεβήκει· σὺν δ' ἔμπεδα οἱ δαΐφρων
οὐτάμενος πεπάλακτο θεμείλιον· κὰδ δὲ παρειῶν
ὤ πέσον· ἀμφὶ γὰρ οἱ ἄρης θοὸς ἄλτο τιθαίνων
ἀρκεσμόν. εἰδὼς δ' ὧδε ἐπιφροσύνῃσι μάλ' ἐσθλῇσιν·
κὴν δὴ μέλλε ἔφημι καὶ ἄλλοτε πρηθέα λαὸν
ἔγχεος ἐν μεσσηγύ, ὅθι δὴ πύκα μεμαθότες ἄνδρες
ἀντίοι ἔστη, ἐμεῖο, μεδέων ἀμύνειν μενεαίνων.
ἐκ μὲν ἐμεῦ δουρὶ τυπεὶς κρείσσων ἀλεείνων
οὐλαμὸν οὐκ ἔλιπεν· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἀλαπάζον.
πολλοὶ μὲν πεσόντες· ἀτὰρ δὴ μετόπισθε λαοὶ
πρώτοις ἐγκονέοντες ἐπὶ ἔγχεος ὁρμὴν
ἐτράπεθ' ἀλλοδαποὺς ἀνὰ θωρηκτοῖσιν ἐέλδων
χερσὶν ἐφ' ἡμετέροις κτάμεναι βροτέην τε.

ὡς ἔφατ' οὐδ' ἄρα οἱ κύκνος ἐϋμελίης ἐμενοίνα,
ὧν ὠὶ πειθόμενος ἐχέμεν ἐρϋσάρματας ἵππους.
Δὴ τὰ π' εὐπλεκ' ἔων δίφρων θόρον ἀψ ὠτ' ἐπαῖ.
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ ἐνϋαλίου ἄνακτος.
ὠϊόχοι δ' ἔμπλω ἔχασαν καλλίτριχας ἵππους.
τῶν δ' ὑποσευομένων καναχίζεπος εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτε φ' ὑψηλῆς κορϋφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκουσαι ἐπαλλήλαισι πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
αἴγειροί τε ταυύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
ἔμπρα κϋλινδομεν ἕως πεδίον ἀφίκωνται,
ὡς οἱ ἐπαλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ μερμιδόνων τε πόλις κλειτήτι ἄωλκος
ἄρνη τῇ δ' ἐλίκῃ, αὐθεία τε ποιήεσσα
φωνὴ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἐκτύπε μητίετα ζεύς.
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας.
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μέγα θάρσεϊ παιδί
οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων, φρονέει δὲ θϋμῷ μαχέσασθαι
αὐδρασϊ θηρευτῇσι. θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα

δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ θεῖ τορὰ στόμα τε καὶ ῥῶνες
λευγαλέῳ· ὀστέα δέ οἱ περὶ λαπάρῃσιν ἐΐκτην
ὀρθὰς ἀϋλοφίλῃ φειαστὸς ἔχας· ἀμφὶ δὲ δόρυ,
τῷ ἴκελος Δίου γόος ἀφῑεῖ πτείου θορεδίφρᾳ·
ἡμίονος δὲ χλοερῶν κὺ δωσέμεν ἠέλιος πεπίθοι
ὄχεα φέρζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἀρχέτας, ὥστε ποσὶ καὶ ἐρώησι θηλύτερον,
καί τε ποιμενέων τε καὶ ἀγλαὸς ἐφ᾽ ἀοιδῇ.
ἴδε σὺ νομεύς, ὅτε χρὸς ὀστέος ἄρτι,
ἡμίονος δὴ κέρσοισι θεῖ γλαφυρὰ τελέθουσι,
ὅσσα θέρει πίπτουσιν, ὁ δ᾽ ἔφθιτος αἰὼν ὀλοῦτ᾽,
οἷα δὲ νύσσους δολιχὰς ἀράσσει χθονὶ καὶ ἄμβος,
τῷ σῶμα ἐκδαμάλλει· ποτὶ δ᾽ ὄρυγμα δόξ᾽ ὁρᾶσθαι.
ὡς δὲ λέοντε δύο ἀμφὶ κεκμηῶτι ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντε ἐὺ στόμας ὁρμήσασθαι,
δεινὸν δὲ φθογγὴν ἰαχεῖ, ἀράβος δὲ μὴ γίνεται ὀδόντ᾽,
ἢ ἀΰσῃ τὰ γὰρ οἱ γαμφώνυχε ἀκὺ λοχεύει
θέρμ᾽ ἐφύπτιλή μελίᾳ, κλάζοντε μαχόνται
αἰόλος ὀρεσσινόμος, ἠὲ λέοντες ἐλάφοιο
θοίνος, ὡς ἐδάμασσε βαλὼν αἰχμῇσιν ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· αὐτὸς δὲ πολὺν σφιν ἀλύξει

χώρου αἰδρεῖς ἐών, οἱ δ' ὄτραλε ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δρῖ μεῖαν ἔθεντο,
ὡς οἱ κεκληγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἐνθ' ἦτοι κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱόν
κτεινέμεναι μεμαώς σάκειν χάσε χάλκεον ἔγχος.
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἐρύτο δὲ δωρὰ θεοῖο.
ἀμφὶ δὲ ὠνιάδης δέ βίη ἡρακληείη,
μεσσηγὺς κορυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει χαλκῷ
αἰχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπεύερθε γενείου,
ἤλασ' ἐπικρατέως. ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντας
ἀνδροφόνος μελίης. μετὰ γάρ θένος ἐμπεσεφωτος
ἤριπεν, ὡς ὅτε τίς δρῦς ἤριπεν, ἠ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος πλησθεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ,
ὡς ἔρι πάμφι δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔτι ἀσσὸν Διὸς τάλα καρδίος υἱός.
αὐτὸς δὲ βρουλοιγὸν ἄρην προσιόντα δοκεύσας,
δεινὸν ὁρῶν ὀσσοισιλέων ὡς σώματι κύρσας.
ὅς τε μάλ' ἐν δυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
ἀχίσας ὅτι τὴν ἀχίστα μεγίφονα θυμὸν ἀπούρας.
ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλατο ἦτορ
γλαυκιόων ὀσσοισιδεινόν, πλεύρας τε καὶ ὤμους

οὐρῆ μαστίοων ποσὶν γλαφυρ. οὐδέτις αὐτὸν
ἔτλη ἀνδρῶν ἰδὼν ἐναντίον ἐλθεῖν οὐδὲ μάλ᾽ ἄλλη,
ἀλλ᾽ ὅγε ἀμφιπρύμνιος ἀκόρητος ἀέτας,
αὐτὸς ἄρηος ἔστιν ἐνιφρεστὶ θάρσος ἀέξων
ἑταίρους. ὁ δὲ οἱ ἀκέδνου κλυτὰ χυμῷ κηρ.
ἀμφότερ᾽ οἱ Διὸς ἐστὶν ἐπ᾽ ἀμφιλόγοισιν ὁρόσαι.
ὡς δ᾽ ὅτε τὸ μεγάλου πυρὸς πρηνὲς ὀρούσῃ,
μέγα δ᾽ ὑπὸ θρώσκουσα κυλίνδεται. ἀμφὶ δὲ νηχὴ
ἔρχεται ἐκπεμπάζει. πολὺς δέ οἱ ὑπὸ βολκὰς
ὕμνος. ὁ δ᾽ ἀσσοτέρω ἐκβὰς εὐθαμὲς ἴσχει,
νᾶσσι. ὁμηλικίαι δὲ πεσσάμεναι οὐλίος ἀρὴς
κακλήγως ἐπορούει. ὁ δ᾽ ἔμπεδον ἔστικεν ἀκμὴν
αὐτὰρ ἀθωακὴ κορυφαῖος αἰγιόμοιο,
αὐτὴν ἦλθεν ἄρκος ἐρεμνὸν αἰγὶ δέχεσθαι
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἀρδ᾽ ἰδὼν ἐστὸς ἔτλη πτερόεντ᾽ ἐσιδοῦσ᾽
ἄρτι, ἐπιβρεμέως ἐπάλεσθον, καὶ χέρας ἀάπτον.
χάλκοθι θεμεῖς ἐστὶν ἀσκελὲς τόξα δύσας
Ἡρακλέα κλεινὸν Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μάχης μεδέωμεν ἴσα ἐσιδόντε.
ὡς ἔφατ᾽ Ἀπόλλων σὺν θάρσεϊ μεγαλητορι θύμῳ,
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἰκελα τόξα πάλλων.

καρπαλίμως ἐπόροισε βίῃ κρακληείῃ
καλακτάμεναι μεμαῶς· καὶ ῥ' ἔμβαλε χαλκεῖον ἄχος
πρηχνῶς παιδὸς ἑοῦ κοτέων πρίτεθνη ὦτος
ἐν σάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δεῖμυ δ' ἄρτω ἄχος εἷλε· ἐρυσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσυτ' ἐφ' ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δὲ πιόντα
ἀμφιβυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς
μηρὸν γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δαιδαλέοιο,
οὔτασ' ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
δουρατὶ νωμήσας· ὠϊδέχθονι κάμβαλε μέσσῃ.
τοῦ δὲ φόβος καὶ δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
κλάσαν ἐγγύς, καὶ ἀλρόχθονος ἐρυδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαιδάλον· αἶψα δὲ πάντα
ἵπποις μαστιγέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
υἱὸς δ' ἀλκμήνης, καὶ κυδάλιμος ἰόλαος.
κύκνον σκυλεύσαντες ἀπὸ ὤμων τεύχεα καλὰ
νείσοντ'. αἶψα δὲ πάντα πολιν βηχῖνος ἵκοντο,
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. αὐτὰρ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἐξίκε τοὐλύμποντε μέγαν, καὶ δώματα πάβος.
κύκνον δ' αὖ κηΰξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπάρω.

οἱ ῥ' ἔστεϊς ναῖον πόληας κλειτοῦ βασιλῆος,
αὖθεν μιρμιδόνων τε πολὺν κλειτὼ τ' ἰαολκόν.
ἄρνων τ' ἠδελήκων· πολλὸς δ' ἠγάρετο λαός,
τῇ μὲν τοῦ κηὐκαφίλου μακρᾶς εὐθεοῖσι·
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησε ἄναυρος
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρμιν ἀπολλ
ληνίδης ἤνωξ' ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκάτομβας
ὅστις ἄγοι πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκάωτε:

1

βίος πυθαγόρου σαμίου.

Πυθαγόρας σάμιος φύσει τυρρηνὸς μνησάρχου
υἱὸς δακτυλιογλύφου, νέος δὲ ὢν ἔτι τῷ πρὶ
ἐκ τυρρηνίας ᾤκησε εἰς τὴν σάμον. οὗτος
ἤκουσε πρῶτος φρεκύδου τοῦ συρίου ἐν σάμῳ.
εἶτα ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ σάμῳ. ὃς ἦν
ἀπόγονος κρεσσφύλου. εἶτα ἀβαρίδος τοῦ
ὑπερβορέου, καὶ ζαρητὸς τοῦ μάγου. παιδευ-
θεὶς δὲ καὶ παρ' αἰγυπτίοις, καὶ χαλδαίοις, ἦλ-
θεν εἰς σάμον. καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένη
ὑπὸ πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς κρότωνα τῆς
ἰταλίας. καὶ σχολὴν στησάμενος, πλείους ἢ
ἑξακοσίους ἐσχεγνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ
καὶ ἀδελφοὶ δύο. πρεσβύτερος μὲν εὔνομος.
μέτος δὲ, τυρρηνὸς. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ ζαμολ-
ξίς. ᾧ γέρας ὡς κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δὲ ἐποί-
ησε τὴν βοτύνου τοῦ κροτωνιάτου θυγατρά. ἐξ
ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, τηλαύγης
καὶ δάμων. ἡ ὡς τινὲς μνησάρχος. καὶ δέτυνας
καὶ θυγάτηρ μία ὀνόμα. καὶ δὲ ἄλλοις καὶ

ἀρϊγνώτης. Συνέγραψε δὲ ὁ πυθαγόρας μόνος
τρὶς βίβλοις· παιδευτικὸν· πολιτικὸν· τὸ δὲ,
φερόμενον τρίτον ὡς πυθαγόρου, λισίδος ἐστὶ
τοῦ ταραντίνου μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου, καὶ φυ-
γόντος ἀθήνας, καὶ καθηγησαμένου ἐπαμι-
νώνδα. Τινὲς δὲ, ἀναθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ
χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ πυθαγόρας παρέδω-
κεν ἐμψύχων τροφῆς ἀπέχεσθαι, καὶ κυάμων.
ἐτελεύτα δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος
αὐτοῦ μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ μίλωνος οἰκίᾳ,
τοῦτον ὑπότινος ὧν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέν-
των διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συ-
νέβη. Τινὰ δὲ αὐτὸς τοὺς κροτωνιάτας τοῦτο
πρᾶξαι φᾶ τὴν ἀνίδος ὠτίθεσιν εὐλαβου-
μένου. Ὃν δὴ πυθαγόραν καταληφθῆναι διε-
ξιόντα, καὶ πρὸς τὴν ἰχωρίῳ γενόμενον πλή-
ρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτοῦ ἔστη, εἰ-
πὼν ἅλωναι μᾶλλον, ἢ πατῆσαι. ἀναιρεθῆναι
δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι, καὶ οὐδὲ πρὸς τῶν διω-
κόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλά-
στοις τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι ὄντας

πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα :

7 πῦθα Γόρου τὰ δὲ χρῦσᾶ, ἔπη ἴσθι ἐόντα:
πῦθᾶ θρῦ σαμίοιο ἔπη τὰ δὲ ἔασι χρῦσᾶ:

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διάκειν
τίμα· καὶ σέβου ὅρκον· ἐπειθήρωας ἀγαυοὺς.
βίς τε κατὰ χθονίους ἀβεδαίμονας ἐννόμα ῥέζων.
βίς τε γονεῖς τίμα, βίς τ' ἀγχιστέα κτεγαώτας.
τῶν δ' ἄλλων ἀρετῆ ποιεῦ φίλον, ὅστις ἀρίστος.
πρᾶεσι δ' εἴκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
μὴ δ' ἔχθαι ῥεφίλον σὸν ἁμαρτάδος ἕνεκα μικρῆς.
ὄφρα δύνῃ, δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κρατεῖν δ' ἀθίζεο τῶνδε,
γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
καὶ θυμοῦ· πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
μήτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
εἶτα δὶ καιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε.
μὴ δ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν πρὰ μηδὲν ἐθίζε.
ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλει, ἄλλο τ' ὀλέσθαι.
ὅσσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἀλγεῖ ἔχουσιν,
ὧν αὐ μοῖραν ἕλης, πράως φέρε· μὴ δ' ἀγανάκτει.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ· ὧδε δὲ φάζει.

οὐ πάντ᾽ τοῖς ἀγαθοῖς τοῦτ᾽ πολὺ μοῖρ᾽ ὀίδω.
πολλοὶ ἀΐδηλοι πάσι λοιγοὶ θεῖοί τε καὶ ἀθῆοί,
θῆρες οἱ πόσσοιῶν μὴ τέκ πλήσατο, μὴ τάρ᾽ ἐάα
εἰρεσίας σαῶσαι. ἦν δοὺς ἀέθλων πρὶν ἐλέγξαι,
πρᾶος ἔχῃ ὅδε λοι ἐρεσσάων ὧδε πάλιν τελέσαι.
μὴ δὲ μὴ τελέσῃσι πάρεστιν, μὴ τέ τι ἔργῳ
πρήξαι, μὴ δέ πάθῃ, ὅ τι μὴ βέβηκεν ἐόν.
ῥηϊδίως δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μοῦνα πέλῃ,
ἀεικὲς λοιπάσαι, τελέσαι τ᾽ ἀνάγκῃ τ᾽ ἀνδρός.
ἀλλὰ τὰ μὲν τελέσαι, ἅ σε μὴ μετέπῃ τ᾽ ἀνίκα.
πρῆσσε δὲ μὴ δὲ σὺ, ὧν μὴ πέφαται. ἀγὰ δίδασκε,
ὅσα χρεών. καὶ τῷ σωθεὶς βίον ὧδε διάξῃς.
οὐ δ᾽ ὑγιείης τῆς πρὸ σέθεν μέλεται ἀνέχειν.
ἀγὰ πόλου τε μέτρ᾽, καὶ σίτων, ὑμεναίων τε
ποιεῖται. μέτρ᾽ ἀέλεγτον, ἀ᾽ ὅ μὴ σάῳ νόῳ.
εἰθίκου δὲ δίαιταν ἔχειν καθαρὴν ἀθρῶντα.
καὶ σε φύλαξον λοιπὰ ποιεῖν, ὁπόσ᾽ ὀφθονίῃ.
μὴ δαπανῶν πρὸ καιροῦ, ὁπόθι καὶ δαπανῶν.
μὴ δ᾽ ὑδρηλὸς ἴθι. μέτρ᾽ δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
πρῆσσε δὲ ταῦθ᾽ ἕως μὴ βλάπτῃ. λοιπὰ δὲ πρὸ ἔργου
μὴ δ᾽ ὕπνον μελλάκοισιν ἐπὶ μέλοι προσδέξαι,

πρὶν τῶν καὶ μερὶν ἔργων ἐς ἕκαστον ἐπεύθειν.
πᾶν παρέβω, ἢ δέρεξα. ἢ μηδέον ἐξετελέσθαι.
ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα.
δεινὰ μὲν ἐκ πρήξας ὠνοῦ πλήσσεο. χρηστὰ δὲ, τρόπου.
ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς ποιοῦ φίλον, ὃν κ' ἐθέλησθα.
ταῦτα πόνει. ταῦτ' ἐκμελέτα. τούτων χρὴ βάνσε.
ταῦτα σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
καὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχῇ παραδόντα τετρακτὺν
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργοιν
θεοῖσιν εὐξάμενος τελέται. τοῦτ' δὲ κρατήσας
γνώσεαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν. οἵ τε ἕκαστα διέρχεται, οἵ τε κρατέεται.
γνώσῃ δ' ἠθέμις ἐστὶ φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίου,
ὥστε σε μὴ τ' ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν.
γνώσῃ δ' ἀνοῖς αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
τλήμονας. οἵ τ' ἀγαθῶν ὄντων οὔτ' ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι ἐνίασι.
τοιημοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπειρονα πήματ' ἔχοντες.
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἐρὶς βλάπτουσα λέληθε,
εὐμφυτος. οὐ τοῦ δεῖ προσάγειν, ἥκοντα δὲ φεύγειν.

ζεῦ πάτερ. ἢ πολλῶν τε κακῶν τ' λύσεας ἀπαύ-
τας
ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνισιν ἑκάστα,
ὧν εἰσοίτι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω.
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶν δε σαώσεις.
ἀλλ' εἶρ' ἴου βρωτῶν, ὧν εἴπομεν ἐν τε καθαρμοῖς,
ἐν τε λύσει ψυχῆς κρίνων, καὶ φράζευ ἑκάστα.
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα εἰς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκ ἐτίθνητος:

Θεόγνιδος γνωμολογία πρὸς κύρνον τὸν ἐρώμενον.

Ὦ ἄνα. λητοῦς ἐγὲ διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο 1
λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ' ἀποπαυόμενος.
ἀλλ' ἀεὶ πρώτοντε καὶ ὕστατον, ἐν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μευ κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.
Φοῖβε ἄνα ξ. ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια λητῶ
φοίνικος ῥαδίνης χρσὶν ἐφαψαμένη.
ἀθανάτων καλλίστον ἐπὶ βοχοειδέϊ λίμνη,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη δῆλος ἀπειρεσίη,
ὀδμῆς ἀμβροσίης· ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη·
γήθησε δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς:
Ἀρτεμιθηροφόνη· θυγατρ διός, ἣν ἀγαμέμνων
εἴσαθ' ὅτε ῥοίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς,
ἀχομένῳ μοι κλῦθι· κακὰς δ' ἀπόκηρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρόν· ἐμοὶ δὲ μέγα:
Μοῦσαι καὶ χαρίτες κοῦραι διὸς αἵποτε κάδμου
εἰς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος.
ὅτι καλὸν φίλον ἐστὶ· ὁ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστὶ·
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων:

Κύρνε σοφιζομένῳ μὲν ἐμοί, σφηγὶς ὠϊκείσθω
τοῖς δ' ἔπεσιν· λήσει δ' οὔποτε κλεπτομένη.
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦ σθλοῦ παρεόντος.
ὧδε δὲ πᾶς ἐρέει· θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ μεταρέως· πάντας δὲ κατ' ἄνους ὀνομάστου.
ἀστοῖσιν δ' οὔπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.
οὐδὲν θαυμαστὸν πολυπαίδη· οὐδέ γὰρ ὀζεῖς
οὐθ' ὕων πάντας ἀνδάνει· οὐτ' ἀνέχων.
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φονέων, ὑποθήσομαι οἱ ἀπὸ αὐτοῦ
κύρν' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἐτ' ἐὼν ἔμαθον;
Πέπνυσο· μὴ δ' αἰσχροῖσιν ἐπέρμασι μὴ δ' ἀδίκοισι
ὑμᾶς· μὴ δ' ἀρετὰς ἕγκεο μὴ δ' ἄφενος.
ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν· ἀλλ' αἰεὶ ὧν ἀγαθῶν ἔχεο.
καὶ μηδὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε· καὶ μηδὰ τοῖσιν
ἵζε· καὶ ἀνδανέτοις, ὧν μεγάλη δύναμις.
ἐσθλὼν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· οὐδὲ κακοῖσι
ηο συμμιχθῆς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν, ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε· καὶ ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
Κύρνε· κύει πόλις ἥδε· δέδοικα δὲ μὴ τέκοι ἀνδρ

ἐυθῶ τῆρα κακῆς ὕβριος ὑμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἐθ' οἵδε σαόφρονες· ἡγεμόνες δὲ,
τετράφαται πολλὼ ἐς κακότητα πεσεῖν.
οὐδὲ μίαν πω κίρνα ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν αὔδρες.
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν υἱσὶ κακοῖσιν ἄδῃ.
δημόν τε φθείρωσι, δίκας ἀδίκοισι δίδωσιν,
οἰκείων κερδῶν εἵνεκα καὶ κράτεος.
οὐ πεῖ μὴ δηρὸν κείνω πόλιν ἀρεμέεσθαι.
μὴ δεινῶν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ.
εὖ τὰν υἱσὶ κακοῖσι, φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται
κέρδεα· δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ, στάσις ἐστὶ καὶ ἐμφύλοι φόνοι ἀνδρῶν.
μοὼν ἄρχος δὲ πόλει μήποτε τῆδε ἄδοι.
Κίρνε· πόλις μὲν ἐθ' ἥδε πόλις· λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
οἵ πρόσθ', οὔτε δίκας ἤδεσαν, οὔτε νόμους.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτρεβον.
ἔξω δ' ὡς τέλαφοι τὼ δ' ἐνέμονυ πόλιν.
καὶ νῦν εἰσ' ἀγαθοὶ πολὺ παίδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοί,
νῦν δηλοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοι τε σορῶν.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν.

μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ πολυπαίδη ἀστῶν.
εὐθύμου χρείης ἕνεκα μηδὲ μιῆς.
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπόλλωσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ σύμμιξης μηδενὶ μηδ' ὀλίοιν
σπουδαῖον. γνώσηγὰρ ὀϊζυρῶν φένας ἀνδρῶν.
ὡς σφὶν ἐπέργοισιν πίστις ἐπουδέμιαι.
ἀλλὰ δόλους ἀπάτας τε πολυπλοκίας τε φίλησε.
οὕτως ὡς ἄνδρα μηκέτι σωζόμενοι.
μὴ ποτε κύρνε κακῷ πίσυνος βύσσε σὺν αὐδεὶ.
εὖ τὰν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλης τελέσαι.
ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλεύεο πολλὰ μογήσας.
καὶ μακρὴν ποσσὶν κύρν' ὁδὸν ἐκτελέσας.
πρήξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι.
παιροίτοι πολλὸν, πιστὸν ἔχοισι νόον.
παίροισιν πίσυνος μεταλαυδράσιν ἐργ' ἐπιχείρει.
μὴ ποτ' ἀνήκεστον κύρνε λάβης αὐίην.
πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε, καὶ ἀργύρου αὐτερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ κύρνε διχοστασίῃ.
παίροις εὑρήσεις πολυπαίδη ἄνδρας ἑταίροις.
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πράγμασι γιγνομένοις.
οἵ τινα αὐτολμῶν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες

ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν·
ὡς δοὐχ εὑρήσεις ἀϊζήμενος· οὐδὲ πὶ πάντας
ἀνοῖς, οἷς ναῦς μὴ μὲν πάντας ἄγει.
οἵ σιν ἐν ἢ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς· οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει:
μὴ μὲ πεσὶ μὲν στέργε· νόον δ' ἔχε καὶ φένας ἄλλῃ·
εἰ μὲ φιλεῖς καὶ σοὶ πιστὸς ἐνεστὶ νόος.
ἢ μὲ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μὰ ποεῖ πῶν
ἔχθαιρ'· ἀμφαδίων νεῖκος ἀειράμενος
ὃς δὲ μὴ ἢ γλώσσῃ δὶ χ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινὸς κύρν'· σχερὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν:
εἴ τις ἐπαινέσεισε ὑσον χρόνον ὅσσον ὁρώῃ
νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλώσσαν ἴησι κακὼ·
ὑιοῦτός ὑι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός
ὃς κεῖ ποι γλώσσῃ λῶστα· φόνει δ' ἔτερα·
ἀλλ' εἴη ὑιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς ὑν ἑταῖρον
γιγνώσκων, ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει.
αὐτὶ κασιγνήνυ· σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ' ἐν ἰθύμῳ
φάζεο· καὶ ποτέμου μνήσεαι ἐξοπίσω:
μηδεὶς ἀνῶν πάσῃ κακὸν ἄνδρα φιλήσαι
κύρνε· τὶ δ' ἔστ' ὄφελος κεῖνος ἀνὴρ φίλος ὤν.

οὐ τἄυσε χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης.
οὐ τέκεν ἄθλον ἔχων τοῦ μηδαδοῦ ἐθέλει.

Mar canu

ἀθλοὺς δὲ ἔρδοντι ματαιοτάτη χαρίς ἐστιν.
ἴσον καὶ σπάρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.

Meto

οὔτε γὰρ αὖ πόντον σπείρων βαθύλητον ἀμῶς,
οὔτε κακοὶς εὖ δρῶν εὖ πάλιν αὐτὴ λάβοις.

ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἢν δὲν ἁμάρτης,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.

fruor

οἱ δὲ ἄγαθοι, τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι πάθοντες.
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χαρὶν ἐξοπίσω.
μή ποτε τὸν κακὸν αὖ δρὰ φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
ἀλλ' αἰὰ φεύγειν, ὥστε κακὸν λιμένα.

πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιος εἰσὶν ἑταῖροι.
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Cautio

κιβδήλου δ' αὖ δρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδὲν
κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ πεῖ πλέονος.

Difficile

χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀάχετος ἄτη
κύρνε. καὶ ἐξεύρειν ῥᾴδιον αὖ δρὶ σοφῷ.

Tenuis

εἰ δὲ φίλου νόος αὖ δρὸς ἐνιστήθεσσι λέληθε
ψεδνὸς ἐὼν, δόλιον δὲν φρεσὶν ἦτορ ἔχει,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι.

καὶ γνῶναι, πάντων ὑπ' ἀνιηρότατον.
οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικὸς
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑπὸ ζυγίου. Asinus
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτὲ σώριον εἰδών. ver
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσι δέαι:
μὴ τἀρετὼ σύχου πολυπαίδη ἔξοχος εἶναι. Eximius
μὴ τἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη:
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον parentes
ἔπλετο, οἷς ὅσιη κύρνε μέμηλε δίκη:
Οὐδεὶς κύρ ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτὸς.
ἀλλὰ θεοὶ ὑπ' δούβρου ἀμφοτέρων.
οὐδὲ τις ἀνθρώπων ἐργάζετο ἐνφρεσὶν εἰδὼς
ἄστελος· εἰ τἀγαθὸν γίγνετο, εἴτε κακὸν.
πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν, ἐσθλὸν ἔθηκε.
καίτε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν, ἔθηκε κακὸν.
οὐδέτω ἀνθρώπων πρᾶγ' ἐγίγνετο ὅσ' ἐθέλησιν.
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρα ἀμηχανίης.
ἀνοῖ δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδὲν.
θεοὶ δὲ καὶ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
Οὐδεὶς πωξεῖνον πολυπαίδη ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτω θνητῶν, ἀθανάβις ἔλαθε:

Diues

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν.

possideo

ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.

Iustitia

οὐδὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετήστι.

πᾶς δὲ τἀνὴρ ἀγαθὸς κύρνε δίκαιος ἐών:

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ αὐδεὶ δίδωσιν.

virtus

ἢ δ' ἀρετὴ, ὀλίγοις αὐδρασὶ κύρνε ἕπεται:

Cōtumelia

Ὑβρὶν κύρνε θεὸς πρῶτον κακὸν ὦ πασ' αὐδεὶ

οὐ μέλλει χώρην μηδὲ μίαν θέμενος:

Ἤκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται.

Integra

ἀνθρώπῳ· καὶ ὅτῳ μηνόος ἄρτιος ἦ:

obiicio

μὴ ποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον αὐδεὶ χολωθείς,

pauptas

μὴ δ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε.

Libra

ζεὺς γάρ τοι ἐλάγαντον ἐπὶ ῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ.

ἄλλοτε μὲν, πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν:

μήποτε κύρνε ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἷδε γὰρ οὐδεὶς

tributū

ἀνθρώπων· ὅτι νὺξ χὴ μέρα αὐδεὶ τηγεῖ:

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ δαίμονι δ' ἔσθλῳ

οἷς τὸ κακὸν δοκέον, γίγνεται εἰς ἀγαθόν.

εἰ σὶν δ' οἴ βουλῇ τἀγαθῇ καὶ δαίμονι φαύλῳ

μοχθίζουσι· τῆος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται:

diues

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐ ὄλβιος, οὔτε πενιχρός.

οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός :·

Ἀλλάλῳ κακόν ἐστι, ὃ δ' ἀτρεκὲς ὀλβίος οὐδεὶς, no

ἀνῶν, ὁ πόβος ἠδρίος καθορᾶ.

ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καίμωμεύμενος, αἰνεῖ.

αὐδρὸς δὲ πουδὴ γίγνετ' οὐδὲ μίας :·

θεοῖς εὔχου. οἷς ἐστι μέγα κράτος. οὔτε ἀτρ θεῶν

γίγνεται ἀνοῖς. οὔτ' ἀγαθ' οὔτε κακά.

Ἀνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα pauptas

καὶ γήρως πολιοῦ κύρνε καὶ ἠπιάλου.

ὠδὴ χρὴ φάγοντα, καὶ οὐ μεγακήτεα πόντον

εἰπτεῖν. καὶ πεζῶν κύρνε κατ' ἠλιβάτων.

καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίη δεδμημένος, οὔτε τι εἰπεῖν,

οὔτ' ἔρξαι δύναται. γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

χρήγαρ ὁμῶς ἐπὶ γῶτε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

δίζεσθαι χαλεπῆς κύρνε λύσιν πενίης.

τεθνάναι φίλε κύρνε πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρί,

ἢ ζώειν χαλεπῆ τειρόμενον πενίῃ :·

Κρίους μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα κύρνε καὶ ἵππους

εὐγενέας. καὶ τοὺς βούλεται ἐξ ἀγαθῶν

βήσεσθαι. γῆμαι δὲ κακὼ κακοῦ, οὐ μέλαι δαίνει

ἐσθλὸς ἀνήρ, ὧν οἱ χρήματα πολλὰ δίδου :·

abnuo

οὐδέ μία κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἀκοιτὶς
πλουσίου· ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται αὐτ' ἀγαθοῦ.
χρήματα μὲν τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε·
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ πλούσου ἐμιξεγένος.
οὕτω θαυμαζεγένος πολὺ παίδη ἀστῶν
μαιροῦσθαι· εὐγὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.
αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακοπαλεῖν ἐοῦσαν,
εἰς οἴκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος,
εὔδοξος κακόδοξον· ἐπὶ κρατερήμιν ἀνάγκη
ἐν τάνει· ἢ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

cogo

χρήματα δὲ ἀϊόθεν καὶ σὺν δίκῃ αὐδεϊγένηται,
καὶ καθαρῶς αἰεὶ παρ' μόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδεϊθυμῷ
κτήσηται· εἰ θόρκω παρὰ δίκαιον ἢ ἐπ.
αὐτίκα μὲν τὸ φέρειν κέρδος δοκεῖ· ἀδὲ τελευτὴν,
αὖθις ἔγεντο κακόν· θεῶν δ' ὑπερέχε νόος.
ἀλλὰ τὰ δ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐγὰρ ἐταῖσι

punio

τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίης.
ἀλλ' ὁ μὲν, αὐτὸς τίσε κακὸν χρέος· ὃς δὲ φίλοισιν

no

ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν.
ἄλλον δ' οὐκ ἀτέμαρ τε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδής,

mors

Theopus

πρόσθεν ἀπὶ βλεφάροις ἔζετο κηραφέρων :·

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν ὃ τἀνιηρότερον :·

Οἶνον οἰ πίνειν πουλὺν κακὸν· ὠδέ τις ἀνὴρ
πίνῃ ἀπιστάμενος, οὐ κακὸς, ἀγαθὸς :·

Κύρνε φίλος καὶ πάντας, ἀπίστρεφε ποικίλον ἦθος·
ὀργὴν σύμμισγον ὠδὺν ἑκάστος ἔχει.

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου· ὅς ποτε πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ· τοῖος ἰδεῖν ἐφάνῃ.

νῶν μὲν τῇδε φέπου· τοτὲ δ' ἀλλοῖος χρόα γίγνου·
κραιπνόν οἰ σοφίῃ γίγνεται εὐτροπίης :·

μὴ δ' ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητῶν
κύρνε· μέσην δέρχου τὴν ὁδὸν ὡς πρὶν ἐγώ·

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδὲν,
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δὴν ἐέχειν :

κεῖνος γὰρ φρὼν ἐστὶ· νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ·
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα·

ἀλλ' ὁμὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείῃσιν ἕπεσθαι·
τῷδε δολοπλακίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον :·

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνοῖσιν·
οἱ γὰρ νῦν κ' μῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον.

profugus

vinum

6

polypus

velox

consilia

placeo

diuitiae

Satio

αἰπλάσιον πεύδοισι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας.

Stultitia

χρήματα τοι, θνητοῖς γίγνετ' ἀφροσύνη.

αὕτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται· ἢν ὁπότε ζεὺς

domiti

πέμψει τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

inanis

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ·

Sortior

κύρν', ὁ λίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

οὐδέ τι τρέπει κιμῖν ἀταυδράσι σωζομένοισιν

Deficio:

ἀλύειν κύρν', ὡς πόλε' ἀλωσομένη.

volo

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτερέδωκα, σὺν οἷς ἐπὰ πάρονα πόντον

πωτήσῃ· καλὰ γὰρ πᾶσαν ἀειρόμενος,

epulę

ῥηϊδίως· θοίναις δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσσῃ

εὐπάθης· πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·

Sonorus

καὶ σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι αὖδρες

Stidula

οἰκόσμως ἐραθοὶ, καλάτε καὶ λιγέα

ἄσονται· καὶ ὅταν ἀνοφεροῖς ὑποκευθασιγαίης

βῆς, πολύκωκ ὑποῖς εἰς αἰδαοδόμους,

οὐδέ ποτ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος· οὐδὲ τε λήσεις.

ἄφθιτον αὐοῖς αἰὲν ἔχων ὄνομα

κύρνε καθ' ἑλλάδα γὰρ στρωφώμενος· ἡ δ' αὐὰ νήσοις

pistoflus

ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀστυγέτων.

ἀχίππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἄλλα σε πέμψει

ἀγλαὰ μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
πᾶσι γὰρ οἷσι μέμηλε καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴ,
ἐστὶ ὁμῶς ὄφρ' αὐγῆτε καὶ ἠέλιος.
αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σοῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς
ἀλλ' ὡς τῆς μικρὸν παῖδα λόγοις μάπατας.
Κάλλιστον δὲ δικαιότατον. λῶστον δ' ὑγιαίνειν.
πρᾶγμα δὲ τερπνότατον. οὗτις ἐρᾷ δ' τυχεῖν.
Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη. ἀλλὰ κάκιστον
αὖδρα φέρω. καίμοι δ' ἐπαυνιηρότατοπ.
πολλάκι δὴ μέλλησα διαρρήξασα χαλινόπ
φεύγειν ὡσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχοπ. excutio
Οὖμοι πίνεται οἶνος. ἀεὶ παρὰ παιδὶ τεράνη.
ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίωπ
ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνοισι δ' κῆες
ὡς θάμα θυδρεύει καὶ μεγοῶσα φέρει.
ἐνθαμέσω παρὰ παῖδα λαβὼν ἀγκῶν ἐφίλησα
δειρεύ. ἠδὲ, τέρεν φθέγγετα πόστομαδος.
Γνωτήτοι πρυίη. καὶ ἀλλοδίη περ ἐοῦσα
οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχηαι οὔτε δίκας.
πάντη γὰρ δ' ὕλασσον ἔχει. πάντη δ' ἐπιμίκδος. mixta
πάντη δ' ἐχθρὰ ὁμῶς γίγνεται ἐνθάπη κ.

paupertas

ἴσως βιτάμεν ἅπαθεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
γῆρας βουλόμενον. καὶ νεότητε δόσαν.
τῶν πάντων δὲ κακίστον ἐν ἀνοῖς θανάτουτε,
καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον.
παῖδας ὡδὲ θρέψαιο, καὶ ἄρμενα πάντα πράσσοις,
χρήματα δὲ ἐκ καθῆς πολλὰ νῖηρὰ παθὼν.

impietas

βὴ πατέρ ἐχθαίροισι καταρῶντ δὰ πολέσσαι.
καὶ στυγέοισ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον:
εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα, κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν.

Nemesis

μὴ δὲ μίαν καβῶν ἀζόμενον νέμεσιν.

violentum

δειλωτὰρ τὰ πάλαμνα βροτῷ πάρα πολλὰ νελέσσαι
πὰρ ποδὸς, ἡγεῖσσαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ:
ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα βὴ δὲ πρόβαινε.

Amor

μὴ θόρκῳ πίσυνος, μὴ τε φιλημοσύνῃ.

piurium

μὴ δεῖζεν ἐθέλει παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
εἴτιον ἀθανάτων πιστὰ ἔθειν ἐθέλωπ.
ἐν τὰρ βιπόλει ὡδὲ κακοφόγω ἀνδάνει οὐδὲν
ὡς δὲ βοσωσαίοι πολλοὶ ἀνολβότεροι.
νῶν δὲ τὰ ὧν ἀγαθῶν κακὰ γίγνεται ἐθλὰ κακοῖσιν

puaricator

ἀνδρῶν: γίνονται δὲ κεραπέζοισι νόμος.
αἰδὼς μὲν τὰρ ὄλωλεν. ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις:

νικήσασθαι δίκην τῶν κατὰ πᾶσαν ἔχει.
οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται· ἀλλὰ μὲν ἕμπης
καὶ κρατερὸν περ ἐόν θ' αἱρεῖ ἀμηχανίῃ.
Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπότατον ἄχθος. Loqax
φθεγγόμενος δ' ἀδαὴς οἷσι παρῇ μέλεται. insciens
ἀχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίη δὲ πιμίξις
ἀνδρὸς βιούτου σύμποσίω τηρέθει.
οὐδὲ θέλει φίλος εἶναι· ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδὲν ἐκγαστρὸς κύρνε μιᾶς γεγόνει.
Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἰσθὶ καὶ ἀργαλέος καὶ ἀπηνὴς Asper. Sæuus
λάξιοι καὶ δμωσὶν· γείβοι τ' ἀγχιθύροις. Moneo
Οὐχρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον· ἀλλὰ ξεμίζειν.
ὃν δὲ κακὸν κινεῖν ἐπ' ἐν ἀορθὰ λάβης.
Οἱ κακοὶ, οὐ πάντες κακοὶ ἐκγαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἂν δρασὶ κακοῖς σύνθεμενοι φιλίων.
Ἔργα δὲ δεῖ λέμαθον· καὶ ἐπὴ δύσφημα καὶ ἄβριν,
ἐκπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἐτύμα.
Ἐν μὲν σύσσιβισιν, ἀνὴρ πεπνυμένος ἰσθὶ: sapiens
πάντα δὲ μὴν λήθειν ὡς ἀπέοντα δόκει.
εἰ δὲ φέροιτο γελοῖα· θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴης.
γιγνώσκων ὀργὴν, ὡς ἦν ἕκαστος ἔχει.

Ἐνμὲν μαινομένοις, μάλα μαίνομαι· ἐν δὲ δικαίοις.
πάντων ἀνῶν εἰμὶ δικαιότατος:

Πολλοὶ βιπλουτοδοῦ κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλὴ μεῖς βύποις οὐδία μειξόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ὧν τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ·
χρήματα δ' ἀνῶν, ἄγοτε ἄλλος ἔχει:

Κίρνα ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ, γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ·
βλμᾶ δὲν τὰ γαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῷ αὐδεὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ
ἀφραίνων, κακίην οὐδὲν ἀταικατέχειν:

μὴ ποτε ἐπὶ σμικρῷ προφάσῃ φίλον ἄνδρα πολέσσης
πειθόμενος χαλεπῇ κίρνε διαβολίῃ:
εἴ τις ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ πανὴ χολῶτο·
οὔποτ' ἂν ἀλλήλοις ἀρθμίοι· οὔτε δὲ φίλοι
ηο εἶεν· ἁμαρτωλαίγαρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνηβὶς κίρνε· θεοὶ δοὺκ ἐθέλουσι φέρειν:

Καὶ βραδὲς σύβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκωπ
κίρνε· ἐν σύθειη θεῶν δίκη ἀθανάτωπ:

Ἡσῖχος ὥσπερ ἐτώμεσεν ὁδὸν ἔρχεο ποσσὶ
μηδὲ ἑτόροισι δίδοις κίρνεται εὖν ἑτέρωπ:

μὴ ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπηπὶ δικίρνε φιλήσης:

οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς, γίγνεται αὐτὸς ἐτῆ.

μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσα ἄριστα· καὶ οὕτως virt.

κύρνε ἕξεις ἀρετὴν, ὥστε λαβεῖν χαλεπὸν.

εἴσμοι τῶν τε φίλων δοίη ἥσιν οἱ μεφιλοῦσιν.

τῶν τε χθρῶν μεῖζον κύρνε δύνησόμενοι.

χοὔτως αὐδοκέοι μὲν ἀνθρώπων θεὸς εἶναι.

ὧν ἀποτησάμενον μοῖρα κιχηθανάτου. capro

ἀγάζου τέλεσόν μοι ὀλύμπιε καὶ ῥίον εὐχὴν.

δὸς δέ μοι αὐτὴ κακῶν, καὶ τὴ παθεῖν ἀγαθὸν.

τεθναίην δεῖ μὴ τὴ κακῶν ἄμπαυμα μερίμνων quies

εὑρόμην· δοίην τὰν ἀνιῶν ἀνίας.

αἶσα γὰρ οὕτως ἐστὶ· τῆσις δοῦ φαίνεται τὴ μῖν

ἀνδρῶν· οἵ τὰ μὰ χρήματ' ἔχουσι βίτη

συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην.

χειμάρρῳ ποταμῷ πάντα ἀποσεισάμενος.

τῶν εἶη μέλαν αἷμα πιεῖν, ὧν τε ἄθλος ἄροιτο

δαίμων· ὃς κατὰ μὸν νοῶν τελέσει τάδε.

Ἀ δειλὴ πρυΐη· τὴ μένεις, προλιποῦσα παρ' ἄλλον

αὖ δρίεναι· τὴ δὲ δήμοῦκ ἐθέλοντα φιλεῖς.

ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἀνοίσχεο· μηδὲ μεθήμων,

αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τολμᾷ κἄρν᾽ ἐκ κακοῖσιν· ὡδ᾽ κἀπ᾽ ἀγαθοῖσιν ἐμοὶ
κλύειν καὶ βουλὰς μοίρᾳ σὺν θεῶν ἔχειν.
οὐ δεῖ σφ᾽ ἐξ ἀγαθῶν ζῆν ἄβουλον κακὸν οὐδὲ καὶ αὖ τὸν
ἀπορία δ᾽ αὖ δώσειν σοφὸν, θεοῖσιν ἐπόμενον.
μηδὲ λίαν ἀΐσσειν· κακὸν δὲ καὶ κἄρν᾽ ἀΐσσειν
σοὺς κακοὺς κἀδεμόνας σῆς κακότητος ἔχειν.
Μίσω ξ᾽ Ἀνδρὸς δειλαίου μινύθει μέγα σῆμα σθένεος
κἄρν᾽ ἀποτινυμένου δεῦξε σὸν ἐξοπίσω.
ξ᾽ κοὐτίμα τὸν ἐχθρὸν· ὅταν δ᾽ ἐπιχείριος ᾖθι.
ρυπίω ἤσσονα νῖν· θεοφασὶν μὴ δεμίζειν θέμενος.
ξ᾽ Ἀγενῆ· γλῶσσαν δὲ μετὰ λίχνου αἰὲν ἐπάγου.
Μαλὶ δειλὸν νῦν ἐμὲ θὴν κραδίη ὀξὺ δέκει.
Θεὸς δῶμα μὴ γυναικὸς νόον ἀγῶν οὐ νέχεται.
ξ᾽ οὔτε γὰρ κῦ ἔρδων αὐδάσω οὔτε κακῶς.
μὴ μὲν ἔλθοι δ᾽ ἔρδω τοχοὶ ὀμέων κακοὶ οἱ δὲ καὶ ἐσθλοί.
μὴ μετίαλ᾽ ἀΐσσετε τῶν ἀσόφων δεινάλεα.
δις μὴ μάκωνα, τὸ μὴ κεῦν᾽ ἔπ᾽ ἄγχαξω ζῆνε
εἰς φιλότητα τὰ λίω κῦρνε σεσοφικόμενος.
ξ᾽ φίλε θαυμάζω σε· οὐ γὰρ σοφὸν εἶν ἀνάνδρ᾽
ἦμεν αὐτὸς ἔχων καὶ μεταλλῶ δεινὰ μῆτ᾽
ἀνθρώπων δ᾽ ξ᾽ οἷα δὴ νόον καὶ θῦμὸν ἐκὰς ἔ.

Theognis

σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον βασιλεῦ.
πῶς δὴ σεῦ κρονίδη βλαμᾶ νόος ἄνδρας ἀλιτροὺς, peccator
ἐν ταύτῃ μοίρῃ τὸν τε δίκαιον ἔχειν.
ἠὲ τὸ σῶ φροσύνῃ τῆς φθηνόος ἠὲ τὸ πρὸς ὕβριν
ἀνῶν, ἀδίκοις ἔργμασι πεθομένων,
οὐδὲ τὸ κεκριμένον πρὸς δαίμονος ἐστὶ βροτοῖσιν.
οὐδ' ὁδὸν, ἠὲ τὸ νῖον ἀθανάτοισιν ἄδοι. placet
ἔμπης δόλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμὸν ὁμῶς πενίης.
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον τὰ δίκαια φιλεῦντες
ἢ τὰν δρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην, egestas
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν.
χρημοσύνη εἴκων· ἡ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει.
ἐσθλέα τ' ἐξαπάτας τ' οὐλουμένας τ' ἐρίδας
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν
ἢ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.
ἐν πενίῃ δ' ὅτε δειλὸς ἀνήρ, ὅτε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται· εὖ τὰν δὴ χρημοσύνη κατέχει.
τὸ μὲν γὰρ τ' ἀδίκα φονέει νόος· οὔτε περ αἰεὶ
ἰθεία γνώμη στήθεσσιν ἐμπεφύκει.

vesta

τοῦ δ' αὖ οὔτε κακοῖς ἐπεταινόος, οὔτ' ἀγαθοῖσι·
τὸν δ' ἀγαθὸν βλμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φρέειν:

Jusiurandū

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους· φεύγειν τὸ λεσεύορας ὅρκους·
ἔνθεπε δ' ἀθανάτων μεῦϊν ἀλεύμενος.

oportunitas

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν αὐτῶν· πολλάκι δεῖς ἀρετεῦ
σπεύδει, ἀνὴρ κέρδος διζήμενος· ὀνθυνάδαιμων

virtus

πρόφρων εἰς μεγάλεω ἀμπλακίεω παρέγει.
καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν ἃ μὲν κακὰ, ταῦτ' ἀγαθεῖναι:
ἐν μαρέως· ἃ δ' αὖ κ' χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος οὖν κ' μάρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴθος οὐδὲν·
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης γὰρ ἀγαθῆς ἐτύχεν:

pudor

Οὐδέ ναθησαιρὸν παισὶ καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς· κ' τ' ἀγαθοῖς αὐδράσι κῦρ' ἔπεται:

μηδενὸς αὐτῶν κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θέπεται κῦρνε καὶ ᾧ δύναμις:

Armor

Πίνων δ' ἐχούτως θωρύξομαι· οὐδέ με οἶνος
ἐξάγει, ὡς τ' ἄπειν δεινὸν ἔπος πρῖβυ:

Οὐδ' ἐν ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον· ὁ τῷ μήτις ἐνεστὶ δόλος.

εὐβάσανον δ' ἐλθὼν πραβίβομαι ὥστε μολίβδῳ

χρῦσος· ἀπρήξεις δ' ἀμεμφέα σὺν ἐγγύῃ.
πολλάκις καὶ σιωπὴ ἐν ἀγορῇ φέρεται· ἀλλ' ἀπὸ μάκρης
σεῖο γε γιγνώσκων κ' μετέφρεον ἀνδρὸς ἀμείνων:
πολλοῖς δ' ἐν γλώσσῃ θύρας, οὐκ ἐπὶ κέντρα τίταται
ἁρμοδίας· καὶ σοφὸν ὃς πολλὰ μέλεα μέλπεται.
πολλάκις ἀρχὸν κακὸν καλεόμενον σὺν δόλῳ ἄμεινον·
ἐσθλοῦ δ' ἐξ ἀγαθοῦ λαὸς ἔπος κακόν.
πλούτου μὲν μέφυναι ἐπὶ χρονίοισιν ἄρειον,
μηδ' ἐπὶ σὺν δείλῃ αὐτὰς ὀφέος ἠελίου.
φίλα δ' ὅσσα ἐπὶ γῆς ἐπὶ θύλακα πάντα φέρηται
καὶ κτεάνων πολλῶν ἐπάμησε μένον·
ὅσσα καὶ φρένας ἄνδρα βροτοῦ, ἢ φρένες ἐσθλαὶ
ἔνθεμεν· οὐδεὶς πω νηπιάτερος φράσατο·
ὅστις σωφρονέων θυμὸν ἔχει ἀφραδίῃσιν,
ἐσθλὸν ἐὼν κακοῦ ἐσθλοῦ ἔπος οὐκ ἐθέλει.
εἰ δ' ἐσορᾷς κακὸν ἄνδρα, βροτοῦ δ' ὑπὸ κέντρα θεοῦ
ἴσασθαι κακόφρονα καὶ λιπαρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς δ' ἀμείψασθαι καὶ μεγάλους ἐφέρειν·
εἰ δ' ἐν πολιτεύῃ καὶ ἐνθάδε δ' ἐσορᾷς μέλαν,
οὐ πολλῶν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
σθένεος μὲν θοῦ σοφροσύνην· μὴ ἀδίδασκον
οὐ πολὺ πονηρὸν κακὸν ὧδε ἀγαθόν.

Lingua

cita mors

Aryt[illegible] m. y ethicos

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἐχεινόον ἐν φυλακῇσι·
τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται:
Οὐδείς τοι πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὅμεν ἐσθλός,
ὑλμᾶ, ἔχειν τὸ κακὸν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως·
Δειλὸς δ' οὔτε κακοῖσιν ἐπίσταται οὐτ' ἀγαθοῖσιν
θυμὸν ἔχων μίμνειν· ἀθανάτων τε δόσεις
παντοίας θνητοῖσιν ἐπέρχον τ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων οἷα δίδοδσιν ἔχειν:

Lano

Εἰ μὲν θέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπάκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεῖσιν ἡμετέρης·

Aurū obrizū

Εὐρήσεις δὲ μεπᾶσιν ἐπέργμασιν, ὥσπερ ἄπεφθον
χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδεῖν. εἰβόμενον βασάνῳ·

Erugo corruptio

τοῦ χροιῆς καθ' ἡμεθεμέλας οὐχ ἅπτεται ἰός,
οὐδ' ἄρως· αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν:

Stultus

Ἄνθρωπ', ἀγνώμης ἔλαχεν μέρος ὥσπερ ἀνοίης,
καὶ βόφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς ἀνζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως, ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ:

Temo cymba

Οὔτοι σύμφρον ἐνεστιγυνήνεα, αὐδεϊγερόντι·
οὐγὰρ πηδαλίῳ πάθεται ὡς ἄκατος·
οὐδ' ἀγκῖραι ἔχοισιν· ἀπορρήξασα δέδεσμα

πολλάκις ἐκ νυκτῶν, ἄλλον ἔχει λιμένα:
μήποτε πὰ πρήκτοισι νόον ἔχε. μὴ δὲ μενοίνα
χρήμασι. τῶν ἀνύσις γίνεται οὐδεμίαν:
Εὐμαρέως δὲ χρήμαθεοὶ δόσαν, οὐ τέτι δειλὸν,
οὐ τὰ ἄγαθον. χαλεπῶ δὲ ῥήγματι κῦδος ἔχει:
Ἀμφὰρ ἐτῆ τρίβου. καὶ δὲ δίκαια φίλεστω.
μηδέσε νικάτω κέρδος, ὅ τ' αἰσχρὸν ἔοι:
μηδένα τῶν δ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν.
μὴ δὲ θύραζε κέλευ οὐ ἐθέλοντι ἔναι.
μὴ δ' ἄνδοντε πέλειρε σιμωνίδη ὄντινα ἡμῶν
θωρυχθέντοινῳ μαλθακὸς ὕπνος ἔλοι.
μὴ δὲ δὴ ἀγρυπνέοντα κελεύ ἀέκοντα καθεύδειν.
πάντα ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἐφύ.
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι, παραστάδον οἰνοχοείτω.
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν.
αὐτὰρ ἐγὼ. μέτρον τὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου,
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἶκα δ' ἰών.
ἀήξω δὼς οἶνος χαριέστατος αὐδεὶ πεπόσθαι.
οὐ τέτι γὰρ νήφω, οὐ τελίω μεθύω.
ὃς δ' αὖ ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, ἀκεῖ κεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου.

impossibilia

12

Materia ututis

Mollia

de usu vini

μύθεται δ' ἀπάλαμνα τὰ νήφοισ' ᾄδεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ
ὑπρὶν ἐὼν σώφρων, ὅτε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γιγνώσκων, μὴ πίν' οἶνον ὑπὲρ βολάδην.
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν, ὑπαυίσταβ. μήσε βιάσθω
Serius. γαστήρ, ὥστε κακὸν λάβιν ἐφημέριον.
ἢ παρεὼν μὴ πίνε. σὺ δὲ ἔχε ὑπομάταιον.
κωτύλλης αἰεὶ, ὑπνεκάβι μεθύεις.
ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλετήσιος. ἡδέ, πρόκειται.
τὼ δέ, θεοῖς σπένδεις, τὼ δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις.
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δὲ βιοῦτος,
ὃς πολλὰς πίνων μὴ ὑμάταιον ἐρεῖ.
ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες.
ἀγήλων ἐρῖδας δὴν ἀπερυκόμενοι.
εἰς ὑμέων φωνοῦντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ σὺν ἅπασι
χούτως ἐμπόσιον γίγνεται οὐκ εὔχαρι:
Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος ὅταν δὴ
πίνεθ' ὑπὲρ ὑμέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.
periti Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόντε καὶ ἀργύρον ἴδρεις ἄνδρες
γιγνώσκοισ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἐδεξενόον.
Καὶ μάλα πὴν πίνυτος. τὸν, ὑπὲρ μέτρον ἤραβ πίνων.
prudens.

ὡς τε καταιχμῶσι καὶ πρὶν ἐόντα σφόη:

Οἶνο βαρὼ κεφαλὴν ὀνομάκριτε· καὶ με βιᾶται
οἶνος· ἀτάρτνώμης οὐκ ἔτ' ἐγὼ λαμίης
ἡμετέρης· τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἀγαυαστὰς
πειρηθῶ· μήπως καὶ πόδας οἶνος ἔχει·
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μήτι μάταιον
ἔρξω θωρυχθεὶς· καὶ μέγον εἶδος ἔχω·

Οἶνος πινόμενος πουλὺς, κακὸν· ἢν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἠδιστάμενος, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν·

Ἦλθες δὴ κλεάρισε βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθὰ δὲ ποὐδὲν ἔχοντ', ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων·
νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς
κλεάρισθ' οἳ ἔχομεν, χοἰὰ δίδοσι θεοί·
τῶν δ' ὄντων τὰ ἄριστα παρέξομεν· ἢν δέ τις ἔχθῃ
σοῦ φίλος ὤν, κατάκει σὺς φιλότητος ἔχεις·
οὐ τέτι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὐ τέτοι μεῖζον
σῆς ἕνεκα ξενίης ἄγοθεν οἰσόμεθα·
ἢν δέ τις εἴρωτα τὸν ἐμὸν βίον, ὧδε οἱ εἰπεῖν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς· ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ·
ὡς θένα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν·
ξεινία δὲ πλέον ἀτοῦ δύνατος παρέχειν:

Tamias

Ὀυσεμάτων ὦ πλοῦτε βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα.
ἢ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.
καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν.
ἢ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος αὐδρὶ φέρειν:
ὤμοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο.
τοῦ μὲν ἐπερχομένου. τῆς δ' ἀπαυϊσταμένης:
Οὐ τέτινα προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον.
οὔτ' ἐν ἐμοὶ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι:
Lætor Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται ὁππότ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὀπά.
χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀκούων.
χαίρω δ' εὖ φθόγγον χερσὶ λύρην ὀχέων:
Οὔποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθεῖα πέφυκεν.
ἀλλ' αἰὰ σκολιὴ καὶ χένα λοξὸν ἔχει:
no. Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐθ' ὑάκινθος.
οὐδέποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐγευθερίον:
pedica. Οὔτις ἀνὴρ φίλε κύρνε πέδας χαλκεύσαι αὐτῷ
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί:
Δειμαίνω μὴ τὴν δὲ πόλιν πολυπαίδη ὕβρις.
ἢ πρὸς κενταύρους ὠμοφάγους ὀλέσῃ:
Χρήμε πρὰ στάθμην καὶ γνώμην τὴν δὲ δικάσαι

κέρνε δίκην· ἴσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
μάντεσιν, οἰωνοῖς τε· καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν·
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω: 12
μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς ἀερτεσίης οὐδὲν ἀρειότερον: } melius.
Ἄστελος ἄφθοστος πόλεμον πολύδακρυν ἐτείρει·
κέρν' ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς·
ἀλλ' ἵπποις ἐμβάλλεται χυπτέρνοισι χαλινὸν· calcar.
δηΐων γὰρ σφ' ἀνδρῶν αὐτὰ ἄσειν δοκέω· hostis
οὐ πολλὸν μεσηγύ διαπρήξοισι κείσεθον
εἰ μὴ ἐμὲν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί: }
χρὴ βλεμεῦ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα·
πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἐκλῖσιν ἀθανάτων·
φράζεο· κινδυνός σοι ὠϊξύρου ἵσταται ἀκμῆς nouacula
ἄλλοτε πολλ' ἕξεις, ἄλλοτε παυρότερα·
ὡς τέσε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι· dives
μήτε σέ γε πολλὴν χρημοσύνην εἰσάσαι: opes
Εἴημοι μὲν· αὐτὸν ἔχειν· μὲν δὲ πολλὴν ὠϊδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν σοῖσι φίλοισιν ἔχειν:
Κεκλῆσθαι δεῖς δαῖτα· πρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν adsidere bono
ἄνδρα χρεὼν σφίην πᾶσαν ὠϊστάμενον:

τοῦ σῶνι εἶν ὁ πολὺ τὸν λέγω σοφὸν ὁ φραδίδαχθῆς,
καὶ ὑπὲρ οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.
ἢ ὅν τῆς πόμενος παίζων· δηρὸν γὰρ ἐνέρθεν
γῆς, ὀλέγος ψυχὼ κείσομαι ὡς τελίθος
ἄφθοιτος· λείψω δὲ ῥατὸν φάος ἠελίοιο·
ἔμπης δὲ ἀθλὸς ἐὼν, ὄψομαι οὐδὲν ἐῢ:
δόξαμεν ἀνοῖσι κακὸν μέγα· πεῖρα δὲ ἄριστον·
πολλοὶ ἀπάρητον δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν:
Ἔρδων, εὖ πράττε· τὴν κάπελον ἄλλον ἰάλλεις
τῆς ἀερτεσίης ῥηδίῃ ἀπελίῃ:
Οἴμοι φίλοι προδίδοισιν, ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀλεῦμαι.
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας:
Ῥῆ δίον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν.
μήμε δίδασκοῦ τὴν τηλίκος εἰμὴ μαθεῖν:
Ἐχθαίρω κακὸν αὖ δρα καλυψαμένη δὲ πάρ εἰμι
μικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. ὑβριστὴν
ἐχθραίρω δὲ γυναῖκα περὶ δρόμον· αὖ δρα τε μάρτον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλεται ἄρουραν ἀροῦν.
ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανον ἐστι γενέσθαι
ἔργα· τὰ δὲ ξοπίσω τῇ φυλακῇ μελέτω:
Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπέρχεμασιν, οὐδέ τις οἶδε

Muto
facilis
fugio
scopuli

ποῖ χρήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου. — euentus rerum
ἀλλ' ὅμεν εὐδοκιμεῖν πειρόμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν.
τῶδε καλῶς ποιεῖν τὶ θεὸς περὶ πάντα τίθησι.
σὺν τύχιον ἀγαθὴν ἐκλίσιν ἀφροσύνης. — bonus euentus
Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῖσι θεοὶ θνηβῖσι βροβῖσι.
ῥηϊδίως δὲ φρεῖν ἀμφοτέρων τὸ λάχος. — sors
μήτε κακοῖσι νοσῶν λυποδφρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
τερφθῇς ἐξ ἀπίνης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν. — repente
Ἀνθρωπ' ἀλλοίλησιν ἀπόπροθ' ὤμεν ἑταῖροι. — alongo
πλὴν βύτου παντὸς χρήματος ἐστὶ κόρος.
δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτὰρ τ' ἀλλοισιν ὁμιλεῖν — diu
αὐδράσιν οἱ βυβύμαλλον ἴσασιν ὁόν:
Οὐ μέλαθες φοιτῶν καὶ ἀμαξιτὸν· ἢν ἄρα καὶ πρὶν — via
ἠλάστρας, κλέπτων ἠμετέρην φίλιον. — Agito
ἔρρε θεοῖσιν τ' ἔχθρε καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε
ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.
Τοιάδε καὶ μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις — Magnetes
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πολὶν κατέχει:
Πολλοὺς πλέονας λιμοδόκος ὤλεσεν ἠδὲ
αὔδρας· ὁ βιμοίρης πλεῖον ἔχειν ἐθέλοι:

Mendacium

Ἀρχὴ ὠιψεύδους· μικρὴ χάρις· εἰ δὲ τελευτήν·
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον

Sequor — γίνεται· οὐδὲ τι καλὸν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτεῖ
αὐδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος:

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδέ μιν αὐτὸν
αἰνῆσαι· δόλοις αὐδράσι ταῦτα μέλει:

Narro — Σιγᾶν δοὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεγάζοντες μυθολογοῦντες
οἱ δ' ἀγαθοὶ, πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν·

Dio — Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον αὔδρας:
τῶν νῦν αὐῶν κ' ἑλίος καθορᾶ·

placentia — Οὐ τι μάλλ' αὐοῖς καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι:

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίοισι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῦρ·
ἄκρον γὰρ πενίην οὐχ ὑπερδραμόμην·

honoro — Πᾶς τις πλούσιον αὔδρα τίει· ἀτίσθε πενίχρον·
πᾶσιν δ' αὐοῖς αὐτὸς ἐνεστινόος·

Πανθίαι κακότητες ἐν αὐοῖσιν ἔασι·

Inventiones — πανθίαι δ' ἄρεται καὶ βιόβου παλάμαι:

Ἀργαλέον φρονέοντα, παρ' ἄφροσι πολλ' ἀγορεύειν·
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· βυτὸ γὰρ οὐδ' ἀνάβη·

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' αὐδράσι νηφοισ' εἶναι·

sobry

αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων πὰρ μεθύουσι μένει:

Κ βηκαὶ νεότης ὠϊκουφίζει νόον ἀνδρός·
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐν ἀμπλακίῃ:

Ὦ πρὶ μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ὄσταις
κίρνε καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις:

Βαιβίου δὶς καὶ ζῖς· ὅτοι κ' ὠϊ τὸν νόον ἔχθοι:
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τοιέθει.

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς, ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς.
οὐ νῦν μὲν πολλοῖς, ἀτρεκέως δ' ὀλίγοις:

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοῖ·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι:

Πολλὰ κἰγὰρ δόξαν τε, καὶ ἐξ πῖδα γίγνεται εὑρεῖν·
ἐργ' ἀνδρῶν· βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεν τοιέος.

Οὗτοι κυδίσης οὐ τέννοιν, οὔτε τὸν ἐχθρὸν.
εἰ μὴ πρὸ δαίου πρήγματος αὐτὶ τύχοις:

Πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίγνονται ἑταῖροι·
ἐν δὲ πρὸ δαίῳ πρήγματι παιρότεροι:

Πάρος κηδεμόνας πιστοὺς εὑροίσκεν ἑταίρους·
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμοῦ ἀμηχανίῃ:

Ἠδὴ νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν:
αἰλὰρ ἀναιδείη γαῖαν ὠϊστρέφεται:

uehemens

fio
glorifico

Curator

pudor
ĩpudentia

Ἀδειλὴ πενίᾳ· τῇ ἐμοῖσι καθημένῃ ὤμοις,
σῶμα καταιχμύσεις καὶ νόον ἡμέτερον
αἰσχρὰ δὲ μοὔκ ἐθέλοντα βίη καὶ πολλὰ διδάσκεις·
ἐσθλὰ παραὐτῶν καὶ καλὰ ὠϊστάμενον:
Ἐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι
κέρν· ἀρετῆς δάλλης οὐδὲ μιῆς ἔραμαι:
Εὖν βίκέρνε παθόντι κακῶς αὐϊώμεθα πάντες·
ἀλλάτοι ἀλλοτρίον κῆδος ἐφημερίον:
Μηδὲν ἀταυχαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα· μὴ δ' ἀγαθοῖσιν
χαίρ· ὠφὰ ἐστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ:
Οὐδ' ὀμόσαι χρὴ τοῦτο τί· μήποτε πρῆγμα τοδέστ'
θεοὶ καὶ γὰρ νεμεσώσοισιν ἔπεστι τέλος:
Καὶ πρῆξαι μὲν τοιτί· καὶ οὐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο·
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ τε πεινῖ χρὸς ἀνὴρ·
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαστ'
ἐξαπίνης πάντ' ὤν· ὤλεσε νύκτι μιᾷ·
καὶ σώφρων ἥμαρτε· καὶ ἄφονι πολλὰ κιδόξα
ἔσπερ· καὶ τιμὼ καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν:
Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, σιμωνίδη οἷα πρῶτ' ἤδειν,
οὐκ ἂν αὐϊώμεν τοῖς ἀγαθοῖσι σύνων·
νῦν δέ με γιγνώσκοντα παρέρχεται· εἰ μὴ δ' ἄφωνος

no

no.

cito possideo

χρημοσύνης, πολλῶν γνοὺς ἂν ἄμεινον ἐτῆ.
οὕνεκα νῶν φερόμεσθα καθ' ἱστία. λευκὰ βαλόντες vela
μηλίου ἐκ πόνου νύκτα δι' ἀδνοφερήν. 17
αὐτλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν. ὑπὲρ βάλλει δὲ θάλασσα.
ἀμφοτέρων τοίχων. ἡ μαλακὴς χαλεπῶς
σώζεται. οἱ δ' εὕδουσι. κυβερνήτων μὲν ἔπαυσαν dormio
ἐσθλόν, ὃς φυλακὴν εἶχεν ἀνιστάμενος.
χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίᾳ. κόσμος δ' ἀπόλωλε
δασμὸς δ' οὐκ ἐτίσος γίγνεται εἰς ὑμέων
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι. κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν
δειμαίνω μήπως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα βῖς ἀγαθοῖσι.
γίγνωσκοι δ' αὐτὴς καὶ κακὸν, αὐσφὸς ἔῃ:
πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀϊδρίες. οἱ δὲ τὰ καλὰ ignari
ζηβοῦσιν. χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ. domiti
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται.
ἀργεῖ γὰρ, βὶς μὲν χρήματα. βὶς δὲ νόος.
οὐκ ἔστι θνηβῖσι πρὸς ἀθανάβις μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἶπεν οὐδ' ἐνὶ βουτοθέμις.
οὐχρὴ ποιμένειν, ὅτε μὴ ποιμαυτέον εἴῃ
οὐδ' ἔρδειν ὅτε μὴ λώϊον ἔῃ τελέσαι:

Χαίρων ἐν τελέσσας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόνου·
Letitia
καί σε ποσεδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι·
Πολλοὺς οἰκόρος ἄνδρας ἀπώλεσ' ἀφονέοντας
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον ὅτε ἐσθλὰ παρῇ·
Οὐδὲν ἀμαίβιθυμὲ παρασχεῖν ἄρμενα πάντα
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρᾶς·
Ἐπὶ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ, πολλοὶ φίλοι· οὐδὲ τι δεινὸν
ἐγκύρσῃ· παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.
Accido
Πλήθει δ' ἀνῶν ἀρετὴ μία γίνεται καὶ δὲ
ditescere
πλουτεῖν· ὧν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρην ὄφελος·
οὐδ' εἴσω φοσύνην μὲν ἔχοις ῥᾳδαμάνθιος ἀνοῦ·
Sisyphus
πλείονα δ' εἰδάης αἰολίδου σισύφου
ὅς τε καὶ ἐξ ἀΐδαο πολυϊδρίῃσιν ἀνῆλθεν·
πείσας περσεφόνου αἱμυλίοισι λόγοις·
ἥ τε βροτοῖς παρέχει λήθου βλάπτοισι νόημα·
ἄλλος δ' οὔ πωτις τοῦτο γε πεφράσαι
ὀντινὰ δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψοι
ἔχθοι δ' ἐσκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων·
κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἵ τε θανόντων
abrigo
ψυχὰς εἰργουσιν· καὶ περ ἀναινομένας·
ἀλλ' ἄρα κἀκεῖθεν σισύφος πάλιν ἠλύθεν ἥρως·

ἐσφάος ἠελίου σφῆσι πολυφροσύναις.
οὐδεὶ ψεύδεα μὲν ποιεῖς ἑτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν νέστορος ἀντιθέου. 18
ὠκύτερος δεῖνσθα πόδας ταχεῶν ἀρπυιῶν.
καὶ παίδων βορέου, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες. velox
ἀλλάγε χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι.
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν:
ἰσόνη πλουτοῦσιν ὅτῳ πολὺς ἀργυρός ἐστι.
καὶ χρυσὸς. καὶ γῆς πυροφόρου πεδίαν.
ἵπποι θ' ἡμιόνοιτε. καὶ ὠτὰ δέοντα πάρεστι.
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν. delicata
παιδός τ' ἠδὲ γυναικὸς. ὅταν δέκε τῶν ἀφίκηται
ὥρη σὺν δ' ἤβη γίγνεται ἁρμόδιος.
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι. τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων, οὐδεὶς ἐρχήσει εἰς ἀΐδην.
οὐδ' ἂν ἄποινα δίδοις, θάνατον φύγοι. οὐδὲ βαρεῖ
νούσους. οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.
φρονηδὲς ἀνῶν δέλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι.
μιρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.
ἐν πάτερ. ἀθεγένοιτο θεοῖς φίλα. τοῖς μὲν ἀνῆ ῥοῖς, peccator
ὕβριν ἀδεῖν. καὶ σφῖν τοῦτο γένοιτο φίλον.

θυμῷ χέτλια ἔρδα· μηδὲ φεσίδος τῆς ἀθώνης

curo — ἐρδάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,

αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακά· μηδὲ τὸ πίσσω

stultitia — παρὸς ἀλασθαλίη παισὶ γένοιτο κακόν.

παῖδες δ' οἵ τ' ἀδίκου παρὸς τὰ δίκαια νοοῦντες

ποιοῦσι κρονίδησον χόλον ἀζόμενοι.

ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μὴ ἀστοῖσιν φιλέοντες,

puaricato — μήτιν ὑπερβασίῃ αὐτίνειν πατέρων.

ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁμὲν ἔρδων

ἐκφεύγει· τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει:

Καὶ τοῦτ' ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστι δίκαιον

ἔρδων ὅς τις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,

μὴ τὴν ὑπερβασίῃ κατέχων· μηθόρκον ἀλιτρόν,

ἀγὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ.

τίς δὴ καὶ βροτὸς ἄγος ὁρῶν πρόσθεν ἔπειτα

ἄζοι ἀθανάτους· καὶ τίνα θυμὸν ἔχων.

ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀλάσθαλος, οὔτε τοῦ ἀνδρός,

effugio — οὔτε τι ἀθανάτων μεῖν ἀλεύμενος,

ὑβρίζει πλούτῳ κεκορημένος· οἱ δὲ δίκαιοι

vexor — βίχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ:

Ταῦτα μαθὼν φίλε ταῖρε δικαίως χρήματα ποιοῦ.

σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκ τὸς ἀτασθαλίης·
αἰεὶ τῶν δ' ἐπέων μεμνημένος· ἐσ δὲ τελευτὴν
αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος: 11
ζεὺς μὲν τῆς δε πόλης ὑπερέχοι αἰθερίναιων,
αἰεὶ δε ξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ·
ἄγοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ ἀπόλλων
ἀρθρώσας γλώσσαν καινόον ἡ μέτερον:
φορμίγγ' αὖ φθέγγοι σθῖερον μέλος ἡ δὲ καὶ αὐλοῦ·
ἡ μεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσάμενοι, placo
πίνωμ'· χαρίεντα μηδ' ἀλλήλοισι λέγοντες
μηδὲν τὸν μήδων δειδιότες πόλεμον·
ὦ δεῖναι καὶ ἀμείνονα σὺ φρονα θυμὸν ἔχοντας·
νόσφι μερίμνασιν σὺ φροσύνως διάγειν
τερπομένους· τῆλοι δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι· pello fata
γῆρας τυλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος·
χρῆμ' μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον· εἴτι πρῖσσον
εἰδὴ ἡ σφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν·
ἀλλὰ τὰ μὲν μεταλαί· τὰ δέ, δεικνῦναι, ἀγαδέ ποιεῖν· considero
τῆσφιν χρήσηται μοῦνος ἀνιστάμενος·
φοῖβε ἄναξ· αὐτὸς μὲν ἐπίρτωσας πόλιν ἄκρην Arx
ἀλκαθόω πελόπος παιδὶ χαριζόμενος·

αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν μνήσων ἀπέρυκε·
τῆς δὲ πόλεως· ἵνα οἱ λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου, κλειτὰς πέμποσ' ἑκατόμβας
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ·
πᾶσι δ' ὁμοῦ τε χοροῖς· ἰαχαίσι τε σὸν περὶ βωμόν.
ἦ γὰρ ἔγωγε δὲ δοιὰ φαδίκω ἐσορῶν
καὶ στάσιν ἡγεμόνων λαοφθόρων· ἀλλὰ σὺ φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.
ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς σικελὴν ποτε γαῖαν·
ἦλθον δὲ σὺν βοίῃ ἀμπελόεν πεδίον·
πάρ τὴν τεύρωτε δονακοτρόφον ἄγλαον ἀτῦ·
καὶ μὲ φίλων προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὐ τίς μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων·
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτρον ἄνευ πάτρης·
μὴ ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἀλλοφανείη
αὐτὰρ ἐγὼ σοφίης· ἀλλὰ τὸ δαὶ ἐν ἔχων,
τέρποι μεν φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ·
καὶ μετὰ σῶν ἀγαθῶν, ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον·
μὴ τέ τινα ξεῖνον δηλεύμενος ἐρημαίαις οὐρεσι·
μὴ τέ τιν' ἐν δήμῳ· ἀλλὰ δίκαιος ἐών·
τὸν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δεξιλεέων δὲ πολῖτ

vel

stultitia

nō

μ

noctu

granis

ἄλλος ἤσσε κακῶς. ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.
Τοὺς ἀγαθοὺς, ἄλλος μάλα μέμφεται. ἀλλὸς ἐπαινεῖ.
ὧν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμίαι.
ἀνθρώπων δὰ ψέκτος ἰδὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς.
ἀλλὰ λοῖον οὐμὴ πλεόνεσσι μέλει.
Οὐδεὶς ἀνῶν οὐ τέσεται, οὔτε πέφυκεν
ὅς ἧς πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς ἀΐδου.
οὐδὲ γὰρ ὃς θνηβίσι καὶ ἀθανάβισιν ἀνάσσει
ζὰς κρονίδης, θνηβὶς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται: no
Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρῆ
εὐθύτερον. χρήμεν κύρνε φυλασσόμενον.
ὦ τινίκεν πυθῶνι θεὸς χρήσας ἱερῆα vates
ὀμφώσημεν πίονος ἐξ ἀδύτου.
οὐ τέ τι γὰρ προσθὲς οὐδὲν κέτι φράμακον εὕροις,
ὑ ἀφεζὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίων προφύτοις:
χρήμε πάθον. θανάβυμεν ἀεικέος, οὐ τι κάκιον.
ὧν ἄλλων πάντων κύρν ἀνιηρότατον.
οἱ μεφίλοι πρόυδωκαν. ἐγὼ δὲ χθροῖσι πεσασθὲς,
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν ἔχουσι νόον:
Βῶ μοι ἰδὶ γλώσσης κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἰδὶ βαίνῃ
ἴσχει. κωλίλλειν καὶ πρὸ ἰδὶ στάμενον.

Loqui

κύρν, ἔμπης δ' ὅτι μοῖρα παθεῖν· γ' ἐστὶ ὑπαλύξαι

fatū

ὅτι δὲ μοῖρα παθεῖν· οὐτὶ δὲ δοίκα παθεῖν.

ἐσ πολὺ ἄρρηκτον κακὸν ἐκ κομῆ· ἔνθα μάλιστα

κύρνε σὺν ἀμφοτέρου μοῖρα λάβοι θαυάβου:

Οἱ δὲ ἀποτηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆαυ,

βύτωνβι χώρῃ κύρνο ὀλίγη τεγέθει.

Μὴ τέτιν αὖξε τύραυον ἐπεὶ πίσι κέρδεος εἶναι.

μὴ τε κτεῖναι, θεῶν ὀρκίᾳ σὺν θέμενος:

Πεὺς ἐμὶν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν

θυμὸς. γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς.

Terminus

ἢ τε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας.

ξαυθῇσιν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.

ἀλλὰ γε δὴ σκύθα κύρε κόμευ, ἀπόπαυε δὲ κώμου.

ν gro

πένθει δ' ἐλώδη χώρον ἀπολλύμενον:

Πίστει χρήματ' ὤλεσα. ἀπιστίη δ' ἔσαωσα.

γνώμη δ' ἀργαλέη γίγνεται ἀμφοτέρων.

πάντα τάδ' ἐν κοράκεσι καὶ ἐν φθορᾷ. οὐδέτις ἡμῖν

αἴτιος ἀθαυάτων κύρνε θεῶν μακάρων.

ἀγαθὰ δρῶν τε βίῃ. καὶ κέρδεα πολλὰ καὶ ὕβρις.

πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν. ἐσ κακότητε βάλεν.

fatū dup.

Δίσσαιβι πόσιος κήρευ δειλοῖσι βροβίσι

Δίψατε λιστιμελὴς καὶ μεθιστὶς χαλεπή.
Τούτων δ' ἀν' τὸ μέτον στρωφήσομαι· οὐδέ με πεισὰς
οὐ τέτιμε πίνειν, οὐ τέλιον μεθύειν.
οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται· ἐν δ' ἀχαρίστος
εὖ τὰν θωρύξας μ' ἄνδρα πρὸς ἀχθρὸν ἄγει.
ἀλλ' ὁπόταν καθύπερθε ἐὼν ὑπεύερθε γένηται,
τοὐτάκις οἰκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.
Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν, εὖ μαρὰ ἐστί.
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον:
Ἀξ ὑπὶ βαδήμῳ κενεόφρονι· τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέϊ· καὶ ζεύγλην δίσλοφον ἀμφιτίθει.
οὐ γὰρ ἐθεύρησεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων. ὁπόσις ἠέλιος καθορᾶ.
εἰς ἄνδρ' ἐξολέσειν ὀλύμπιος. ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατῶν ἐθέλει.
ἡδέα μὲν καὶ πρόσθεν· ἀτὰρ πολλὰ λώονα ἠνῶν.
τὸν ἐκ τοῦ δειλοῖς, οὐδὲ μὲν ἐστὶ χαρίς:
Πολλάκις ἡ πόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα.
ὡς πρὶν κεκλιμένη ναῦς παράγων ἔδραμεν:
Τῶν δὲ φίλων εἰ μέντις ὁρᾷ μέτι δεινὸν ἔχοντα,
αὐχὲν ἀποστρέψας, οὐδ' ἔσοραν ἐθέλει.

21

Arrio

tuc

Insulta

Melora

ὦ δέ τί μοι ποθὲν ἐσθλόν, ἃ πολλάκι γίγνεται αὐδεῖ,
πολλοὺς ἀπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω:
Οἱ μεφίλοι προδιδοῖσι καὶ οὐκ ἐθέλοισι ἡδοῦναι
ponte — αὐδρῶν φαινομεν. ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη,
ἐπεῖν τε ἔξειμι. καὶ ὀρθείη αὐτὶς ἔσειμι.
experrecti — ἦμος ἀλεκτριόνων φθόγγος ἐγερομένων:
Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ αὐδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν. ὃς οὐθ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐών.
οὔτε φίλοις. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὐ ποτὸ λεῖται.
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γαῦτε καὶ ἀστυσάοι:
Ἔνμοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρὸς ἀρὶς ὕπερθεν
χάλκεος. αὐθρώπων δεῖμα παλαιγενέων.
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν παρκέσω οἱ μεφιλεῖσι
dolor — τοῖς δ' ἐχθροῖς αὐτὴ καὶ μέγα πημέσομαι:
Οἶνε. τὰ μὲν, σαίνω, τὰ δέ, μέμφομαι. οὐδέ σε πάμπαν
vinu — οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἐστί. τῆς αὐσέγε μωμήσαιτο.
τῆς δ' αὖ ἐπαινήσῃ, μέτρον ἔχων τοφίης:
pubesco — Ἡβάοις φίλε θυμέ. τὰ χ' αὖ τῆνες ἄγροι ἔσοιν τοῦ
αὖ ἄρες. ἐγὼ δὲ θανὼν, γαῖα μέλαινέσομαι.
πῖν' οἶνον. τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ἀπὸ τηυγέτοιο,

ἄμπελοι ἠὐεγκαυτὰς ἐφύτευσ' ὀτέρων — nemora
οὔρεος ἐν βήσσῃσι θεοῖσι φίλος θεότιμος.
ἐκ πλαταυϊστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάτων. — 22
τοῦ πίνων. ἀπόμεν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας.
θωρυχθεὶς δέσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος. — Levior
Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν. ὄφα μηδάλλων
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου. — Comessari
μὴ δέ λίην κήρυκος ἀν' οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος.
οὐ γὰρ πρῶας γῆς πεῖ μαρνάμεθα.
ἀλλ' αἰσχρὸν παρεόντα, καὶ ὠκυπόδων ἐπὶ βαυτὰ
ἵππων. μὴ πόλεμον δακρύεν τε σιδεῖν:
Οἴμοι ἀναλκίης. ἀπόμεν κήρυθον ὄλωλε. — Amphidamas
ληλάστου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον. — Lelantiu
οἱ δ' ἀγαθοὶ φέγουσι· πόλιν δὲ κακοὶ διέποισιν. — gubno
ὡς κυψελλίζον ζεὺς ὀλέσσε γένος. — inqnatu
Γνώμης δοῦ δὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἐντὲ ἑαυτῷ.
οὐδ' ἀγνωμοσύνης κῦρν' ἀνιηρότερον: — ingratitudo
Κύρνε. μὴ πάντ' αὐδρεσσι κατὰ θνητοῖς χαλεπαίνειν.
γιγνώσκων ὡς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει.
αὐτὸς ἐνιστήθεσσι καὶ ἔργματα. ὧν δὲ δικαίῳ
τὰ δίκῳ. μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῇ.

ξ ἔστιν ὅμως χείρων ὁ δαΐφρονος ἔργον ἀνάγκῃ
οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἄπαντα σοφός·
ὃς δὲ δυνάσσων τυρβῆι καὶ ἡμιόνοις θηρσὶν
κὐδίστοις ἀρότοιο τοῖς σὺν ἔτεσιν ἔχει·
εἰ μὲν γὰρ καλιὴν βιότου τέλος ὧι ὁ βοτρυλλὶς
ἡμιόλῳ κατέλεσσας εἰς ἀίδαο τέραν·
ἦκος ἀνὴρ ἐσσί, ὃς μὲν πλείω χρόνον αὖτον ἐμεῖο
φείδεαι· μέγιον δ' ἔργον ὑπεξέχεβίον·
νῶϊ δ' οὐ νέμεσις· ὅλβιε καὶ ἐμοὶ μετὰ στῆθος ὄρωρε
καὶ δάκνει σμερδνῶι θυμός· καὶ ἄλγεα θύμιον ἔχω·
ἀλλ' ἴομεν δὴ νῶϊν· ἐπεὶ τοί θεόθεν ὀδύναι
φαίνηι δ' ἀνθρώπων ἥβης ἔτι θερμότερος·
μηδὲν ἀτιμήσας ῥέζων βίον ἀνδρὸς ἀμύστι,
ἔργα θεῶν ἐρέων ἠδὲ καὶ ἀνθρώπων ἀλιτρά·
εἶδον μειλιχίην ἐταρὸς ἐφετμῆισι πιθέσθαι
οἷόν τε ξυνιέοντα πλούσιος ὢν ἐθέλοις·
ἀλλὰ θεῶν ἀτέλεστα, κατηφόνιον αἶσαν ἑτοῖμα·
ἡμιόλης δ' ὤπασε πόνον ὁ τοῖχον ἔβαλεν·
οὐ γὰρ ἔσ' ἄλλα τοῦτο· καὶ ἡμετέρῃ ἐνὶ βουλῇ·
εἶδον ἀνὴρ ὃς ἐταῖρος ἐφετμῆισι πιθέσθω

πλουτεῖ δὲ φίλους πολλὰς, ὁ δ' οὐδένα φίλον
οὔτε σὺ μεμόκλεις καλὰ χρήματα κεκτημένος
τῶν δ' ἀγαθῶν ὧν θεὸς δῷ καὶ μεμπτὰ μὴ ἔρδειν. consigmor 23
οὐ γὰρ σοὶ θεὸς ἁλμυρὸν κακὸν ἐπιτελέσειεν,
οὐδ' ἐπὶ πλουτέοντι κακὸν δόλον ἐξεπύθοιο.
οὐδὲ κεν ἐσθλὸν ἐόντα κακὸν ποιήσειε γενέσθαι
οὐδὲ γένοιτο κακὸς ἐσθλὸν ἐόντα φρονεῖν.
εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς, πολλοὶ φίλοι· ὧδέ κε εἶναι,
πάσῃσιν δ' ἀνέμοισιν ἀνὴρ ἀτάλαντος.
εἰ δὲ κακὸν χρῆμ' ἔμμεναι ἐστὶ πενίη οὐδὲ φρονεῖν
οὐδεὶς ἐθέλει μὴ χρήματα κεκτημένος.
πᾶσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ καλὸς ὁπωπεῖν
ὀλβίος· οὐδὲ τοῦ ἀμφοτέρων ἔξαρχεν.
πλοῦτον μὲν γὰρ μεμοῦνται ὁμοίως ἴσοι, οἵτε κακοῖσιν
ἐπιεικέσι χώρης, οἵτε πανάγροισι.
ὑμᾶς δ' ἀλλοφρονέοντας ἐγὼ κατὰ θυμὸν ἐμὸν νῦν
καὶ φρονέων ἕτερα μύκτερ' ἐπικρανέω ἔπεσιν.
οὐ γὰρ σοὶ πλήτῳ θεοφάσσομαι, ἀλλὰ μὲν ἄνδρα
σοφὸν ἐπιστήμῃ καὶ ἐοῦ δόκιμον.
ἐσθλὸν μὲν γὰρ ἀνὴρ ἀεὶ ἔμμεναι σὸν κλέος ἐσθλὸν
δεξιὸς· ἀνθρώπῳ δ' οὐ σὸν ἐπαρκέσαι.

libra

Εἰμὶ παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
ꝑfata κλινόμενος· χρὴ γὰρ μαρτία πάντα νοεῖν·
πατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν· οὐ τε πιδήμῳ
τρέψας, οὐ τὰ δίκοις ἀνδρασὶ πεθόμενος·
Νεβρὸν ἐπὲ ξελάφοιο λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθώς·
ποσὶ κατὰ μάρψας, αἵματος οὐκ ἐπίοιο·
τεχέων δ' ὕψηλων ἐνιβὰς, πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα· καὶ οὐκ ἐτέλεσα τελέσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ' ἔνισα δ' οὐκ ἀνύσας·
no. Δειλοὶς δ' εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
puo χηρώσει πολλῶν καὶ χαίρεις οὐδεμίαν·
Εἰ τι παθὼν ἀπέμεν ἀγαθόν μέγα· μὴ χαίρειν οἶδας,
χρήζων μὴ μετόρου αὐτὶς ἱκοιοδόμοις·
Ἐστεμὲν αὐτὸς ἐνίον ἀπὸ κρήνης μεγαν ὕδρου·
μὴ δὲ ἡμοιεδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
turbor νῦν δ' ἤδη τεθόλωται· ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ὕδει·
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι μὴ ποταμοῦ·
μὴ ποτέπαι νέσης πρὶν ἂν ἴδης ἀνδρασαφηνῶς·
ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦν·
πολλοίσι κίβδηλον ἐνίκλοπον ἦθος ἔχοντες,

dolosus

κρύπτοισ' ἐν θέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην. 24
ἔφθην δ' αἰνήσας πρίνου κατὰ πάντα δαῆναι
κῦθεα. νῦν δ' ἦδη ναῦς ἀθέκας διέχω:
τίς δ' ἄρ' ἐτὴ πίνον τ' ἐπιοίνιον ἄθλον ἐξέσθαι.
πολλὰ κῖτοι νικᾷ, καὶ κακὸς αὖ δρᾷ γαθόν:
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὃν ὑπὲρ ποτε γαῖα καλύψει.
εἰς τέρεβος καταβῆ, δώματε πρὸς ἐφόνης,
τέρπεται, οὔτε λύρης. οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων.
οὔτε διωνύσου δῶρ' ἐσαγράμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν, κραδίη σὺ πέσομαι. ὀφαὶ τ' ἐλαφὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀβομέων προφέρω:
μ ἥμοι ἀνὴρ εἶη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργω.
χερσὶν τε σπεύδοι χρήμασι τ' ἀμφότερα.
μηδὲ παρακρητῆρσι λόγοισιν ἐμὲν φένα τέρποι.
ἀλλ' ἔρδων φαίνοι τῇ δ' ἐνὶ αὐτ' ἄγαθόν:
ἡμεῖς δ' ἐνθαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν.
ὀφρ' ἔτι τέρπωλης ἐργέρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα πρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη
οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίγνεται ὠκυτέρη:

αἱ τέπερ ἀνδρα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
χάβρως· πιροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ:
Πίνο ὁ πόταν πίνωσιν· ὁ ταύτοι θυμὸν ἀσηθῆς,
μηδεὶς ἀνθρωπ γνῶσε βαρυνόμενοπ.
ἄλλοτε τοι πάσχων ἀνίησεαι· ἄλλοτε τὸ δῶν
χαιρήσειν δύναται· ἄλλοτε τἄλλος ἀνὴρ:
≡ Εἰθείης ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν·
ἆθλον δὲ ἐν μέσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων·
σοὶ τεῖη καὶ ἐμοὶ σοφίης περὶ δηρησάντων·
ξ γνοίης χὄσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι:
qn Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθερὶ μόνυχας ἵππους
ἀρτὶ παραστέλλοι μέσσαθεν ἦμαρ ἔχων,
δεῖπνοῦτε λήγοιμεν ὁπουτινὰ θυμὸς ἀνώγα
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
polibra χερνίβα δ' αἶψα θύραζε φέρει στεφανώματα δήσει
εὐειδὴς ῥαδίναις χερσὶ λάκαινα κόρη.
ἡ δ' ἀρετή· τὸ δ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον·
καλλίστοντε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
ξ ὕνον δ' ἔσθλον τοῦτο πόλιτε παντί τε δήμῳ·
ζ ὅς τις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισιν ἐνί:
Amoneo ξύνον δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι· ὀφρατὶς ἥβης

ἄγλαον ἄνθος ἔχων, καὶ φεσὶν ἐσθλὰ νοῆς.
Τῶν ἀνοῦ κτεάνων οὐ πάσχεμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
αἰὶς πάρεστι πρὸς θεῶν, οὐδὲ λύσις θανάτου
θνητοῖς ἀνθρώποις· κακὸν δὲ πίγηρας ἐγέγχει.
ἀλόμενον· κεφαλῆς δὰ πτέται ἀκροτάτης:
ὡς μάκαρ οὐ δαίμων τε καὶ ὄλβιος ὅστις ἀπουρὸς
ἄθλων, εἰς ἅδου δῶμα μεγαυκατέβη.
πρὶν τ' ἐχθοὶς πτῆξαι, καὶ ὑπὲρ βῆναι πρὶν ἀνάγκη.
ἐξεστάσαι τε φίλοις ὀντὶν ἐχοισὶ νόον.
ἀδὶ κάμοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥεῖ ἀσπετος ἱδρώς·
πτοιοῦμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης.
τῆς πνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν, ἐπεὶ πλέον ὠφέλεν εἶναι.
ἀγὸ λιγοχρόνιον γίγνεται ὥς πρὶν ὄναρ,
ἥβη τὴν μήεσσα. ὃ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
ἀδὶ χὐπὲρ κεφαλῆς γήρας ὑπὲρ κρέμαται:
Οὐ ποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω.
δίσλοφον. οὐδ' εἶμοι τμῶλος ἐπεστικάρη.
Δειλοῖς δὲ, κακότητι ματαιόπροι γόοι εἰσὶ.
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀεὶ πρήξιος ἰθύτεραι.
Ῥηϊδίη δὲ πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος.
οὐ δ' ἀγαθοῦ, χαλεπὴ κύρνε πάγου πάλαμη:

25

sollicitor

impendet

rectiores

inuentio

Τολμαθῦμε· κακοῖσιν ὁμῶς ἄτλητα πεπονθώς.
Δειλόν τοι κραδίη γίγνεται ὀξύτερη·
μὴ δὲ σύγ' ἀπρήκτοισιν πέργμασιν ἄλγος ἀέξων·
ἔχθει· μὴ δ' ἄχθου μὴ δὲ φίλους ἀνίᾳ·
fatalia dona μὴ δ' ἐχθροὺς εὔφραινε· θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα.
γκαὶ ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι·
latebra ὀυ τὰν πορφυρέης κατὰ δὶς εὖ πυθμένα λίμνης,
opacus οὐ θ' ὅταν αὐτὸν ἔχη τάρταρος ἠερόεις:
Ἀνδράσι ἐστάγαθον χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι.
ὡς ἐν ἐμὴ γνώμῃ κύρνε παλαικέκριται.
ἢ δέα μὲν καὶ πρόσθεν· ἀτὰρ πολύλωτον ἤδη·
οὐδὲ κατὰ τοῖς δειλοῖς οὐδὲ μιέστι χάρις:
Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι οἱ τοῦνες οἶνον
canicula μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου:
Age flens. Δεῖρο σὺν αὐλητῆρι παρακλαίοντι γελῶντες,
cura πίνωμεν· κείνου κήδεσι τερπόμενοι,
εὔδωμεν· φύλακη δὲ πόλεις φιλακεσιμηνία.
densa εὖ στυφελῆς ἐρατῆς πρῖσος ἡμέτερης.
ναὶ μὰ δι' εἰ τοῦς σῦνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὔδει,
ἡμέτερον κόσμον δέξεται ἁρπαλέως.
νῦν μὲν πίνοντες τρυπόμεθα, καλὰ λέοντες.

ἄστα δὲ πεῖ τέτραι. ταῦτα θεοῖσι μέλει.
σοὶ δὲ οἵ ἄτε παιδὶ φίλῳ ὑποθήσομαι αὐτὸς
ἐσθλά· σὺ δὲ νθυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε. 26
μὴ ποτ' ἐπεὶ γόμενος πρήξης κακόν· ἀλλὰ βαθείη festino
σῇ φρενὶ βούλευσαι· σῷ ἀγαθῷ τενόῳ.
τῶν γὰρ μαρναμένων μάχεται θυμός τε νόος τε
βουλὴ δεῖς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει:
Ἀλλὰ λόγων μὲν ὑπὸν ἐάσωμεν· αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
αὐλεῖ· καὶ μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφότεροι.
αὐτὰρ γὰρ τὰ δέδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέν· καὶ ἀμφιπεικτύοσιν. vicini
τὴμᾶ γὰρ ἀπόλλων ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶν τὴ, a longe
γιγνώσκειν χαλεπὸν καὶ πρὶ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσι
πλούτῳ· τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ:
Ἐν δ' ἤβῃ, παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον εὕδειν
ἵμερ τῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενοπ:
ἐπὶ δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν·
τούτων οὐδέν τοι ἀλλ' ἐπὶ τερπνότεροπ.
αὐδράσιν ἠδὲ γυναικεῖ· τίμοι πλοῦτος τε καὶ αἰδῶς·
τερποολὴ νικὰ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ:

no. Ἄφρονες αὔθρωποι καὶ νῆπιοι, οἵ τε θανόντας
κλαίοισιν· οὐ δ' ἤβης αὖθος ἀπολλύμενον.
Τέρπεόμοι φίλεθυμε καὶ χαύτινες ἄλλοι ἔσοιν
αὔδρες· ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.
Κύρνε φίλους πρὸς πάντας ὠΐστρεφε ποικίλον ἦθος.
σύμμιστον ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
νῦν μὲν τῶδ' ἐφέπου· τὸ τε δ' ἄλλοιος πέλει ὀργήν.
κρείσσονται σφίκι καὶ μέγαλης ἀρετῆς:
Πρήγματος ἀπρήκτου, χαλεπώτατον ἐστὶ τελευτὴν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέται.
nox scibilia ὀρφνήγαρ τέτακται· πρόδε τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι,
οὐ ξύνεται θνητῆς πείρατα μηχανίης:
Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα.
οὐδέ μεν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον:
Κύρνε· κύει πόλις ἥδε· δέδοικα δὲ μὴ τέκοι αὔδρας
ὑβρίστην. χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔασι σκόφρονες· ἡγεμόνες δὲ,
Moueor τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.
μὴ μέπεσιν μὲν στέργε νόον δέχε καὶ φένας ἄλλῃ
εἰ μεφίλεις, καὶ σοὶ πιστὸς ἐνεστινόος.
ἢ μεφίλει καθαρὸν θέμενος νόον· ἢ μὰ ποιπὼν,

abnuo

χθαιρ. ἀμφαδίην μὲν ἐγὼ οὔτε φράσω οὔτε νοήσω
οὔτε γὰρ ἰητῆρος ἀνὴρ ἔτελος δύναται εἶναι
ἐμπεδον αἰὲν ἄγειν ἔτελος δύναται εἶναι φίλος.
δήμου δ' ἐσθλοῖσι τοσόνδε φέρειν βάρος· οὐ γὰρ ἄνωγα
ὑβρίζειν, ὅσσοι μὴ καλοὶ θοὐμὸν κῆρ·
Κάστορ καὶ σολόεσσαι· οἱ εὐλακέσσαι μονίδες
μαιόμενοι ῥώοντα κατ' ἤιόνας σταλικάς·
εἰ δὲ τε δυσθυμίαι φίλων κακόν, αὖλος ἔχοι μὲν
φλέτικ' ἐστὶν ἐμοὶ, ἀϊδὸν αὖλος ἔχοι·
Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει πρὸς ἐσθλὸν φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι·
γίγνωσκων χαλεπὸν μὲν ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται
χθαίρειν· χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν·
σκέπτεσθαι νόον ἄλλου· ἐμοὶ γε μὲν οὔτις ἀνάκτων
ἐσθλὸν ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθεν ἐγὼ ἔθελω·
Ζεῦ καὶ πατὴρ Ἥλιε τὰ ἵρ' ὁμαι οὔτε τέλεια,
ἀλλὰ μένος μεγάλης ἀνδρὸς κακὸν προφύγων·
δεῖμα δ' ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμείρων
οὔτ' ἐμὲ δηρὸν γνώσῃ οὔτε φρονέων·
οὐδὲ δοκεῖς ἐμὸν ἦτορ ἐν ἀνθρώποισι πεδήσειν,
οὐδ' ἐκέλλουσ' ἐσολὸν θυμὸν ἐρεω φίλιον·

tollo
27
Ἀσο

Ὑβρεῖς καὶ μάγνητας ἀπόλεσε καὶ κολοφῶνα
καὶ σμύρνην· πάντως κύρνε καὶ ὑμᾶς ὀλεῖ·
Δόξα μὲν ἀνοῖσι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἀρίστον·
πολλοὶ ἀπέρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν·
εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν πρᾶξιν βόμενός τε μολίβδω
χρυσὸς ἀπέφθος ἐὼν· καλὸς ἅπασιν ἔσῃ·
Ὤμοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς·
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην·
Κύρν' οἱ προσθ' ἀγαθοί, νῦν αὖ κακοί· οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νῦν ἀγαθοί· τὸς κεν ταύτ' ἀνέχοι τε σορῶν·
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους· κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς· μνησταὶ δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ·
Ἀλλήλους δ' ἀπατοῦντες, ἐπ' ἀλλήλοισι γελοῦσιν,
οὐ τὰ γ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες, οὔτε κακῶν·
Πολλὰ δ' ἀμηχανίησι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἀρχὴν γὰρ πενίης, οὐχ ὑπερεδράμομεν·
Χρήματ' ἄχων, πρυΐην μοῦν εἰδίσας· ἀγὰ τὰ μεύμοι
ἐστί· τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπεξάμενος·
Πλοῦτε θεῶν καλλίστε καὶ ἱμεροστάτε πάντων·
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίγνομαι ἐσθλὸς ἀνήρ·
Ἥβης μέτρον ἔχοιμι· φίλοι δέ με φοῖβος ἀπόλλων·

λυβίδης· καὶ ζεὺς ἀθανάτων βασίλεις·
ὀφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκβοθεν ἁπάντων·
ἤβη, καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.
μή με κακῶν μέμνησθε· πέπονθάτοι οἱ ἀβδιοῦσις
ὅς τ' ἀΐδου μέτα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδῖς·
ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεϊ χαλκῷ·
πενηγόπης ἔμφρων κουρίδιος ἀλόχου·
ἤμην, δὴ θ' ὑπέμενε φίλῳ πρὸς παιδὶ μένοισα·
ὀφρα τε γῆς ἐπέβη, δεῖ μαλέοις τε μυχοῖς·
εἰ πίομαι, περιίης δημοφθόρου οὐ μελεδαίνω·
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἱ μελέτοισι κακῶς·
ἀγήβεω ἐρατεῖν ὀλοφύρομαι, ἡ μ' ἐπίλει πεῖ·
κλαίω δ' ἀρτάλεον γῆρας ἐπιρχόμενον·
Κύρνε πεποδοϊ φίλοισι, κακοῦ κατὰ πάνβεμι ἀρχεῖν
ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυόμενῳ:
ἐλπὶς ἐν ἀνοῖσι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἐνεστὶν
ἀγοιδοὺ λύμπον ~~ἐκ~~ προλιπόντες ἔβαν·
ὤχετο μὲν πίστις μεταλλήθεος· ὤχετο δ' ἀνδρῶν
σωφροσύνη· χαλιτὲς τῷ φίλε γὰρ ἔλιπον·
ὅρκοι δ' οὐκ ἔτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι·
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἀζέται ἀθανάτους·

ἐλαβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο· οὐδὲ θεμίστας
οὐκ ἐτὶ γιγνώσκοισ'· οὐδέμεν ἐλαβίας.
ἀλλ' ὄφρα τὸς ζώη καὶ ὁρᾶ φάος ἠελίοιο.
ἐλαβέων πρὶ θεοὺς ἐξ πίδα προσμενέτω.
ἐλχέσθω δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων.
ἐξ πίδι τε πρώτη καὶ πυμάτη θυέτω.
φαζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιόν λόγον αἰεί.
οἱ θεῶν ἀθανάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι,
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα
αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενον.
μὴ πότε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄγχον ἐρεύνα.
δειλῶν ἀνῶν ῥήμασι πειθόμενος.
Εἴημοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεθιμνῶν,
ζώειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι κακόν:
Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐκ ἔχομαι. ἀλλάμοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν.
ὡς δ' αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει
ἀλλ' ἔραται. θυμὸν δ' οὐ δύναται τηλέσαι.
Ὦ νέοι οἴνων ἄνδρες, ἐμοιγεμὲν οὐ τις ἀνάγκη
ταῦτ' ἔρδειν. τῶνμοι πρόσθεν χρεὶν τήθεσο:
Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἀμείνοσι:

αἰβοῖσι δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι κέρνε δίδου.
οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁμὲν ἐσθλὸς,
βλμᾶν ἔχων βκακὸν οὐκ ἐπίδηλον ὅμως.
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται. οὔτε κακοῖσι
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν ἀθανάτων τε δόσεις.
πανβῖαι θνηβῖσιν ἐπέχοντ', ἀλλ' ἐπὶ βλμᾶν
χρὴ δὲ ῥ' ἀθανάτων οἷα δίδοισιν ἔχειν:
Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα. καὶ οὐ ἄλα καὶ νόος ἀνδρῶν.
ἐν μέσσῳ στηθῶν ἐν σύνεβις φύεται.
Τοιοῦτός βι ἀνὴρ ἔστω φίλος. ὃς βὴν ἑταῖρον
γίγνωσκων ὀρθὸν καὶ βαρὺν ὄνῃ φέρει,
αὐτὴ κασίγνηβυ. σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ' ἐν ἰθυμῷ
φράζεο. καὶ πολέμου μνήσεαι ἐξοπίσω:
Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε. κακοῖσι δὲ, μὴ ποθ' ὁμάρτει.
εὖ βὲν ὁδοῦ τελέης τέρματα τέμπορίης:
Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις. ἐσθλὰ δὲ ἔργα.
τῶν δὲ κακῶν αὔεμοι δειλὰ φέροισιν ἔπη.
ἐκ καχεταιρείης κακὰ γίγνεται. εὖ δὲ καὶ αὖβις
γνώσῃ. ἢ μεγάλοις ἡλίτες ἀθανάβις:
Γνώμην κέρνε θεοὶ θνηβῖσι δίδοισιν ἀρίστην.
ἀνθρώπου γνώμη πείρατα πάντος ἔχει:

Ὦ μάκαρ· ὅς τις δὴ μὲν ἐχεφρεσὶν καὶ πολὺ κρείσσων
ὕβριος ἐξομένης· λευγαλέου τε κόρου·
ἐστὶ κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος· τῶν οὗ τι κακίον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων κύρνε πέλει κακότης·
Εἰκεῖης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
κύρνε· μεγίστω κεν περαυέχοις ἀρετῆς·
Κύρνε θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μὴ τόρδειν, μήτε λέγειν ἀσθῆ·
Ἀμμοφάγον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλεις κατακλῖναι·
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίγνεται οὐδὲ μία·
Νοῖς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα τὰ τὲν παίροισι πέφυκεν·
ἀνδράσιν· οἱ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι·
Οὔτις ἄποινα δίδοις θάνατον φύγοι· οὐδὲ βαρᾶαν
δὶς τυχίαν· εἰ μὴ μοῖρ' ὠδὶ τέρμα βάλλοι·
οὐδ' αὖ δισφροσύνας ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπε
θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφυγεῖν·
Οὐκ ἔραμαι κλίσμῳ βασιληίῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς· ἀλλά τι μοι ζῶντι γένοι τἀγαθόν·
ἀπάλαθοι τάπησιν, ὁμοῖον στρῶμα θανόντι·
τοξύλον καὶ σκληρὸν γίγνεται καὶ μαλακόν·
μὴ τε θεοὺς ὠτόρκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν

ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον:
Ὄρνιθος φωνὴν πολυπαίδη ὀξὺ βοώσης.
ἤκουσ' ἤτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρόβου
ὠραίου. καίμοι κραδίην πάλλεξε μέλαιναν.
ὀτρῖμοι σύνθης ἄγγοι ἔχουσιν ἄγροις.
οὐδέμοι ἡμίονοι κύφων ἕλκουσιν ἀρόβου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυβλίης:
Οὐκ εἰμὸν δ' ὑπέμου κικλήσκεται. οὐδ' ἐπὶ τύμβω
οἰμωχθεὶς ἀνθρὴν εἰσὶ τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' αὖ ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὐτ' ἀνίωτο.
οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δακρύα.
Οὔτέ σε κωμάζειν ἀπερύκομαι, οὔτε καλοῦμαι.
ἀργαλέος γὰρ ἐὼν καὶ φίλος οὐτ' ἂν ἀπῇς:
Αἰθων μὴ γένος εἰμὶ. πόλιν δ' εὐτὰ χεαθήβων
οἴκου. πάσσας γῆς ἀπερυκόμενος:
μὴ μ' ἀφελῶς παίζουσα. φίλους δ' εὐναζεύκηας
ἀργύρι. σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἐπί.
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστὶ γάναι κακὰ πολλ'. ἐπὰ ἐκ τῆς
φεύγομεν. ἀργαλέη δοῦ κ' ἐπὶ δουλοσύνη.
οὐ θ' ἡμᾶς πρεσβοῦ. πόλις δέ μὲν ἐστὶ καὶ ἡμῖν
καλή. λητάρῳ κεκλιμένη πεδίῳ:

μὴ ποτε παρκλαίοισι καθεζόμενοι γελάσωμεν·
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς κύρν ἐπιτερπόμενοι:
Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δισμενῆ ἐξαπατῆσαι
κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατῆσαι:

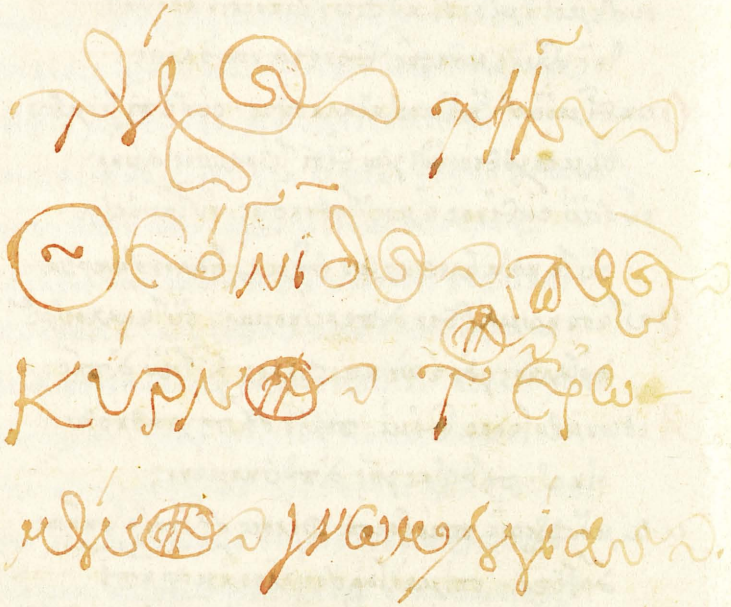

Βίος Φωκυλίδου.

Φωκυλίδης μιλήσιος φιλόσοφος. Ἐτέχρονος θεογνίδος. ὧν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ ἔτη τῶν βωϊκῶν, ὀλυμπιάδι γεγονότες νδ. ἔγραψαν ἔπη, καὶ ἐξεγείας παραινέσεις, ἠθιγνώμας. ἃ τινὲς κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. ἃ δὲ ἐκ τῶν σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα:

Στοίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.

Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον,
ὡς χρίστομύστης, ὡς ἀπόστολος μέγας,
ὡς ἀκροατὴς ὧν θεοῦ θεοπισμάτων,
καὶ μυστάγωγος τῶν ἀρίστων πρακτέων,
εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει.
εὐχρηστὰ τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ:

Εἰς τὸν αὐτὸν ἕτεροι:

Ταῦτα δίκης ὁσίη σοφοῦ σημεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁσοφώτατος ὀλβιάδωρα:

Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

μὴ τὰ γαμοκλοπεῖν, μὴ τἄρσενα κυπρῶ ὀρίνειν.
μὴ τὸ δόλοις ῥάπτειν, μὴ θαίματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξοσίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖσθαι παρεοῖσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν. τὰ δὲ τὴ τῦμα παντὰ γορεύειν.
πρῶτα θεὸν τίμα. μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πᾶσι δίκαια νέμειν, μὴ δὲ κρίσιν ἐσχεῖν ἕλκειν.
μὴ ῥίψης πενίην ἀδίκως μὴ κρίνε πρόσωπον.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαια ἀγορεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δὲν πᾶσι φυλάσσειν.
μετρὰ νέμειν τὰ δίκαια. καλὸν δὲ πὶ μετρὸν ἅπασι.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἐπιρόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
μὴ τὲ πιορκήσῃς, μὴ τἄγνως μήτε ἑκόντι.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄβροτος, ὅστις ὀμόσσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν. ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου. μὴ θλίβε πένητα.
γλώσσην οὖν ἐχέμεν. κρύπτον λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μὴ τὰ δικεῖν ἐθέλῃς, μὴ τοὺν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου. μὴ δ' αὐρίον ἔλθε μετ' εἴπῃς.
πληρώσας σέο χεῖρ', ἕλκεον χρήζοντι πράσσου.

ἄστεγον ἐς οἶκον δέξαι, καὶ τὸν φλ ὁδήγει.
ναυηγοὺς οἰκτείρον· ἐπεὶ πλοῦ ἐστὶν ἄδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπεδίστατον ἀνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος βροχός. ἀστατος ὄλβος.
πλοῦτον ἔχων σὺν χεῖρα πενητεύοισιν ὄρεξον.
ὧν σοι ἐδώκε θεὸς, τούτων χρήζοισι παράσχου.
ἐστὶ κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
τὸ ξίφος ἀμφιβάλου, μὴ πρόφονον, ἀγεῖ ἀμύναν.
εἶθε δὲ μὴ χρήζοις μὴ τέννομα, μήτε ἀδίκως.
οὐ γὰρ ἀποκτείνης ἀχθρὸ σέο χεῖρα μιαίνεις.
ἀγρόν γε τοῦ νεύοντος ἀπόσχεο· μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
πάντων μέτρον ἀρίστον. ὑπερβασίαι δ' ἀλεγεῖναι.
μὴ δὲ τὶν αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃς ἀρούρης.
ἐπωσαυτὸ μότιμον ἐπηλύδες ἐν πολιήταις.
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
χώρη δ' οὐ τὸ βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
καὶ φίλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
χρυσὸς ἀφ' ἁδόλος ἐστὶ καὶ ἀργύρος ἀνθρώποισι.
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων.
εἴθεσε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πημα ποθεινόν.
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαιτε λεηλασίαιτε φόνοιτε

ἀθρὰ δὲ τέκνα τὸν εὖσιν, ἀδελφεοὶ τε συναίμοις.
μὴ δὲ ἔτορ κεύθης κραδίη νόον ἀλλ' ἀγορεύων.
μὴ δὲ ὡς πεπροφυὴς πολύποις κατὰ χώραν ἀμείβου.
ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης.
γὰρ ἐρέω τέλος. βουλὴν δεῦθεν ἑκάστου.
μὴ γαυροσοφίην. μὴ ἀλκῇ. μὴ τε νῒ πλούτῳ.
εἷς θεὸς ἐστὶ σοφός. δυνατὸς, ἅμα καὶ πολύολβος.
μὴ δὲ πρὸς χομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ.
οὐ κεῖν γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἀτύκτον.
μὴ προπετὴς ἐσχεῖρα. χαλίνου δ' ἄγρι ὀργήν.
πολλὰ κῖγὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας.
ἔστω κοινὰ πάθη. μηδὲν μέγα, μηδ' ὑπερόπλον.
γὰρ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφυθνηθεῖσιν ὀνείαρ.
καὶ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρου ἔχει ἔρωτας.
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐν ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τέχει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὀρεξίς, ὑπερβαίνουσα δὲ μενίς.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός. φαῦλ' δ' ὑποεργός.
ὅλμα κακῶν ὀλοὴ. μέγ' ὀφέλει δ' ἐσθλὰ πονεῖν τας.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς. ὁ δὲ κυπρίδος αἶσχος ὀφέλει.
καὶ δὶς ἀγανόφων κικλήσκει ἐν πολιήταις.

μετρῶ μὲν φαλέειν, καὶ πίειν, ὁμοῦ θολοτεύειν.
πάντων μέτρον ἀρίστον· ὑπερβασίη δ' ἀλεείνει.
μὴ φθονέης ἀγαθῶν ἑτάροις· μὴ μῶμον ἀνάψης.
ἄφθονοι οὐρανίδαι καὶ ἐνάλληλοις τεθέουσιν.
οὐ φθονέει μέν ἡ πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐταῖς.
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασιν ἔρθεν ἐοῦσαν.
οὐ ποταμοὶ πεδάγεσσιν. ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἀρίσσουσιν.
εἰ γὰρ ἐρὶς μακρέσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
σωφροσύνην δασκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μίμου κακότητα. δίκη δ' ἀπάλαψον ἀμύναν.
πειθὼ μὲν γὰρ ὀνείαρ, ἐρὶς δ' ἐρὶν αὐτοφυτεύει.
μὴ πίστει ἐλαχίστα, πρὶν ἀτρεκὲς πρᾶς ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ὠνὶ πλεόνεσσι καθήκει.
καλὸν ξεινίζειν ταχὲ λιταῖσι τραπέζαις,
καὶ πλείσταις δολίαισι βραδύνουσαις πρὰ καιρόν.
μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένη αὐδρὶ πένητι.
μηδέ τοὺς ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω.
μητρὰ δ' ἐκπρολίπης, ἵν' ἔχης πάλι τῆς δενεοτηγός.
μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας αὔδρας ἐάσης.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει· τέχνας δ' ὁ μέτεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.

οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἔσθλα μαθόντες.
μηδὲ τὰ πεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος ἀσὶν ἑταῖροι.
καιρὸν θεωπεύοντες ἐπὶ κορέσασθαι ἔχουσιν.
ἀθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπος ἐστὶν ὁμίλος.
λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μίνυθ' φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεύχεθε οἷσι· ὁ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
γαῖαν ἐπὶ μοιρᾶσθαι ἀτάρχευτοις νεκύεσσι.
μὴ τύμβον φθίμενον ἀνορύξης, μηδ' ἀθέατα
δείξης ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσης.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλύεμεν ἀνθρώποιο.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης εἰς πίζομεν ἐσφάος εἰς θεῖν,
λείψαν ἀποιχόμενον· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.
πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ, χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκὼν.
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες ἐς αὐτὴν
λυόμενοι κόνις ἐσμέν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὀϋθνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἐν ἐσ' ἅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄμεσθαι.

πάντες ἴσοι νέκυσι. ψυχὼν δὲ θεὸς βασιλεύει.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ παρὶς ἅδης.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι πρύνησι τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζώμην χρόνον, ἀλλὰ ὠΐ καιρῇ.
ψυχὴ δὲ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῆ διὰ παντός.
μὴ τε κακοῖς ἄχθου, μὴ τοῦ ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ, καὶ θαρραλέοισιν ἄπιστον.
καιρῷ λαβρεύειν, μὴ δαὶ τῷ πνέειν ἀνέμοισι.
πῆμα καὶ ἀχθομένοισι κακοβλύσις ἠλύθεν ἄφνω
μὴ μεγαληγορίῃ, βρυφῶν φρεναλυσσηθείης.
εἰ πίεν ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τὸ μώτρον ἐστὶ σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεὸς φύσιν ἠερόφοιτον.
ὀρνίσι μὲν πολλὼν ταχυτῆτ' ἀλκὼν τελέουσι.
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσι, κέντρα μελίσσαις.
ἐμφυτὸν ἀλκὰρ ἔδωκε. λόγος δ' ἐρυμ' ἀνθρώποισι.
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
βέλτερος ἀλκήεντος ἐφυσεβφισμένος ἀνήρ.
ἀγροὺς καὶ πόλιας βφία καὶ νῆα κυβερνᾷ.
ἀχόσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἀτιμόν.
ἀγὰ κακοεργὸν ἀποστοπάσσαι ἀνάγκη.

πολλάκι σὺν θνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπρεόντες·
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων ἀνδρῶν πρᾶθήκην
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας
μοῖραν πᾶσι νέμειν. ἰσότης δὲν πᾶσιν ἀρίστη
ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐνὶ δεύης·
μὴ κτήνοις θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον εἶναι·
κτῆνος δὲν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδὸν σὺν εἴσερον·
πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλίτροπον μὴ δὲ παλύξῃς·
βέλτερον αὐτ' ἐχθροῦ τυχέειν φίλου εὐμενέοντος·
μὴ δὲ τὴν θηροβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δὲ
λείψανα λείπεκυσί· θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδονται·
φάρμακα μὴ τεύχου, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι
νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως·
φεῦγε δίχοστασίην καὶ ἐρὶν πολέμου προσιόντος·
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἐστὲν ἰπόντῳ·
ἐρτάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς·
πᾶς γὰρ ἀέρτος ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν·
μὴ δάλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβαλίσμα τραπέζης·
ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος·
εἰ δέ τις οὐδὲ δάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ·
ἐστὶ βίῳ πᾶν ἔρτον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλῃσθαι·

ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις εὐρεῖα θάλασσα.
εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακραίνει ἄρουρα.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
οὐδ' ἄνευ μακάρεσσι. πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
μύρμηκες γαίης μυχάτους πρόλελοιπότες οἴκους.
ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι ὁπποτ' ἄρουραι
λήϊα κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
οἱ δ' αὐτοὶ πύροιο νεοτρίβες ἄχθος ἔχουσιν
ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα δι' ὤκει.
ἐκθέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες
ἄστρητον φύλον δ' ὀλίγον τυγέθει πολύμοχθον.
κάμνει δ' ἠερόφοιτος, ἀεὶ στοπόνος τε μέλισσα,
ἠὲ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν, ἢ δονάκεσσιν.
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἐνδοθισίμβλων,
σμήνεσι μυρίοτατα κατ' αὔθεα κηροδομοῦσα,
μὴ μείνης ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄλῃαι.
δὸς τῇ φύσει καὐτός. τέκε δ' ἔμπαλ ὡς ἐξοχεύθης.
μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον σέο τέκνα μιαίνων.
οὐ γὰρ τήκτει παῖδας ὁμοίως μοιχικὰ λέκτρα.
μητρυίης μὴ ψαύετε δεύτερα τέκνα γονῆος.
μητέρα δ' ὡς τιμάτω μητρὸς ἰχνία βᾶσαν.

μὴ δὲ κασίγνητης ἐπ' ἀπόστροπον ἐξ θέμ' ἐκνέω.
μὴ δὲ τοῖς παλλακίσσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης
μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἐμβρύον ἐνδοθίγαστρος.
μὴ δὲ τε κοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἔλωρα.
μὴ δέ τις ἐς ἀλόχῳ ἐγκυμονὶ χεῖρα βάληται.
οὐδ' αὐτοῖς θηρεσσάρσην σῶ ἐβάδεν ἐπ' ἐκνέω.
μὴ δ' αὖ παιδοτόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
μὴ δ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον εἰς λέχος ἐξ θεῖν.
μὴ δ' ὑβρίζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυνοῖς λεχέεσσι.
μὴ παραβῆς ἐνὰς φύσεως εἰς κύπριν ἄθεμ'.
μὴ δὲ ὑθηλύτεραι λέχος αὐδρῶν μιμήσαινο.
μὴ δὲ ἐς ἐρωτα γυναικῶν ἅπας ῥέσης ἀκάθεκτον.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι· πάθος δ' αἴδηλον ἁπάντων.
μὴ δὲ κασίγνητων ἀλόχων ὠδὲ μνιαβαίνειν.
στέργε τεὴν ἄλοχον· ἡ γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν αὐδρὶ γυνὴ φρονέῃ φιλαγήραος ἄχρι,
καὶ πόσις ἐς ἀλόχῳ· μὴ δ' ἔμπεσε αὐδίχα νεῖκος.
μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρη μιγείῃ.
μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἀγέσθαι.
λατρεύεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους δ' εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον.

ταύρους δ' ὑψιτένοντας. ἀτάρσκυλα πανάγρι.
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὼ ὀρϊδαίνομ, ἀφρονέοντες.
οὐδὲ γὰρ ἡ κακὸν αὖ δρᾶ παναίνεται ἀφνὲ ὄντα. 6
μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγης, ὡς πήματι πημ.
παισὶ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλὴ πῖος ἴσθι.
ὢ δὲ τὸ παῖς ἀλίτῃ, κωλύετω ἡ ἐὰ μήτηρ.
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἠδημογέροντες.
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ βέφειν πλοκαμίας χαίτω
μὴ κορυφὼ πλέξης. μὴ θ' ἄμματα λοξὰ κορυμβῶν.
ἄρσεσιν γὰρ ἐπέοικε κόμη. χλιδαὶ δὲ γὰρ αἰξὶ.
παιδὸς ἀεὶ μόρφ φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
πολλοὶ γὰρ λύσσοσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος.
παρθενικὼ δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
μὴ δέμιν ἀχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῶσαι ἐάσῃς
κάλλος δὶς τήρητον ἐφυπαίδων τε κέεσσι.
εὐγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίων θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους. εἴκειν δὲ γέροισι,
ἔδρης καὶ γεράων πάντων. γενεῇ δ' αὖ τάλαντον
πρεσβῶ ὁμηλίκα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γεραιρε.
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν πρὸ ἐχουθβάποισι.
δούλῳ τε κατὰ νέμοις. ἵνα τοι κατὰ θυμίος εἴη.

στίγματα μὴ γράψης ἐπονεῖ δίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψης τῇ κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
λάμβανε καὶ βουλὴν πρὸς οἰκέτου εὖ φονέοντος.
ἄγνευε ψυχῆς τοῦ, σώματος ἀσὶ καθαρμοὶ.
ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιοῦντες
ζωὴν ἐκτελέοι τἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῷ:

τέλος τοῦ νουθετικοῦ
ποιήματος
φωκυ-
λίδου:

τοῦ σοφωτάτου μαιτίστρου σύνοψις
περὶ ἐκτικὴ τῆς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
τέλους τοῦ δράματος ἱστορί:

Ἀρπαγέσης εὐρώπης ὑπὸ διὸς γενομένη ταύρου, καὶ μετ-
ὰ μισθέσης ἀποφοινίκης διαθαιούττης εἰς κρήτην,
ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς ἀγήνωρ ἔπεμψε τὸν υἱὸν κάδμον
εἰς ζήτησιν τῆς κόρης ἐπὼν, ἐμὲν ταύτην εὑρὼν ἄξοι,
μὲν δ' ἂν αὐτὸν ἐπανηθεῖν οἴκαδε. κάδμος δὲ οὐκ
ἔχων ὅτι καὶ δράσειε, μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας
λύσιν, κτφυγεῖν εἰς ἀπόλλω. κἀκτοῦ του γνῶναι τί
δεῖ πιεῖν. ἡθὼν οὖν εἰς δηφοὺς ἤρετο τοῦτον πε-
ρὶ τῆς ἀδηφῆς. καὶ ὃς χρᾷ μὲν αὐτῷ οὐδὲν περὶ
τῆς εὐρώπης. λέγει δὲ ὡς ἐξηθόντα ἐκεῖθεν, ἀ-
κολουθήσαντα βοΐ, οἵ ἂν αὐτὴ πεύη, κἀκεῖ κτί-
ζειν τόλιν. ὁ δὲ, πεισθεὶς τῷ χρησμῷ, τὴν μὲν
πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον ἔασε. βοὺν δὲ κατὰ
τύχην εὑρὼν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἡ-
θούσης δὲ αὐτῆς ἐνῶ, ἐστήκασι τόπῳ, αἰθῆβαι,
κἀκεῖ παραχρεῦμα πεσοῦσα, ἔγνω τὲ οὗτος
τὸν χρησμὸν τῆς εὐφόρον, καὶ πόλιν ἐπτάπυλον
κτίζει ταὐθήβαν, ὁ μωνύμων τῶν ἑκατόντα-

πύλ

ἀγωνίζηται, χρὴ σώφρονα εἶναι καὶ σπουδαῖον τὸν ἀγω-
νιστήν, μὴ ἐρρωμένη, ἀμφίονι τῷ, μουσικῷ· πρὸς
γὰρ τὰ ἀγαπητὰ ὅλως τοῦ βίου ἀγωνίζεται, ἀλλὰ
πρὸς λοιμόν, καὶ πολέμους καὶ στάσεις πολιτικάς·
ἀπὸ δὲ ἐξαίφνης τοῦτο. πολλῶν δὲ ἐν ἀγῶσι πολλοὶ
ἡττῶνται· εἰ οὖν μὴ οἱ τυχόντες ἀγωνιοῦσι καλῶς, μὴ
πρὸς μικρὰ παθόντες τοῦτο. πονηρὸν δὲ, ὅταν τὸ
ἄκρως ἐρρωμένον ἀπὸ τοιούτου τινὸς ἀπήνεγκε. νίκη γὰρ ἀρ-
μονία, μουσικὴ ἰσότης· ἀνδρὸς οὖν γίνεται ἀφρο-
δίτης καὶ ἄφρονος πολὺ μᾶλλον ἐγκρατεστέρου
δοῦναι· οὐ, κἂν δοκῇ· ἀλλ', ἀκμῆς· οὕτως ἀφι-
κνεῖται πρὸς ἡδονὰς, καὶ ἀπὸ τοῦ πολλοστοῦ μέρους
χεύσεται ἐπὶ δόξαν, ὃς ἂν αὐτῷ, ἀξίως γυμνασθῇ,
καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς οἰνομάου ἐπιτροπεύσει, καὶ
ἀγῶνι τρόπου ἄκρως τῷ, ἐρωτι, ἀρ' οὐκ ἂν θάλ-
λῳ ἄμεινον, καὶ σπουδῇ αὐτῷ, τὰ ἐρωτικὰ, καὶ
εἰ αὐθρώπῳ τῷ τυχόντι ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν ἐμποιήσει.
θὸν δὲ καὶ ὀξὺν εἰθισμένον ἀεὶ γαμεῖν καὶ παιδοποιεῖν.
ὅδε, φήσει τις ἴσως, ἐπιτρόπου τοῦ, λόγου, καὶ δε-
σπότου μὲν ἀγαθοῦ τοῦ λόγου· ἢ δ' ἄρα καὶ συμβαίνει, τὸν
αὐτοῦ τρόπον ἀναγκάσαι ἑαυτῷ· διὰ ταῦτα καὶ τὴν

χαλεπωτάτης ἀπαντήσεως τὴν ἀφιλίαν τὴν σὴν
παῖδα ἐμοὶ αὐτὴν γενέσθαι. φιλοπρόσωπος

λέγεται καὶ ὁ παῖδα ἐμοὶ γενέσθαι σὸν βίον αὐτῆς,
τὴν ἐξ ἐμοῦ φίλον υἱόν· ἀλλὰ φιλεῖ σοι μόρος ἔφυ,
παῖδα δὲ σὸν χθόνιον καὶ νεκρὸν βίον· ὡς γὰρ ἔνεστι
χλωρὸν μορφὴν ἰδεῖν, σοὶ γὰρ σκιὰν ἀμαυρὰν
οὐ φίλον μόρσιμον υἱόν· ἀλλ' ἐπὶ ξένας ἀφῆκε τὰς ἐμὰς
ὦ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ

ἀλλ' ὅμως ἐστὶν ὅπως, μὴ τὴν τῶν ἐκ συνηθείας
ἀξίαν ἔχει, οὐδὲ δικαίαν, ὡς οὐκ ἀπὸ βουλῆς,
ὁμόδοξα ἔχειν αὐτοῦ. ἔθος γὰρ ἀμαθεῖς
καὶ ἀπαιδεύτους, καὶ σύμπαντος ἀφιλοσόφου
καὶ ξένα φρονεῖν καὶ φαύλως ἀκούειν, μὴ
ὥστε τὴν τῶν ἐπιεικῶν ἀφιλοσοφίαν
τοῖς οἴκοθεν ἀφιλοσόφοις ἐπανορθοῦσθαι.
ἐπανορθώσεται δὲ καὶ τοῦτο ὁ χρόνος,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγματα μεταβάλλων
καὶ τὸν ἄνθρωπον. ἐπεὶ καὶ τὸ τῶν ἀρχόντων
ἔθος ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν μεταβαλόντων
ἐφ' ὧν πρὸ τοῦ ἐπὶ τὸ χείρον ἐτρέπετο
ἐκείνων, μὴ ὅτι τοῖς ἀρχομένοις ἐπιτήδειον
ἦν τὸ φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπίφθονον
καὶ ἐπικίνδυνον ἦν τοῖς ἐπιτηδεύουσιν.
ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔστιν ὅπως μὴ τοῖς ἀρχομένοις
ἐπιτήδειον ἔσται τὸ φιλοσοφεῖν, ὅταν
τοῖς ἄρχουσιν ἐπιτήδειον ᾖ. ἐπεὶ καὶ
τὸ τῶν ἀρχόντων ἔθος ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν
μεταβαλόντων, ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγματα
μεταβαλεῖ καὶ τὸν ἄνθρωπον. οἷον ἐπὶ τῶν
ἀρχόντων ἡ τῶν ἀρχομένων ἐπιτήδευσις
ἐστὶν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβαλοῦσα, οὐκ
ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβαλεῖ τὰ πράγματα
καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον
μεταβαλεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ ἀνθρωπείου
γένους ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀεὶ μεταβαλλομένου.

αὐτοῦ τοιοῦτο πάσχοντος, μὴ τὴν ἐκείνου μανίαν ἀφεῖναι τὸ πρᾶγμα· μὴ ἀφιεὶς δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπολέσθαι. ἢ δὴ μὴ ἀφεὶς τὴν σοφιστικὴν ἐχθυμάχου τοῦτο ἐκείνου μοῦσαν ἐφάνη, μὴ οὔτε τὰ τοῦ πολίτου ἀφ' αὑτοῦ ποιοῦσα, μὴ διαφθείρουσα, διὰ τὸ μὴ σωφρονεῖν ὀφεῖλον τοῖς ἐπ' αὐτὴν λόγοις χρῆσθαι. ἐπανήγαγεν δὲ τοῦτον ὁ ἄρχων θυμούμενος, ἀπειλῶν δῆθεν αὐτοῦ διὰ τὴν προπηλάκισιν ὀργήν, οὐ μισῶν αὐτὸν ἐκείνῳ, μὴ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ ἐπιθέσθαι, ἐξ οὗ αἰσθήσεσθαι οἱ μηχανῶνται. ὧν δὲ ἡ σοφιστικὴ ἔτραν. παρόσον μὴ ἐχρῆν αὐτὴν θυμοῦσθαι. οὐδεμίαν δὲ ὀργὴν ἔφασκε, διὰ οὗ τι πάσχοι. ἐστὶν γὰρ ἡ τοιαύτη θυμηδία οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιθυμία τοῦ ἀντιτίσασθαι, οὐδὲ δοκοῦντα πάσχειν ἀδίκως. ἀλλὰ δὴ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑκουσίοις ἁμαρτήμασι, οὐ πάνυ ἐπιτρέπει ὀργίζεσθαι τοῖς δικασταῖς, ὡς ὄντος δικαίου τοῦ ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν· οἱ δὲ πάσχοντες ἀδίκως ἐπιτρέπουσιν

στρώνει κεῖται τε, ἀνύσαν τὰ νικητήρια, λύει τὸ
ἄγκιστρον τῆς σοφίης· καὶ τὴν μὲν ἔρριψε οὐκέτι ἐς
χεῖρα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως: —

ἡρῴα ἐλεγεῖα

Καὶ θὴν οὐκ ἔθελον, πολέες με μοῦσαι θαμὰ τρώ-
γοντες, ἔπος τέλος ἀμφιλαφὲς
αὐθαδὲς ἀναπλέξαι, ὃς ἐμὸν ἐπὶ νῶτον ἐφέλκοι
πολλὸν ἐπὶ ἑπτάπορον νηὸς ἐλαυνόμενον·
μηκαγέος δὲ πολὺν πείσαντο πόδα βαύξοντι ἑρμῖνι.
ὦ χάρα φρενί, μηκαγὴ πάμπολλος.
ἀνύσασα δὲ ῥηϊδίως ἔπος ἐξ ἑτέων ἀνάγρει
πολλὰ μεταξὺ ἑλίσσα· τὸ δ' ἄμπνυτο. οἷα δ' ἀοιδὸς
ἑπτάκις ἀμφὶ λύρην ἑλικώπιδα κάλλιπε χορδήν,

καὶ ἰδοὺ τις προσελθὼν εἷς ἕνα ἕνα λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ πάλιν λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστιν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

ἦν δὲ ἄνθρωπος οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς, καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφιμώθη. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. πολλοί εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

καὶ οἱ δι' ποιοῦ τῆς πόλεως ἐξήλασε· πάντα τὰ τοιαῦτα
εὐριπίδης ἐνδόν κατὰ λεπτὸν διηγεῖται:

Ἔστι δὲ τὸ πρᾶγον δρώμας τῶν ἀγαθῶν ἐξαιρέτων· δια-
νοίαις, καὶ γνώμαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ τοιαῦτα
ἀνθοῦν, καὶ μετὰ χειρίσει ἀρίστη· καὶ διὰ πάντων ἀκ-
μάζον· ἐκ καὶ ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰσθήβαν τρωνεί-
κοις εἴσοδον:

Ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χορῶν εὐριπίδου
φοίνισσαι· πρὸς ἀντιδιατολὴν τῶν ἔπτα ἐπὶ θή-
βαν αἰσχύλου· ταύτῃ γὰρ τῷ ὑποθεύει κἀκεῖ-
νος ἐχρήσατο ἐν τῷ δευτέρῳ· αὐτὰν δὲ τὰν
παρθένους ἐκ φοινίκης ἀγηνορίσαι θυσίαν τῷ
ἀπόλλωνι ἔπεμψαν· ἄρτινεν καὶ πρὸς δεξιοὺς
ἐρχόμεναι πρᾶγε βαλόνταις θήβαις, διὰ τὸν κά-
δμον ὡς ἔφαμεν ἐκ φοινίκης εἶναι· καὶ κατὰ λαβόν-
τος τοῦ τρόπου ἦν ἀκάθησαν μένειν αὐτόθι, μέ-
χρις ἂν ἡμαχηλωφήσει: Ὦ μὲν σκηνὴ τοῦ δρά-
ματος ὑπόκεται ἐνθήβαις· ἔστι δὲ τοῦ τὰ πρόσωπα,
ἰοκάστη· παιδαγωγὸς· ἀντιγόνη· χορὸς ἐκ φοινίσσῶν
πρᾶγε· τρωνείκης· ἐτεοκλῆς· κρέων· τειρεσίας· μενοικεύς·
ἄγγελος· ἕτερος ἄγγελος· οἰδίποις· προλογίζει
ἰοκάστη: —

5

τκτ ιο

Εὐριπίδου φοίνισσαι

Ὦ τὴν ἐν ἀστροῖς οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις
ἥλιε, θοαῖς ἱπποισιν εἱλίσσων φλόγα,
ὡς δυστυχῆ θήβαισι τῆς τότ' ἡμέρᾳ·
αὐκτῖν' ἐφῆκαν, κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν
τὴν δ', ἐκλιπὼν φοίνισσαν ἀγαλίαν χθόνα·
ὃς παῖδα γήμαν κύπριδος ἁρμονίαν τρὶς τὲ
τρὶς ὑδωρον ἐξέφυσε· τοῦδε, λαβδακον
φῦναι λέγουσιν· ἐκ δὲ τοῦδε, λάϊον·
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι μενοικέως
κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ·
καλοῦσι δ' ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο· γαμεῖ δὲ λάϊός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν, χρόνια λέκτρα μ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
παίδων ἐς οἴκους ἀρσενῶν κοινωνίαν·
ὁ δ' εἶπεν· ὦ θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ
μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ' ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς·
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεταί σ' αἵματος·

ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε βακχεῖον πεσὼν,
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα· ὃς πάρας βρέφος,
γνοὺς τ' ἀμπλάκημα, τοῦθ' εὖ τε τὴν φάτιν,
λειμῶν ἐς ἥρας, ὃς κιθαιρῶνος λέπαν,
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος·
σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον·
ὄθεν νιν ἑλλὰς ὠνόμαζεν οἰδίπουν·
πολύβου δένιν λαβόντες ἵππο βουκόλοι,
φέρουσ' ἐς οἴκους, εἴς τε δεσποίνης χέραν
ἔθηκαν· ἡ δὲ τῶν ἐμῶν ὠδίνων τόνον
μαστοῖς ὑφεῖτο· ὃς τρόσιν πεθεῖτε κεῖν·
ἡ δὴ δὲ πυρσαῖς γένυσιν ὀξανδρούμενος
παῖς οὐμὸς, ἡ γνοὺς, ἡ τινος μαθὼν πάρα,
ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκ μαθεῖν θέλων,
πρὸς δῶμα φοίβου· λαϊός θ' οὐμὸς τρόσις
τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεῖν μαθεῖν,
εἰ μηκέτ' εἴη, ὃς ξυνάπτε τὸν πόδα
εἰς ταὐτὸν ἀμφωφωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ
ὑνιν κελεύει λαΐου τροχηλάτης
ὤξεινε, τυράννοις ἐκ ποδὲ μεθίστασο·
ὁ δ' εἶρ' ἀναυδος μέγα φρονῶν· πῶλοι δένιν

6

χηλαῖς τένον τ' ἐξεφοίνισσον ποδῶν·
ὅθεν τί τ' ἀκτὸς τῶν κακῶν μεδεῖ λέγειν·
παῖς πατέρα καίνει· ὃς λαβὼν ὀχήματα,
πολύβοι τροφεῖ δίδωσιν· ὡς δ' ἐπεζάρει
σφὶγξ ἀρ' παγαῖς πόλιν, ἐμός τ' οὐκεῖ πόσις,
κρέων ἀδελφὸς τὰ μὰ κηρύσει λέχει,
ὅστις σοφῆς αἴνιγμα πρᾶθεν οὐ μάθοι,
γύτοι συναψεῖν λέκτρα· τυγχάνει δέ πως
αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς οἰδίποις σφιγγὸς μαθὼν·
ὅθεν τύραννος τῆς δε γῆς καθίσταται,
ὃς σκῆπτρ' ἐπάθλα τῆς δε λαμβάνει χθονός·
γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάγας·
οὐδ' ἡ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη·
τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ, δύο μὲν ἄρρενας,
ἐτεοκλέα, κλεινήν τε πολυνείκους βίαν·
κόρας τε δισσὰς· τὴν μὲν, ἰσμήνην πατὴρ
ὠνόμασε· τὴν δὲ, πρόσθεν ἀντιγόνην ἐγώ·
μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρώων γάμων,
ὁπάν τ' ἀνατλὰς οἰδίποις παθήματα
ἐς ὄμματ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρισηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόραν

ἐπεὶ δὲ τέκνων γένος ἐμῶν σκιάζεται,
κλέθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμ̄ τύχη
γένοι τοῦ πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις· πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν,
ἀρὰς αὐρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
θηκτῶ, σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
τὼ δ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τέλες φόρου
ἐχὰς θεοὶ κραίνωσιν, οἰκούντων ὁμοῦ,
ξυμβάντ', ἔταξαν τὸν νεώτερον πρὸς
φεύγειν ἑκόντα τὴν δὲ πολυνείκην χθόνα.
ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μόνον τῆς γῆς
ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων.
φυγάδα δ' ἀποθεῖ τῆς δὲ πολυνείκην χθονὸς
ὁ δ' ἄργος ἐλθὼν, κῆδος τ' ἀδράστου λαβὼν
πολλὴν ἀθρόισας ἀσπίδ' ἀργείων ἄγει.
ἐς αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τεῖχη τάδε,
πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, ὡς μέρη χθονὸς.
ἐγὼ δ' ἐρινλύοιά' ὑπόσπονδον μολεῖν
ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἥξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος.

ἀλλ' ὦ φαιδρὰς οὐρανοῦ ναῦ πτύχας
ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς· δὸς δὲ ξύμβασιν τέκνοις·
χρὴ δ' ἐσοφὸς πρῶτα κἀν βροτὸν
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι:

ΠΑΙ ὦ κλεινὸν οἴκοις ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
ἐπεί σε μήτηρ πρὸς θεῶν ἐκλιπεῖν
μεθῆκε, μελάθρων ἐσδιήρες ἔσχατον
στράτευμ' ἰδεῖν ἀργεῖον, ἱκεσίαις σαῖς,
ἐπίσχες, ὦ σὰν προὐξερευνήσω τρίβον,
μήτις τρλιτῶν ἐν τρίβοι φαντάζεται·
καὶ μοὶ μὲν ἐλθὴ φαῦλος ὡς δούλου ψόγος,
σοὶ δ' ὡς ἀνάσσῃ· πάντα δ' ὀξεῖ δὼς φράσω,
αὐτ' εἶδον, εἰσήκουσ' αὐτ' ἀργείων πρὸς,
ὅσον δὰς ὅτ' ἦλθον κασιγνήτω φέρων,
ἐνθεῖν δ' ἐκεῖσε· δεῦρο τ' αὖ κείνου πάρα·
ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖς δὲ χρίμπτεται δόμοις·
κέδρου πάλαι ἀν κλίμακ' ἐκπέρα τροδί·
σκόπει δὲ πεδίου, ἓς πρὸς ἰσμηνοῦ ῥοὰς,
δίρκης τε νῶμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον·

ΑΝ ὀρεγενῶν ὀρεγεγηραιὰν
νέαν χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων

τρδὸς ἴχνος ἐπαντεῖν.

παῖ ἰδοὺ ξύναψον παρθέν' εἰς καιρόν δ' ἔβης.
κινούμενον γὰρ τυγχάνει πελασγικὸν
στράτευμα. χωρίζουσι δ' ἀλλήλ λόχοις.

ἀν ἰὼ πότνια παῖ λάτοις
ἑκάτα. κατὰ χαλκὸν ἅπαν
πεδίον ἀστράπτει.

παῖ οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε πολυνείκης χθονὸς
πολλοῖς μὲν ἵπποις. μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμ.

ἀν ἆρα πύλαι κλείθροις
χαλκόδετα τ' ἔμβολα
λαϊνέοις ἀμφίονος ὀργάνοις
τείχεος ἥρμοσται;

παῖ θάρσει. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει τόλις.
ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον εἰ βούλει μαθεῖν.

ἀν τίς οὗτος ὅλει κολόφαν,
πρόπαρος ἡγεῖται τοῦ τρατοῦ
παγχαλκον ἀσπίδ'
ἀμφιβραχίονα κουφίζων.

παῖ λοχαγὸς ὦ δέσποινα. ἀν τίς πόθεν γεγώς.
αὔδασον ὦ γεραιὲ τίς ὀνομάζεται.

8

παι οὗτος μυκηναῖος μ' αὐδᾶται γένος
λῆναι δ' οἰκεῖν αἵμαθ' ἱππομέσθ' ἄναξ.
ἀν ἔ. ἔ. ὡς γαῦρος. ὡς φοβερός
εἰσιδεῖν. γίγαντι γηγενέται προσόμοιος.
αὐτερωπὸς ἐν γραφαῖσιν.
οὐ πρόσφορος ἀμφίων γένναι.
παι τόνδ' ὀξαμείβον τ' οὐχ ὁρᾷς δίρκης ὕδωρ,
ἀν ἄλλος γὰρ ἄλλος τοῦδε τευχέων τρόπος.
τίς δ' ἐστιν οὗτος. παι παῖς μὲν οἰνέως ἐφυ
τυδεὺς. ἄρην δ' αἰτωλὸν ἐν τέρνοις ἔχει.
ἀν οὗτος ὁ τὰς πολυνείκεος ὦ γέρον
αὐτοκασιγνήτας νύμφας
ὁμόγαμος κυρεῖ.
ὡς ἀλλόχρως ὁπλοῖσι. μιξοβάρβαρος
παι σαυκεσφόροι γὰρ πάντες αἰτωλοὶ τέκνον.
λόγχαις τ' ἀκόντι τῆρες εὐτοχώτατοι.
ἀν σὺ δ' ὦ γέρον πῶς αἰσθάνη σαφῶς τάδε.
παι σημεῖ' ἰδὼν τότ' αὐπίδων ἐγνώρισα,
σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ, κασιγνήτω, φέρων.
ἃ πρὸς δέδορκως οἶδα τοὺς ὅπλις μένους.
ἀν τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνῆμα τὸ ζήθου πρᾷ,

κατὰ βόστρυχος· ὄμμασι
γοργὸς εἰσιδεῖν νεανίας
ὡς ὄχλος νιν ὑστέρω τροδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει·

παῖ ὁ δ' ἐστὶ παρθενοπαῖος αὐτάλαντος γόνος·

ἀν ἀλλάνιν οὐκ αὐτ' ὄρη μετὰ ματέρος
ἄρτεμις ἱεμένα
τόξοισι δαμάσασ' ὀλέσειεν,
ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πρόσων·

παῖ εἴη τάδ' ὦ παῖ· σὺν δίκῃ δ' ἤκουσι γεῦ
ὃς δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ·

ἀν ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ μιᾶς
γένετ' ἐκ ματέρος
πολυπόνου μοίρᾳ·
ὦ φίλτατ' εἰ πὲ τρῦ 'τι πολυνείκης ὦ γέρον

παῖ ἐκεῖνος ἐπ' τὰ παρθένων τάφου πύλας
νιόβης· ἀδρύστου πλησίον παραστατεῖ·
ὁρᾷς; ἀν ὁρῶ δὴ τ' οὐ σαφῶς· ὁρῶ δὲ πῶς
μορφῆς τύπωμα, στέρνατ' ἐξέκας μένα·
ἀνεμώκεος εἰθεδρόμον νεφέλας
τρόπον ὀξανύσαιμι δι' αἰθέρος

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρρένων παίδων τῆς νιόβης· ἠκομενεύς· φυλὰς· εὔδωρος· λύσιππος· ξάνθος· ἀργεῖος· τῶν δεθηλείων, ταῦτα· ἡδύνη· κλυτία· μελία· αὐρεῖ· λαμίππη· ἡπειρωτία·

9

πρὸς ἐμὸν ὁμόγονέ τορα
περὶ δ' ὠλένας δέραι, φιλτάτου
βάλλοιμι χρόνῳ, φυγάδου μέλεον
ὡς ὅπλοισι χρυσέοισιν ἐπρεπὴς γέρον·
ἐώσισιν ὁμοῖα φλεγέθων·
βολαῖς αἰελίου·
παῖ ἥξει δόμους τοὺς δ' ὡς τέσ' ἐμπλῆσαι χαρᾶς·
ἀνσπόνδος· ἀντ οὗτος δ' ὦ γηραιὲ τίς κυρεῖ,
ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς
παῖ ὅμαντις αὐμφιούραος ὦ δέσποιν' ὅδε
σφόγιον δ' ὑμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί·
ἀντ ὦλι παροζώνου θύγατερ
αἰελίου σελαναία
χρυσεόκυκλον φέγγος
ὡς ἀτρεμαῖα κόντρα
ὡς σώφρονα πώλοις
μεταφέρων ἰθύνει·
ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῆ, δ' ἐφυβρίζει πόλει
καταναύς· παῖ ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ προσβάσεις
πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν·
ἀντ ἰὼ νέμεσις· ὡς δὶ ὃς

βαρύβρομοι βρονταὶ
κεραυνιόντε πῦρ αἰθαλόεν·
οὗτοι μεγαλανορίαν
ὑπεράνορα κοιμίζεις·
ὅδ' ἐστὶν, αἰχμαλωτίδας
ὃς δορὶ θηβαίαν μυκήσασι
λερναίας τε δώσειν τριαίνῃ
ποσειδωνίοις αἰμυμωνίοισιν
ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν,
μήποτε μήποτε τάνδ'
ὦ πότνια χρυσεοβόστρυχον
ὦ διὸς ἔρνος ἄρτεμι
δουλοσύναν τλαίην·

ΠΑΙ ὦ τέκνον εἰς βαδῶμα, ὡς κατὰ στέγαν
ἐν παρθενῶσι μίμνεσοῖς· ἐπεὶ πρόθου
εἰς τέρψιν ἦλθες, ὧν ἔχρηζες ἰδεῖν·
ὄχλος γὰρ ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικοὺς

ΓΕΩ φιλόψογον γὰρ χρῆμα θηλειῶν ἐφυ
μικράς τ' αὐφορμὰς εὐλάβωσι τῶν λόγων,
πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις

γυναιξὶ, μηδὲ ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.
χορὸς Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν
ἀκροθίνια λοξίᾳ,
φοινίσσαν ἀπὸ νήσου
φοίβῳ δούλα μελάθρων.
ἵν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
παρνασοῦ κατενάσθην
ἰόνιον κατὰ πόντον
ἐλάτα πλάσασα περιρρύτω ὕπερ
ἀκαρπίστων πεδίων σικελίαν,
ζεφύρου πνοαῖς ἵππασαντος
ἐν οὐρανῷ, κάλλιστον κελάδημα.
πόλεως ἐκ προκριθεῖσ' ἐμᾶς,
κάλλιστά μαντα λοξίᾳ,
καδμείων δ' ἔμολον γᾶν
κλεινῶν ἀνηνορίδαν.
ὁμόγον εἰς ἐπὶ λαΐου
πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους.
ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσεοτάκτοις
φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν.
ἔτι δὲ κασταλίαν ὕδωρ

ἐπιμένειμε κόμας ἐμὰς
δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν,
φοιβείαισι λατρείαις·
ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
δικόρυφον σέλαν· ὑπὲρ ἄκρων
βακχειῶν διονύσου·
οἴνηθ' ἃ καθαμέριον στάζεις
τὸν πολύκαρπον
οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν·
ζάθεα τέ ἄντρα δρακόντος
οὐρείαι τε σκοπιαὶ θεῶν
νιφοβόλον τ' ὄρος ἱερὸν
ἑλίσσων ἀθανάτου θεοῦ
χορὸς γενοίμαν ἄφοβος,
παρὰ μεσόμφαλα γυάλα φοίβου
δίρκην προλιποῦσα·
νῦν δέμοι πρὸ τειχέων
θούριος μολὼν ἄρης,
αἷμα δαΐον φλέγει,
ταῦδ' ὃ μὴ τύχη πόλει·
κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη·

11

κοινὰ δ' εἴτι πείσεται
ἑπτάπυργος αὕδε γᾶ,
φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ
κοινὸν αἷμα· κοινὰ τέκνα,
ταῦ κέρας φόρου πρῴκεν ἰοῦς,
ὧν μέτε στίμου τρόνων.
ἀμφὶ δὲ τόλιν νέφος
ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει
σχῆμα φοινίου μάχης,
ἣν ἄρης τάχ' εἴσεται
παισὶν οἰδίπου φέρων
πημονὰν ἐριννύων.
ἄργος ὦ πελασγικὸν
δεῖμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν
τὸ θεόθεν τ'· οὐ γὰρ ἄδικον
εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ,
ὃς μετῴχεται δόμους.
λη
πο τὰ μὲν πυλῶν κλεῖθραμ' εἴσε δέξαιτο
δι' εὐπετείας τε χέων εἴσω μολεῖν,
ὃς δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω
λαβόντες οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα.

ὦν οὕνεκα ὄμμα παντάχου δοιστέον,
καὶ κεῖσε, ὡς τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦν
ὅπλις μόνος δὲ χεῖρα τῷ δέφας γάνω,
τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοὐθρούσοις πρὸς ἔξομαι.
ὠὴ· τίς οὗτος· ἢ κτύπον φοβούμεθα·
αὔπαν τὰ γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
ὅταν δι' ἐχθρᾶς τοὺς αὐμέβη τοῦ χθονὸς·
πετρίθου μόνη τοι μητρὶ, κοὐπέτριθ' αἷμα,
ἥτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόπτον δόμον μολεῖν·
ἀλλ' ἐγγὺς αἰλκὴ· βώμιοι γὰρ ἐσχάραι
πόλας πρὸς εἰσι, κοὐκ ἔρημα δώματα·
φέρ' ἐς σκοτεινὰς πρὶ βολὰς μεθῶ τὸ ξίφος·
ὡς τάς δ' ἔρωμαι τὰς ἐφεστώσας δόμοις·
ξεῖναι γυναῖκες, εἰ πατ' ἐκ τοῖ πάτρας,
ἑλληνικοῖσι δώμασιν πολαύζετε.

φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς ἠθρέψασάμε·
γήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων, δορὸς
φοίβω μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον·
μέλλων δὲ πεμπεῖν μ' οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ, λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷ δ' ἐπεστράτευσαν ἀργεῖοι πόλιν·

12

σὺ δ' ἀν τάμεψαί μ', ὅς τις ὢν ἐλήλυθαν
ἐπ' ταύτομον πύργωμα θηβαίων χθονός·
πολ. πατὴρ μὲν ἡμῖν οἰδίπους ὁ λαΐου
ἔτικτε δ' ἰοκάστη με παῖς μὲν οἰκέως
καλεῖδε τὸ λυγείκην με θηβαῖος λεώς·
ἐπ. ὦ συγγένειαι τῶν ἀγήνορος τέκνων
ἐμῶν τυράννῳ, ὧν ἀπεστάλην ὑπό·
γονυπετεῖς ἕδρας πρὸς πετνῶ
σ' ἄναξ, τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα·
ἔβας ἔβας ὦ χρόνῳ γᾶν πατρῴαν·
ἰὼ πότνια μόλε πρόδομος·
ἀνάπετασον πύλας
κλύεις ὦ τεκοῦσα τόνδε
μάτηρ, τί μέλλεις ὑπώρροφα μέλαθρα
πρᾶν· θίγειν τ' ὠλένας τέκνου·
ἰοκάστ. φοίνισσαν ὦ νεάνιδες βοὰν ἔσω
δόμων κλύουσα τῶνδε,
γηραιῶ, τοδὶ τρομεραὶ
ἕλκω τοδὸς βάσιν
ἰὼ τέκνον·
χρόνῳ, σὸν ὄμμα μυρίαις τ' ἐν ἀμφίαις

προσεῖδον· αὐμφίβουλεμαστὸν
ὠλέναισι ματέρος
πρὸς ἠΐδων τ' ὄρεγμα,
βοστρύχων τε κυανοχρῶτα χαίταν
πλόκαμον· ὃ κιάζων δέρμυ ἐμὰν
ἰὼ ἰὼ μόγις φανεὶς
αὐέλπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις·
τίφῶσε· πῶς ἅπαντα
καὶ χερσὶ ὃ κόμαισιν
πολιέλικτον ἡδονὰν
ἐκεῖσε ὃ τοδεῦρο
περιχορεύοισα τρύψιν
παλαιᾶν λάβω χαρμονᾶν
ἰὼ τέκος·
ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον·
φυγὰς αὐτοταλεὶς ὁ μαίμου λώβα·
ἢ τρθεινὸς φίλοις·
ἢ τρθεινὸς θήβαις·
ὅθεν ἐμάντελε κόχροα κείρομαι
δακρυόεσσαν ἰεῖσα πενθήρη κόμαν·
ἄπεπλος φαρέων λευκῶν τέκνον·

13

δισόρφνεα δ' ἀμφὶ τρίχη
τάδε σκότι' ἀμείβομαι·
ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὀμματοστρὴς
ἀπήνευ ὄμοπτέρου
τᾶς αὐτοζυγέσαν δόμων,
πόθον ἀμφιδάκρυτον
ἀγεὶ κατέχων· ἀνῆξε μὲν ξίφους
ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγὰν·
ὑπὲρ τέρουμνά τ' ἀγχόνας,
στενάζων ἀρὰς τέκνοις·
σὺν αὐλαλαγαῖς δ' αἰγμᾶτ'
αἰὲν σκοτίᾳ κρύπτεται·
σὲ δ' ὦ τέκνον ὑγαίμοις δὴ κλύω
ζυγέντα, παιδοποιὰν ἡδονὰν
ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν·
ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν
ἄλαστα μητρὶ τᾶδε· λαι-
ΐοντε τῶι παλαιγενεῖ·
γάμων ἐπαυκτὰν αὐτὰν·
ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις

ὡς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ
ἀνυμέναια δ' ἰσμηνὸς ἐκηδάθη,
λουτροφόρου χλιδᾶς·
ἀνὰ δὲ θηβαίαν πόλιν
ἐσιγάθη σᾶς εἰσόδος νύμφης·
ὅλοι τοτὰ δ' εἴτε σίδαρος,
εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,
εἴτε τὸ δαιμόνιον
κατεκώμασε δώμασιν οἰδιπόδα·
πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶν δ' ἀχή·
δεινὸν γυναιξὶν αἴδ' ὀδίνων γοναὶ
ὃ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος·
πολὺ μὴ τὸ φρονῶν δ' κοὐφρῶν ἀφικόμην
ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· αὐλ' ἀναγκαίως ἔχει,
πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὃς δ' αὔλλως λέγει,
λόγοισι χαίρει· τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει·
οὕτω δὲ τάρβος, εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνη,
ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων, δι' αὐτέος
κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον· ἐν δέμ' ὠφελεῖ
σπονδαί τε, ὃ σὴ πίστις, ἥμ' εἰσήγαγον

τέχη πατρῷα. πολύδακρυς δ' αὐφικόμην. 12
χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, ὑβωμοὺς θεῶν.
γυμνούσιά θ', οἷσιν ἐτρούφην. δίρκης θ' ὕδωρ
ὧν οὐδικαίως αὐπελαθεὶς, ξένην πόλιν
ναίω. δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυρροούν.
ἀλλ' ἐκ γὰρ αὐλῆς, ἀλγος αὖσε δέρκομαι
κρᾶς ἀξυρηκὲς, ὑπέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν. οἴμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν
γνῶ ὡς δεινὸν ἔχθρα μὴ τῆς οἰκεῖ φιλ,
ὑδυλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.
τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
σκότον δεδορκὼς. τί δὲ κασίγνηταί δύο.
ἦ που στένουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς;
ικε
ιο κακῶς θεῶν τις οἰδίπου φθείρει γένος.
οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα τεκεῖν ἐμέ.
κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν. φῦν αὐτέσε.
αὐτὰρ τί ταῦτα. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὺν δάκω φρένα
δεδοιχ', ἄχρηζω. διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
λη
πο ἀλλ' ὀξερώτα. μηδὲν ἐν δεὲς λίπης
ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ μὴ τῆς φίλα.

κα
ιο ὃ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρήζω τυχεῖν·
τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος· ὦ κακὸν μέγα;
λ
πρ μέγιστον· ἔργω δ' ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγοι·
κ
ιο τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ· τί φυγάσιν τὸ δυστυχὲς
λ
πρ ἐν μὲν μέγιστον· οὐκ ἔχει παρρησίαν·
κ
ιο δούλου τόδ' εἶπαν, μὴ λέγειν ἅτι φρονεῖ·
λ
πρ τὰς τῶν κρατούντων αἰμαθίας φέρειν χρεῖ·
κ
ιο ὃ τοῦτο λυπρὸν συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς·
λ
πρ ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον·
κ
ιο αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ὡς λόγος;
λ
πρ καὶ λοῖς βλέπουσιν ὄμμασιν, μέλλουσι δὲ·
κ
ιο οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
λ
πρ ἔχουσιν αὐφροδίτην τὴν ἡδεῖαν τῶν κακῶν·
κ
ιο τρόθεν δ' ἐβόσκου, πρὶν γαίμοις ἐξ ῥίζου·
λ
πρ ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἀν·
κ
ιο φίλοι δὲ πατρὸς, ὃ ξένοισ' οὐκ ὠφέλουν·
λη
πρ εὖ πράσσε· τὰ φίλων δ' οὐδὲν, ἢν τις δυστυχῇ·
κ
ιο οὐδ' ἢ ὑγένεσθαι σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα
λη
πρ κακὸν τὸ μὴ χεῖν· τὸ γένος οὐκ ἐβοσκέμε·
κ
ιο ἡ πατρὶς ὡς ἔοικε φίλτατον βροτοῖς·
λη
πρ οὐδ' ὄνομάσαι δυναίμαν, ὡς ἔστιν φίλον·

ἰο πῶς ἦλθες ἄργος· τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες·
πρ ἔχρησ' ἀδραύστῳ λοξίαν χρησμόν τινα·
ἰο τρῖον· τί τοῦτ' ἔλεξαν· οὐκ ἔχω μαθεῖν·
πρ καύπρω, λέον τίθ' ἁρμόσαι παίδων γαίμοις
ἰο ὃ σοὶ τίθηρῶν ὀνόματος μετῶν τέκνον
πρ οὐκ οἶδα· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσε πρὸς τὴν τύχην·
ἰο σοφὸς γὰρ ὀθεὸς· τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος·
πρ νυξὶν· ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας·
ἰο κοίταν μαστεύων, ἠφυγὰς πλανώμενος·
πρ ἦν ταῦτα· κατὰ δ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγάς·
ἰο τίς οὗτος· ὡς ἄρ' ἀθλίος καὶ κεῖνος ἦν·
πρ τυδεύς· ὃν οἰνέως φασὶν σκῆψαι πατρός·
ἰο τίθηρσι δ' ὑμᾶς δὴ τ' ἄδραστος εἰκάσω·
πρ τρωμνῆς ἐς αὐλκὴν οὕνεκ' ἦλθον μ' πρί·
ἰο εἰ ταῦθα τἀλαοῦ παῖς σὺν ἥκεθ' ἐσφατά;
πρ καὶ δώκεν ἡμῖν διὸ δίοιν νεανίδας
ἰο αὖ ῥ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γαίμοις, ἢ δυστυχεῖς;
πρ οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γαίμος ἐς τόδ' ἡμέρας·
ἰο πῶς δ' ἐξέπεισας δεῖρόσοι σπεῦσαι τρατὸν·
πρ δισσοῖς ἄδραστος ὤμοσε γαμβροῖς τάδε·
τυδεῖ τε καὶ μοί, σύγγαμος γὰρ ἐστ' ἐμὸς·

ἀμφὼ καταξέν εἰς πάτραν· πρόσθεν δ' ἐμὲ
πολλοὶ δὲ δαναῶν ἐν μυκηναίων ἄκροι,
πρᾶξίσι λυπρὰν χάριν, ἀνεικαίαν δ' ἐμοὶ
διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν· θεοὺς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ·
ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶν δεδιάλυσις κακῶν
μήτερ, διαλλάξασαν ὁμόγεν εἰς φίλους
παῦσαι τρύων με ἐν σὲ ἐν παῦσαν πόλιν
πάλαι μὲν ὕμνηθεν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
ταὶ χρήματ' ἄνθρωποισι τιμιώτατα·
δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει·
ἃ ἐγὼ μεθήκω, δεῦρο μυρίαν ἄγων
λόγχην· πένης γὰρ οὐδὲ εὐγενὴς ἀνὴρ·
ἐν μὲν ἐτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὁ δε-
χωρεῖ· σὸν ἔργον μὴ τὸν ἰοκάστη λέγειν
τοιοῦς δε μύθους, οἷς διαλλάξεις τέκνα
μήτερ πρᾶξιν τὴν χάριν δέσοι διδοὺς
ἦλθον· τί χρὴ δρᾶν· ἀρχέτω δέ τις λόγου·
ὡς ἀμφιτείχη, ἐξυνωρίδαν λόχων
τάσσων ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοι μίσου,

κοινὰν βραβεύειν, αἷς ὑπόπονδον μολεῖν
τὸν δ' εἰσεδόξω τειχέων πεύσασθαι με.
ἐπίσχες· ὀστρὶ τὸ τοιχὺ τὴν δίκην ἔχει.
βραδεῖς δὲ μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσι σοφόν·
σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμοῦ πνοάς·
οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾶς κάρα
γοργόνος· ἀδελφὸν δ' εἰσορᾶς ἥκον τάσον·
σὺ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον τρέφε
πολύνεικες· εἰς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων
λόξεις αὔμενον· τοῦδέ τ' ἐν δόξῃ λόγους
πραίνεσαι δὲ σφῶϊν τί βούλομαι σοφόν·
ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμοῦθεις φίλῳ
εἰς ἐν ξυνελθὼν, ὄμμαν' ὄμμασιν δὶ δῶ
ἐφ' οἷσιν ἥκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν·
κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν·
λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε τολύνεικες
τέκνον· σὺ γὰρ τράτεμα δαναϊδῶν ἥκεις ἄγων
ἄδικα πεπονθὼς ὡς σὺ φῄς· κριτὴς δέ τις
θεῶν γένοιτο, ὃς διαλλακτὴς κακῶν·
ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ
κοὐποικίλων δεῖ τὴν ἐν δίχ' ἑρμηνευμάτων

ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρὸν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν·
ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην,
τοὐμόν τε, ὃ τοῦδ' ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς,
ἃς οἰδίποις ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ποτὲ,
ἐξῆλθον ἐξωτῆς δ' ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς.
δοῖς τῷ δ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβὼν
ὃ μὴ δι' ἐχθραυτῷ δε, ὃ φόνου μολὼν,
κακόν τι δρᾶσαι, ὃ παθεῖν, ἃ γίνεται·
ὁ δ' αἰνέσας τάδ, ὁρκίοις τε δοὺς θεοὺς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετο· ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς, ὃ δόμων ἐμῶν μέρος·
ὃ νῦν ἕτοιμός εἰμι τὰ μαυτοῦ λαβὼν
ὃ τῷ δ' αὐφεῖναι τὴν ἴσον αὖθις αὖ χρόνον·
ὃ μήτε πορθεῖν πατρίδα, μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις·
ἃ μὲν κυρήσαυτης δίκης, πειράσομαι
δρᾶν· μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὥς πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης αὐτῷ
ἀποστροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα

ταῦτ' αὐθ' ἑκάστα μὴ ξύμ, οὐχὶ περὶ πλούτου καὶ 17
λόγων αὐθρόισαν εἶναι μοι· ἀλλὰ τὴν σοφοῖς
τοῖσι φαύλοις ἐμβολήν, ἣν ἐμοὶ δοκεῖ.
χο. ἐμοὶ μὲν εἰ καὶ μὴ καθ' ἑλλήνων γε θόρυβα
πεφεύγαμεν, ἀλλ' οὖν ξυνεταί μοι δοκεῖ λαθεῖν.
θεοκ. εἰ πᾶσι ταὐτὰ καὶ τὸν ἔφυ σοφὸν θ' ἅμα,
οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀθρόοισι θέσις.
μὴ δῆτ', οὐθ' ὁμοίως οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
πολλῶν ὁμοῦσαν· τὸ δ' ἔργον οὐκέτ' ἔστ' ἔδος.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν μᾶλλον αὐτοκρύφαν ἔρως
ἀφροῦν ἂν ἔλθοι μᾶλλον ἢ τὸν αὐτὸς ἂν λόγος,
ὃν μὴ θεοῦ μαίεσθαι ἀλλ' ἑαυτοῦ χάριν.
τὴν μὲν θεοῦ μαίεσθαι ἀλλ' ἑαυτοῦ χάριν.
τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν μὴ πέρα οὐκ βούλομαι
ἄλλοις παρεῖναι μᾶλλον, ἢ σοὶ χρεία ἐμοί·
ἅπαντα δ' οἶμαι γὰρ τὸν πλεονεκτοῦντ' ἐκ τοῦ
τοιούτου ἐλαύνειν· τοῖς δὲ τοιοῖσδ' ἀμηχανῶ
ἐλθόντα σοὶ δ' ὅπλοισι τοῖσδε, τὸν πρόθυμον ἐμοί,
τιμᾶν, οὐ χρήζει· τὸν γὰρ αὐθένταν τόδε
γόμοισι τὸν ὁμόδουλον, εἰ μὴ κακὸν ἁμοῦ δοροῖς
φόβῳ, πρὸς εἰκὼ σκιὰν πρᾶον τὰ μὰ τὸν δ' ἔχειν.

χρὴν δ' αὐτὸν οὐχ ὁπλοισι τὰς διαλλαγὰς
μὴ τερπρεῖσθαι. γν πᾶν γὰρ ἐξαίρει λόγος,
ὃς δίδηρος πολεμίων δρασεῖεν ἂν
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τὴν δὲ γὴν οἰκεῖν θέλει,
ἔξεστ'. ἐκεῖνο δ' οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι,
ἄρχειν πρόνμοι, τῷ δὲ δουλεύσω τρτὲ,
πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ· ἴτω δὲ φάσγανα.
ζεύγνυσθε δ' ἵππους· πεδία πίμπλαθ' ἁρμάτων.
ὡς οὐ πρήσω τῷ δ' ἐμὴν τυραννίδα
εἰ πρὸς γὰρ αὐδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι
καλλίστον αὐδικεῖν· τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεὼν.
γν ὦ χρ οὐκ εὐλέγειν χρὴ, μὴ πὶ τοῖς ἐργοῖς καλοῖς
οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρὸν
γν ὦ ἰοκ ὦ τέκνον· οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ
στεόκλεες πρόσεστιν· ἀλλ' ἡ μὲν πειρία
ἔχει τιλέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
φιλοτιμίαν παῖ· μὴ σύγ' αὐδικος ἤθεος.
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους ἐστρέλεις δ' δαίμονας
εἰσῆλθε, κἀξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων.
ἐφ' ἧ σὺ μαίνῃ· κεῖνο καλλίον τέκνον.

ἰσότητα τιμᾶν, καὶ φίλους αὐτὰ φίλοις,
πόλεις τε πόλεσι, συμμάχους τε συμμάχοις
συνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἐφυ-
τῶ, πλεόνι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
τοὐλάσσον· ἐχθραῦ δ' ἡμέραν καταρχεται·
καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι, ὑμέρη σταθμῶν
ἰσότης ἔταξε, καὐριθμὸν διώρισε.
νυκτός τ' αὐφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς
ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον·
κοὐδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον·
εἶθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς·
σὺ δ' οὐκ ἀνόξη, δώμασιν ἔχειν ἴσον
ὑπὸ τῶν δ' ἀπονεῖμαι, κἀπὸ τρύ' τὴν ἡδίκει·
τί τὴν τυραννίδ' αὐδικίαν, δ' δαίμονα
τιμᾶς, ὑπέρφει, ὑμέ γ' ἥγησαι τόδε
προβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν·
ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πολλ' ἔχειν δώμασι
βούλει· τί δ' ἐστὶ τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον·
ἐπεί, τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν·
οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί·
τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχομεν ἐπιμελούμεθα·

ὅταν δὲ χρήζωσ' αὖ τ' αὐφαιροῦνται πάλιν.
οὐδ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
ἀγ' ὦ σ' ἐρωμαι διολόγω προθεῖσ' αὔμα,
πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις,
ἐρεῖς τυραννεῖν, ὦ δὲ νικήσησ' ὅδε,
ἀργεῖα τ' ἔγχη δόρυ τὸ καδμεῖον ἕλη,
ὄψει δαμασθὲν αὐτὸ θηβαίων τόδε.
ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλώτιδας κόρας
βίαι πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.
ὀδυνηρὸς ἀρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
γενήσεται θήβαισι. φιλότιμος δὲ σύ.
σοὶ μὲν τὰ δ' αὐδῶ. σοὶ δὲ πολυνείκες λέγω.
αὐμαθεῖς αὐδράστος χάριταν εἰς σ' ἀνήψατο.
αὐσύνεται δ' ἦλθες ἐς σὺ πορθήσων πόλιν.
φέρ'. ὦ ἕλης γῆν τὴν δ' ὁ μὴ τύχη ποτὲ,
πρὸς θεῶν, τροπαῖα πῶς ἀναστήσεις δόρος.
πῶς δ' αὖ καταρξεῖς θυμάτων ἑλὼν πατρῶν.
ἐς σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' ἰναχουρραῖς,
θήβας πυρώσας τάς δε πολυνείκης θεοῖς
ἀσπίδας ἔθηκε. μὴ πρὸ τ' ὦ τέκνον κλέος
τοιόνδε σοι γένοιθ' ὑφ' ἑλλήνων λαβεῖν.

ὣς δ' αὖ κρατηθῆς, σὺ τ' ἐρρύσω νόσου,
πᾶσ' ἀργὸς ἥξεις, μυρίους λιπὼν μέκρις·
ἔρρει δὲ δήπτις, οὐ κακὰ μηχανήματα
οὐδορατε προσθήσ· δίκαιμας μύμφης γάμου
ἀπωλόμεσθα· δύο κακὼ πατὴρ ἔθετο κτήμω
κείμων τε ἔρεσθαι, τὼμ δέτ' ἐμ μέσω πατρί.
μέθεμ γὸ λίαν δὴ μέθεμ· οὐ μαθίαν δοκῶ
εἰς τοῦθ' ὅταμ πόλη μ, αἰσχίστομ κακόν.

ὦ θεοὶ γάμοι θ' οἱ τῶμ δ' ἀπὸ πρώτοι κακοῦ
ξυμβάσιμ' ἡμῖν οἷ δ' ἔπουτε κτήμοις δόλε.

μὴ δῆτ' οὖλόν γ' ἔφ' ἁμοί, ἀλλ' ἀμύλως τ' χρὸ
ὕμ μέσω μάτω· πρᾶγμ' εἰ δ' οὐδὲν ἡ προθυμία·
οὐ γὰρ ἂμ ξυμβῶμεν ἄλλως, ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημένοις
ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρα τ' ἔρμ κρατοῦντα τῆς δ' ἄρκτ' ἔμ' χθο-
τὸ μακρὸμ δ' ἀπαλλάξαι μοὐθέτη μάτοιμ ἐγώ·
σὺ δ' ἐμ τοῦδ' ἔξω κομίζουτ' εἶχεμ, κἀκπεσῇ·
πρόσπτυμος· πᾶς ὢμ δ' ἄτερπος, ὅστις φίλους κἄπειτ' ἐχθροὺς
φόβοιμ ἐλᾶν ὠλῶν τὸ μὴ αὐτὸμ οὐκ ἐπίστατ' ἔμμορον·
ἐγὼ δ', ὃς ἐς τὰ μάλιστ' ἐμοὶ φίλος ἦσθα, σὲ φιλῶμ κακόν.
καὶ σοὶ μὲμ οὐκ ἔστ' ἐκ τύχης ἐλθεῖμ πόρος οὐδεμ' ἐς μάχην,

οὐδὲ φυλὰς γὰρ ἐστ' ἀνάγκη, ἀλλ' ἔθος ἀστοῖς τραπηλᾶν
κώμους εἰς ἀλλήλους τε πρὸς δὲ, ἅμα τε σκάζοντ' ἀμφὶ
κίστε δευτέρου γάμου τὸν σκηπτρ. ὃ μέρμηχθ' ὁμοῦ
οὐκ ἀπαγρεύμεθ'· ἐγὼ γὰρ τ' ἐμὴν οἰκηδόδων
τὸν μέλλ' ἔχοντ' ἀπόλειν· φησὶ· ἀπωμόσατ' ἐγώ·
οὐδὲ βοῶμεν παρρώ· οὐκ οὖν προθήσω πρᾶγ·
κλύετε μου· ἐπεὶ σὺν κλύειν πολλὰ δεῖ ἐστὶ πράγματ' ἡμῖν·
σὺ θὲ τὰ λοιπὰ δόσιμα· ἐπ' οἰ φυλάσσετε·
ἐξελαυνόμεθα πρὸς οἴκους· ἐπ' ἦλθες ἄγελε·
αὐλακίζ' ἄθροοι· ἐπ' μὴ κίνει μ', μὴ θάσσ' ἀμακᾶθε·
ἀμόσαι φόρυκ· ἐπ' ἀλλ' οὐ πάρεστ' οὐκ οὖν πολεμ·
ὃς μ' ἀσμοιρ' ἄξηται· ἐπ' σὺ μ' ἄμαθε γε πρός·
ὦ πατὴρ κλύ' ἀκούσας; ἐπ' σὺ μὲν οἷα δὴ κλύεις·
σὺ δ' οὐ μὴ τέξ', ἐπ' οὐθεμιτὰ μὴ πρὸ ἁμαλᾶς ἁμᾶ
πόλις· ἐπ' πολὺν ἁρπ' ἀμακὰ λαμὶ ὕδωρ·
εἶμι· μὴ πρὸς· στεῖλαι μ' ἐᾶν μὴ ἔξ· ἐπ' ἄθι χθόν·
ἔξαμι· πατὴρ ἀδελφεοῖς ἔστ' ἐπ' καὶ τιν·
ἀλλ' ἀπὸ θυγατὸς ἀδελφ· ἐπ' δὸς τάσδ' ὀφέλητε·
ὦ κασιγνήτη· ἐπ' τί ταῦτας ἀμακὰς ἐλθεῖν;
μὴ ἔξ, ἀλλ' ἴσθι χαίρ· ἐπ' χαρᾶ γοῦν πατρὸν τέκν·
οὐκέτ' ἐμὶ πατὴρ· ἐπ' ἐς πολλὰ θλῖ πάρ' ἐγώ·

οὔτε γὰρ φίλημ' ὑβρίζῃς· εἰ γὰρ αὖθ' ὑβρίζοιμι,
πρὸ σοῦ γ' ἐγὼ πρὸ σοῦ μου· οὐ στήσομαι φράσας·
αὖθις παλαιστὴν καταμολὼν σε· κἀμὲ σὺ δὴ ἐρεῖς·
ὦ πάλαμ' ἐγὼ τί δράσεται ὁ τέκνῳ πατὴρ αὐτὸς ἐμαυτῷ·
πατρὸς οὐ φεύξεσθ' ἐρίμνης· ἔρρετ' ἀπὸ δόμων·
ὡς τάχ' οὐκέθ' αἱ ματηρ μὲ τύμβῳ κρύψει σφέ ἰφθος·
τὼ δὲ θρασύμε γαίαν, σθένος μαρτύρομαι,
οὔ τι σὺ μ' οἰκτρὸν ὄντα χρημάτων ἐλαυνόμενον χθονὸς
δάϊος ὡς, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ πατρὸς οἰδίποδος γ' ἐμοῦ
κἀμὲ τοιοῦτον ἔκτανες, μὴ μὲ, μὴ δ' ἀνῃτῶ·
οὐ γὰρ ἐκὼν ἦλθον· οὐκουν δ' ἐλαυνόμενον χθονός·
σοῦ φοίβ' ἀμφὶ σοὶ λέγω, σὲ μελαθρα χαίρετε·
ἥλικες θ' οἱ μοι θεοῦ τε δέξι μ' ἀχ' ἁλιμάτου·
οὐ γὰρ δὴ ἐμοὶ πρόσφατ' αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς πρὸς·
ἐλθοῦσ' οὐ σὺν καθ' ὁδὸν σ' αἰεὶ τὸν θεῶν ζῶντ' ἐμέ;
τὸν δ' ἀπὸ κτήμαν κρατοῦντ' ἐμὲ δεθ' ἁλόμενον χθονός·
ὄζιθ' ἑκὼν χόρας· ἀλλ' ἀθῶος δ' ὁμοπατρίμ' εἰς πατήρ
ἑθέν σοι θείᾳ πρόμοιρ' ἐμὲ ἔπαμυνον·
καθῶς ἐμοὶ σὺ δ' ἐγὼ
τύμβος· ὃς τε πρὶν σκιὰς
μόχθος αὖθ' ὑπὸ γῆν πέσῃ

δίκε, τελεσφόρον δι δοῦσα
χρησμὸν, οὐ κατῴκισε
πεδιαμὸν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρησε
καλλιπόταμος ὕδατος ἵματε
νοτὶς ἐπέρχεται γαίαν
δίρκης χλοηφόροις
ὑβαθυπόροις
βρόμιον ἔνθα δὴ τέκεν ποθ'
αἱμάτηρ διὸς γάμοις·
κισσὸς ὃν περιστρὴς
ἕλικτος εὐθὺς ἔτι βρέφος
χλοηφόροισιν ἔρνεσι
κατασκίοισιν ὀλβίσαν ἐνώτισε
βακχεῖον χόρευμα
παρθένοισι θηβαίαισι,
καὶ γυναιξὶν ἀλίοις
ἔνθα φόνιος ἦν δράκων
ἄρεος· ὠμόφρων φύλαξ·
ναίματα τ' ἐνύδρα· ὑρέεθρα
χλοερὰ δεργμάτων κόραισιν

πολυπλάνοις ἐπίσκοπῶν·
ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολὼν
κάδμος ὤλεσε μαρμάρῳ
κραῦ τοιφόνιον ὀλεσίθηρος
ὠλένας δικὼν βολαῖς
δίαν αἰμάτορος
παλλάδος φραδαῖς
γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας
εἰς βαθυσπόρους γυίαν·
ἐνθεν ὀξανῆκε γᾶ
πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ αὐκρων
ὄρων χθονὸς· σιδαρόφρων
δένιν φόνος πάλιν συνῆψε γᾷ φίλᾳ·
αἵματος δ' ἐδέσεν
γαίαν· αἵνιν ἐνηλίοις
δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς·
ὃς σὲ τὸν προμάτορος
ἰοῖς ποτ' ἐκγονον
ἔπαφον· ὦ διὸς γένεθλον
ἐκάλεσ' ἐκάλεσα
βαρβάρῳ βοᾷ·

ἰὼ βρᾶ βρᾶ ροι σλιταῖς,
βαῦθι βαῦθι τάνδε γᾶν·
σοῖνιν σκ̓ γονοι κτίσαν·
αὖ διώνυμοι θεαὶ
προσέφασσα ὁ φίλα
δαιμάτηρ θεὰ
πάντων ἄνασσα
πάντων δὲ γᾶ τροφὸς
ἐκτήσαντο· πέμπε πυροφόρους
θεὰς ἀμύναι τᾶδε γᾶ
γνω πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς·
Χώρει σὺ, ὁ κόμιζε τὸν μεγοικέως,
κρέον τ' ἀδελφὸν μητρὸς ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τάδε, ὡς οἰκεῖα ὁ κοινὰ χθονὸς
θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα·
πρὶν ἐς μάχην τε, ὁ δορὸς τάξιν μολεῖν·
καί τοι ποδῶν σῶν μόχθον σκλύει πρᾶσιν·
ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχον τ' ἐμοὺς·
κρκ ἦ τόλλ' ἐπήλθον εἰσιδεῖν χρήζων σ' ἄναξ
ἐτεόκλεες· πέριξ δὲ καδμείων πύλαν
φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας θηρώμενος·

Ἐρ. ὁ μὲν ἐγώ σ' ἔχρηζον εἰσιδεῖν κρεόν
πολλῶν γὰρ εὗρον ἐν δὲ εἰς διαλλαγάς,
ὡς εἰς λόγους συνῆψα πολυμείκει μολ.
Κρε. ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν, ἢ θήβας φρονεῖν,
κεὐδεῖ τ' ἀδράστου, ὁ στρατῶ πεποιθότα.
ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
οὐδ' ἐμπόδων μάλιστα, ταῦθ' ἥκω φράσων
Ἐρ. τὰ τοιαταῦτα. τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
Κρε. ἥκει τις αἰχμάλωτος ἀργείων πρᾶα.
Ἐρ. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον.
Κρε. μέλλειν πρὶξ πύργοισι καθμείων πόλιν
ὅπλοις ἑλίζειν αὐτίκ' ἀργείων στρατόν.
Ἐρ. ἐξοιστέον γ' ἄρ' ὅπλα καθμείων πόλει
Κρε. πεῖ. μῶν νεούζων οὐχ ὁρᾶς ἀχρήσ' ὁρᾶν;
Ἐρ. σκτὸς τοὐφρόνων τῶνδ', ὡς μαχομένοις τάχα.
Κρε. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆς δε γῆς. οἱ δ' ἄφθονοι.
Ἐρ. ἐγ' ᾤδα, κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
Κρε. ἐχεῖ τίν' ὄγκον τ' ἄργος ἐλλῆν πρᾶγος.
Ἐρ. θάρσει. τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου
Κρε. θέλοιμ' ἄν. ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου.
Ἐρ. ὡς καθέξω τειχέων εἴσω στρατόν.

ὁ μὲν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν ἐν βουλίᾳ·
βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰσάπαξ μολῆ.
εἰνυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμ' ἂν ἐκλόχου;
εἰ προσφαλεῖς, δεῦρο σωθήσῃ πάλιν·
ἴσον φέρει νὺξ, τοῖς δὲ τολμῶσι πλέον·
εἰ δυστυχήσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφαν·
ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβάλω δόρυ;
ἐκπληξις ἀγνόνοι τὸ· νικήσαι δὲ δεῖ·
βαθὺς γέ τοι δὶρ καῖος ἀναχωρεῖν πόρος·
ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι κάλῃ·
τί δ', εἰ καθιππεύσαιμ' ἀργείων στρατῇ·
κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασιν περίξ·
τί δῆτα δράσω, πολεμίοις δώσω πόλιν;
μὴ δῆτα· βουλεύου δ' ἐπεὶ πρὸς εἶ σοφός·
τίς οὖν πρόνοια γίνεται σοφῷ πρά·
ἔπτ' ἄνδραν αὐτοῖς φασιν ὡς ἤκουσ' ἐγώ,
τί πρὸς τε τάχθαι δρᾶν· τὸ γὰρ σθένος βραχύ·
λόχων ἀνάσσειν· ἔπτα πρὸς κεῖσθαι πύλ'·
τί δῆτα δρῶμ'· ἀπορίαν γὰρ οὐ μόνῳ·
ἔπτ' ἄνδραν αὐτοῖς ὁ σὺ πρὸς πύλαις ἔχου·

ΚΛΕ λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορὸς
ΚΡΕ λόχων, προκρίνας οἵ περ αὐλκιμώτατοι·
ΚΛΕ συνῆκ'· ἀμύνειν τεῖχέων πρὸς ἀμβάσεις
ΚΡΕ ἐξυστρατήγους· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ·
ΚΛΕ θάρσει προκρίναις, ἢ φανῶν δ' βουλίᾳ
ΚΡΕ ἀμφότερον· ἀπολεφθὲν γὰρ, οὐδ' θάτερον.
ΚΛΕ ἔσται τὰ δ'· ἐπτάπυργον ἐς τρίλιν μολὼν
τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς·
ὄνομα δ' ἑκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσι καθημένῃ
ἀλλ' εἰ μ', ὅπως ἀν μὴ καταργῶμεν χέρα
ἐμοὶ γένοιτ' αὐδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν·
ἐξυστάθεν τὰ διὰ μάχης ἔλειν δορὶ
κτανεῖν θ'· ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν
γαίμους δ' αὐδελφῆς ἀντιγόνης παιδός τε σὺ
αἵμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν ἐχέγγυον
τὴν πρόσθε τοιῶνυν, ἐπ' ὀξόδοις ἐμαῖς
μητρὸς δ' αὐδελφὸς εἶ· τί δ' εἰ μακρηγορῶ·
τρέφ' ἀξίως νιν· σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χαίριν·

πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν αὐμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
ἡμᾶς δ' ἀραῖσιν ἢν τύχη καταυκτανεῖ,
ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργὸν, εἴ τι θέσφατον
οἱ ὠνομάντις τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦ δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
μενοικέα σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον
λαβόντα πέμψω δᾶρο τειρεσίαν κρέον·
σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἤδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν·
πόλει δὲ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω κρέον·
ἢν πῦρ κρατήσῃ τἀμὰ, πολυνείκους νέκυν,
μήτρ' τε ταφῆναι τῇ δε θηβαίων χθονὶ·
θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἀμφίλωντίς ἦν·
σοὶ μὲν τὰ δ' εἶπον· πρὸς πόλοις δ' ἐμοῖς τοῦ λε,
ἐκφέρετε τάχη, πάνοπλα τ' ἀμφιβλήματα,
ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
ὁρμώμεθ' ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ
τῇ δ' εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
προσαξώμεθα, τὴν δε διασῶσαι πόλιν·

ὦ πολύμοχθος ἄρης· τί πρὸ αἵματι
ὑθανάτω κατέχῃ, βρομίου πρὸ αὐμοῦσα ἑορτῇ
οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις σφάνοισι νεάνιδος ὥραις
βόστρυχον αὐμπεταάσας, λωτοῦ κτὶ πνεύματα μελ-
μοῦσαν, ἐνᾷ χαίρετες χαροτρεοί·
ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις στρατὸν ἀργεῖ ἐπιπνεῦσα
αἵματι θήβαν, κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις
οὐδ' ὑποθυρσομαν εἶ νεβρίδων μετδινεύεις, ἀλλ'
ἅρμασι ὑψαλλίοις τετραβάμοσι μόνυχα πῶλον,
ἰς μηνοῦτ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων,
ἱππεύαισι θοάζεις ἀργείοις ἐπιπνεύσας
σπαρτῶν γόννα,
αὐτοδοφέρμονα θίασον εὐόπλον
ἀντίπαλον κατὰ λαΐνα τείχεα·
ἢ δεινάτις ἐρισθεὸς· ἃ τάδε
μήσατο πήματα γὰρ βασιλεῦσι
λαβδακίδαις πολυμόχθοισι·
ὦ ζαθέων πεταύλων πολυθηρότα
τὸν ναῦπος ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα κιθαιρῶν·
μήτρε τὸν θανάτω προτεθέντα λόχεμ' ἰοκάστας
ὤφελες οἰδίπρεα θρέψαι βρῦφος ἐκβολὸν οἴκων·

χρυσοδέτοις πρόναις ἐπισαίνων·
μὴ δὲ τὸ πρὸ θόνιον πτερὸν οὐρείον τέρας ἐλθεῖν
πόνθεα γαίαν σφιγγὸς ἀμοισοτάταισιν σὺν ὀρδῆ·
αἴ ποτε καδμογένη τέρ ἀβαίνοσι ἐκ χηλαῖσι
τείχεσι χρίμπτομένα φέρ αἰθέρος ἐς ἀφαυτὸν φῆ-
γέννα· τὰν ὁ κατὰ χθονὸς αἰδαῖν
καδμείοις ἐπιπέμπει· δισδαίμ δ' ἔρις ἀλλὰ
θάνει παίδων
οἰδίποδα, κατὰ δώματα ἐς πόλιν·
οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν, οὔποτ' ἔφυ καλὸν·
οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοί τοι παῖδες
ματρὶ λόχεμα μίασμάτε πατρὸς·
ἡ δὲ, σύναιμον γ' ἦλθε λέχος·
ἔτεκες ὦ γᾶ ἔτεκές ποτε
βρᾶ βρᾶν ὡς αὐκοὰν ἐδάην ἐδάην τρ τ' ἐν οἴκοις,
τὰν ἀπὸ θηρο τρόφου φοινικολόφοι δράκοντος
γέννα ὁδον τρφυῆ, θήβ καίλλιστον ὄνειδος·
ἁρμονίας δέποτ' ἐς ὑμεναίους
ἤλυθον οὐρανίδαι· φόρμιγγί τε
τείχεα θήβαν τὰς ἀμφιονί
ἀστε λύραν ὕπο, πύργος ἀνέστα

διδύμων τρταμῶν πόρον ἀμφιμέσον
δίρκαν χλοερότροφον, ἃ πεδίον
πρόπαν ἰσμηνοῦ καταδάει
ἰώθ' ἃ κερόεσσα προμάτωρ
καδμείων βασιλῆαν ἐγείνατο
μυριάδαν δ' ἀγαθῶν
ἔτεραν ἔτεραις μεταμειβομένα
πόλις ἄδ' ἐπ' ἄκροις
ἔστακεν αἰρηΐοις στεφάνοις

τειρεσίου ἤγου πρόσθεν θύγατερ, ὥς τυφλῶν τρεῖ·
ὀφθαλμὸς εἰσύ· ναυτίλοις ἄστρον ὥς·
δεῦρ' εἰς τὸ λειρὸν πεδίον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν·
πρόβαινε· μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατὴρ·
κλήρους τ' ἐμοὶ φύλασσε πρὸς θεῶν χερί·
οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν
θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν οὔ μαντεύομαι·
τέκνον μόνοι κεῖ παῖ κρέον τος, ἐπέμοι·
πρόσω τίς ἢ πίλοιπος ὁδὸς τοῦ ἄστεος·
πρὸς πατέρα τὸν σὸν· ὡς ἐμὸν καίμνει γόνυ·
πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλισιν μόλις περῶ·

κρέ θάρσει· πέλαν γὰρ τειρεσίου φίλοισι οἷς,

ὀξορμισθεὶς τὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ τέκνον·
ὡς παῖ σ' ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ,
χειρὸς θυραίαν ἀναμένειν κουφίσματα.
ΤΑΡΕΣ εἶεν· πρᾶς ἐσμ'· τί με καλεῖς πουδὶ κρέον.
ΚΡΕΣ οὔπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος·
ὃς πνεῦμ' ἀθροίσον, καῦπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.
ΤΑΡΕΣ κόπω πρᾶς εἶμαι γοῦν ἐρεχθειδῶν ἀπὸ
δεῦρ', σκηκομισθεὶς τῆς παροιθεν ἡμέρας·
καὶ κεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος εὐμολπου δορός·
οὐ καλλινίκους κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ
ὃς τὸν δὲ χρυσοῦν τέφανον ὡς ὁρᾶς ἔχω
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίας σκυλευμάτων.
ΚΡΕΣ οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὺ τέφη·
ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ'· ὡς πρὸ οἶσθα σύ,
δορὸς δαναϊδῶν· ὃς μέγας θήβαις ἀγὼν·
βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις,
ἢ δὴ πρὸς αὐλὴν ἐτεοκλῆς μυκηνίδα·
ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' σκ' μαθεῖν σέθεν πρᾶσα·
τίδρῶντες ἀν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
ΤΑΡΕΣ ἐτεοκλέους μὲν οὖν ἐκ' ἀν κληΐσαν στέμα,
χρησμοὺς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρήζεις μαθ',

26

λόξω· νοσεῖ γὰρ ἤδε γῆ πάλαι κρέον,
ἐξοῦ τεκνώθη λάϊος βίου θεῶν·
πρόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον οἰδίπουν·
αἵθ' αἵματα τρὶ δεργμάτων διαφθοραὶ,
θεῶν σόφισμα, καὶ πίδαξις ἑλλάδι·
ἃ συγκαλύψαι παῖδες οἰδίπου χρόνῳ
χρήζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμοι,
ἥμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ,
οὔτ' ἔξοδον διδόντες ἄνδρα δυστυχῆ
ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς
δεινὰς νοσῶντε, ὑπρὸς, ἠτίμασμένος·
ἃ γὰρ τί δρῶν, ὅ ποῖα δ' οὐλέγων ἔπει,
εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶν τοῖσιν οἰδιπόδου·
ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς κρέον·
πολλοὶ δὲ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτώκοτες,
ἀργεῖα ὑ καδμεῖα μίξαντες βέλη,
πικροὺς γόους δώσουσι θηβαίᾳ χθονὶ·
σὺ δ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτη πόλις,
εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται·
ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἡν τῶν οἰδίπου,
μηδένα τρόπτην, μὴ δ' ἄνουκτ' εἶναι χθονὸ·

ὡς δαιμονῶντας, κἀναστρέψοντας πόλιν·
ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστι τοῦ ἀγαθοῦ,
μί' ἐστιν αὐλὴ μηχανὴ σωτηρίαν·
ἀλλ', οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς,
πικρόν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,
πόλει παραυχεῖν φάρμακον σωτηρίαν·
ἄπειμι· χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μέτα,
τὸ μέλλον εἰ χρὴ πείσομαι· τί γὰρ πάθω·
κρε ἐπίσχες αὐτὸν πρεσβύ· τε μὴ ἐπιλαμβάνου·
κρε μείνον· τί φεύγεις μ' τε ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐ κέγω·
κρε φάσον πολίτ', ὡς πόλει σωτηρίαν·
τε βούλει σὺ μέντοι· κοὐχὶ βουλήσηταχα·
κρε ὡς πῆ πατρῴαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω·
τε θέλεις αὐκοῦσαι δῆτα, ὡς σπουδὲ ἔχεις·
κρε εἰς γὰρ τί μαῦλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν
τε κλύοις ἂν ἡδὴ τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων·
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν·
ποῦ ἐστι μόνοι κεῖς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγον·
κρε ὅδ' οὐ μακρὸν ἄπεστι· πλησίον δέσου·
τε ἀπεῖ θέσω νῦν θεσφάτῳ ἐμῶν ἑκάς·
κρε ἐμὸς πεφυκὼς παῖς, ἃ δεῖ, σι γήσεται·

Τέ βούλει πρόνοιτ' δῆτα σοι τοῦ τοῦ φράσω,
κρε κλύων γὰρ ἂν τέρ τρίτο τῆς σωτηρίας
Τέ αἴκουε δὴ νῦν θεσμάτων ἐμῶν ὁδόν·
ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε καὶ δμεῖ πόλιν·
σφάξαι μόνοι κέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρ
σὸν παῖδ', ἐπεὶ δὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς·
κρε τί φῆς· τίν' εἶπας τόνδε μῦθον ὦ γέρον·
Τέ ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνείκησε δρᾶν·
κρε ὦ πολλὰ λόξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά·
Τέ σοί γ'· ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα ἐσωτήρια·
κρε οὐκ ἔκλυον· οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις·
Τέ ἀνὴρ ὅδ' οὐκέτ' αὐτός· ἐκνεύει πάλιν·
κρε χαίρων ἰθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπίσμτ'·
Τέ ἀπόλωλ' ἢ αὐλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς·
κρε ὦ πρὸς σὲ, γονάτων, ἐγγὰς μίου τριχός·
Τέ τί πρὸς πίτνεις με· δυσφύλακτ' αἰτῆ κακά·
κρε σίγα· πόλει δὲ τοῦδε μὴ λόξῃ λόγους·
Τέ αὐδικεῖν κελεύεις με; οὐ σιωπήσαι μ' ἂν·
κρε τί δή με δρᾶσεις· παῖδα μου κατακτανεῖς;
Τέ ἄλλοις μέλησε ταῦτ'· ἐμοὶ δ' εἰρήσεται·
κρε ἐκτοῦ, δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλ ἐς τέκνῳ κακόν·

τὰ ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κἀς αὐῶν ἐρχηλόγων·
δεῖ τόνδε θαλάμαις, οὗ δρακόων ὁ γηγενὴς
ἐγένετο δίρκης ναιμάτων ἐπίσκοπος,
σφαγέντα φοίνιον αἷμα γῆ δοῦναι χοάς·
κάδμου παλαιῶν αἱρεὸς ἐκ μηνιμάτων,
ὃς γηγενεῖ δρακόντι τιμωρεῖ φόνον.
ἐς ταῦτα δρῶντες, συμμαχον κτήσεσθ' ἄρτ·
χθὼν δ' ἀντὶ κἀρποῦ κἀρπὸν, ἀνθ' αἵματος
αἷμ' ἐνλάβη βρότειον, ἔξετ' ἀμενῆ
γῆν, ἥ τοθ' ὑμῖν χρυσεοπήλικα τάχυν
σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
τοῦδ', ὃς δρακόντος γένυος ἐκπέφυκε παῖς·
σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους,
ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς, ἀρσένων τ' ἀπο,
οἱ σοί τε πρῶδες· αἵμονες μὲν οὖν γάμοι
σφαγὰς ἀπειργοῦσ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἠΐθεος
κἀμὴ γὰρ ἀνῆς ἥψατ', ἀλλ' ἐχελέχος·
οὗτος δὲ πῶλος τῇ δ' ἀνειμένος πόλει
θανὼν, πατρῷαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν·
πικρὸν δ' ἀδράστῳ νόστον ἀργείοισί τε
θήσει· μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασι βαλὼν

κλεινάς τε θήβας τοῖν δ' ἐλοῦ δυοῖν τότμοιν,
τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶτον, ἢ πόλιν·
τὰ μὲν πρὰ ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡ γοῦ τέκνον
πρὸς οἶκον· ὅς τις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ,
μάταιος· ἢν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,
ἐχθρὸς καθέστηκ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ·
γλῶσσα δὴ ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν· φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
χρῆν θεσπιωδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

χορ. κρέον τίσι γᾶς, γήρων ἀφθόγγον χάσαν·
καὶ μοὶ γὰρ, οὐδὲν ἧττον ἐκπλήξις πρὰ.

κρεῖ. τί δ' ἄν τις εἴποι· δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι·
ἐγὼ γὰρ οὔποτ', εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
ὥς τε σφαγέντα παῖδα πρὸς θεῖναι πόλει.

γνω. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος·
οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδα δοίη τις κτανεῖν·
μήμ' εὐλογείτω τὰ μάτις κτείνων τέκνα·
αὐτὸς δ' ἐν ὡραίῳ γὰρ ἵσταμαι βίῳ,
θνήσκειν ἕτοιμος πατρίδος ἐκλυτήριον·
ἀλλ' εἴα τέκνον πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
οὐκόλαστ' ἐάσαν μάντεως θεσπίσματα,

φεῦ ὡς τάχιστα, τῆς δ' ἀπαλλαγεὶς χθονὸς·
λόξει γὰρ ἀρχαῖς ὑστρατηλάταις τάδε,
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, ὑλογαίτας μολὼν·
κἀν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία
ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα· κατθανῇ.
ΜΕΞΗ ποῖ δῆτα φεύγω· τίνα πόλιν· τίνα ξένῃ·
ΚΡΕΞ ὅπου χθονὸς τῆς δ' ἐκπρεῖ μάλιστ' ἔσῃ·
ΜΕΞΗ οὐκοῦν σε φράζειν εἰκὸς, ἐκπρεῖν δ' ἐμὲ·
ΚΡΕΞ δελφὺς πρᾶσας φεῦγε· ΜΕΞΗ πῖμε χρὴ μολῖν·
ΚΡΕΞ αἰτωλίδ' εἰς γῆν· ΜΕΞΗ ἐκδὲ τῆς δὲ ποῖ πρῶ·
ΚΡΕΞ θεσπρωτὴ οὖδας· ΜΕΞΗ σεμνὰ δωδώνης βάθρα·
ΚΡΕΞ ἔγνως· ΜΕΞΗ τί δῆτ' ἐρυμάνοι γενήσεται·
ΚΡΕΞ πόμπιμος ὁδαίμων· ΜΕΞΗ χρηματῆ δὲ τίς πόρος·
ΚΡΕΞ ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν· ΜΕΞΗ εὖ λέγεις πάτερ·
ΚΡΕΞ χώρει νῦν· ΜΕΞΗ ὡς σὺν πρὸς κασιγνήτῃ μολὼν
ἣς πρώτον μαστὸν εἵλκυσ', ἰοκάστην λέγω·
μητρὸς τρηθεὶς, ὀρφανός τ' ἀποζυγεὶς,
προσηγορήσων εἶμι· ὑσώσω βίον·
ΚΡΕΞ ἀλλ' εἰὰ χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλύετω·
ΜΕΞΗ γυναῖκες, ὡς εὖ πατρὸς ὀξεῖλον φόβον·
κλέψαυ λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν·

ὅς μ' ἐκκομίζει πόλιν αὐτοστερῶν τύχης·
ἃ δειλίαι δίδωσι· ἃ συγγνωστὰ μὲν
γέρον τι· τοὐμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο·
ὡς οὖν ἂν εἰδῇ τ' εἶμι, ἃ σώσω πόλιν·
ψυχήν τε δώσω τῆς δ' ὑπὲρ θανεῖν χθονός·
αἰσχρὸν γὰρ οἴμην θεσφάτων ἐλεύθεροι,
κοὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
στάντες πάρ' αὐσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
πύργων πάροιθεν μαχόμενοι πάτρας ὑπὲρ,
ἐγὼ δὲ πατέρα ἃ κασίγνητον προδοὺς,
πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὡς, ἔξω χθονὸς
ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι·
οὐ τὸν μετ' ἀστρῶν ζῆν', αὐρῆν τε φοίνιον,
ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
σπαρτοὺς ἀνακταῦτ' τῆς δε τῆς γῆς ἱδρύσατο·
ἀλλ' εἶμι· ἃ στὰς ἐξ ἐπαλξέων ἄκρων,
σφάξαν ἐμαυτὸν σηκὸν εἰς μελεμβαφῆ
δρακόντος, ἐνθ' ὅμαντις ἐξηγήσατο,
ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος·
στείχω δὲ, θάνατον δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει

δώσων· νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα·
εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναι τότις
χρηστὸν, διέλθοι τοῦτο, κἀς κοινὸν φέροι
πατρίδι, καὶ κῶν ἂν αἱ τρίλεις ἐλασσόνων
πειρώμεναι τὸ λοιπὸν ἐτυχοῖεν ἂν
χορὸς ἔβας ἔβας ὦ πτεροῦσα γᾶς λόχεμα·
νερτέρου τ' ἐχίδναν,
καδμείων ἄρπαγᾶν
πολύφθορος πολύστονος
μιξοπάρθενος· δαΐον τέραν·
φοιτάσι πτεροῖς· χαλαῖσι τ' ὠμο
σίτοις· διρκαίων ἄτρ τ' ἐκ
τόπων νέους πεδαίρουσ'
αὔλυρον ἀμφιμοῦσαν
ὀλομένην τ' ἐρινῦν,
ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι
φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν
ὃς τάδ' ἦν ὄπραξαν·
ἰάλεμοι δὲ ματέρων·
ἰάλεμοι δὲ παρθένων
ἐστέναζον οἴκοις,

30

ἰήϊον βοὰν βοὰν
ἰήϊον μέλος μέλος
ἄλλον ἄλλον ἐπετότυζεν
διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν·
βρονταῖ δὲ στεναγμὸς,
ἰαχαῖ τ' ἠὼ ὅμοιος, ὅτε
πόλεως ἀφανίσειεν
ἀπτερούσα παρθένος τὴν ἀνδρ̃.
χρόνῳ δ' ἔβη πυθίαις ἀποστολαῖσιν
οἰδίπους ὅτλαιμων,
θηβαίαν τάνδε γᾶν
τό τ' ἀσμένοις· πάλιν δ' ἄχη·
ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους τάλαν
καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων
συνάπτει· μιαίνει δὲ πτόλιν·
δι' αἱμάτων αἰμείβει
μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα·
καταβαλὼν ἀραῖσι
τέκεα μέλεος· ἀγάμεθ' ἀγάμεθ'
ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται
γᾶς ὑπὲρ πατρώαν

κρέον τι μὲν λιπὼν γόους·
τὰ δ' ἐπτάπυργα κλεῖθρα γαῖ
καλλίνικα θήσων·
γενοίμεθ' ὧδε ματῆες
γενοίμεθ' εὔτεκνοι· φίλαι
παλλαὺ· ἀδράκοντος αἷμα
λιθοβόλον κατεργάσω
καὶ δμείαν μέριμναν
ὁρμήσας ἐπ' ἔργον, ὅθεν
ἐπέσυτο τήνδε γαῖ
ἄρπαξ αἷσι δαιμόνων τις ἀτή·
ἀγγελ. ὠή· τις ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ
ἀνοίγετ'· ἐκπορεύετ' ἰοκαύστην δόμῳ·
ὠὴ μάλ' αὖθις· διὰ μακρῶν μὲν, ἀλλ' ὅμως
ὀξέλθ' ἀκούσον οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ·
λήξας ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων
ἰοκ. ὦ φίλτατ'· ἦπου ξυμφορὰν ἥκεις φέρ,
ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' αὐσπίδα
βέβηκας αἰεὶ πολεμίων εἴργων βέλη;
τίμοι τρόθ' ἥκεις καινὸν ἀγγέλλων ἔτος·
τέθνηκεν ἢ ζῇ παῖς ἐμὸς σημαίνεμοι·

ἀ ζῶ· μὲν τρέσης τόδ', ὡς ἀπαλλάξω φόβου·
ιο τί δ' ἑπτὰ πυργοι πῶς ἔχουσι πρὸς βολάς·
ἀ ἔστω σ' ἀθραυστοι, κοὐκ ἀνήρπασται πόλις·
ιο ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον ἀργείου δορός;
ἀ αἰκμὴν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ καδμείων ἄρης,
κρείσσων κατέστη τοῦ μυκηναίου δορός·
ιο ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι τρλυνείκους πρὶ
οἶσθ'· ὡς μέλει μοι ἐν τοῦδ' εἰλέσει φάος·
ἀ ζῆσοι ξυνωρὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων·
ιο ἀδαιμονοίης· πῶς γὰρ ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργυρούμενοι·
λόξον· γέρον τὰ τυφλὸν ὡς κατὰ στείαν
ἐλθοῦσα τρόψω τῆς δεγῆς σεσωσμένης·
ἀ ἐπεὶ κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν
πύργων ἐπ' ἀκρωνταὶ, μελάνδετον ξίφος
λαιμῶν διῆκε τῆ, δεῖ τῆ σωτήριον,
λόχους ἐνείμεν ἑπτὰ, ἐλοχαγέταν
πύλαν ἐφ' ἑπτὰ φύλακαν ἀργείου δορός,
σὸς παῖς, ἐφέδρους ἱππότας μὲν ἱππότ'
ἔταξ'· ὁ πλίτας δ' ἀπιδηφόροις ἐπὶ
ὡς τῶν, νοσοῦν τι τειχέων εἴη δορός

αὐλκὴ δ' ὀλίγου· περγαίμων δ' αὐτ' ὀρθίων
λάκυσπιν εἰσορῶμεν ἀργείων στρατόν,
τελμησὸν ἐκλιπόντας, ἐς τάφρου πέλας
δρόμῳ συνῆψεν, αὐτὸ καδμείαν χθονὸς·
παιὰν δὲ ἐς σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
ἐκεῖθεν, ἐκ τε τειχέων ἡμῶν παρά·
ἐς πρῶτα μὲν προσηγενηΐταις πύλαις
λόχον, πυκναῖσιν αὐσπίσι πεφρικότα,
ὁ τῆς κυναοῦ παρθενοπαῖος ἐκγόνος
ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
ἐκηβόλοις τόξοισιν ἀτάλαντην κάπρον
χειρουμένην αἰτωλὸν· εἰς δὲ πρόιτιδας
πύλας ἐχώρει σφαί' ἔχων ἐφ' ἅρμασι
ὁμάντις αὐμφιάραος οὐσημεῖ' ἔχων
ὕβρισμέν', αὐλλὰ σωφρόνως αὐσημ' ὅπλα·
ὠγύγιον δ' εἰς πυλώμαθ' ἱππομέδα ἄναξ
ἐστεῖχ' ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
στικτοῖς πανόπτην ὄμμασι δεδορκότα·
τὰ μὲν ξὺν αὐστρῷ ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
βλέποντα· τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντα μέτα·
ὡς ὕστρον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν·

ὁ μολοῖσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
τυδεὺς λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' αὐπίδος,
χαίτη, πῶρικος· δεξιοῦ δὲ λαμπάδα,
τι τὰν προμηθεὺς ἔφερον, ὥς πρῆσ πόλιν·
ὁ σὸς δὲ κρηναίαισι πολυνείκης πύλαις,
ἄρην προσήγε· ποτνιάδες δ' ἐπ' αὐσπίδι
ἐπίσημα, πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,
εὔπως τρόφιγξιν ἐν δόθεν κυκλούμεναι
τόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥς τε μαίνεσθαι δοκ'.
ὁ δ' οὐκ ἔλασσον ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν
καυπαν εὐ προσήγελόχον ἐπ' ἠλεκτρ πύλ'.
σιδηρονώτοις δ' αὐσπίδος τύποις ἐπῆν
γίγαν ἐπ' ὤμοις γηγενὴς, ὅλην πόλιν
φέρ, μοχλοῖσιν ὀξαναστάσαν βίᾳ
ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἵ πέσεται πόλις·
ταῖς δ' ἑβδόμαις ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν
ἑκατὸν ἐχίδναις αὐσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῆ,
ὕδρας· ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
ἀργεῖον ἄυχημ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
δρώκοντες ἔφερον τέκνα καδμείων γνάθοις·
πρὸ ἦν δ' ἑκάστου τῶν δέμοι θεάματα·

ξυνθημα προσφέρον τι τρι μέσι λόχων·
ς προῶτα μὲν τόξοισι ς μεσαγκύλοις
ἐμαρναίμεθα, σφενδόναις θ' ἐκηβόλοις·
πετρῶν τ' ἀραμοῖς· ὡς δ' ἐνικῶν μάχη,
ἔκλαγξε τυδάς, ς σὸς ὀξαίφνης γόνος,
ὦ τέκνα δαναῶν, πρὶν κατοξάνθαι βολ'
τί μέλλε τ' ἀρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλ'
γυμνῆτες, ἱππεῖς, ἅρματων ἐπιστάται·
ἠχεῖς δ' ὅπως ἠκούσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι,
ἡμῶν τ' ἐς οὖδας· εἶδες ἂν πρὸ τείχε
πυκνοὺς κυβιστῆραν ἐκπεπνευκόταν·
ξηρὰν δ' ἔδαον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς·
ὁ δ' ἀρκαὺ, οὐ καρ γεῖος ἀταλάντης γόνος
τυφὼς πύλαισιν ὡς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
πυρ καὶ δικέλλας, ὡς κτεκάψων πόλιν·
ἀλλ' ἔσχε μαργῶν τ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
περικλύμενος παῖς, λαῖαν ἐμβαλὼν κάρα
αἱμαξοπληθῆ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἀπο·
ξανθὸν δὲ κρᾶτα δι' ἐπάλυνε, ς ῥαφὰς
ἔρρηξεν ὀστέων· ἀρτὶ δ' οἰνωπὸν γένυν

καθημάτωσε· οὐδ' ἀποίσεται βίον
τῆ, καλλιτόξω, μητρὶ μαινάλου κόρης·
ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
ἄλλας ἐπήει παῖς σός· εἴ τόμην δ' ἐγὼ·
ἐρῶ δὲ τυδέα, ὃς πρᾶν ἀπιστὰς πυκνοῖς
αὐτολοῖσιν λόγχαισιν ἐς ἄκρον στόμα
πύργων ἀκοντίζονταν, ὥς τ' ἐπάλξεσ
λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδαν· ἀλλ' αἰνίν πάλιν
κυνηγὸς ὥστε παῖς σὸς ὀξαθροίζεται·
πύργοις δ' ἐπέστησ' αὖθις· εἰς δ' ἄλλ' πύλαν
ἠπειγόμεσθ', τοῦτο παύσαν τῶν νοσοῦν·
καπανεὺς δὲ, πῶς ἂν εἴποιμ' ἄν, ὡς ἐμαίνετο.
μακραύχενος γὰρ κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
ἔχων ἐχώρει, ὃς τοσόνδ' ἐκόμπασεν,
μὴ δ' ἂν τὸ σεμνὸν πύρνιν εἰργάθειν διός,
τὸ μὴ οὐκ ἀτ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν τόλιν·
ὃς ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, ὃς πετρούμενος
ἀνεῖρ φ', ὑπ' αὐτὴν ἀπίδ' εἰλίξαν δέμαν,
κλίμακος ἀμείβων ζέτ' ἐνηλάτων βάθρα·
ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων,
βάλλει κεραυνῷ ζεύς νιν· ἐκτύπησε δὲ

χθὼν, ὥς τε δεῖ αἰ πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκτ
ἐσφενδόνητο χωρὶς αὐλλήλ μέλη·
κόμαι μὲν εἰς ὀλυμπον· αἷμα δ' εἰς χθόνα·
χεῖρες δὲ ἐς κῶλ', ὡς κύκλω μ' ἰξίονος
ἑλίσσετ'· εἰς γὴν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρὸ·
ὡς δ' εἶδ' ἀδρατος ζῆνα πολέμιον τρατῶ,
ὀξὼ τὰ φρουκαθεῖσα ἀργείων τρατὸν·
οἵ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν διὸς τέραν
ἰδόντες, ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχους
ἱππεῖς· ὅπλι τοι· κεῖς μέσ' ἀργείων ὅπλα·
συνῆψαν ἔγχη· πάντα δ' ἦν ὁμοῦ καὶ κὰ·
ἔθνησκον· ἐξέπιπτον ἀντίγων ἀπο·
τροχοί τ' ἐπήδων, αἰξονές τ' ἐπ' ἄξοσι·
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ·
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφάς,
εἰς τὴν πρὰ οὖσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
ἔσται τὸ λοιπὸν ἡδέ γῆ, θεοῖς μέλει·
χορ. καὶ λὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' αὐμένον οἱ θεοὶ
γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ·
10 καὶ λῶς τὰ τῶν θεῶν, ἐς τὰ τῆς τύχης ἔχει·
παῖδες τε γάρμοι ζῶσι, καὶ πρὸς ἀγέγῆ·

κρεῖ δ' ἐοικέτων ἐμῶν νυμφευμάτων,
τῶν τ' οἰδίπου δύστηνος ἀπελαυσαι κακῶν
παιδὸς στερηθεὶς· τῇ πόλει μὲν ἐν τυχῶς·
ἰδίαι δὲ λυπρῶς· ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν
τί τὰ πὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασείετον·
ἐὰ τὰ λοιπὰ· δεῖ ῥ' αὐτὴ γὰρ ἐν τυχεῖς·
τοῦτ' εἰς ὕπωπτον εἶπας· οὐκ ἐατέον·
μεῖζόν τι χρήζεις παῖδας, ἢ σέσως μόνους,
καὶ τὰ πίλοι πάν γ' εἰ καὶ λῶς πράσσω, κλύειν·
μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν·
κακόν τι κεύθεις, ὃ στέγεις ὑπὸ σκότῳ·
οὐκ ἂν γελέξαι μ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά·
ἢν μὴ γε φεύγων ἐκφύγης πρὸς αἰθέρα·
αἰαί· τί μ' οὐκ εἴασαν ὀξὺ ἀγγέλου
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνύσαι κακά·
τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον τολμήματα
αἴσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν πανὸς στρατοῦ,
λέξαντες ἀργείοισι, καδμείοισί τε
εἰς κοινὸν, οἷον μήπο τ' ὠφελον λόγον·
ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἐπ' ὀρθίου σταθεὶς
πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατὸν·

ἔλαξε δ' ὦ γῆς ἑλλάδος στρατηλάται
δαναῶν αἰριστεῖς, οἵπερ ἦλθε τ' ἐνθάδε,
κάδμου τε λαὸς· μέν ποτε πρὸ νείκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μέν θ' ἡμῶν ὕπερ·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε τὸν κίνδυνον μεθεὶς
μόνος συνάψω συγγόνω, τῷ μῷ μάχην·
κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος·
ἢ σώμενος δὲ, τῷδε πρᾶ ἀδώσω πόλιν·
ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες ἀργείαν χθόνα
νείσεσθε, βίοτον μελιπόντες ἐνθάδε·
σπαρτῶν τε λαὸς αὔλις, ὅσος κεῖται θανὼν·
τοσαῦτ' ἔλαξε· σὸς δὲ πρὸ νείκης γόνος
ἐκτάξεων ὤρουσε, κἀπὴν εἰλόγους·
πάντες δ' ἐπερρόθησαν ἀργεῖοι τάδε
κάδμου τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἡγούμενοι·
ἐπὶ τοῖς δὲ δ' ἐσπείσαντο· κἂν μέτα χμίοις
ὅρκοις συνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάται·
ἤδη δ' ἐκρυπτὸν σῶμα παγχαλκοῖς ὅπλοις·
δισσοὶ γέρον τὸς οἰδίπου νεανίαι·
φίλοι δ' ἑκόσμουν, τῆς δὲ μὲν πρόμον χθόνος
σπαρτῶν ἀριστεῖς· τῶν δὲ, δαναῖ δ' ἄκροι·

ἔσταν δὲ λαπρὸν χρώματ' οὐκ ἠλλαξάτην
μαργῶν τ' ἐπ' αὐλλήλοισιν ἵσναι δόρυ·
παροξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,
λόγοισι θαρσύνοντες ὀξηύδων τάδε·
πολύνεικες, ἐν σοὶ ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέταν
τρόπαιον· ἄρχε τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·
ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς·
νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κρατεῖς·
τὰ δ' ἠγόρεον πρᾶν καὶ λοῦντες εἰς μάχην·
μάντεις δὲ μηλ' ἔσφαζον· ἐμπύρους τ' ἀκμάς·
ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,
ἀκραντελαμπαδ', ἢ δοῖν ὅρους ἔχει·
νίκης τε σῆμα, ἐς τὸ τῶν ἡσσωμένων·
ἀλλ' εἴτιν' αὐλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν σεῖ χ' ἐρήτισον τέκνα,
δεινῆς αὐμύλλης, ὡς ὀκίνδυνος μέγαν·
ἐς τ' αὖθλα δεινὰ δὰ κρυάσοι γενήσεται,
δι' σοῖν σφήσητη, δ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν·
ὦ τέκνον ἔξελθ' ἀντιγόνη δόμων πρᾶος,
οὐκ ἐν χορείαις, οὐδὲ παρθενεύμασι·
νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις·

ἀλλ' ἀν δρ' ἀρίστω ς κασιγνήτω, σέθεν
ἐς θάνατον κ' νεύοντε κωλύσαι δεῖ,
ξὺν μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θάν.
ἀν τ τὴν ὦ τεκοῦσα μῆτερ κ' πληξιννέαν
φίλοις ἀϋτεῖς τῶν δε δωμάτων πρὸς.
ιο κ ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
ἀν τ πῶς εἶπας; ιο κ αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
ἀν τ οἱ ἐγώ· τί λέξεις μῆτερ. ιο κ οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου.
ἀν τ ποῖ, πρὸς θεῶν ὦνας ἐκλιποῦσ'. ιο κ ἀνὰ στρατ'.
ἀν τ αἰδοῦ μεθ' ὄχλον. ιο κ οὐκ ἐν αἰσχύνητα σὰ.
ἀν τ δρώσω δὲ τί. ιο κ σιγγόνων λύσεις ἔριν.
ἀν τ τί δρῶσα μῆτερ. ιο κ πρὸς πιτνοῦσ' ἐμοῦ μετὰ.
ἀν τ ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι· οὐ μελητέον.
ιο κ ἔπειγ' ἔπειγε ὦ θύγατερ. ὡς ἐν μὲν φθάσω
παῖδας πρὸ λόγχης, οὐ μὸς ἐν φαίει βίος
θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.
χορὸς αἰ αἰ· αἰ αἰ·
τρομερὰν φρίκου· τρομερὰν φρένι ἔχω·
διὰ σάρκα δ' ἐμὰν
ἔλεος ἔλεος ἔμολεν
ματέρος δειλαίας

δίδυμοι τέκεα· πότερος αὔρα
πρότερον αἱμάξει
ἰώμοι πόνων
ἰὼ ζεῦ· ἰὼ γᾶ
ὁμογενῆ δέραν·
ὁμογενῆ ψυχὰν
δι' ἀσπίδων δι' αἱμάτων·
τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα,
πρότερον ἄρα νέκυν
ὀλόμενον ἰαχήσω·
φεῦ δᾶ· φεῦ δᾶ·
δίδυμοι θῆρες φόνιαι ψυχαὶ
δορὶ παλλόμεναι
πέσεα πέσεα δαΐα,
αὐτίχ' αἱμάξετον·
τάλαινες, ὅτι πρὸ τε μονομάχον
ἐπὶ φρένη ἠλθέτην·
βοαῦ, βᾶ βάρω,
ἰαχὰν στενακτὰν
μελομένων νεκρῶν
δάκρισι θρηνήσω·

χεδὸν τύχα πέλας φόνου·
κρινεῖ φάος τὸ μέλλον·
ἄπροτμος ἄποτμος ὁ
φόνος ἕνεκ' ἐριννύων·
ἀλλὰ γὰρ κρέοντα λάσω τόνδε δάρ συννεφῆ
πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τὴν πρὸς ἐστῶτας γόν.
κρε. οἴμοι τί δράσω· πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
στεύω δακρύσαι, ἣν πέριξ ἔχει νέφος
τοσοῦτον, ὥστε δι' ἀχέρον τοσ' ἰέναι·
ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὀλωλ' ὑπερθαν·
τοὐνομαλαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοὶ·
ὃν ἄρτι κρυμνῶν σκ' δρακοντείων ἑλὼν
αὐτοσφαγῆ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν
βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δὲ ἥκω μέτα
γέρων ἀδελφὴν γραῖαν ἰοκάστην, ὅπως
λούσῃ, πρόθηταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν·
γυ. τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐτεθνηκότα
τιμὰς διδόντα χθόνιον ἀσεβεῖν θεόν·
χορ. βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω κρέον·
κόρη τέμη πρὸς ἀντιγόνη κοινῶ, τρδὶ·
κρε. τοῖ· κἀπὶ τοίαν συμφορὰν· σήμαινέ μοι·

χορ ἤκουσε τέκνα μονομάχου, μέλλειν δορὶ
ἐς αὐστὶ δ' ἤξειν βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ
κρε πῶς φῆς· νέκυν τοι παιδὸς ἀνατάζων ἐμοῦ
οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον, ὥς τε σὺ τάδ' εἰδέναι
χ ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι
δοκῶ δ' ἀνῶνα τὸν περὶ ψυχῆς κρέον
ἤδη πεπράχθαι παισὶ τοῖσιν οἰδίπου·
κρε οἴμοι· τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα, σὺ πρόσωπον ἀγγέλου·
στείχοντος· ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον·
α ὦ τάλαν ἐγώ· τίν' εἰ πωμῦθον, ἢ τίνας λόγους·
κρε οἰχόμεθ'· οὐκ εὐπρόσωποις φοιμίοις ἀρχὴ λόγου·
α ὦ τάλας δισσῶς αὐτῶ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά·
κρε πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοισι πήμασιν, λέγεις δὲ τί·
α οὐκέτ' εἰσὶ σῆς αὐδελφῆς παῖδες ἐν φάει κρέον·
χορ αἶ αἶ μεγάλα μοι θροεῖς παύθεα σὺ πόλει·
κρε ὦ δώματ' εἰ σηκούσατ' οἰδίπου τάδε,
παῖδες ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;
χ ὥς τ' ἐκδακρύσαιγ' εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχαν·
κρε οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάταν
ὤμοι κακῶν δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ·

ἀ ἐκαὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ εἰδοίης κακὰ,
κρ ὡς πῶς γένοιτο ἀν τῶν δεδυσποτμώτερα·
ἀ τέθνη κἀδελφὴ σὺ, δυοῖν παίδοιν μέτα.
χορ ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτὸν
ἐπὶ κρᾶτα τελευκοπήχεις κτύπους χεροῖν
κρ ὦ τλήμον οἷον τέρμ' ἰοκάστη τοῦ βίου,
γάμων τε τῶν σῶν, σφιγγὸς αἰνιγμοὺς τ' ἔτλης·
ὡς πῆ πέπρακται δι' πτύχων παίδων φόνος
ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' οἰδίπου· σημαίνεμοι·
ἀ τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
οἶσθ', οὐ μακρὰν γὰρ τεῖχέων πρὶ πτυχαί·
ὡς τ' οὐ χαίπαν τάσ' εἰδέναι τὰ δρώμενα·
ἐπεὶ δὲ χαλκέοις σῶμ' ἐκοσμήσαν θ' ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος οἰδίπου νεανίαι,
ἔστησαν ἐλθόν τ' εἰς μέσον μεταίχμιον
δισσὼ στρατηγὼ, ὡς δι' πλὼ στρατηλάτα,
ὡς εἰσ' ἀγῶνα μονομαχοῦν τ' ἀλκὴν δορὸς·
βλέψας δ' εἰς ἄργος ἥκε τρλυνείκης ἀρᾶς·
ὦ τρίτνια ἥρα· σὸς γὰρ εἰμὲ πεῖ γάμοις
ἔζευξ' αὐδράσω παῖδα, ὡς ναίω χθόνα,
δός μοι κτανεῖν αὐδελφὸν· ἀντήρη δ' ἐμὴν

καθαιματῶσαι δοξιὰν νικηφόρον·
αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον ὁμογενῆ κτενεῖν·
πολλοῖς δ' ἐπῄδα κρυπτὰ τῆς τύχης, ὅσα·
καὶ βλέψαν αὐλλήλοισιν ἐν δόντες κόραις·
ἐτεοκλέης δὲ παλλάδος χρυσαίσπιδος
βλέψας πρὸς οἶκον ἠύξατ'· ὦ διὸς κόρη
δὸς ἔγχος ἡμῖν καὶ λίνικον σκ' χερὸς,
εἰς στέρν' αὐδελφοῦ τῆς δ' αὐτ' ὠλένης βαλεῖν,
κτανεῖν θ'· ὃς ἦλθε πατρίδα τρρθῆσαι ἐμήν·
ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς, ὡς τυρσηνικῆς
σαλπίγγος ἠχὴ, σῆμα φονίου μάχης,
ἤιξαν δρόμημα δεινὸν αὐλλήλοις ἐπί·
καὶ πρὸ δ' ὅπως θήγον τῆς ἀγρίαν γένην,
συνῆψαν ἀφρῶι διάβροχοι γενειάδας·
ἤισσον δὲ λόγχαις, ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
ὅπως σίδηρος ὀξολισθαίνοι μάτην·
εἰ δ' ὀμμὰ πρὸς χὸν ἴτυος ἀτρὸς μάθοι,
λόγχην ἐν ὠμαστόματι προφθήναι θέλ·
ἀλλ' εὖ προσῆγον αὐπίδων κεγχρώμασιν
ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὡς τε γίνεσθαι δόρυ·
πλείω δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἐστάλασ' ἱδρώς·

ὦ τοῖς ἱδρῶσι, δ' τὰ φίλων ὀρρωδίαν·
ἐτεοκλέης δὲ τοῖς μεταψαίρων πέτρον,
ἴχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκ τὸς αὐσπίδος
τίθησι· πολυνείκης δ' ἀπήντησε δορὶ·
πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν·
κνήμην τε διεπέρασεν ἀργεῖον δόρυ·
τρατὸς δ' ἀνηλάλαξε δαναϊδῶν ἅπαν·
κἀν τῷ δε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
ὁ πρόσθε τρωθεὶς, τρῆνα πολυνείκους βίᾳ
δίηκε λόγχην· κἀπέδωκεν ἡδονὰς
κάδμου πολίταις· ἀπὸ δ' ἔθραυσ' αὐκρονδόρυ·
εἰς δ' αὐτὸ ρονήκων δορὸς, ἐπὶ σκέλος πάλιν
χωρεῖ· λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον
μέσον δ' αὔκον τ' ἔθραυσε· ἐξίσου δ' ἄρης
ἦν, καὶ μακὸς αὐμφοῖν χεῖρ' ἀπεστρημένοιν·
ἐνθὲν δε κώπαν ἁρπάσαν τε φασγάνων
εἰς ταυτὸν ἧκον· συμβαλόν τε δ' αὐσπίδες,
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάν τ' εἶχον μάχης·
ὑπῶς νοήσαν ἐτεοκλῆς τὸ θεσπαλικὸν
εἰσήγαγε σόφισμ' ὁ μιλίου χθονὸς·
ἐξαλλαγεὶς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πρόνου,

λαιὸν μὲν εἰς τὸ ὑπὸ σθ᾽ μεταφέρει πόδα,
πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος·
προβὰς δὲ κῶλον δοξιὸν, δι᾽ ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος, σπονδύλοις τ᾽ ἐνήρμοσεν·
ὁ μοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ ἐνηδὺν τάλας,
σὺν αἱματηραῖς σταγόσι πολυμείκης πίτνει·
ὁ δ᾽ ὡς κρατῶν δὴ, ἐνεμικηκὼς μάχει,
ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκυλεύεμιν·
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκέχων· ἐκεῖσε δὲ,
ὁ καίνιν ἔσφηλ᾽ ἔτι γὰρ ἐμπνεῖ βραχὺ,
σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ᾽ εἰς ἢ πρὸς ξίφος
ἐτεοκλέους, ὃ πρόσθε πολυμείκης πεσὼν·
γαῖαν δ᾽ ὀδὰξ ἑλόντες αὐλλῆλ πέλαν
πίπτουσιν ἀμφὼ, κοὐδιώρισαν κράτος·
φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν οἰδίπους ὅσον σθένω·
τὰς σὰς δ᾽ ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλῆσαι θεὸς·
αὐκουε δὴ νῦν ἐν τὰ πρὸς τούτοις κακὰ·
ἐπεὶ τέκνω πεσόν τ᾽ ἐλεπέτην βίον,
ἐν τῷ δὲ μήτηρ ἢ τάλαινα πρὸς πίτνει·
σὺν πρὸς θένῳ τε, ἐν προθυμίᾳ τρόδος·

τετρωμένους ἰδοῦσα καὶ ῥίους σφαγὰν
ὤμωξεν· ὦ τέκνα ὑστέρα βοηδρόμος
πρᾶσμι· πρὸς πιτνοῦσα δ' ἐν μέρει τέκνα
ἔκλαι' ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν τόνον
στένουσ' αὐδελφήθ' ἢ παραπίζουσ' ὁμοῦ
ὦ γηροβοσκὸ μητρὸς· ὦ γάμους ἐμοὺς
προδόντ' αὐδελφὸ φιλτάτω· τρὴν δ' ἀπο
φύσημ' ἀνεὶς δίς τλητον ἐτεοκλῆς ἄναξ
ἤκουσε μητρὸς, κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα,
φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν· ὀμμάτων δ' ἀπο
προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα·
ὅδ' ἦν ἐτ' ἔμπνους· πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
γραῖαν τὲ μητρὸ, εἶπε τρλυμείκης τάδε·
ἀπωλόμεσθα μῆτερ· οἰκτείρω δέσε,
ὃ τὴν δ' αὐδελφὴν, ὃ κασίγνητον νεκρόν·
φίλος γὰρ, ἐχθρὸς ἐγένετ'· ἀλλ' ὅμως φίλος·
θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα, ὃ σὺ σύγγονε
ἐν γῇ πατρώᾳ· ὃ τρλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὥστε σόν δε γοῦν τύχω
χθονὸς πατρώας, κεἰδόμους ἀπώλεσα·
ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρί·

μὴ τῆς· τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἔπι·
ὦ χαίρετ'· ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος·
αἴμφω δ' ἄμ' ὀξέ πνεῦσαν αὐθλιον βίον·
μήτηρ δ' ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν,
ὑπερπαθήσασ', ἤρπασ' ἐκ νεκρῶν ξίφος,
κἀπραξεδεινὰ· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος
ὠθεῖ σίδηρον· ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας·
ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἐρινλόγον·
ἤμεις μὲν, ὡς νικῶν τὰ δεσπότην ἐμὸν,
οἱ δ' ὡς ἐκεῖνον· ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις·
οἱ μὲν παυτάξαι πρόσθεν πολυνείκην δορί·
οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαιμοῦ νίκη πέλει·
κἀν τῷ δ' ὑποξηλθ' ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα·
οἱ δ', εἰς ὅπλ' ἤϊσον· ἐν δέπει προμηθία
καθῆστο κάδμου λαὸς ἀπίδων ἔπι·
κἀφθη μὲν οὔπω τεύχεσι πεφραγμένον,
ἀργεῖον εἰς πεσόντες ὀξαίφνης στρατόν·
κοὐδεὶς ὑπέστη· πεδίαν δ' ἐξεπίμπλασαν,
φεύγοντες· ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν,
λόγχαις πιπτόντων· ὡς δ' ἐνικῶμ' μάχη·

οἴμ' διὸς τρωπαῖον ἵστασαν βρέταν·
οἱ δ' αὐσπίδας συλῶντες ἀργείων νεκρῶν
σκυλεύματ' εἰσωτεῖχέων ἐπέμπομεν·
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας ἀντιγόνης μέτα
νεκροὺς φέρουσιν ἐν θάδ' οἰκτίσαι φίλους·
τόλει δ' ἀγῶνες οἴμεν, εὐτυχέστατοι
τῆδ' ὀξέβησαν· οἱ δὲ, δυστυχέστατοι·
οὐ κεῖς αὐκοὰς ἔτι δυστυχία
δώματος ἥκει· πρὰ γὰρ λεύσσειν·
πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἠδη
τάδε· πρὸς μελάθροις κοινῶ, θανάτω,
σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων·
οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεος
ἁβρὰ παρηΐδος·
οὐδ' ὑπὸ πρὸ θεμίας τὴν ὑπὸ βλεφάροις
φοίνικ' ἐρύθημα προσώπου
αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκῦ
κραύδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς
ἀγεμόνεμα νεκροῖσι πολύστονον
αἶ αἶ· ἰώμοι·

ὦ πολύμεικες· ἐφυσαῦρ' ἐπώνυμος
ὤμοι μοι θῆβαι
σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις· ἀλλὰ φόνω φόνος
οἰδίποδα δόμον ὤλεσε κραμθεὶς,
αἵματι δεινῶ, αἵματι λυγρῶ,
τίνα προσῳδὸν,
ἢ τίνα μουσοτρόλον στοναχὰν ἐπὶ
δάκρυσι δάκρυσιν· ὦ δόμος ὦ δόμος
ἀναυκαλέσομαι
τρισσὰ φέρουσα γεσώματα σύγγονα
μητρὰ ς τέκνα, χάρματ' ἐρίμνυος,
αὐ δόμον οἰδίποδα πρόπαν ὤλεσεν
τᾶς ἀγρίας ὅτε
δυσξυνέτου ξυνετὸν μέλος ἔγνως
σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσαν·
ἰώ μοι μοι μᾶτερ
τίς ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος
ἢ τῶν πάροιθεν
εὐγενεταῦ ἑταῖρος
ἔτλα κακῶν τοσῶν δ'
αἵματος ἀμερίου

τοιάδ' ἄχεα φανερὰ
τάλαιν' ὡς ἐλελίζω·
τίς ἄρ' ὄρνις, ἢ δρυὸς ἢ
ἐλάτας αὐκροκόμοις
ἀμφικλάδοις ἑζομένα·
μονομάτρος ὀδυρμοῖς ἐμοῖς
ἄχεσι συνῳδὸς,
αἰλινον αἰάγμασιν
ἄτοις δὲ προσκλαίω
μονάδ' αἰῶνα διάξουσα
τὸν αἰεὶ χρόνον ἐνλεβομένοις
δαίκρυσιν ἰαχήσω·
τίνα ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίταν
ματρὸς ἐμᾶς ἐνδιδύμοις
γάλακτος παραὶ ματοῖς,
ἢ πρὸς ἀδελφῶν
οὐλόμεν' αἰκίσματα δισσῶν·
ὀττοῖ· ὀττοῖ·
λέξ πε σοὺς δόμους
αὐλαὸν ὄμμα φέρων πάτερ
γεραιὲ· δεῖξον οἰδίποδα

42

σὸν αἰῶνα μέλεον· ὃς ἐπὶ δώμασιν
αἰέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν
ἕλκεις μακρόπνουν ζωὴν·
κλύεις ὦ κατ' αὐλὰν αὐλαίνων
γεραιὸν πόδα δεμνίοις
δύσταμον ἰάνων
οἰ τίμ' ὦ παρθένε βακτρεύμασι
τυφλοῦ πρὸς ὀξάγεις εἰς φῶς
λεχήρη σκοτίων ἐκθαλάμων
οἰκτροτάτοις δακρύοις
τρλίον αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον
ἢ νέκυν ἐνέρθεν, ἢ πτανὸν ὄνειρον·
αν δυστυχὲς ἀγελίας ἔπος οἴσῃ
ὦ πάτερ· οὐκ ἐτίσοι τέκνα λεύσσει
φάος· οὐδ' αὔλοχος πρὰ βάκτροισιν,
ἃ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει πάτερ· ὤμοι·
οἰ ὤμοι ἐμῶν παθέ·
πρὰ γὰρ σὸν αὐχεῖν, ὃς τάδ' αὐϋτεῖν·
τρισσαὶ ψυχαὶ ποίαι, μοίρᾳ,
πῶς ἔλιπον φάος· ὦ τέκνον αὐδᾷ·

ἀν οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν· οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν,
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς αὐλάστωρ
ξίφεσι βρίθων
ἐπὶ πυρὶ ἐσχετλίαισι μάχαισιν,
ἐπὶ παῖδας ἔβαρυς σοὺς ὦ πάτερ —
οἱ ὤμοι αἶ αἶ·
ἀν τί τάδε στενάχεις·
οἱ ὤμοι τέκνα· ἀν δι' ὀδύνας ἂν ἔβης,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων
αὐελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας·
οἱ τοῦ ἐμοῦ τεκέων φανερὸν κακόν·
οὐδὲ ἡ τύλαιν' αὔλοχος,
τίνι μοι τέκνον ὤλετο μοίρᾳ· —
ἀν δάκρυα γοερὰ παισὶ τιθεμένη
τέκεσι μαστὸν ἔφερον ἔφερον
ἱκέτις ἱκέτιν αἰρομένη·
ἄρε δ' ἐν ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα
λωτοτρόφον κατὰ λείμανα λόγχαις
κοινὸν ἐνυάλιον,
μάτηρ ὥστε λέον τᾶς ἐναύλους

μαρναμένοις ἐπὶ τραύμασιν αἵματος
ἤδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν,
ἣν ἔλαχ' ἀΐδας· ὤπασε δ' ἄρης
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πρᾶσα
φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν
ἀγχιδὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοις·
πάντα δ' ἐν ἅματι τῶι δε συνάγγεν
ἀμετέροισι δόμοισιν ἀχὴ θεός·
ὤπατερ, ὅς γε τάδε τελευτᾷ·
πολλῶν κακῶν ὑπῆρξε οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἦμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος·
κρέ οἰκτῶν μὲν ἤδη λήγεθ'· ὡς ἄρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶν δὲ δ' οἰδίπου λόγων
ἀκούσον· ἀρχὰς τῆς δε γῆς ἐδωκέμοι
ἐτεοκλέης παῖς σός· γάμων φρονὰς διδοὺς
αἵμονι· κόρης τελέκτρον ἀντιγόνης σέθ'·
οὐκοῦν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
σαφῶς γὰρ εἶπε τειρεσίας οὐμήτοτε
σοῦ τήνδε τὴν γῆν οἰκοῦντος ὦ πράξειν πολιν
ἀλλ' ἐκκομίζου· ὡς τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω·
οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σός· διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας

τοὺς σοὺς δεδοικὼς, μήτε γὰρ πάθη κακόν.
οἳ ὦ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς, ὥς μ' ἔφυσας ἀθλίον,
ὃς τλήμον, εἴτις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ.
ὃν ὃς πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκγονῆς μολεῖν
ἄγονον ἀπολλωνλαΐω μ' ἐθέσπισεν,
φονέα γενέσθαι πατρὸς. ὦ τάλας ἐγώ.
ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὖθις ὁ σπείρας πατὴρ
κτείνει με, νομίσας πολέμιον πεφυκέναι.
χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ὀξ ἐμοῦ. πέμπει δέ με
ματὸν τροθοῦν τοῦ θηρσὶν ἀθλίαν βοράν.
οὐ σωζόμεθα. ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
ἐλθεῖν κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα.
ὃς μ' οὐδιώλεσ'. ἀλλὰ δουλεῦσαι τέμοι
πρὸς τρόλυβον ἐξέδωκεν, ἀμφὶ δεσπότῃ.
κτανὼν δ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁδὸς δαίμ' ἐγώ,
εἰς μητρὸς ἦλθον τῆς τοῦ λαιπώρου λέχος.
παῖδας τ' ἀδελφὺς ἔτεκον. οἷς ἀπώλεσα
ἄρας παραλαβὼν λαΐου, ὃς παισὶ δοὺς.
οὐ γὰρ τοσοῦτον αὐσύνετος πεφυκ' ἐγὼ,
ὥς τ' εἰς ἐμ' ὄμματα, εἴς τ' ἐμ' παῖδ' βίον
ἄνευ θεῶν τοῦ ταῦτ' ἐμηχανησάμην.

ἔτι· τί δράσω δῆθ' ὅδις δαίμων ἐγώ·
τίς ἡγεμόνμοι ποδὸς ὁ μαρτήσει τυφλοῦ·
ἢ δ' ἤθαν οὖσα, ζῶσα γ' ἄν, σάφ' οἶδ' ὅτι·
ἀλλ' ἔτι τέκνος ξυνωρὶς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι·
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕρριμ' ἂν βίον,
πόθεν· τί δ' ἄρδην ὧδ' αὐτοκτείνεις κρέον·
αὐτοκτενεῖς γὰρ, εἰ μὲ γῆς ἔξω βαλεῖς·
οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμὸν πρὸς εὐγενὲς
οὐκ ἂν προδοίην· οὐδὲ πρὸς πράσσων κακῶς.
κρέ σοί τ' εὐλέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά·
ἐγὼ δὲ ναίειν οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα·
νεκρῶν δὲ τῶν δὲ τὸν μὲν εἰς δόμους χρὲ
ἤδη κομίζειν· τὸν δὲ δ' ὃς πρὸς σὸν πόλιν
πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε πολυνείκους νέκυν,
σὺ βάλλε τ' ἀθάπτον τῆς δ' ὁρῶν ἔξω χθονὸς·
κηρύξεται δὲ πᾶσι καδμείοις τάδε·
ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ', ἢ καταστρῶν αἰλῶ,
ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ἀνταμάξεται·
ἐὰν δ' ἀκλαυτὸν, ἄταφον, οἰωνοῖς βορὰν
σὺ δ' εἰλιποῦσα τρίπτυχοις θρήνοις νεκρῶ,

κόμιζε σαυτὴν ἀντιγόνη δόμων ἔσω,
ς παρθενάου, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
μένοις, ἐν ᾗ σελέκτρον αἵμονος μενεῖ.
ἀν ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς.
ὥς σε στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον.
οὐ γὰρ τὸ μέν, σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὔ.
ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἐφυς πάτερ.
αὐτάρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον.
τί τόν δ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλ χθονός.
τί θεσμοτρίεις ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ.
κρε ἐτεοκλέους βουλεύματ' οὐχ ἡμῶν τάδε.
ἀν ἄφρονά γε. ς σὺ μωρὸς, ὃς ἐπεφθουτάδε.
κρε πῶς. τ' ἀντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκτελεῖν;
ἀν οὐκ. ἢν πονηρά γ' ἦ, κακῶς τ' εἰρημένα.
κρε τί δ'. οὐ δικαίως ὅδε κισὶν δοθήσεται;
ἀν οὐκ ἔννομον τὴν δίκην πρασσεσθένιν
κρε εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ὢν, οὐκ ἐχθρὸν ὤν;
ἀν οὐκοῦν ἔδωκε τῆι τύχη τὸν δαίμονα.
κρε ς τῶι τάφωι νῦν τὴν δίκην παρασχέτω.
ἀν τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰμετῆλθε γῆς.
κρε ἀταφος ἀνὴρ ὅδ' ὡς μάθης γενήσεται.

ἀντ. ἐγώ σφε θάψω, κἀν ἀπεννέπῃ τόλις·
κρε. σαυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῶι δεσυνθάψεις νεκρῶι·
ἀντ. ἀλλ' εὐκλεὲς τοι διόφιλον κεῖσθαι πέλαν
κρε. λαίζυσθε τήνδε, κεἰς δόμους κομίζετε·
ἀντ. οὐδὴ τ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ·
κρε. ἔκριν' ὁ δαίμων πρᾶθεν οὐχ ἁσοιδοκεῖ·
ἀντ. κἀν κεῖνο κέκριται, μὴ φυβρίζε νεκροὺς·
κρε. ὡς οὔτις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν·
ἀντ. ναὶ πρὸς σὲ, τῆς δὲ μητρὸς ἴσκαστης κρέον·
κρε. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἀν' τύχης τάδε·
ἀντ. σὺ δ', ἀλλὰ νεκρὸν λουτρὰ πρὶ βάλ' μ' ἔα·
κρε. ἐν τοῦτ' ἀν' εἰ ἡ τῶν ἀπορρήτων τῷ πόλει·
ἀντ. ἀλλ' ἀμφὶ τραυματ' ἄγρια τελαμῶν βάλ'·
κρε. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν·
ἀντ. ὦ φίλτατ'· ἀλλὰ τόμαι γε σὸν πρὸς πτύξομαι·
κρε. οὐκεῖς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις·
ἀντ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ, ποτὲ;
κρε. πολλήγ' ἀνάκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξηλέχος·
ἀντ. νὺξ ἄρ' ἐκείνη, δαναϊδῶν μ' ἔξειμίαν·
κρε. εἶδες τόλμη μ' οἷον ὀξωνείδισεν;
ἀντ. ἴστω σίδηρος, ὅρκιόν τέμοι ξίφος·

κρ τί δ', ἐκ προθυμῆς τῆς δ' ἀπηλλάχθαι δόμων;
ἀν συμφέξομαι τῶι δ' ἀθλιωτάτῳ πατρὶ·
κρ γενναιότης σοι· μωρία δ' ἐνεστίτις
ἀν ἐξυνθανοῦμαί γ', ὡς μάθης πρὸς τέρω·
κρ ἴθ'· οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμὲ· λίπε χθόνα·
οἰ ὦ θύγατερ αἰνῶ μέν σε τῆς προθυμίας·
ἀν ἀλλ' εἶναι μοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγεις πάτρ·
οἰ μέν' εὐτυχοῦσα· τἀμὰ δ' ἐγὼ στέρξω κακὰ
ἀν ἐστίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει πάτρ·
οἰ πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πεδῷ·
ἀν ὅδ' οἰδίπους· ποῦ ἐστι κλεῖν' αἰνίγματα·
οἰ ὀλωλ'· ἐν ἦμαρ μ' ὤλβισ'· ἐν δ' ἀπώλεσα·
ἀν οὐκοῦν μεταχεῖν καὶ μὲ δεῖ τῆς σῶν κακῶν·
οἰ αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρὶ·
ἀν οὔ, σωφρονούσηγ'· ἀλλὰ γενναία πάτρ
οἰ προσεύγεν ὑμεμητρὸς ὡς ψαύσω σέθ'·
ἀν ἰδοὺ· γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί·
οἰ ὦ μῆτερ, ὦ ξυναόρ' ἀθλιωτάτη·
ἀν οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά·
οἰ ἐτεοκλέους δὲ πτῶμα, πολυνείκους τε πᾶς·
ἀν τώδ' ἐκτώδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας·

ΟΙ πρόσθεσ τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.
ΑΝ ἰδοὺ θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί.
ΟΙ ὦ φίλα πεσήματ', αὐθλία αὐθλίου πατρός.
ΑΝ ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα πολυνείκους ἐμοί.
ΟΙ νῦν χρησμὸς ὦ παῖ λοξίου πραίνεται.
ΑΝ ὁ πρίος· αἰλλ' ὦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
ΟΙ ἐν ταῖς αὐθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.
ΑΝ ποῦ· τίσ σε πύργος αὐτθίδος προσδόξεται.
ΟΙ ἱερὸς κολωνὸς, δῶμαθ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἴα, τυφλῷ τῷ δ' ὑπηρέτει πατρὶ
ἐπὶ προθυμῇ τῆς δεκοινοῦσθαι φυγῆς.
ΑΝ ἴθ' εἰς φυγὴν, τάλαιναν
ὄρεγε χεῖρα φίλαν,
πάτρ γεραιὲ· πομπίμαν.
ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
ΟΙ ἰδοὺ πορεύομαι τέκνον.
σὺ ποδαγὸς αὐθλία γενοῦ.
ΑΝ γενόμεθα γενόμεθ' αὐθλίαι.
δῆτα θηβαιαῖν
μάλιστα παρθένων δή.
ΟΙ πρόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι

βάκτρα πρόσφερ' ὦ τέκνον·
ἀντ. ταῦ δὲ τᾷδε βάθιμοι·
ταῦδε τᾷδε τίθει πόδα
ὥς τ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων·
ὀδ. ἰὼ ἰὼ δυστυχεστάτας
φυγὰς ἐλαύνων τὸν γέρον τάμ' ἐκ πάτρας
ἰὼ ἰὼ δεῖν' ἐγὼ τλὰς·
ἀντ. τί τλὰς· τί τλὰς· οὐχ ὁρᾷ δίκη κακὰς,
οὐδ' αἰμαβέτας βροτῶν αὐσυνεσίας·
ὀδ. ὁ δ' εἰ μὴ μοῦσαν ὅς γ' ἔπι
καλλίνικον οὐράνιόν τ' ἔβαν
παρθένου κόρας,
αἴνιγμ' αὐσύνετον εὑρὼν
ἀντ. σφιγγὸς ἀναφέρεις ὀνείδος·
ἄπαγε τὰ πρὸς ἐτυχήματ' αὐδῶν·
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα·
φυγάδα πατρίδος ἀπογενόμενον
ὦ πάτερ θανεῖν που·
πρὸ θεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαις
πρὸ θεόνοις λιποῦ σ' ἀπεῖμι
πατρίδος ἀπὸ προγαίας·

ἀπαρθένευτ' ἀλωμένη.

οἰ φεῦ φεῦ· τὸ χρήσιμον φρονῶν

ἀν ἐς πατρός γε συμφορὰς

ἀκλεῶ μεθήσει.

τάλαιν' ἔγω γε συγγόνου θ' ὕβρις ματ'

ὃς ἐκ δόμων αὐθαπτος οἴχεται νέκυς·

μέλεος· ὃν εἰ μέκτεαν εἶν πάτρ χρεών,

σκοτίαν γᾶν καλύψω.

οἰ πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς·

ἀν ἅλις ὀδυρμάτων ἐμῶν·

οἰ σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς·

ἀν κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν·

οἰ ἴθ' ἀλλὰ βρόμιος ἵνα τε

σηκὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων

ἀν καδμείαν ὠὴ νεβρίδα

στολιδωσαμένη τότ' ἐγὼ σεμέλας

θίασον ἱερὸν ὄρεσ' ἀνεχόρευσα

χαίριν ἄχαριν εἰς θεοὺς δοῦσα.

οἰ ὦ πάτρας κλεινοὶ πολίται λάσετ' οἰδίπους ὅδε,

ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἔγνω, ἐς μέγιστος ὢν ἀνήρ·

ὃς μόνος σφιγγὸς κατέσχον τῆς μιαιφόνου κράτη·

μὴν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξ ἐλαύνομαι χθονός·
ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρῆν ὦ ξὺ μάτην ὀδύρομαι·
ταὶ γὰρ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν·
χορὸς ὦ μέγα σεμνὴ νίκη· τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις·
ξὺ μὴ λήγοις στεφανοῦσα :—

λόγος παιδαρίου.

Παιδός τε γνησίου γνήσιος· υἱὸς δὲ ψεύδους τοῦ πατρὸς ὁ μοιχεύων· οὐδὲ ὁ ἐκ πόρνης γεννηθείς· οὐδὲ, ἐὰν ἀπὸ ἀληθοῦς ἀδελφοῦ μὴ ὁμοπάτριος· οὐδὲ ἐὰν ἀπὸ ἀδελφοῦ μὴ ὁμομήτριος· ἀλλ' ἐὰν ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος ἀδελφός· ὁδὲ ὁμοπάτριος δίδωσι τὴν αὐτὴν τιμὴν τῷ ὁμομητρίῳ· ἐὰν δὲ πλείονος ὄντος ἀργυρίου, παρέδωκε τῷ ὁμομητρίῳ, ἅμα τῷ ὁμοπατρίῳ, ἀφ' οὗ τὴν ἀνεψιὰν ἐπαγόμενος· μάρτυρες ἐπὶ τῷ χρόνῳ αἱ ἀγάμιαι, αἱ τεθνᾶσι, ὅτε τὰς φρουρὰς ἐφύλαττεν· ἐκ δὲ θυγατέρων δύο· ἀλλὰ μὴν καὶ μητρὸς μὴ ὁμοπατρίου· μὴ ὁμοπατρίου δὲ τοῦ θήλεως, ἀπωτέρω τοῦ ἱερεῖ τῆς μητρὸς τοῦ θεοῦ· ἐστὶν δὲ τούτων ὀφόδρα ὁ τὸ ἀνδρεῖον, καὶ τὸ αὐθαδὲς ἀεὶ μὴ πολλάκις μεμιγμένος, μεθ' ὑβρεως ἐπιτιμῶν· παρθένῳ δὲ ὁμοπατρίῳ βαπτιζομένῃ· μὴ δὲ τῇ πρὸς ξένους μὴ βασιν ἐπιμελεῖσθαι κλινῶν· ἐπιμιθᾶ δὲ ὀφόδρα, τὸν ἀπὸ τούτων τοῦ ἐμοῦ, διὰ τὸν ἀπὸ πλούτου φιλάδελφον, ὃς μὴ μόνον τοῦ ἀπὸ τούτων τῆς φρουρᾶς τῷ θεῷ· μὴ μόνον ἱερέα βοᾶν αὐτὰς θυσίας, ἀλλὰ καὶ ὁδηγὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον

1

θεοῦ. λαμβάνει δὲ καὶ τὸν λαμπρὸν ἀγῶνα τοῦ βαπτίσματος ἐν τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ ἐβαπτίσθη, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἀποδεχόμενος τὴν ὁμοίωσιν αὐτοῦ, θεασάμενος ἐν τῷ ὕδατι τὸν ὅμοιον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ τύπον. καὶ ἀνοίγει τὸν οὐρανὸν ὁμοίως καὶ τὸν ἐκείνου ἐπὶ τῆς φωνῆς τοῦ πατρός. ὅταν οὖν ἐπὶ τῆς ἁγιαστικῆς ταύτης ἐπικλήσεως ἐπιφοιτήσῃ τὸ πανάγιον πνεῦμα, ἐπὶ τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον τοῦτον, ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν ἔλαιον τοῦτον, ἐπὶ τὸ μύρον καὶ τὸν θυμίαμα τοῦτον, ἐπὶ τὸν ἀσβόλην καὶ τὸν κηρὸν τοῦτον, ἐπὶ τὰ ἄμπελα καὶ τὰ ἐλαιόφυτα καὶ τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ ἰχθύδια καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πάντα ἁπλῶς τὰ ἐκ τούτων πεποιημένα, ἐπὶ τὸν ἀοίδιμον τοῦτον καὶ ἅγιον λαὸν τὸν ἐπὶ σοὶ ἐπικεκλημένον τὸ ὄνομα, ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ ἐπὶ τὴν ἁγίαν σου τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐνώπιόν σου, ἐπιφοίτησον τὸ πανάγιον σου πνεῦμα καὶ ἁγίασον αὐτὰ πάντα καὶ ἀνάδειξον τὸν μὲν ἄρτον σῶμα ἁγιασμοῦ, τὸν δὲ οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ αἷμα ἁγιασμοῦ, τὸν δὲ ἔλαιον μύρον ἁγιασμοῦ, τὸν δὲ μύρον χρῖσμα ἁγιασμοῦ, τὴν δὲ ἀσβόλην καὶ τὸν κηρὸν ἁγιασμοῦ, τὰ δὲ ἄμπελα καὶ τὰ ἐλαιόφυτα καὶ τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ ἰχθύδια καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πάντα ἁπλῶς τὰ ἐκ τούτων πεποιημένα, ἁγιασμοῦ καὶ δικαιοσύνης ἔργα, ἵνα ἐν πᾶσι τούτοις ἐπιφοιτήσας τὸ πανάγιον σου πνεῦμα ἁγιάσῃ καὶ τοὺς ἐπὶ σοὶ ἐπικεκλημένους τὸ ὄνομα καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ σου τραπέζῃ συναγομένους, ἵνα ἀξιωθῶσι πάντες οἱ μεταλαμβάνοντες τῶν ἁγίων σου μυστηρίων εἰς ἁγιασμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, εἰς ἐπαξίαν πάσης ἐντολῆς σου ἐργασίαν, εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, εἰς εὐαρέστησιν τοῦ σοῦ μονογενοῦς υἱοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ἐν ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

τὸ μὲν ἄρτον ὅλον μετὰ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τῆς ἀσβόλης καὶ τοῦ κηροῦ καὶ τὰ ἄμπελα καὶ τὰ ἐλαιόφυτα καὶ τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ ἰχθύδια καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πάντα ἁπλῶς τὰ ἐκ τούτων πεποιημένα, ἁγιασμοῦ καὶ δικαιοσύνης ἔργα, ἵνα ἐν πᾶσι τούτοις ἐπιφοιτήσας τὸ πανάγιον σου πνεῦμα ἁγιάσῃ καὶ τοὺς ἐπὶ σοὶ ἐπικεκλημένους τὸ ὄνομα καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ σου τραπέζῃ συναγομένους, ἵνα ἀξιωθῶσι πάντες οἱ μεταλαμβάνοντες τῶν ἁγίων σου μυστηρίων εἰς ἁγιασμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, εἰς ἐπαξίαν πάσης ἐντολῆς σου ἐργασίαν, εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, εἰς εὐαρέστησιν τοῦ σοῦ μονογενοῦς υἱοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ἐν ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

τὸ μὲν ἄρτον ὅλον μετὰ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τῆς ἀσβόλης καὶ τοῦ κηροῦ καὶ τὰ ἄμπελα καὶ τὰ ἐλαιόφυτα καὶ τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ ἄλση καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ ἰχθύδια καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πάντα ἁπλῶς τὰ ἐκ τούτων πεποιημένα, ἁγιασμοῦ καὶ δικαιοσύνης ἔργα, ἵνα ἐν πᾶσι τούτοις ἐπιφοιτήσας τὸ πανάγιον σου πνεῦμα ἁγιάσῃ καὶ τοὺς ἐπὶ σοὶ ἐπικεκλημένους τὸ ὄνομα καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ σου τραπέζῃ συναγομένους, ἵνα ἀξιωθῶσι πάντες οἱ μεταλαμβάνοντες τῶν ἁγίων σου μυστηρίων εἰς ἁγιασμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, εἰς ἐπαξίαν πάσης ἐντολῆς σου ἐργασίαν, εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, εἰς εὐαρέστησιν τοῦ σοῦ μονογενοῦς υἱοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ἐν ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

21

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἀτερπὲς ἀνδρείαισι νὺξ μεγαυχὲς ἐξοχώτατον.
εἰ δ' ἆθλα γᾶρυν μοι θέλοις ἐνδειφίλου ἦτορ,
μὴ κᾶρ ἀελίου σκοπεῖ ἄλλο θαλπνότερον,
ἐν οὐρανῷ φαεννὸν ἄστρον, ἐρημίας δ' αἰθέρος,
μηδ' ὀλυμπιάδας ἄεθλα φέρτερον αὐδάσομεν.
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητιήεσσιν κελαδεῖν, κρόνου παῖδ' ἀφικτεανὸν οἶκον
ναὶ καὶ ῥαψιέραν ἔφιαν, θεμιστεύοντ' ὀσίαν ἀνδρέων
σκαπτοῦχον ἐν πλουσίοις, σικελίᾳ· ὅθεν ἀοιδᾶν
κορυφὰς ἀείρει ἀοιδοὶ θεᾶς· φιλεῖ δὲ καὶ
μολπαῖς ἐν ἀώτοις, οἵαις παίζομεν φίλαι,
ἁβρότατος ἀμφὶ θαλείαις πρέπουσ' ἐλαία· ἀλλὰ δώριαι ἀ-
οιδοὶ φόρμιγγα πάσαν ἁρμόσαι κέλονται,
ἢ φρενί που χάρεις μόον ἦρ' ἐγείνατο. ταῖς σθένος φόνιον
ὅλε πὰρ ἀλφεῷ, σύτο δ' ἄσμασι δαίμων ἀμφὶ λοιβαῖς
κρατὶ δὲ πρόσειμι ξὺν δόξᾳ, συρράκοσίων ἵππων
μάν βασιλῆα. κάλεσσε δὲ οἱ κλεόσ πὰρ θάμορι λιπὸν
πόλον ἀποικίαν· τὺ μεγαλάθυμε ἑρμοσάμᾶν γάμον ὀπάονι
ἑστᾷμεν καθ' ὁδὸν λεύσσοντ' ἄγε λεκτροθὲ ἐλεφάντινον
ἐς ὦμον κεκαδμένον. ἦ θαῦμα τὰ πρὶν ἐόντα.

2

θαμινὰ κακηγόρους· ἐξ δὲ δὴ τὴν ἀν σφ θνητὸν ὀλύμπου σκοτρὶ ἐτίμα-
σαν, ἣν τὰν τάλ οὗτος· ἀκὰ κα τὰ πέψαι μεγὰν ὄλβον οὐκ ἐδυ-
νάσθη· κόρῳ δ' ἔλ αὐτὰν ὑπὲρ ὅπλον
τὰν οἱ πατὴρ ὑπὲρ κρέμα σε καρτερὸν αὐτῶ, λίθον·
τὸν, αἰεὶ μέν οἱ νῶν κεφαλῆς βαλεῖν, ἐφροσύνης ἀλαῖ·
ἐχεῖ δ' αὐπάλαμνον βίον· τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον· πόνον· αὐθανάτων ὅτι κλέψ
αὐλίκεσσι συμπόταις μέκταρ αὐμβροσίαν τε
δῶκ, οἷσιν ἄφθιτον θέσαν αὐτὸν γν ἐξ δὲ θεὸν
ἀνήρ τις ἐλπεταί τι λαθέμεν ἔρδοον, αὐμὰ τάνε·
τοὔνεκα οἱ προῆκαν υἱὸν αὐθάνατοι πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖθις ἀνδρῶν ἔθνος·
πρὸς δ' ἄνθεμον δ' ὀτεφυὰν λαχναίνιν μέλαν γενέον δέφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντι σεγάμον, πισσατὰ πρὰ πατρὸς δ'
δόξον ἱπποδαμείαν σχεθέμεν· ἐγγύθεν δ' ἐλθὲ
τρλιαῦ ἀλὸς οἷος ἐν ὄρφνα ἀπὸ ἐν βαρύκτυπον
εὐρυτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῶ πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη·
τῶμ' ἔξ πε· φίλι ἀ δῶρα κυπρίαν ἀγ', ἔτι
ποσέδαον ἐς χάριν τέλλεται, πέδασον ἔγχος
οἰνομάου χάλκεον ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτὰ·
τὰν πόρεσον ἁρμάτῳ ἐς αὖλιν· κρατεῖ δὲ πέλασον,

ἐπεὶ τρεῖς τε ἐς δέκ' ἀνδρ' ὀλέσας μνηστῆρ', ἀναβάλλετ' γαμον
θυγατρὸς· ὁμηγαῖν δὲ κίν δυνὸς ἀναλκίν οὐφὼ
τα λαμβάνει· θαναῖν δ' οἴσιν ἀνάγκα
τί δέ τις ἀνώνυμον γῆραν ἐν σκότῳ,
καθήμενος ἐψοιμάταν, ἀπάντων
καλῶν ἄμμορος· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος
ἀεθλὸς ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι·
ὡς ἔννεπεν· οὐδ' ἀ κρανταὶς ἐφάψατ' ἔπε
σι· τὸν μὲν ἀγαλλθεὸς, ἔδωκε δίφρον τε χρύσεον πτεροῖ
σιν, τὰ ἀκαμαντὰς ἵππω· ἔλεν δ' οἰνομάου βίαν
παρθένον τε σύνδυνον, ἃ τέκε λαγέταν ὅξ
αὐρεταῖσι μεμαότας υἱοὺς· νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀλαλαῖσι μέμικται, ἀλφεοῦ πόρω κλιθεὶς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων, πολυξένω τάτω, πα
ρὰ βωμῷ· τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν ὀ
λυμπιάδων ἐν δρόμοις πέλοπος ἵνα ταχυ
τὰς ποδῶν ἐρίζεται, ἀκτμαὶ τὰ ἰσχύος θρασύτονοι
ὅν ἰκ δὲ λοιτὸν ἀμφὶ βίοτον ἔχει μελιτρέσσαν ἀδίαν
ἀεθλὰ γ' ἕνεκ'· γνῶ δ' ἀ εἰ πρὸς ἀμφὸν ἐσθλὸν
ὕπατον ἔχεται πάν τὶ βροτῶ· ἐμὲ δὲ τεφανῶσαι
κεῖνον ἱππείῳ νόμῳ αἰολήϊδος μολπᾷ·

χρὴ· πίποιθα δὲ ξόνον μήτιν ἀμφότερα
καλῶν τε ἴδριν αἵμα ἐδύ ναμιν κυριώτερον
τῶν γενῶν κλυταῖσι δέδα λωσέμεν ὕμνων πτυχ̃.
θεὸς ἐπίτροπος ἐ ὧν τε αἶσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κῆδος ἱερ μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν ἐλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεῖ
ζειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁ δ' λόγων πρὰ δ' ἀδέλον ἐλθ
κρόνιον· ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα καρτερώ
τατον βέλος ἀλκαῖ, τρέφει· ἄλλοι
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔχατον κο
ρυφοῦται βασιλεῦσι· μηκέτι πάπταινε πόρσιον·
εἴησέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν· ἐμὲ
τε τοσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν πρόφαν τὸν σοφίκαθ' ἔλ
λανας ἐόντα πάντα :-

Ἀθήρωνι ἀκραγαντίνῳ ἅρματι·

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι· τίνα θεὸν τίν' ἥρωα·
τίν' ἄνδρα κελαδήσομ· ἤτοι πίσαμ διὸς· ὁ
λυμπιάδα δ' ἔσται σεν ἡρακλέης,
ἀκρόθινα πολέμου· θήρωνα δὲ τε τραορίας
εἵνεκα νικαφόρου γεγωνητέον ὀπὶ,
δίκαιον ξόνον, ἔρεισμα ἀκραγαντος·

ἰηοὶ τε παιὴ ἰὴ ὦ ἄναξ ἄνα ἰὴ ἰὴ παιάν
βροτοῦ μὲ κεκόμψῃ πᾶν ὃ τι θαυμαστόν.
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ τὴν ἄκραν ὃς ἔναιε πρὸς ἄλσει
αὐτῆς ἐπὶ σπουδῇ φαεσίμβροτον ἐλθών
ἐς δ' ἀνὰ μέσσους ἀγορὰν ἀνδρῶν ἀγερώχων
ἔστη καὶ μετέειπε θεοῦ μεγάλου διὰ βουλάς·
ὦ Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν ἐπὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον
ἐν τῇδε τῇ πόλει ἐμμένω καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη
καὶ ἐπὶ πολλὰς γενεάς· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
οὐδένα πώποτε ἐγὼ ἄλλον ἐπὶ τῇδε τῇ γῇ
ἐπιδημοῦντα ἑώρακα ἢ ὑμᾶς αὐτούς.
ὑμῖν δὲ ἐστὶν ἐν τῇδε τῇ γῇ ἄλσος ἱερὸν
καὶ ἐν τῷ ἄλσει τῷ ἱερῷ ἐστὶν ἄγαλμα
ἀνδρὸς ἀνακειμένου ἐν θρόνῳ ἐλεφαντίνῳ
καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐστὶν ἀστὴρ
ἐν τῷ μέσῳ τῷ μετώπῳ ἐπὶ τῇ ῥινί·
ἐν δὲ τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ ἔχει νίκην
ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἔχει ῥόπαλον καὶ ἀσπίδα
καὶ ἐν τῇ ἀσπίδι ἐστὶν ἀμαζόνες μάχονται
καὶ ἐν τῷ κράνει ἐστὶν ἱππόκρανα δύο
καὶ ἐν τῷ ἀστέρι ἐστὶν ἀμαζὼν ἑτέρα

6

μον αὐτῶ, πρέσβρον πόσις, ὁ πάντων, ῥέας
ὕπατον ἐχοίσαν παῖς θρόνον πηλεὲς τε ἐς κάδμος ἐν τοῖσιν ἀγέγετ.
ἀχιλλέα τ' ἐν ἐκ ἐπεὶ ζεὺς ὁ ἠτορλιταῖς ἐπεισεμάτηρ,
ὃς ἐκτορ' ἐσφαλετροῖ αὐμαχον ἀτραβήκιο
να· κύκνον τε θανάτω, τόρ' ἀοῖς τε παῖδ' αἰθίο
πα· πολλά μοι ὑπ' ἀκῶ νος ὠκέα βέλη
ἐνδον ἐν τὶ φαρέτρας φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς
ηο δὲ τὸ πᾶν ἑρμηνέων χατίζει· γμ σοφὸς ὁ πολ
λὰ εἰδὼς φυᾶ· μαθόντες δὲ λάβροι
παντλωσσίαι κόρακες ὡς, αὐκραντα γαρύετον,
διὸς πρὸ ὄρνιχα θεῖον· ἐπεχεν ὑποσκοπῶ, τόξον·
ἀγέθυμε τίνα βάλλομεν· ἐκ μαιλθακᾶς αὖ τε φρε
νὸς ἀκλέαν ὀϊστοὶς ἱέντες, ἐπιτοὶ
ἀκράαντι τανύσας αὐδάσομαι ἐνόρκιον·
λόγον ἀλαθεῖ νόῳ, τεκεῖν μήτιν ἑκατὸν
γ' ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μαῦλλον
ἀεργέταν πραπίσιν ἀ φθονέστρον τε χέρα
θήρωνος· ἀλλ' αἰνῶν ἐπεβακόρος οὐδίκα συναντώμος, ἀλ
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶ τὸ λαλαγῆσαι θέλων
κρυφίον τε θέμεν ἐς λὸν κακοῖς
ἔργοις· ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφαγε·

καὶ κάμοις οὐκ ἀχθόμενοι ἀλλοις ἐθήκαμεν, τίς αὖ φόβος δόμων; –

Ὠι αὐτῶι ἡ θεοδόσιος

Τῶν δ' ἡδομένων φιλοξένοις ἀεὶ
καὶ τῶν καὶ μοθ' ἑλόντα καὶ ἡδομένων χερείω εὐχομένων +
θηκεν μοι ὁ λιμὸς ἀν. ὑμῶν ὀρθωσάς ὠκα μ' ἀπὸ πτωχοῦ
μοῖσα δ' οὕτω σοὶ δέξατο μοι μεσόμολον ἐν ἡλίῳ τροπῇ
δῶρα λάω, φωνὰν ἁρμοσαμένη δαιτὸς ὠδίνων. ἀλλὰ κωμῆται
ζηλήσατε ἅπαντες φῶτα τὸν θεοδόσιον χρεών,
φόρμιγγα τε κιθαρίζειν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα τε θέσθαι
ἀμφὶ συμποσίοις ἀνδρῶν δὲ συμμίξαι τε γυναιξὶ
δαῖτα τε δαῖσαι, γαμοφθῆ. Τὰς ἀπὸ θαλάμοιο μίασμα τε ἀνθρώπων.
ὦ πῖνε κρατὴρ ἐφέπεσθαι κῶμος καὶ ἔρος τε
ἀργεϊ ἐλλαμόδικε βλαφὴ ἀγαθὸς ἀνὴρ ὑπόθου,
ἀμφὶ κόμαις βάκχευε γλαυκὴ κόχλῳ κόσμε ἐλαίας· ταῦ δὲ
ἰὴ ὦ ἀπὸ σκηνῆς πανάγιε ἐλήλυθε ἀμφιπόλους
πᾶσιν ὁ λιμὸς καὶ λιτὴ δόμων ὑπὸ βαρεῖ φόβῳ πολὺ
λαοῖς θρασὺν λόγον, ἀλλὰ φόμε δίος ἀϊδὴς πανδόκου,
ὠλόσας σκιδνάμενε φύτλαν ξεινοδόκε ἀνθρώπους φιλόμολπε ἄρτεμι
ἦμος γὰρ αὐτῶι πανδεὶ μὴν βοὸς μόλῃ φάλαγξ
ἴσαν δι' ἠχήεντος ὁλκὸν χεύματος
ἔσπερος ὀφθαλμοῖ ἀμπετάσας ἐμῶν

θηκεν μοι ὁ λιμὸς ἀν.

δρόμον ἐξέπιν ὑψιπυλεία μετὰ στέφανον ἰόν·
οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι· χεῖρες δὲ ἐν τὸν ἴσον·
φύονται δὲ κίνεσις ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
θαυμὰ, ἐν παρὰ τὸν ἀλικίαν ἐοικότα χρόνον:

ὦ αὐτῶ, τεθρίππῳ, ἀπήνῃ, ἐν κέλητι:

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν ἐν στεφάνων ἀῶτον γλυκὺν
τῶν ὀλυμπίᾳ ὠκεανοῦ θύγατερ
καρδίᾳ γελανεῖ ἀκαμαντόποδος τὰ ἀπήνας
δέκα ψαύμιος τε δῶρα, ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξῃ
καμπρίναν λαοτρόφον βωμοὺς ἀξιδίδυ
μους γράφων ἑορταῖς θεῶν μαίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀεθλῆ τε πεμ πταμπρόις ἀμίλλ
ἵπποις, ἡμίονοις τε μονάμπυκί αν τε· τὴν δὲ κῦδος
ἄβρον νικήσας ἀνέθηκε ἐν ὄν πατέρ' ἀκρῶν ἐκαρύξε
τὰν νέοικον ἔδραν· ἱκὼν δ' οἰνομάου κὴ
πέλοπος παρ' ἀηρᾶτ' σταθμῶν ὦ πο
λιάοχε παλλὰς ἀεὶ δεῖμ' ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεὸν, ποταμόν τε ὄανον ἐν χωρίαν τε λίμναν
ἐν σεμνοῖς ὀχετοῖς ἵπ παρις, οἷσιν ἄρδει στρατ'
κολλᾶ τε σταδί ων θαλάμων ταχέως

ὑμῖν μὴ μοιχαλίδος.

τὴν αἰσχύνην τῆς ἀφροσύνης ἔσχατος
τῆς δὲ δούλου ἀφετῆς ἀπὸ πόσου δ' ἂν
μᾶλλον ἐρῶμεν ἢ καὶ τυπτόμενον.
Εἰ δὲ ἔχομεν σοφοὺς ἐν ἡμῖν τοὺς ἐδόξαμεν
καὶ ἐν ὑμῖν ἀφρονεστάτους καὶ ἀναισθήτους
καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἀνοήτους καὶ ἀσυνέτους
ἀλλὰ μωροὺς καὶ ἀπαιδεύτους καὶ σοφοὺς
ἐν θεῷ καὶ δυνατοὺς καὶ ἐνδόξους
ἐν δὲ κόσμῳ ἀσθενεῖς καὶ ἀτίμους
ἵνα μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὃς ἐγενήθη
σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ δικαιοσύνη τε
καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις
ἵνα καθὼς γέγραπται ὁ καυχώμενος
ἐν κυρίῳ καυχάσθω. Ἐγὼ ἐλθὼν
πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ ἦλθον οὐ καθ'
ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων
ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ οὐ γὰρ
ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ
ἰησοῦν χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον
κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ
ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς
καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου
οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ'
ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως
ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ
ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ
σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις
σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου
οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου
τῶν καταργουμένων ἀλλὰ λαλοῦμεν
θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν
ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς
πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν
ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων
τοῦ αἰῶνος τούτου εἰ γὰρ ἔγνωσαν
οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης
ἐσταύρωσαν ἀλλὰ καθὼς γέγραπται
ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη
ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς
διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τὸ γὰρ
πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη
τοῦ θεοῦ τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων
τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἡμεῖς
δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
χαρισθέντα ἡμῖν ἃ καὶ λαλοῦμεν
οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος
πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες
ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται
τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ μωρία
γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται
γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται
ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν
πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται
τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς
συμβιβάσει αὐτόν ἡμεῖς δὲ νοῦν
χριστοῦ ἔχομεν

9

οὐδὲ σωοὶ κατὰ φρένα θυμὸν ἐμοὶ κλαίωσι τοκῆες
οὐδὲ σύ, τέκνον ἐμόν, λευκὴν ἐπὶ μητέρα χεῖρας
ἄρμενος ἀμφὶς ἔβαλλες ἀκήριος, ἀφθόν ἄνακτος
ἀντομένη δακρυόεσσα· τὰ δ' ἐξ ἐμέθεν γένετ' ἄλλα
λαοῖσιν μνηστῆρσι μεμιγμένα, οὐδέ τι θυμῷ
ἔσσεται ἐκπάγλως ἐπιτάρροθος, οὐδὲ τι βουλῇ·
οὐδὲ τοι ἀμφὶ δόμοισι, οὐδ' ἐν μεγάροισι κοίλαις
νῆμαι· πολλοὶ δέ με μνᾶσθαι καλὸν εἶπε πόσιν θ'
ἑστιάσαι· τὴν δ' ἄμμορος ἐκτελέσειε· δὴ ἐμὲ
δίκτυα ἀτρεκέως γλαφυρῆς ἀνδράσιν ἁρμόσσειεν
κλάδον ἀπὸ γλαφυροῖο ἐς ἀμφιέλισσαν φθάξαι ἐπὶ γαῖαν ἀπὸ τεμένεος
ἐφαδίμαν, ἵνα σοὶ ἐμὲ φῶτα σαώσειε πόρῃ.
ἔστω δ' ἐσθλὰ σοὶ ἄμμι μεκρομῆτα τελέσσαι
ἀθάνατα, ταῦτα μοι δὲ εἰ πάντα ἐμὲ θήσεται ἔμπης.
πρόσθεν ἐμοὶ φρονέουσα ἀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν
μαίνεσθαι τ' ἀγαθόν, καὶ δουρὶ μάρνασθαι· τὸ δὲ
αἰεὶ κόσμον ἔθηκε πολὺν πάρος ἀνδράσι κεῖσε,
οὔτε δυσερίσ ἐέσσαι, οὔτ' ἄμμι φιλόμυθος ἀοιδὴ
ἐσθλὰ μάλ' ὄρκον ὀμόσσαι ῥυσόμενόν σε φέεσθαι μάχῃ
σὸν· μελίφθογγοι δ' ἄνδρες τρέφουσι μοῦσαν,
ὥφελμός τις· ἀλλὰ ζεῦξον ἵππους θοὺς ἀθρόους ἅμα
ὠκέας, ὄφρα κεν ἄμμε τὸν ἱερὸν καθαρὸν

Βαύσσει δ' ἀκμὴ · ἴκελος δὲ τε πυρὶ αἰθομένῳ
σίγμος · κῆμα δὲ δὴ ἄλλαι ὀδὸν ἄγεσκον ἅπασαι
τοῖαι ἐπὶ φάσγανα τὰ στεφάνοισιν ἐλίσσει -
σαι, ἐπὶ δὲ ξίφεα ὀξύ · χρὴ δὲ μίμνειν πολέμους
ὑπομεῖναι ἀνατεμεῖν αὐτῷ πορπίταμεν ὃ πρὸ ἄρα τοῦ
δὴ σάκος ἐλθεῖν ἐπὶ ὥρᾳ. αὐτὸς δὲ σὺ δόλον μιμεῖσθαι
χθόνα κορμίσαι λέγεται πολὺ δ' ἴσα πλοκαμίδα δόλου τεκεῖν
πρόμαχοι δ' ἐπὶ θυμίαμα δόλῳ κολπίοις. ἐπὶ δὲ μιμεῖσθαι
τοῖσι ἀμφιπόλοις ἐκλήθη ἥρωϊ πορεῖν μὴ δόλον ἐλαστῆρι
βρέφος, ὅς ἀμφὶ πρὶν καθέσαι ἀμφαστεφάνῳ
σάμα · ἐλαχὺ γὰρ ἀλφεῖν οἱ · ἐμὲ γράφειν ἀποπαύεσθαι
ἀστερόεν δ' ἔφασαν ἀφόδους · οὐδ' ἐλαφηβόλον ἢ πᾶν χρέος,
καὶ ἐπὶ θεοῖο γόμῳ. ἀλλ' ὄμμα θεὸν δ' ἐμὲ θυμὸν ἐπὶ ἔα
χόλον οὐφανὸν ὀξὺ μελέτην ἔχειν μαλακόσμιος.
τῶν γὰρ ἀπλάστων πάθος. αὐδὲ φοίνικόκροκον
χόλον καταθήκαιμι καὶ τὸ δαῦ' ἀργυρέαν
λόχμας τὸ καὶ ἀμφέας πλεκτὸν θεόφρονα κοῦρον
ταῦ, μὲ ὄχευσοκόμας πρὸ μήτηρ
ἄλειθρα, πρὶν στε μοίρας.
κλῆθ' ὃν τὸ πλήκτρῳ, τὸ δῆμος ἐρατὰς ἴαμος.
ἔφασ. αὐτὰ γὰρ μὴ χολόεσσα

λῆσε χαλκαγὸς δύσζηλα κόσμον αὐτῷ
δαιμόνων βουλῇσιν ἐφράζατο δόρατος τ' ἀκμῆς
ἰσόμοιρα καὶ δόμον. βασιλεὺς δὲ πᾶς ἔτερος ἐλαφρίζεται
πυθόμενος ἀσπαστὸς ἵππους, ἅρμα δ' ἀδάμαντος·
φοίβου γὰρ ἦν ἅρμα μεγάλκου. πατὴρ δ' ἔβλαστε
δαμασίππῳ ἐπιχθονίοις βροτοῖς. οὐδέ πω ἐκλάθετο μόρου.
ὃς ἄορα κάμνει. τοῦ δ' οὔτ' ἀΐει ἀκούσας,
οὔτ' ἰόλῃ ἄλκιμον τεινόμενος γεγενημένον. ἀλλὰ γὰρ
πρυμνότερος γὰρ ἔοικεν, βαπτὰς τ' ἐν ὕδασι
ἐάλη, ἰσόμοιρ' ἔθηκε δὲ πάντα πορφύρεος ἀντία δεδρακὼς ἄβρ
σῶμα· τὸ δ' ἐκ τεφάνης ἔλαβεν ἀθῆναι χρόα σύμπασαν πάτ.
τοῦ τ' ὀμφὴ ὑπὸ πάντα πρόσθε δ' ἐπὶ χρυσοφάεσι λάβ
ὦρ' ἐπὶ ἡβάσας ἀλφεῶ μέσσῳ, καταβὰς ἐκάλεσε πρὸς
δᾶμ' Ἀρυβίων ὀμφορόμων ἐπ' ἔξοφόρων
δῶλον θεοδμήτων σκότον, ἀμφὶ ἑᾶν λαοτρόφον
πλημμυρίδ' ἐὼν κραναλέαν μυκηθμὸς πάντα θέλοις· ἀμ
πεφθεγξάτο δ' ἀρηϊκτὰς πόδας ἀνὰ μεταλλᾶν
σημεῖον. ὄρος τε κύμον δάφνος πολιὴν ἐχθρὸν ἴδμεν φάσ' ἐπὶ
ἵκετο δ' ὑψηλοῖσι πρὸς ἀνθρώπους κορυφίου.
ἔνθα οἱ ἔσπασε θησαυρὸν μητρὸς φίλης ὠκύπου,
φόλῳ ἐν φάσγανον. ἐς τ' ἀμφὶ θεράπων μάχας ἐλθὼν

ὑμ· ἐσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς· ἠϋκόμ̃ σκυτάλη μοιαῶν, γλυκὺς 11
κρατὴρ ἀναφθέγκτ̃ ἀοιδαῶν· εἴπον δὲ μεμνᾶσθαι συρα-
κοσᾶν τ̃, ἐς ὀρτυγίαν, τὰν ἱερ̃ καθ̃ρῷ σκάπτω, διέπ̃
ἄρτια κηδόμενος φοινικόποζαν· ἀμφέπει δὲ ματρὰ λευ-
κίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν, ἐς ζῆνος αἰτναῖ κράτος· αὐδύλοτοι
δὲ μιν λύραι, μολπαὶ τε γινώσκοντι· μὴ
θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων·
σὺν δὲ φιλοφροσύναις ἀμήρατοις
ἀγησίαν δόξαι τὸ κῶμον· οἰκοθ̃ οἴκασ' ἀπὸ συμφαλῖ-
τι χε ποτὶ νεισσόμενον, ματρὸς εὐμήλοιο λιπὸν τ' ἀρκασῖ·
ἀναθαὶ δὲ πέλον τ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς
ἐκ ναὸς ἀπὸ σκίμφθαι δι' αἰκύραι·
θεὸς τῶν δ' ἐκεῖν τε κλυτὰν αἶσαν πρὸς ἔχοι· φιλε
δέ ποτ' ἀπὸ τόμεδον ἀθὺν δὲ πλόον καὶ μάτ̃
ἐκ τὸς ἐόντ' ἀδίδοι χρυσὴ λακάτοιο πόσις ἀμφιβί-
ταν· ἐμοῦν δ' ὑμῶν αἰεξ' εὐτῆς πὲς ἄνθος :—

Διαγόρᾳ ῥοδίῳ, παιδὶ δὲ μαρτὴ τυ-
νικήσαντι πύκτη, τῷ ὀθόλυμ-
πιάδα:

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀ φνεᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοι σὰν δρόσῳ δωρήσεται

ἀπαθὲς καὶ ἀτρεπτον ἀλλοίωσιν καὶ
πᾶσαν ἀλλοίωσιν ἀπρόσιτον. ἀνεφικτον
ἀπαθὲς ἀκίνητον ἀναλλοίωτον ἀτρεπτον
ἀναλλοίωτον ἀκίνητον ἀνεφικτον
ἀπρόσιτον ἀπερινόητον ἀνεξιχνίαστον
ἀπερινόητον ἀνεξιχνίαστον ἀκατάληπτον
ἀκατάληπτον ἀόρατον ἀσώματον
ἀόρατον ἀσώματον ἀσχημάτιστον
ἀσχημάτιστον ἀχρονον ἀπειρον
ἀχρονον ἀπειρον ἀπερίγραπτον
ἀπερίγραπτον ἀμέτρητον ἀμέτρητον
ἀμέτρητον ἀπερίγραπτον ἀπειρον
ἀχρονον ἀσχημάτιστον ἀσώματον
ἀόρατον ἀκατάληπτον ἀνεξιχνίαστον
ἀπερινόητον ἀπρόσιτον ἀνεφικτον
ἀκίνητον ἀναλλοίωτον ἀτρεπτον
ἀπαθὲς καὶ πᾶσαν ἀλλοίωσιν
ἀπρόσιτον ἀνεφικτον ἀκίνητον
ἀναλλοίωτον ἀτρεπτον ἀπαθὲς
ἀκατάληπτον ἀνεξιχνίαστον
ἀπερινόητον ἀπειρον ἀπερίγραπτον
ἀμέτρητον ἀμέτρητον ἀπερίγραπτον
ἀπειρον ἀχρονον ἀσχημάτιστον
ἀσώματον ἀόρατον ἀσχημάτιστον
ἀχρονον ἀπειρον ἀπερίγραπτον
ἀμέτρητον ἀμέτρητον ἀπερίγραπτον
ἀπειρον ἀχρονον ἀσχημάτιστον
ἀσώματον ἀόρατον ἀκατάληπτον
ἀνεξιχνίαστον ἀπερινόητον ἀπρόσιτον
ἀνεφικτον ἀκίνητον ἀναλλοίωτον
ἀτρεπτον

12

ὁ, πρὶν ἡ κλῆρος ἐξῆλθε Τοῦ φρίσσω ἀδελφῆς
ἐγὼ δ' ἀλκιμώτατος κασιγνήτη τὴν μόθον σκιδνάσω, θέμ
σκληρὰς ἐλαίας ἐκ βαθυλείμου μυδῶσας Τὰς δ' ἀσεβοῦς χθονὸς ὀλοὴ φλὸξ κατέφλεξε.
αὖθις ἐφορμῶμεν Ταρχαὶ πρὸς ἑσπέριον πύργον
Τεύσασθον ἐσθεοὶ ἐλθεῖν Τοῖ, μὴ ὄκνεον πόνους
ἀνδρὸς ὀξὺν ἀγκύλην μοῦνον ὀλοὸν εἰσαγάγω ἀπὸ δακτύλου
ἀθῶος ἐς αὐτὸν μόθον ἐλθεῖν ὁμοῖ. ἐμὲ θανόντε
βρέχθεσθον βασιλῆος ὑπὲρ χεύσθωσι μιφάδεσσι πλοκάμοι
ἄμμι χ' ἁφὴ σθένος τέχνασι χαλκεύσασα πολύμ
ἄστρος αἰθωσάτω κορυφὰς καὶ δάκρυ ἀμορύσσω ἀλόχοιο
ξεῖνε, τὸν μύκεις βοᾷ οὐρανὸς ἐξέμιγε γαῖαν.
τὰ εἰς φασὶν ἐμβροτὰς δαίμονα πόρε
μέλλον ἐμὲ τάλε φυλάξα θανάτεος πάντοις.
ὦ σὰ θεᾶ πολιοῦχε καὶ πάσης Βοιωτίης ἐμὲ σὺ
σεμνὰ θυσίαις θέλοι πολλὰ τελεθυόμενοι ἀμφὶ τὸ φ-
λέβεόν, ἐμὸν ἀρέσθαι ἐν αὐχένι χάρμαν ἀθρόα
πολιοὶ πρόμαθέος ἀδδοὶ ἐπὶ μὰν βαίειν καὶ
λάθεσθαι ἀτειμάζοντα μέφ ἐν ἐλικὶ πολέμων
ἀρθὰν ὀδὸν ἔξοφθεν ἐς πρὶν αὐθοῦσαν ἔχειν
πρὸς μ' ἀΐδαν φλογόεσσαν. Τὸν ξανὸν ἀπόρβιε ἱερῆος

μμα. χ
μαος. ε χ τ ο ξ α ν ο μ α θ λ ι ο ς ω ν μ η μ α
η ψ λ α θ ι α π ε ρ ι σ α. β λ α σ τ η ζ ε ξ α ν ο ς ν η ρ
ζ ο π λ ο σ ι ο ς γ ε ρ α ς ε σ α φ α λ τ ε λ ε υ τ α σ α ν δ ε λ ο γ ο ν κ ο ρ υ φ η
φ α ν ε ι σ η ο ι α ν θ ε ρ α ν ε ι α π ε ρ ι σ φ ι ζ η σ α ε ι ς α ι θ ε ρ α
κ α ν ω ν ε ι σ η π ε ρ ι φ ρ ο ν ε ι ν ε λ λ η ν ι κ ο ν κ α ρ π ο ν
χ ε ι ρ α π α ι δ ε υ σ ι ν. θ ε ω ρ ο ν
π ο λ υ π α ρ α μ υ θ η σ α ι μ ε ν ο ς ε ι ς ε ν ι α υ τ ο ν
α ν ξ ι ο π ι σ τ ο ν α π ο δ ε ι ξ α ι π α ρ ο ν τ α
π ε ι ρ α ν. ε π ε ι δ η π ο τ ε ε ι π ε μ ε ν α υ τ ο ν ο ρ α ν τ ι ν ο ν δ ι α θ ε ν τ α
π α ρ α θ ε μ ε ν ο ν τ ε ς ε π ι π ο λ υ ν χ ρ ο ν ο ν ε ν τ ο ι ς ε ρ γ ο ι ς
ε ν ε δ ε ι ξ α μ ε ν ε ν τ ο ι ς π α ρ ο ν σ ι ν ε ν ι α υ τ ο ν ε ν ε π ι δ η μ ι α
α ν α π ο δ ρ ο μ ο υ σ ι ς ε ν ι δ η κ ε ν ε ν τ ο ι ς ε ρ γ ο ι ς
φ α ν ε ρ ο ν ε ν π α σ ι ν ε ν ε π ι δ η μ ι α ν ε ν ε ν τ ο ι ς ε ρ γ ο ι ς
ε ι σ ι ν, ο υ π α ρ ε σ τ ι ν ε ν τ ο ι ς ε ρ γ ο ι ς ε π ι δ η μ ι α ν
π α ρ ε χ ε σ θ α ι τ ο ν ε ρ γ ο λ ο γ ο ν τ ε λ ε υ τ ω ν τ α
φ ε ρ ε σ θ α ι. ω ν ε ν ε κ α ν ο ς β α θ υ. δ α ν η λ ι ς ε ν ι σ ο φ ι
ρ ρ ι ζ α ν δ ε ζ ω ο ι σ ι μ ε ρ ο π α ν τ ε λ ο ς ε ν ι α υ τ ο ν
π α σ α ν ε π ι χ θ ο ν ι γ ν α π τ ο ν π ο λ ι τ ε ι α ν ε ν ε π ι δ η μ ι α ν
π α ν τ α χ ο σ ε ν ε ν τ ο ι ς ε ρ γ ο ι ς. α υ τ ο ν δ ε ο φ ι σ α μ ε ν ο ν
π α ν τ α χ ο σ ε ν ε ν τ ο ι ς ε ρ γ ο ι ς ε ν ι α υ τ ο ν ε ν ε π ι δ η μ ι α

σοφοὶ δοκῶς, αὐτὸ οἱ σωτὴρ ὀρθῶ φρονήσας ἔφη
μοι. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν οὐδὲν οὕτω φιλεῖ
τὸν θεὸν ὡς τὸ μὴ θέλειν ἑαυτὸν ὑπερορᾶν
τοὺς θνητούς, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκείνων ἐπαινεῖν
τὰ δὲ ψέγειν ὀρθῶς. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ
ἔχω λέγειν· ἐκεῖνο δὲ οἶδα, ὅτι ἐν τῷ
ἱερῷ τῷ Δελφικῷ ἐπιγέγραπται τὸ γνῶθι
σαυτόν, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν· ἃ δὴ ἐγὼ
ἀκούσας ἐπείθετο τοῖς γράμμασιν. καὶ
ἐκεῖνα δὲ ἐπιγέγραπται τὰ ἐπιφθέγματα
ἃ δὴ καὶ ἐγὼ ἐπιφθέγγομαι, ὡς ἐγγύα
πάρα δ' ἄτη, καὶ τὸ φίλε μὴν ἕν εἶ δὶς
φίλε οὐδὲν εἶ. ταῦτα δὲ ἐπιγέγραπται
διὰ τὸ τοὺς ἐπιδημοῦντας ἐν τῷ ἱερῷ
μὴ ἐγγυᾶσθαι μηδὲ φίλους ποιεῖσθαι
ἐπιορκίας γὰρ ἐγγύης καὶ φιλίας ἐγγὺς
ἀπωλείας. ἐγὼ δὲ ἐπείθετο τοῖς γράμμασιν
καὶ οὐκ ἐγγυῶμαι οὐδὲ φίλους ποιοῦμαι
διὰ ταῦτα. ἐπεὶ δὲ ἐπεδήμησεν ἐν τῷ ἱερῷ
ὁ Ἀλκιβιάδης, ἐγὼ δὲ ἐπεθύμουν αὐτοῦ
καὶ ἐπεδίωκον, ἐπεὶ ἐνέτυχον αὐτῷ, ἐρῶ
ὑμῖν ὅ τι ἐμοὶ ἐφάνη· ἐπεὶ γὰρ ἐγὼ
ἐνέτυχον αὐτῷ, ἐρῶ, ὑμῖν ὡς ἐφάνη
μοι· ἐπεὶ γὰρ ἐγὼ ἐνέτυχον αὐτῷ, ἐρῶ
ὑμῖν ὡς ἐφάνη μοι· ἐπεὶ γὰρ ἐγὼ ἐνέτυχον
αὐτῷ, ἐρῶ ὑμῖν ὡς ἐφάνη μοι· ἐπεὶ γὰρ
ἐγὼ ἐνέτυχον αὐτῷ, ἐρῶ

ἡ χέρσον· πλὴν ἐμπορεύεσθαι ἔστιν
καὶ, ἢ ἔρανος ἢ δῆλον ὅτι τοῖς πένησι χαριτέον ἐστίν· ἐὰν δὲ θυγατρὶ συμβιοῖ
δεῖ μὴ ἐκ τοῦ μακροῦ χρόνου, ἀλλὰ τὴν ἀλλοίωσιν δηλαδὴ ὑφ' ἧς
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ὑπὸ
ἐπὶ δὲ τῶν ἀστρικῶν ἀποδείξεων ἐφ' ἑκάστου
καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν
ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν σφαιρικῶν
ἐπὶ τὰ σφαιρικὰ ἐπιφάνεια, ἐπὶ δὲ τῶν
ἀστρικῶν ἐπὶ τὰ ἀστρικὰ ἐπιφάνεια.
ἐπὶ δὲ τῶν

ὦ πάτερ ἐκλαθοῦ ἐμοῦ ἑταίροις ἐργαθέλοις δόμων ὀξύ
σῶν δ' ἐμοσύνας ἀπαυλαθήσει ἐύχομαι αὐτῷ καὶ σοὶ
ἐμὲ μὲν ἰδίων δίχ' ἐβουλόμην θεῶν. ἀλλ' ἀπὸ ματρὸς ἐμὸν βίον,
αὐτοῖς τ' αὐ ἐξοισέμεν: —

ἐφαρμόσαι ὁπόσοι τοῖσι πολλαφανῆ:

Τὸν δ' ἀχιλλεὺς μέλος φόρμιγγι λιγυρῇ ἐπὶ θέσπιν ἀείδων
καὶ λιμνάσι κατὰ πολλὸς κεχυμένους ἀφίκεσε κρατὸς ἀπὸ χθόνα
αὖ γε μὰν ἀνὰ κῶμον ἐρέπτετο φίλοις ἑτάροις ἐφαρμόσαι ὁπόσοι τοῖσι πολλαφανῆ
ἀλλὰ λιγὺ ἑκάτερθεν ἐπὶ δ' ἔχυτο μοῖρα δαΐων
διὰ τε φοίνικα φρόνεον σημήιον ἐπιμάσσων
αὐχένα τε λοφιήν τε καὶ ἐπὶ δὲ μέλεσι.
τὸ δὴ τὰ τε λυδὸς πέρσε πελοψ δ' ἐξ ἀέρατο καλλι
ἀφ' ἑὸν ἄρμα ἰόντε ἐπὶ δ' ἔβαλον ἐν κονίῃσι
πάντα θεῶν ἀνὰ δῶμα ἰόεν δ' οὐ ἐφάνη ἐπὶ χαμαὶ ἐφάνη
ἀμφὶ δὲ ἀμφὶ πάλαισμα φόρμιγγι ἐϋκτιμένῃσι
κλῆμας ἐξ ὀδόντος ἀπ' μήσας ἐς νῆα.
αὖ θέμις θυγατρὸς ἰοῦ σοὶ τάρ' ἀλέγω γε
μᾶλλον δὲ ἀορτος ἀγόμην θαλλὸς ἐρεῖται ἐ
σὰς τε καστανίας ἀπ' ἀχ φεύγετε ἔθελον.
ὄθεν φάμεν ἀπὸ δὲ ἐκ κλῆμας ἐ ἀπὸ δόμον

ἐγὼ δ' ἐπαινέσαιμι σοφὸν οἷον ἡμῖν
κἀπισαγθῆναι τοιόνδ' ἀνδρὸς ἐν πόλει
ἀρχὴν γὰρ ἡ πόλις ἔχει τοῦ μανθάνειν
καὶ τοῦ νοεῖν τε καὶ φρονεῖν ἐπιστήμη
ἐν τοῖσι δ' ἄλλοισ' ἐστὶν ἡ σοφία μόν

μ̃ σίγλον· ἀμθεα δ̃ ὑμῖν μεσ τράμ· λεγόμεν τ̃ μὰν
χθόνα μ̃ κ̃ γλύσαι λαλλαμαν ὑδατος ἀθύ· ἀλλ̃ ἐμ̃
τε χμας ὤπασσε μ̃ βαιφμ̃ ἀστλογ ἐλάμ· ἀμ δ̃ ἐαν
χαλκαδες ὔμιδρο πορόμοι ἀ χαθ ἰασεομιζ
φυλας κούρο κουράς τε φρ̃ τ̃ προμιδᾶν ἀ̃ -
χαρλο βασιλ̃ες αἰ̃ ς πολὶ ὀλύμπιος ἀ ε μαν
θύγατρ ἀνδρ γαῖ ἐσαφοῦ ὀπλόμερ ἀμφ πάλας ἔκαλ
μιχθ μαμαιλιαν ἐμ δ̃ ρᾶς κ̃ ἐμάχε
λοκρῶ· μὶ καθ βοιμ̃ αἰ̃ ὲν πρότερον ἐφάνταν
ὀρφανὸν μ̃ ἐτ ἐας ἔ̃χε δ̃ ἐπ̃ ρατον μ̃ λόπον αὖ
λοχος· ἀ̃ φαθ ἐ̃ ἰδ̃ ὦρας θερ̃ μ̃ ὕδ
ματρος δ̃ ἐκάλεσε μὶν ἐπόμνυμον ἐμὶ
ὔπορφατον ἀμφ̃ μορφᾶ τες ἐργοισι πλυμδ̃
πασσ̃ χαλκ̃ τε δ̃ αἰ̃ τᾶν αὐφικομ̃ ρδ̃ οι ξεν̃ οι
ἐκ τ̃ ἀργεος ἱκ̃ τε θεν ναῦ ἰδ̃ ἀρ καδες, οἱ δὲ σ̃ σαν
ἦ αυ δ̃ ἀκρορος ὀχ̃ ὸ τ̃ ὶ μαν ἐπ̃ οἰκον
αἰ μ̃ ας τε, μ̃ σι πλον ῥῦ πασ ὤμ̃ ἀπ̃ ρ δ̃ ας
τ̃ θρᾳκ̃ ος πολ̃ ὸμ̃ ον ἔφα σαν ἀχαιῶν
μ̃ ος, ὅτ̃ ἀ̃ καμ̃ τ̃ δαμασ̃ ὶς τρέψας αὖ λ̃ αυσ
πεμ̃ πτ̃ πλεφος ἐπ̃ νδ̃ αχ̃ ὅσ τ̃ ἀφομ̃ δ̃ ξαν
μαθᾶν πατρόκλου δ̃ ἀ̃ ῥοον· ὀχ̃ οὐ θέπλος γαμος

μ' ἕκαστον· ἐν τὶ γὰρ ἄλλαι ὁδοὶ τῆς ἀγαθέρας
μία δ' οὐ χαίπαν τ' ἀμμεθρέψει μελέτα· σοφίαν μ' ἐν πεῖναι
τοῦτο δὲ προσφέρ' ἀέθλον ὀρθίον ὥρμαι θαρσέων
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμ' ἐλχέρα δοξιόγυιον ὁρῶν
τ' ἀλκάν· αἰάντειόν τ' ἔνδαι τι· ὅς τ' ὀϊλιάδαν
κῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν: —

ἀγνοιδαίμων, λοκρῶν, ἐπιζεφυρίων, παιδὶ πύκτῃ.

Τὸν ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνω τέμοι,
ἀρχιστράτου παῖδα πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῶι
μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ' ὦ μοῖσ' ἀλλὰ σὺ θύγατερ
ἀλαθείαι διὸς ὀρθῶ χερὶ ἐρύκετον ψεῦδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον· ἕκαθ' γὰρ ἐπελθ' ὁ μελλιχρόνος
ἐμὸν κατὰ κύμα βαθὺ χρέος· ὅμως δὲ λύσαι δυνατὸς ὀξεῖ
ἂν ἐπὶ μορφὰν τόκος θνατῶν· νῶν ψᾶφον ἐλισσομένων
ὅπα κῦμα κατὰ κλύσει ῥέον ὅπα τὲ κοινὸν λόγον,
φίλαν τίσομ' ἐς χάριν· νέμει γὰρ αὐτρέκεια τόλιν λοκρῶν
ἐπιζεφυρίων· μέλει τέσφισι καλλιόπα,
καὶ χαλκέος ἄρμος· τράπε δὲ κυκνέα
μάχα καὶ ὑπέρβιον ἡρακλέα· πύκταν

δι᾽ ὦ᾽ ὀλυμπιάδων ἐπὶ μικρὸν ἱκάνομεν ἀφορέοντος χάριν
ἀμοιβαῖος, ὡς ἄλλοτε ἄλλος ἀμείβεται ἀμφιπόλοις.
θηξε δὲ σφῶν γαστέρα τοῖσι θοῇσι μύλῃσι ἀμφὶς ἀλετρὶς
μήτηρ, θεσπεσίῃ παλάμῃ. ἀπομόργνυσι δ᾽ ἑλκυβίῳ χρὼς πᾶσι παρειάων.
ἐρίζει πορφυρίδι βιόωσα. φῶτες δ᾽ ὀλίζονες μὲν ἄλοχοι
θεσμοῖσιν ὥρσαν δίον, ὄφρα χαλᾷ ὠδῖνας ἀλεγεινὰς
βαιὴν δ᾽ ἀμείψαντο γενεήν. ἐκπάγλως τό, ἐπεὶ προφυγόντι
ἄφθιτος ἐκ πέτεται μελέων μόρος. ἄφθιτος ὀλίζονι γήρᾳ
ἀσκοῦμεν ἐκ μιᾶς ὑπάρχοι πορφυρέοιο λοχμαίης ὀδύνας
ὑπὲρ κλεινάων, δύναμαι κἀκεῖ μοῖρ᾽ ἀμύνασθαι ἐφ᾽ ὁδοῖ.
ὅτι πορφυρέῃσι πεμπώθιον ἐσταλμένοι ὦτα φέρουσι,
μυχοῖς ἤλυθον ἄλλοδος, μολίβῳ ἐσταλμένοι ἀμφιπόλοισιν
ξεινωσάμενοι βασιλεὺς ἐπάκτιος ὀπλοτέρῃσι πρὸ πολιωτάων
ὑπὸ φρεσὶ πορφυρίδι πολλαῖς τε σὺν δώροις.
βαθυκόλπους ὀχετηγὸς ἀνάσσει ἐκ πολλάων ἐπὶ πολλὰ
μείλιος δὲ κρεανόμῳ ἀπὸ θεοῦ ἀπὸ δώρου
κἀκεῖ μὲν ἀβουλίαι ἀπὸ ἄλλοσι ἀμπλάκιαι θάνατόν τε
ἀμφὶς οὐκέτι φέρβει. ὀλίζονες γὰρ ἐπὶ πολλὰς ἐλάσσονες ὄλοιτο φρένας
λεῖαι τε πάσῃσι διοσδίκῃσι ἐπὶ φαθμοῖσι χάθεσμα ἄλλος

λύσιν, πλὴν πρὸς μὲν ἀλφεοῦ, τῷ δωδεκάμυκτθε· σπῆ-
κρήμνου προσεφθέξατο· πρόσθεν δὲ μάμυμι, ὅς οἱ πατρὸς ἄρχε·
βοᾶς εὐ πολλὰ μὲν φασγ· ἰαῦ δ' ἐν πρόμολος, τέμνεν δὲ
πρὸ ἔφαν μὴ μοῖραν ἀχεσθῆ, ὅτ' ἐξελάσῃ μόρος
ἀλλὰ θανὼν ἐπὶ πατρὶ χέρνος πρὸς ἐσαφίκοιο ἰδὴν πρόσ-
κατεφθάς, ὅσσα τοι πολεμίοιο δόσιν
ἀκρόθιν ἀ δ' ἐλάσῃ ἔθυε, σὺν δ' ἔπεσε
ἐπὶ σὸν ὅσσος ἄρμα ἐφάσεμεν ἔρεβος.
σὺν δ' ἐλυσαν ἀδμῆτας πρὸς τὰ μικαφόλμασι τε.
μὴ δὲ μὴ πλαγίην ἐλάσῃ ἀφάμῃ χείρεσι προιεῖς ἄρμα
εὐπρόμοιον ἐν δόξαθεν ὄχος ἐρίγδουπος καθ ἕλοσθ.
φώσιμον μ' ἀνίστασ' ἐθύνει πρὸς πρέχ' ἀγὼς ὄλκιμμι
οἰωνός· μ' ἐκεδεσμὸς ἀθ ἀρπαγὴ ἐλάων· οὐδ' ἐπόλλα κα·
δαίμων ὀχεσ τέγεα· δόμυκλος δ' ἔφλε
πᾶν μας τέλος πλόμεθα μάχαν πολιν·

" π' πάδρο.

ἐπ' ἰωσι σὺ δὲ τέλεσιν ἀπὸ μαν πιμέας δ' ἀπὸ ῥοθίῳ
ἀνέκαμψ δὲ φέρεσθαι ἐλάσας σκοπ" μαὶς ὁ ἐμὶ ἐλίκε σθῆ,
χέρσ κυκλοα ὑπὸ ἀσπίδ. σὺν μαχίῃ θόρυβ
πᾶ ἐθηξε μάχαν· ἐμὸ δ' ἔπορον ἐφλεξ ὁ πόδος
στελθας ἐρατὴ φάος ἀ δ' ἐπ' ἀμφὶ τεμνος τερ -
πᾶσι θαλίαις ἐγκοίμων ἀμφὶ δόμ

Τῷ αὐτοῦ τόκος :

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα
χρῆσις· ἔστι δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων παίδων νεφέλας
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράττοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαιλόγων τέλλεται,
καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς·
αὐφθόνητος δ' αἶνος ὀλυμπιονίκαις
οὗτος ἔγκειται· τὰ μὲν, ἀμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
ἐκθεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν·
ἴσθι νῦν ἀρχεστράτου παῖ τεᾶς
ἀνησίδαμε πυγμαχίας ἕνεκεν
κόσμον ἐπιστεφάνω, χρυσέαν ἐλαίας
ἀδυμελῆ κελαδήσω τῶν ἐπι
ζεφυρίων λοκρῶν γενεὰν αὐλέγων·
ἔνθα συγκωμάζατ' ἐγγυάσομαι
μείμιν ὦ μοῖσαι φυγόξενον στρατὸν,
μὴ δ' ἀπέρατον καλῶν,
ἀκρόσοφόν τε σὺ αἰχμητὰν ἀφίξεσθαι· τὸ γὰρ
ἔμφυες οὔτ' αἴθων αὐλώπηξ,

οὐ τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπολλάξαι μῦθος :~

Ἔργα τε καὶ ἡμέραι 42–82

Λίσσομαι ὑμῖν αὖ Ζηνὸς ἐλαθέρι' ἤματα λεύσσειν
φῦλα τε θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων κατὰ μοῖραν
μάλ' ἐπιχειρήσω τε καὶ ἀφραδέεσσι μολέσθαι
καί μοι ἀληθείῃ βούλῃ φόρμιγγι ἄειδε
ἐκ δὴ μετάμοιρα τὰ πάντα ἔοικε βροτοῖσιν
ἀθανάτοις τε θεοῖς οἰκήσασι δώματα χαλκῷ
σύμβολα δ' οὐκέτι πίστα τέτυκται οὐδὲ θεοῖσι
ἀνθρώποις ὅτε πρῶτα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
χρύσεον ἔθηκαν μέλεον γένος ἀνθρώπων
οἳ τότε μὲν Κρόνου ἦσαν ἐπὶ χρόνου οὐρανιῶνος
ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
νόσφιν ἄτερ τε πόνου καὶ ὀιζύος οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
θνῆσκον δ' ὥστε δάμασσαν ἔπεσκε δὲ πάντα ἑκάστῳ
ἐσθλὰ μὲν ἀφθονίην καρπὸς δ' ἔφερε βλαστὸν ἀρούρης
αὐτομάτη πολύς τε καὶ ἄφθονος οἳ δ' ἐθελημοὶ
ἔργ' ἐνέμοντο δικαίῃ σὺν εἰρήνῃ τε φίλοισι
πολλῶν ἀγαθῶν μετὰ τερπνοῖς· οἱ δ' ἅμ' ἀρούρης
καρπὸν ἐπήρατον ἄφθονον ἐκλήϊζον ἀέκητι
αὐτῶν πολλὰ νέμοντο φερέσβιοι ἀγροὶ ἄνακτες
ἐσθλοί· ἐπεὶ κακὸν οὐδὲν ἐπὶ χθονὶ πάντα δ' ἔοικε
τοῖσι φέρειν ἅτε δαίμοσι μακάρεσσι γένεσθαι
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε
τοὶ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται
ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων
οἳ ῥα φυλάσσουσίν τε καὶ ἐσορόωσι δικαίων
καὶ σκολιῶν ἔργα ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶντες
ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
πλοῦτον δὲ καὶ διδύνας ἐπιδευέες ἀνθρώποισιν
ἐγένοντο τοῖσι δὲ καὶ τόδε γέρας βασιλήϊον ἔκλυον
ὧδε δὲ τιμὴν ἔμμορε καὶ τὸ πρὶν γενεὴ μετόπισθε
τρίτη ἀνθρώπων μετόπισθε γένος τρίτον ἄλλο
χρύσεον ἀθανάτους ἐποίησαν ὀλύμπια δώματα ἔχοντας
οἳ ἐπὶ μὲν Κρόνου ἦσαν ὅτε κρατέεσκεν ὁ δ' ἐν οὐρανῷ

Ξενοφῶν τι κορινθίω, ταδιοδρόμω, ς πεντάθλω, νικήσαν τι τὴν ὀθ ὀλυμπιάδα

Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέ ὀἶκον ἄμφον ἀστοῖς
ξείνοισι δὲ θεράπον τὰ γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν κορίνθον ἰσθμίου
πρόθυρον ποτὰ δῶνος ἀλαόκουρον·
ἐν ταῖδε γὰρ ἀνομίαν αἰάκασι
γνηταὶ τε βαθρον πολῖ, ἀσφαλὴς δίκα ς ὁμό
τροπος εἰρήνη τὰ μίαι ἀνδράσι πλούτου χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου θέμιτος ἐθέλοντι δ' ἀλαξ ὕβριν κορ
ματέρα θρασύθυμον ἔχω καὶ λάτε φράσαι τολμάτε μ
ἀθεῖαν γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν· ἀμαχον κρύψαι ὀσσαγεύ ἠθ·
ὕμμιν δὲ παῖδες αὐλάτα πολλὰ μὲν νι
καφόρον ἀλαΐαν ὤπασαν ἀκρ' ἀρεταῖς
ὑπὲρ ἐλθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοισι· πολλὰ δ' ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλλον ὧραι τολιάνθεμοι
χαῖ σοφίσματα· ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον
ταὶ διονύσου ποθ' ἀξέφαναν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες
διθυράμβῳ· τίς γὰρ ἵπποις ἐν ἔντεσι μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἴω νῶν βασιλῆα δίδυμον

ἐσθῆτι· ἐν δὲ μοῖσ' ἀοίδυμος, ἐν δ' ἄρηϊ θεσμὸν
οὐλιάσας ἀχμάζοισιν ἀμφὶ δορί· ὥστε καὶ ἐν ἀέθλοις ὀλυμπικοῖς
ἀφθόμητος ἔσσο γόμοιο χρόμον ἄτιμος ἐὼν ἀγαθοῖς.
Σὺ μὲν δὴ λαὸν ἀβλαβῆ μέλι, ξανθοφόρμιγξ ἀθεῶν δαίμων ὅρκῳ
δόξῃ δὲ σὺ φέρ' ἐγκόσμιον θεσμὸν τρί, φέρτατον ἄνδρα
σὺν τοῖσιν σοῖς πολίταις ὕμνα φαεννύμιχ' ὅρμον ἀμ
πεδόλησιν τοῦ ἀμήρ θυμὸς ὀπάσσῃς πορτροῦν
δύο δ' αὖ ῥηξήνορα λαὸν πολύκοινον ἐμοῦν,
ἐν ἴαθμοῖσι δέσσαι φαεννύ· μέμεσ' οὐκ ἀμηξόν
πατρὸς δὲ θεσπεσίοις ἐν ἄλφεσ' ἔρεθρον ἀγλαΐζῃ.
σὺ θοῖ τ' ἐν χθαμαλῇ τιμᾷ διαύλῳ θάλλοι ἀμφὶ μιν-
μόσυνα δαῖτα τοῦ τοῦ κρανάου ἐν ἀέθλοισι πρὶν ἔργα.
πολύρρηνες ὕλαι θῆκε καὶ λιγὺ ἀμφὶ κόμαις
ἔλλοπι λύρᾳ ἔπαφις ἐν δ' ἀμφιάχοι πλάδοῦμ' ἔθμοῖ,
πολιοδόρποισιν ὡς πανὶ μακρόβρᾳ τρίγι ἔνεμε τρίπτυ-
μοί τ' ἀοιδαί. ὅσαν τ' ὄρδελ φοίσιμ' ἀριφράσαντες.
ἡδὲ χορτὶς ἐν λέοντος δικελόμαι πολέσι
πρὶν πολυθείκων λαοῖς μ' ὄσαφὲς οὐκ ἀμφὶ δόδειν λέγειν
πομπᾶν φαφάλεθμον ἔπος ἀγλαΐζῃ δ' ἐν ἑκάστῳ μόρῳ-
σαν δὲ καὶ ῥᾳδίως ἀέλιος. ἐμὸς δὲ ἰδίοις ἐν κοίμῳ φαλάσ-
σῃσι μ' ἐν γαῦ πολεμοῦ τ' ἐν ἤρόασι δ' ἐλάσαι

οὐ φάσομαι ἀμφὶ κορύμθῳ, οὐ σὺ φορεῖν
πυκινόταται ἀλλάμαις ὥς θεὸν, ὅταν πατρὸς
ἀντίον ἴμεν δηϊοτῆτος γάμον αὖτῳ, μαχέσσῃ
τάφρον ἀρηϊ, σὺν ἔρκος πολίων. τάδε, ἐκ τοῦ ἀνὰ πρόδρομον
τείχεον ἐδόκησαν, ἐπὶ ἀμφότερα μαλ' ἀὐτέμφεα τέλος.
πρὶν μὲν γὰρ φίλα, σὺν δ' ἔρεε ἔλπεται κομίζειν, οὐδ' ἄρα πάντα
εἰρύσσατες· ἀλλ' ἀκὶ ἀλλοῖον τρόπον δαμάσσαι
τοῖσι μὲν ἐξάλλετ', ἀὐτὰρ ἀφορμᾶς, ὀφέλεσθαι
πατρὸς ἀρχαίης Βαθέων κλέος ἐμμεν' ἐμᾶς.
οὐδ' ἄρα ὀφθείσας οὐ τρέσσε γοργόμος, ἀλλὰ μάλ' ἀμφὶ κορυσσῶν
φάσαν ἑὸν ζεύξας πρὸ ἑοῦ ἅρμα, πρὶν μὲν ἑοῖ χρόα πάντα
ἐρατεινὸν πάλλας ἠΐθεος· ἐκ δ' ἐπὶ εἴρυσθ' οὐδὲ τι καὶ
ἴδμεν ὕδωρ· φάσαν δ' εὐθὺς ἀολλίσσαι βασιλῆι
ἀφθιτόπρωρον δ' ἐπὶ πόντον ἐλάσσαι, ἐνθ' ἀμάλαι, μύθου
τοῦ ἔρυ ἀρχεῦσι πατρὸς δέξαν καὶ ἀγλαὸν ἐμπάζεσθαι
ἀρθμὸν πρὸς ἀλλοδαπῆς ἐλθεῖν. ἀμφὶ δ' ἔπαλτο ὀρθωθῆναι δ'
ἀρκέσαν δ' ἐσυλήσατ' ἐπὶ χθόνα πάντα ἐμῶν δ' ἄρα
δείξετε καὶ ἐμοὶ δῶμα τελέσσαι πρόφασιν, ἀσφαλέως
θεὸς κοίλαις ἀγαπῆναι μύκτ' ἀὐτὰρ ἐκάμοντο κέλευσε ὃς
τεύξαι ἀνταλίωνος ἀγλαΐης ἀμφὶ ἑκάστου σῶς ἔπρεπε
δαιμονίφρονα χέρσον, ἐπεὶ μοῖρα δὲ τελέσθη.

σάμ· ταῦθ' ἑπτὰ φρυκτωρημάτα, ἐμαρτύρει δὲ σὰ σὲ ἐνθένδε, ὅσαν' ἀρκάσιν ἀμφὶ Κιθαιρὼν σκληκαίου βοὸς αἶμα / πολλὰ μηδεσόμενον.
σὲ μεγάρ' αὐανιδώμη Ἄργος αὐλος·
αὐτὰρ ἔλλοις, σὲ πρὸ μαραθὼν·
ταῦθ' ὕμνων ἀγητὸς ὑψηλόφου καὶ λιπαροῦ πόλις, αὐτὰρ βοιὰ, σὺ θάσσαν καθ' ἑλὼν λαοῦ εὐρυμέδοντος ἐρέμνων μάστακα, πόντος ἰδέμεν· / ἀλλὰ καὶ φοίσιμ' ἐκ Δωρὶς πρὸς ἀνθρώπους ἔφατο, αἰδῶ τε δίδοι σὺν ἀγαθῇ πρόφρων γλυκύθυμος·—

δύσσοπι χθόνι, ὀρχομενίδαο, φαεινὴ πρὸς ἀκρεόλαυμου μιν καὶ σαφὲς ἀνθρώπους ἀλλυποιδάλα· ὄλβιος πέρος ταὐτὸ χάριτας.

Καφισὸν ὑδάτων λαχοῦσ', ἀμφίεννε καλλιπολεμάρ', ὦ λιπαρὰς ἀοιδαῖσι βασιλῆα χάριτες ὀρχομενοῦ πολλὰ γὰρ μιν ἐπίσκοποι, κλυτὰ δ' ἐσθλὰ εὔχομαι σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ πρὸς Διὸς γλυκὺς μέτεισι καιρὸς βροτοῖς· εἰ σοφὸς, ἢ καλὸς, ἢ τις ἀγλαὸς ἀνήρ· οὐ γὰρ θεοὶ σεμνὰν χάριτα μοῖραν ἔδοσαν ἐρατοῖς χοροῖς, οὐδὲ δαῖτας, ἀλλὰ πρὸς τιμὰν ἔργων ἐμοὶ δ' ἀοιδᾶν χρεὼν ὀξυθέμιδα πρὸς τὸν ἀπόλλωνα θρόμον,

αἰένναον σβόντι πατρὸς ὀλυμπίοιο τιμὰν
πότνια αἰλαΐα φιλησίμολπαί τε τε ἀφροσύνῃ θεῶν κρατεῖ
ἐπὰ κουοιμῶν, θαλίαι τε παῖδες
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' ἀμεμεῖ τύχα,
κοὐφαβιβῶν τὰ λυδίω γὰρ ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἐμμελέτῃ τε αἰείδων ἔμολον· οὕνεκα ὀλυμπίονικος
αἰμιμυείᾳ σὺν ἕκατι· μελαντείχεα νῦν δόμον
πρὸς φόνας ἐλθὲ ἰαχὴ, πατρὶ κλυτὰν φροῖσ' ἀγ
γελίαν, κλεόδουμον ὀφ' ἰδοῦσ' ἤ
ὃν εἴπης, ὅτι οἴνεαν κόλπῃσι πρὰ δόξοιο πίσσας
ἐστεφάνω σε κυδίμων ἀέθλ πτερόισι χαῖταν: —

Αἰριστοφάνους βίος.

Αἰριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς γένος μὲν ἦν αὐθεντικῶς.
πατρὸς φιλίππου· τὸν δὲ δῆμον κυδαθηναῖος
πανδιονίδος φυλῆς· πάνυ δὲ ὢν εὐφυὴς καὶ ἀγχίνους
ἐπὶ τοσοῦτον ἐνέα κομιδῆ τῇ ἡλικίᾳ κυδοκί-
μησε ἐν κωμῳδίαις, ὡς οὐ μόνον τοὺς κατὰ αὐτὸν, ἀλλὰ
καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπεράραι· μᾶλλον δὲ, οὐδὲ τοὺς
ἐπιγιγνομένοις πρῆκεν ὑπερβολή· ἀλλὰ καὶ τούτου
μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος πρῆλθεν· οὐκοῦν ἀνε-
φάνη τις ὕστερον αἰριστοφάνει πρῆσα πλήσιος· διατοῦ
καὶ πρὰ τοῖς βασκάνοις αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος·
δράματα τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γεγραφεῖ·
ἅπαντα εὐμοιοῖ καὶ χάριτος ἀττικῆς μεστὰ· καὶ
πείθοντα τοὺς ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ κροτεῖν· οὕ-
τω τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐπιεῖ τὸ λόγον, ἢ
μηδεὶ αὐτῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς μηδέτοτε ἀποσχέσθαι
τοῦ σκώπτειν, ἐὰν δικοῦντος αὐτοῦ ἤσθετο· ὅθεν τῇ
πρῆσιαν αὐτοῦ δεδίστες οἵ τοι οὐ τοι μετρίεις σφᾶς
αὐτοὺς πρῆσιν ἀεὶ, ἐς τῶν δήμοσι λισιτηγοῦνται·
ἔσχε δὲ τρεῖς υἱοὺς· φίλιππον· νικόστρατον·

Ὑπόθεσις πλούτου ἀφιλοφιλήτου.

Βουλόμην ἂν ἀφιλοφιλήτως σοι ἔχειν αὐθαίρετον ἀφέλειαν, μὴ συνεφαπτόμενος, μὴ φίλῳ φίλος συνοίσειν, ἐθέλων πολυπραγμονεῖν, πολυπλοκίαν ἀπορρήτων ἐπιμιγνύμενος, διδασκαλεῖον ὄντα, μὴ φίλος τρόπον χρηστὸν παρέχειν ἢ ἄλλῃ μὴ χαίρειν. οὐκ ἂν τίνος αὐτῷ, θεραπαίνης εἰθισμένος ἀπόλαυσιν ἐρωτικῆς ἀφροδίτης, ἢ ἐκ πονηροῦ τρόπου χρηστὸν ἀποδημεῖν ἐθέλειν, ἢ τοῦτο τοῖς ἀποδημοῦσιν ἐπιτηδεύειν, εἰ μὴ ἐκ φιλίας ἀληθοῦς ἐπιμελὲς ἔχοι. οὐδὲ τοῖς ἐθέλουσι παρεῖναι ἀκούειν, ἢ

καὶ ὁ χρεμύλος λέγει αὐτῶι τὴν μαντείαν· ἐπεὶ τῶν
μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ πλούτου, ὅστι ἐστὶ, ὃ τοῦ
χαρίν τυφλὸς ἐγένετο παρὰ τοῦ διός· οἱ δὲ ἀκού-
σαντες ἤσθησάν τε, καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο οὐ-
παγαγεῖν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν
θεραπεύειν πήρωσιν· καὶ ἵνα τὰ ἐνμεύω παρῶ τὰς τε
τοῦ βλεψιδήμου ἀντιλογίαν, καὶ τῆς πενίαν αὐτῶν,
ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ ὑπὲρ ἐπανήγαγον
οἴκαδε· ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ
καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ ἄν τε χόμοι πένητες ἦσαν·
ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δραῦμα πλοῦτος ἀριστο-
φάνους: τοῦ τοῦ δραύματος πρόσωπα:
καὶ εἰ θεράπων· χρεμύλος δεσπότης·
πλοῦτος· χορὸς ἀγροικῶν· βλεψίδημος φίλος
χρεμύλου· πενία· γυνὴ χρεμύλου· ἀνὴρ
δίκαιος· συκοφάντης ἀνὴρ· ἕτερος συκοφάντης·
δίκαιος· γραῦς· νέος· ἑρμῆς·
ἱερεὺς διός: προλογίζει ὁ ἱερεῖ:

ἀριστοφάνους πλοῦτος:

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ ζεῦ ϛ θεοὶ
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
οὐ γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λόξαν τύχη,
δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῶι κεκτημένωι,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
ϛ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῶι δὲ λοξίᾳ,
ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην. ὅτι
ἰατρὸς ὢν ϛ μάντις, ὥσφασι σοφός,
μελαγχολῶν τ' αὐτέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ
τοὐναντίον δροῦν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ τρίειν.
οἱ γὰρ βλέπον τῆς τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καὶ μὲ πρὸς βιάζεται.
ϛ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ πρᾶγμα οὐδὲ γοῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκέσθ' ὅπως σιγήσομαι,
οὐ μὲν φράσης, ὅτι τῶι δ' ἀκολουθοῦμεν τὸ τὲ
ὦ δέσποτ'. ἀλλάσοι πρᾶγμα ἔξω πράματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

χρε μὰ δί'. ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ὠλυπῆς τίμε, 3
ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. κα λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι,
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοι.
ἄνοις γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
χρε ἀλλ' οὔσε κρύψω. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σε ὡς κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς, ὡς δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον, ὡς πάνυ ὤν. κα οἴδατοι.
χρε ἕτεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι ῥήτορες,
ὡς συκοφάνται, ὡς πονηροί. κα πείθομαι.
χρε ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαι πώρου σχεδὸν
ἠδηνομίζων ἐκ τε τρεφεῖσθαι βίον.
τὸν δ' υἱὸν, ὃς περ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πεισόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον οὐδίκον, ὑγιὲς μὴ δὲ ἐν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸν νομίσας ξυμφέρειν.
κα τί δῆθ' ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῆς στεμμάτης.
χρε πεισῃ. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπε μοι τοδί.
ὅτῳ ξυναντήσαι μι πρῶτον ὀξίων,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθιέσθαί μ' ἔτι.

πείθειν δ' ἐμαυτὸν ξυνακολουθεῖν οἴκαδε·
κα̅ ἐς τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ· χρε̅ τουτωΐ·
κα̅ εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ
φράζουσαν ὡς καιόταυτε σοι σαφέστατα,
αὐσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
χρε̅ τῷ τοῦτο κρίνεις· κα̅ δηλονοτὶ ἡ ἐς τυφλῶι
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ' ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον,
τὸ μηδὲν αὐσκεῖν υἱὲς ἐν τῶι νῦν χρόνωι,
χρε̅ οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἑτέρον τι μεῖζον· ὧν δ' ἡμῖν φράσαι,
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὗτοσι, ἐς τοῦ χαίρειν,
ἐς τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶϊν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅτι νοεῖ·
κα̅ εἰ δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν, ὅστις εἶ φράσον,
ἢ τὰ πὶ τούτοις δρῶ· χρε̅ λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ·
πλ̅ ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι· κα̅ μανθάνεις,
ὅσφησιν εἶναι; χρε̅ σοὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί·
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ, ἐς χαλεπῶς ἐκπυνθάνῃ·
ἀλλ' εἴτι χαίρεις ἀνδρὸς ἐν ὁρκῷ τρόπις,
ἐμοὶ φράσον· πλ̅ κλαίειν ἐγὼ γέ σοι λέγω·
κα̅ δέχου τὸν ἄνδρα ἐς τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ·

οὐρο| ναὶ τὴν δίκην πρὸς χαιρήσας ἔτι.
εἰ μὴ φροῦδας γὰρ ἀπὸ σοῦ ὅλῳ κακὸν κακοῦ.
πλ ὦ Ζεῦ, ἀπωλλάχθην ἄρα σοῦ ἐμοῦ. χε ὦ μέλε.
σὺ μὲν ὀλεῖ μὲν ἐλπίδος ἐφ' ᾗ δὲ δέδοσο τὰ
σαυτοῦ πρὸς ἄνθρωπον κακίστ' ἀνοργήτ',
ἀμαθεῖς γὰρ ἐσθ' οἱ κρημνιοῦσι τὴν αὑτῶν, κἄπειτα λιτῶν
ἀνοίσομεν. ἴθ' ἐκεῖθεν ἀστραγαλιοῦχος εἶ σοφός.
χε ἀλλ' ἄρ' ἔτ' ἀχε. πλ μὴ δοκεῖς; χε οὐκοῦν ἐρεῖς;
πλ ἀλλ' ὧν σὺ θνητὸς ὢν ἐμοὶ ἔοικας εἶναι εὖ οἶδ' ὅτι,
κοὐκ οἶδ' ὅτι μ' ἐργάσεσθαι, κοὐ καθήσεται μή
μ' ἡτριῶσθαι κἀμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ σύ.
πλ μεθέσθαι μοῦ δοκεῖς. χε ἰὼ μεθιέμεν.
πλ οὐκ ἔστ' ἐρωδῶ· δεῖ γὰρ οὐδ' ἔοικε μὲν
λέγειν, ἀκούσῃ μ' ὧν ἕνεκα μισῶ σε καὶ μισῶ.
ἐγὼ γὰρ εἶμι πλούτου. χε ὦ μακάριε
σὺ δ' ὀφθῇ ἄρα σοφός· εἶτ' ἔστιν οὐ πλούτου κακόν;
χε οὐ πλοῦτος, οὗτος ἀθλίως διάκειμαι;
χε ὦ φοῖβ' Ἀπόλλον σὺ θεοὶ σὺ δαίμονες
ἔχουσι· πῶς· ἐκάμοσ' οὕτως εἰσύ; πλ μάλα.
χε ἐκάμοσ' αὐτός; πλ αὐτὸς μέντοι. χε πρόσθεν ὢν φίλος,
αὐχμοῦ βαδίζεις. πλ σὺ δ' ἀπροσκλεὴς ἔρχῃ,

ὃς οὐκ ἐλούσατ' ὀξόπου πρὸς ἐγόνετο·
χρε τοῦτο δὲ τὸ κακὸν πρὸς ἔπαθες κατὰ πέμοι·
πλα ὃ ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποισι φθονῶν·
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπάλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους, ὑσοφοὺς ὑκοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὃ δέ μ' ἐτρίησε τυφλὸν,
ἵνα μὴ δίαιν ὡσκοίμι τούτων μηδένα·
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ·
χρε ὑμὲν διὰ τοὺς χρηστοὺς γετίμαται μόνους
ὑτοὺς δικαίους· πλα ὁμολογῶ· χρε φρετίουν·
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ ὑπροτοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; πλα φήμ' ἐγώ·
χρε ὡς τῇ δικαίῳ δ' ἂν βαδίζοις; πλα πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου·
χρε ὑθαῦμα γ' οὐδέ· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπω·
πλα αὐφετόμενον· ἴστον γὰρ ἤδη τ' αὐτ' ἐμοῦ·
χρε οὐ μὰ δί'· ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ὀξόμεθάσ'·
πλα οὐ κηγόρευον, ὅτι πρὸς ἕξειν πρόγματα
ἐμεῖ ἐτόμμοι; χρε ὑσοῦ γ' ἀντιβολῶ πιθοῦ·
ὑμὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἐτ' ἄνδρα τοὺς τρόποις βελτίονα·

μὰ τὴν δίκην· οὐ γὰρ ἐφ' ἁλὸς πω νῦν ἐγώ·
πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες· ὥστ' ἐμὲ δέμας
τὸ χρῶς τ' ἀληθῶς, ἡ γόμφωσις τοὐμοῦ σθένους
αὖτε χρῶς ὥσπερ βάλλουσι τὴν μοχθηρίαν,
ἔχ. ἔχ' ἦ μὴν οὕτως· ἀτὰρ οἱ δοῦπος καὶ κτύπος·
πλ. μαὶ λιά· ἀλλ' ἄπαυδα πάντ'· ἀπ. οἰμωγή, μακάρι'.
χο. σὺ δ' ὦ πάτερ εἰδὼς, ὅσα πρὸς ἡμῶν ἠμύνω
γόμφωσιν τῷ φαθὰ, πρόσεχε μὴ μανῇς, ἵλαος θύλει·
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ζῶν θεοῖς δ' εἰσπεσεῖσθαι,
ταύτης ἀπαλλαξάμενος τῆς ὀφθαλμιάας,
βλέψαι ποιήσας. πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ·
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἁμαυλέψαι. χο. τί φής·
ἀμήθρωπος οὗτος ἀθλίως φύσει·
πλ. ὃς δ' ἐμὲ μὴ οὕτω εἰδὼς τὰ πρότερα μοῦρ' ἔπαθεν,
εἰ τοῦθ' οἱ τὰ δ' ἐπὶ τρίψας. χο. μὴ δῆτ' ἐπὶ τοῦτο τρέπου·
ὅστις σε πορεύσεται σὺν θερμοσάκῃ ἐλᾷν;
πλ. οὐκ ἀδύ· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
χο. ἀλλ' ἦθες ὦ δύστηνε πάντων δαιμόνων,
οἵ σ' ἀεὶ εἰρανίζουσι τοῖς δυσμενίζουσι, τοὺς κεραυνοὺς
ἀστεροπηφόρους, ἐὰν ἁμαυλέψῃς σὺ κἀμὲ μικρὸν χέρσον;
πλ. ὦ μιλήσιε, ὦ πόντιε πέτραι. χο. ἐχ' ἥσυχος·

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξωσε τοῦ διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. πλ. ἐμὲ σύ; χρ. μὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἀρχὰ διὰ τίν' ὀζεὶς τῶν θεῶν.
κα. διὰ τἀργύριον. πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ. χρ. φέρε.
τίς οὖν ἐσθ' ὅπερ ἔχων αὐτῷ τοῦθ'. κα. ὁ δὶ.
χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν' οὐ διὰ τουτονί;
κα. ἦ μὴ δί' εὔχον γάρ γε πλουτεῖν ἀντίκρυς.
χρ. οὐκοῦν ὁ δ' ἐστὶν αἴτιος. ἢ ῥᾳδίως
παύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' ἄν. πλ. ὁ τίν τίδη.
χρ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἂν οὐ χίψαιτον, οὐ κάλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ. πλ. πῶς. χρ. ὅπως;
οὐκ ἐσθ' ὅπως ὠνήσηται δήπουθεν. ἢν σὺ
μὴ παρῶν αὐτὸς διδῶς τἀργύριον. ὥστε
τοῦ διὸς τὴν δύναμιν ἠλυπεῖτίσε, καταλύσεις μόνος.
πλ. τί λέγεις δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; χρ. φήμ' ἐγώ.
ἦ μὴ δί' εἴ τι γ' ἐστὶ καλὸν ἢ λαμπρὸν,
ἢ χώρισιν ἀνθρώποισι διὰ σὲ γίνεται.
γν. ὅπαν τὰ γὰρ τῶν πλουτεῖν ἐσθ' ὑπήκοα.
κα. ἐγώ γε τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

χρε ὃ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ ταὺς κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχει,
οὐδὲ προσέχειν τὴν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὴν προκτὸν αὐτὰς ἀθὶς ὡς τοῦτον τρέπειν·
κα ὃ τούς γε παῖδας φασὶ τοῦτο αὐτὸ δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τὰ ἀργυρίου χαίρειν·
χρε οὐ τούς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί· κα τί δαί·
χρε ὅ μὲν, ἵππον ἀγαθὸν· ὅ δὲ, κύνας θηρευτικάς·
κα αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι πρὶ πέττουσι τὴν μοχθηρίαν·
χρε τέχναι δὲ πάσαι διάσε, ὃ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ' εὑρημένα·
ὅ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος·
ἔτερος δὲ χαλκεύει τις· ὅ δὲ, τεκταίνεται·
ὅ δὲ, χρυσοχοεῖ χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν·
ὅ δὲ, λωποδυτεῖ γεμὴ δί' ὅ δὲ, τοιχωρυχεῖ·
ὅ δὲ, κναφεύει τις· ὅ δὲ πλυνεικώδια·
ὅ δὲ, βυρσοδεψεῖ γ'· ὅ δὲ πωλεῖ κρόμμυα·
ὅ δ' αὐλούς γε μοι χὸς διὰ σέπου παραπίλεται·
πα οἴμοι τάλας· ταυτί μ' ἐλάνθανε πάλαι;

χρε μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διατοῦτον κομᾷ;
κατ ἐκκλησία δ' οὐχὶ διατοῦτον γίγνεται;
χρε τί δὲ ταὺς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς εἰ πέμοι;
κατ τὸ δ' ἐν κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
χρε ὁ παμφίλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
κατ ὁ βελωνοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ παμφίλου;
χρε ἀργύριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
κατ φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει;
χρε ἡ ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς αἰγυπτίοις;
κατ ἐραῦ δὲ λαΐς οὐχὶ διὰ σὲ φιλωνίδου;
χρε ὅτι μοθέου πύργος; κατ ἐμπέσοι γέσοι·
χρε τὰ δὲ πράγματα οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττετο;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
ὁ τῶν κακῶν, ὁ τῶν ἀγαθῶν ἐστι ἴσθ' ὅτι·
κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς τρλέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος·
πλ ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
χρε ὁ ναὶ μὰ δία τούτων γε τρλλῶ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μετός σου γέγον' οὐδεὶς πώτοτε·
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων πάντ' ἔστι πλησμονή·
ἔρωτος· κατ ἄρτ· χρε μουσικῆς· κατ τραγημάτ·

7

χρε τιμης· κα πλακοτων χρε ἀνδρεγαθι κα ἰσχαδι·
χρε φιλοτιμι κα μαιζης· χρε στρατηγι κα φακς·
χρε σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδ' εἰς μεστὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' ὢν ταίλαντα τις λάβη τριακαίδεκα,
τρλλῶ μαῖλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἐκ καίδεκα·
κὢν ταῦτ' ἀνύσῃ τετταραίκοντα βούλεται·
ἢ φησὶν οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον·
πλ ἀτρὶ λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἐν μόνον δέδοικα· χρε φράζε τοῦ περὶ·
πλ ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ὢν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι·
χρε νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ ὃ λέγουσι πάντες, ὡς
δειλότατον ἐσθ' ὁ πλοῦτος· πλ ἢ κἀλλά με
τοι χωρύχος τις διέβαλ'· εἰς δὶς γάρ τοτε
οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲ λαβεῖν,
ἀρὼν ἀπαξάπαντα κατὰ κεκλεισμένα·
εἶτ' ὠνομασέμου τὴν πρόνοιαν δειλίαν·
χρε μὴ νῦν μελέτω σοι μηδὲν· ὡς ἐὰν γένη
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέπτον τ' ἀποδείξω σ' ἀξύτερον λυγκέως·
πλ ἢ οὖν δυνήσῃ τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν·

χρε ἔχω τίν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἰ πέμοι
ὁ φοῖβος αὐτὸς πυθικὴν σείσας δάφνην.
πλα κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα, χρε φήμ' ἐγώ.
πλα ὁρᾶτε. χρε μὴ φρόντιζε μηδὲ ὦ γαθέ.
ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. κατ κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
χρε πολλοὶ δ' ἔσον τῆς χάτροι νῶϊν ξύμμαχοι.
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἀλφιτα.
πλα παιπαὶ πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
χρε οὐκ, ἢν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δρᾶμ'. κατ τί δρῶ λέγε.
χρε τοὺς ξυγγεωργοὺς καλέσον. ἐρήσας δ' ἴσως
ἐν τοῖσιν ἀροῖς αὐτοὺς τἀλαυπωρουμένους.
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐν ταυθοῖ πρᾶσιν
ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.
κατ ἐς δὴ βαδίζω. τοῦτι δὲ τὸ κρεάδιον
τῶν ἐνδοθέν τις εἴσεν ἐγκάτω λαβών.
χρε ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ' αὐλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε πλοῦτε πάντ' δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη σὴν, ἢν δεῖ χρηματῶν σε τήμερον

μετὰ τὴν ποιήσαι, ὃ δικαίως κἀδίκως.

πλ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν μὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ γῆς κάτω.
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τί μικρὸν ἀργυρίδιον,
ὄξαρνός ἐστι μὴ δ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς πρᾶν ἀπλῆν ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πρόναισι σὺ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ὀξέπεσον ἐν ἀκρᾷ εἰ χρόνῳ.

χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκέτυχες πώποτε;
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αὐεὶ.
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ.
πάλιν τ' ἀναλῶν ἢν ἱκὰν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίω μέν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι,
σὺ τὴν γυναῖκα, σὺ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. πλ. πάσθομαι.

χρ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγει.

κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγὸν

ἄνδρες φίλοι, δῆμος τε, καὶ πρῶτον μὲν ἐρέσθαι
ἵππους ἐγκονέειν, ὅτε εὐδέθεν ὄρνυται ἠώς καὶ ῥοδοδάκτυλος
ἀλλ' ἔτι τε καὶ αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣν δεῖ πρόμον ἄνδρα ἀμύνειν.
πρὸς οὐκ ἂν ὄρνις ὀρνιθοσκόπος πολλοὺς προθύμους,
ὃς εἰκοσέταιρον ἀνθεμεῖς μέρος ἄνδρας ἄγει.
οὐδ' ἀβίοις ἴσον μεθεῖν, πολὺ δ' αὖτε καὶ φάσμασι,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὅσος κέκληκεν ἡμᾶς.
καὶ οὐκοῦν πολλὴ δὴ σπουδὴ ἐμοὶ οὐδ' ἀμελὴς ἔοικεν
ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἢ δέος ἀπώσασθαι
ψυχρὸν βίους δυσκόλους ἔχοντας ἀποδημίας.
ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν·
εἴχομεν ἀφίκτην δ' ἐς πρεσβυτιήν ὃ πρίν.
ἔστασθαι καὶ φέρειν ἀθλίως ἔλασθαι μαθόντα μόνον
οἷσιν δὲ μὴ μὴ οὐρανὸς ἁλῶναι αὐτὴν ἔθηκεν·
ὡς ἐλαφηβόλας ἐστὶ, πᾶσι φησὶ πολλὴν φάσμα.
δηλοῖς γὰρ αὐτὴν ἥκαν σοφὴν χρημάτων ἔχοντα.
πρεσβυτικὸν μὲν οὖν κακὸν ἔγωγ' ἔχειν τόδε·
μόνοις ἀβίοις φθονικὸς ἀποδιδράσκων
ἀζήμιος, ὃ τῶν ἐμοὶ βακτηρίαν ἔχουσι,
πᾶσι γὰρ ἀθρόοις φύλαξ τοιοῦσδ' ἀεὶ πάρα
ἡγεῖσθ' ἐμοὶ ξύμπασιν δὴ μὴ ὁμίχλης ὑμᾶς ἔτι φάμ';

ὦ σεμνὸς οὐ πίτριπτος· αἴκνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ· ἰοὺ τὰς χοίνικας, ἢ τὰς πέδας ποθοῦσαι·
ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις· ὁ δὲ χάρ τὸ ξύμβολον δίδωσι·
διαρραγείης· ὦ μόθων εἶ, ἢ φύσει κόβαλος·
ὅς τις φεναικίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτλακας ἡμῖν,
ὅτου χώριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας δίσκ πρῶντες·
ἀλλ' οὐκέτ' ἀνκρύψαιμι· τὸν πλοῦτον γὰρ ὦ ἡδρῆκε
ἄγων ὁ δεσπότης· ὃς ὑμᾶς πλουσίους πρτήσει·
ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
μὴ τὴν θεοὺς μίδας μ' οὖν, ἢν ὦ τ' ὄνου λαβητε·
ὦ ἥδομαι ἢ τέρπομαι ἢ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις σὺ ταῦτ' ἀληθῆ·
ἢ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὼ τὴν κύκλωπα
μιμούμενος, ἢ τὴν τροδοῖν ὦ δὶ πρᾶσαλ δὲ
ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἰ ἀτέκεα θαυμὶν ἐπαναβοῶντες,
βληχώμενοί τε προβατῖν, αἰγῶν τε κιναβρῶν μέλη
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε·
ἡμᾶς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὼ τὴν κύκλωπα·

βληχώμενοι σὲ τοῦτον ἐπεινῶντα καταλαβόντες,
πῆραν ἔχοντα, λάχανα τ' ἀγρία δροσερὰ, κραιπαλῶντα.
ἡ γρύμενον τοῖς προβατίοις, εἰκὴ δὲ καταδαρθέντα πυ-
μέναν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

κ̄ᾱ ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην τὴν τὰ φάρμα κ' ἀνακυκῶσαν,
ἢ τοὺς ἑταίρους τοῦ φιλωνίδου πότ' ἐν κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους,
μεμαμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντα τρόπον.
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

κ̄ᾱ οὐκοῦν σε τὴν κίρκην τὴν τὰ φάρμα κ' ἀνακυκῶσαν,
ὃ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
τὸν λαρτίου μιμούμενοι, τῶν ὀρχέων κρεμῶμεν.
μινθώσομεν θ' ὡς πρὸ τράγου.
τὴν ῥῖνα. σὺ δ' ὡς ἀρίστυλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

κ̄ᾱ ἀλλ' εἰ ἀνῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη.
ὑμεῖς ἐπ' ἀλλεῖδος τρέπεσθε.
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα.

βουλήσομαι τοῦ δεσπότου,
λαβὼν τὴν ἄρτον ἐκρέαν
μαυσώμενος τολοιπὸν οὕτω τῶι κόπωι ξυνεῖναι.
Χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦ νόρες δημόται.
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν ἐσαπρόν.
αὐσπάζομαι δ' ὅτι ἡ προθύμως ἥκετε,
ἐσυντεταμένης κοὐκατὰ βεβλαικευμένως.
ὅπως δέμοι ἐτάλλα συμπαραστάται.
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
Χρ. θάρρει. βλέπειν γὰρ ἀντίκρυς δόξης μ' ἄρτιν.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῆι ἐκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν πλοῦτον πρᾶγ' εἰ τῶι λαβεῖν.
Χρ. ἐμὲν ὁρῶ ἐβλεψίδημον τοῦτον
προσιόντα. δῆλος δ' ἐστίν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοε τῆς βαδίσεως τῶι τάχει.
Βλεψίδημ. τί οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη, ἐπόθεν, ἐπὶ νιτρόπῳ
χρεμύλος πεπλούτηκεν ἐξαπίνης, οὐ πάθομαι.
καὶ τοὶ λόγος γ' ἦν νὴ τὸν ἡρακλέα πολύς,
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.

ἐστι δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν γ' ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μετὰ πέμπεται·
οὐκοῦν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται·
Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ μὰ τὴν θεοὺς
ὦ Βλεψίδημ' ἀμάνον ἢ χθὲς πράττομεν·
ὥς τε μετέχειν ἔξεστι· εἰ γὰρ τῶν φίλων·
Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς ὡς λέγουσι πλούσιος,
Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ὦ θεὸς θέλῃ·
ἐνιγάρτις ἐνικίνδυνος ἐν τῷ πράγματι
Βλ. ποῖος τίς· Χρ. οἷος· Βλ. λέγ' ἀνύσας, ὅστι φήστρ τε·
Χρ. ὦ μὲν κατορθώσωμεν, ἐν πράττειν ἀεὶ·
ὦ δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παραύπαν·
Βλ. τοῦτ' πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει· τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπὲρ πλουτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς ἐστ' εἰργασμένου·
Χρ. πῶς οὐδὲν ὑγιὲς· Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νηδία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον, ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἀπεὶ τ' ἴσως σοι μεταμέλει·
Χρ. ἄτρλλον ἀποτρόπαιε, μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ·
Βλ. παῦσαι φλυαρῶν ὦ γάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς·

11

οὐ μὰ δία· εἰ γὰρ ἐμοὶ ἔτι τοῦτο ἐφίλει. Βλέ φιλεῖ.
οὐκ οὖν δὴ αὐτὸν χρὴ ἐᾶν ἡμᾶς ἀπολέσθαι οὐδαμῶς,
ἀλλ' εἴσι τοῦ κέρδους ἀπάντων τῶν ἡμῖν ἀγαθῶν.
οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα γ' ἀγαθόν μοι δοκεῖς.
οὐκοῦν μεθέπῃ χοὐ προτρέπομαι εἰ ἔτι πρόσω.
μεταχειρίζεσθον ἡμῶν τὴν οὐραγίαν.
ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμα αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.
ἀλλ' ἔτι μέ τι δῆλόν τι ὡς πάσχουσι κόπῃ.
οὐκοῦν ὅσον ὀκνεῖς, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλέ μεταλαβεῖν ζητῶ, τίνος.
τοῦ ἐτέρου τοῦτο μέν, ἀλλ' ἔτρωσε χόμε.
μὴ οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; κακοδαίμονας.
ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπέφηνας γ' οὐδέν;
οὐδ' ἤν γε βούλῃ. Βλέ ὦ Ἡράκλεις φέρε πρὸς τῶν θεῶν
τί πάσχει. πλὴν θεὸς γὰρ οὐκ ἐθέλω φαίνειν.
κατηγορεῖς γὰρ οὐκ ἐᾷς μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
ὦ τᾶν. ἐγώ σοι τὴν ἀπὸ σμικροῦ σαφῆ
ἐθέλω διηγήσασθαι, πρὶν μὲν συθεὶς θαττον ὡς ἀπέλθῃς
τὸ φόβητρόν μοι βύσας κέρασι τοῖς ἐμοῖς πρόσω.
σὺ μὲν φίλος γ' ἀεί μοι δοκεῖς μὴ φρίξαντας,
πρεῖς μᾶς ἀπολλύσας λογίσασθαι δώδεκα.

Βλέ. ὁρᾶτε τὴν ἐσθῆτα τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μὴ τοιαῦτα πάσχειν,
ὡς τὴν γυναῖκα· καὶ δοίσουσι τοῖς πολίταις,
τοιοῦτον ἄνδρα καλέσαι, οὐδὲ ὁτιοῦν τοιοῦτον φιλεῖν.
Χρέ. οὐκ ἄκακον δῆμον· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δικαίους, καὶ σοφοὺς ἡγοῦμαι.
ἀναφαίνεται πλουτήσαντι πρώην. Βλέ. τί οὖν λέγεις
οὕτω πάνυ πολλὰ κεκλοφάς; Χρέ. οἴμοι τῶν κακῶν
ἀπολῶ. Βλέ. οὐκοῦν οὕτω σεαυτὸν ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρέ. οὐδὲν ἦν ἐκεῖ πρὶν πλουτῆσαι σὺν τοῖς χρήμασιν,
ἔχω. Βλέ. οὐ πλοῦτον, ὅπου. Χρέ. ἀλλὰ πρὶν θεοῖν.
Βλέ. καὶ τοῦτ' ἴσμεν. Χρέ. ἦ μόνον. Βλέ. πῶς. Χρέ. πρὸς ἐμέ. Βλέ. πάνυ.
Χρέ. σφόδρα.
Βλέ. οὐκοῦν κόρακας, πλοῦτος πρᾶγμα σοί. Χρέ. μὴ λέγε.
Βλέ. λέγεις ἀληθῆ; Χρέ. σφόδρα Βλέ. πρὸς τῶν θεῶν ἐφίεμαι.
Χρέ. μὴ πρὸς σοφοῦ. Βλέ. τί θαυμάσιον λέγεις;
Χρέ. εἰ δὲ ἕτερόν τις προσφέρων μὴ ἕτερον λέγοι.
Βλέ. ἆρ' οὐδὲ ἀνασώσασθαι σῶσαι ἡμᾶς θεοὺς φίλους;
Χρέ. οὐκέτι πρὸς τῶν πραγμάτων ἐμοὶ γ' ἔτι. Βλέ. τί φής;
οὐ τοῦτο μεταδοῦναι; Χρέ. μεταδίδωμι γὰρ πρόθυμος. Βλέ. τί
Χρέ. βλέψῃ πρὸς ἐμέ. Βλέ. πῆ βλέψαι φέρεσον.

non duo

12

χξ πρὸ πολλοῦ μὲ σὸς πατὴρ πρόπεμψεν ἐμὶ μέτοι, πρόσθου,
Βλξ τυφλὸς γὰρ ὁμῖλος ἐστὶ; χξ μὴ τὸν οὐρανόν.
Βλξ οὐκέτ' ἐς ἅρ' ὃς ἐμ' ἦλθεν οὐδὲ πώποτε.
χξ ἀλλ' ἰὼ θεοὶ θέλουσι, μανῶ ἀφίξεται.
Βλξ οὐκοῦν ἰατρὸν εἰσάγειν ἐχρῆν τινά.
χξ τίς δῆτ' ἰατρὸς ἐστιν ὃς ἐμὴν νόσον ἰάσεται;
οὔτε γὰρ ὁμιλοῦσ' οὐδὲν ἐστ' οὔθ' ἥπτεται χερί.
Βλξ σκοπῶμεν. χξ ἀλλ' οὐκέτι μ. Βλξ οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
χξ καὶ δή. ἀλλ' ὁ πᾶν πάλαι πρόσω καλόμενον,
ἐγὼ κατακλιμῇ αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ,
κρατεῖ τοῦ ἐστι. Βλξ πολὺ μὲν οὖν μὴ πρὸς θεοὺς
μὴ μῶν δ' αὖ πρὸς Βάκχου γ' ἀμύητον παραστῆσαι ἐμοί γε τῇ.
χξ σὺ δὴ βάδιζε. Βλξ πάνυ δεμνῶν. χξ ῥῦπ' αὐτὸ δρᾶν.
ὦ θερμὸν ἐργμὸν καμόσιον σ' ἔπαρ' ἄνομον
πολυπόνῳ τε δρᾷ αἰθρίῳ πρὸς ἴσα κακοδαίμονε,
πρὶ πρί. τί φεύγεις μ; οὐ μενεῖς μ; χξ κόρυκλάς.
ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ὄλλυμι κακοῖς κακῶς.
πολλὴ μὲν γὰρ πολλῶν μ' οὐκ ἀφαιρήσει,
ἀλλ' οἱ οὐδὲς ἄλλος οὐδὲ πώποτε,
οὐ θεός, οὐ γῆ, οὐ θάλασσα. ὥστε λοιπὸν
σὺ δ' εἶ τις. ἀχρὰ μὲν γὰρ εἶμι καὶ δοκεῖς.

Βλε ἴσως ἐρίμνυς ἐστὶν ἐκ τραγῳδίας
Χρε Βλέπει γέ τοι μανικόν τι ὁ τραγῳδικὸν
Βλε ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δάδας. Χρε οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με. Βλε πανδοκεύτριαν
ἢ λεκυθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες, ἢ μὴν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε ἀλήθες. οὐ γὰρ δεινότατα δεδρώκατον,
ζητοῦν τε ἐκπάσης με χώρας ἐκβαλεῖν.
Χρε οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
ἀλλ' ἤτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε ἢ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλε ἆρ' ἐστὶν ἡ κώπηλις ἢ κ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεί με διαλυμαίνεται;
Πε πενίαν μὲν οὖν, ἢ σφῷν ξυνοικῶ τρόλλ' ἔτη.
Βλε ἀναξ ἀπόλλον, ὁ θεοί. τρῖ τίς ἂν φύγοι.
Χρε οὗτος τί δρᾷς, ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ πραμενεῖς; Βλε ἥκιστα πάντ. Χρε οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἂν δρεδύο γυναῖκα φεύγομ' μίαν;
Βλε πενία γάρ ἐστιν ὦ τόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

13

χρ. στήθ' ἀν τι βολῶσε στήθι. βλ. μὰ δι' ἐγὼ μ' οὔ.
χρ. ἐς μὴν λέγω δεινότατον ἔργον πρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεσθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε, τοῖ φευξοίμεθα,
τὴν δὲ δεδιότε, μὴ δὲ διαμαχούμεθα.
βλ. τοίοισιν ὅπλοις, ἢ δυναίμει πε τοιθότες,
τοῖον γὰρ οὐθώρακα ποίαν ἀπίδα,
οὐκ ἐν ἐχυρὸν τίθησιν ἡμιαρωτάτη.
χρ. θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς οἶδ' ὅτι
τρόπαιον ἀν στήσαι τὸ τῶν τάντης τρόπων.
πε. γρύζειν δὲ κὴ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
ἐπ' αὐτοφώρω δεινὰ δρῶν τ' εἰλημμένω.
βλ. σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖς
ἡμῖν προσελθοῦσ'. οὐδὸ τι οὖν ἀδικουμένη.
πε. οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; βλ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις τορίζομεν ἀγαθόν.
πε. τί δ' ἀν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροισθ'. χρ. ὅτι,
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἑλλάδος.
πε. ἐμ' ἐκβαλόντες; ἐς τί ἀν νομίζετον

καικὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις. χρ ὅτι,
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
πε ἐμὲν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον.
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἀν μὲν ἀποφήνω μόνην
γαθὼν ἁπάντων αἰτίαν οὖσαν ἐμὲ,
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶν τὰς ὑμᾶς, εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖτον ἤδη, τοῦθ' ὅτι ἀν ὑμῖν δοκεῖ.
βλ τουτὶ σὺ τὸ λμᾶς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
πε ἐσύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπαν θ' ἁμαρτάνον τάσ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φὴς τοιήσειν πλουσίους.
χρ ὦ τύμπανα ἐκύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
πε οὐδεὶ σχετλιάζειν ἐβοᾶν πρὶν ἀν μάθης.
βλ ἐτίς δύναι τ' ἀν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰοὺ
τοιαῦτ' ἀκούσων. πε ὅστις ἐστὶν ὦ φρονῶν
χρ τί δὴ τάσοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐάν γ' ἁλῶς. πε ὅ,τι σοι δοκεῖ. βλ καλῶ λέγεις.
πε τὸ γὰρ αὐτό γ' ἐὰν ἡττᾶσθε ἐσφὼ δεῖ παθεῖν.
βλ ἱκανοὺς νομίζεις δὴ τὰ θανάτους εἴκοσι;
χρ ταύτη γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσι μόνω.
πε οὐκ ἀν φθάνοιτον τοῦτο πράττον τ'. ἐπί γ' ἀν

ἔχοι τις ἂν δικαιολογίαν τῆς τοιαύτης ὀργῆς.

χξ ἀλλ' ἥκω χρῶν τὴν ἐλεγχὸν ὑμᾶς σοφόν, ὃν μισοῦσιν οἱ τοιοῦτοι λόγοις αὐτὴν ἐλέγχοντες· μοιχὸν δ' ὄντα δόξαν μισεῖ.

χξ φασὶ γάρ μ' ἐγώ γε οἶμαι πολλοὶ τῶν ἀθηναίων οὐδὲν ὄντα σοφὸν ὄντα τὸν ἄνθρωπον εἶναι σοφὸν καὶ τὰ δίκαια. τοὺς δὲ πλουσίους, τοὺς δὲ εὐγενεῖς, τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει δυνατοὺς ὄντας. τοιοῦτος οὖν ὢν ἐμοὶ συνὼν ὠφελεῖται, πολλὴν ἔχει εὐπορίαν χρημάτων, βουλήμασι καλοῖς χρῆται αὐτοῦ, καὶ χρήσιμος εἰς ἄπαντα ἐργάζεται. ἴσως γὰρ ὀλίγους μὲν βλέπει, καὶ μὴ τυφλὸς ᾖ τὴν διάνοιαν, οὐ δύναται ἀθρόους ἀθρόοις βοηθεῖν, καὶ ἄπορος ἔστιν. τοὺς δὲ πλείους ἢ τοὺς ἀθρόους φλαύρως ἔχει. καὶ τὰ μὲν τῶν χρημάτων, καὶ πλουτοῦσι τοὺς δίκαιον, τοιαῦτα ἐστὶν ἃ τοῖς ἀνθρώποις τις ἂν ὠφελοίη μάλιστα.

βλξ οὐκοῦν ἐγώ σοι τοῦτο πράττω. μισοῦσι ταύτην ἀνθρώπων.

χξ οὐκοῦν γὰρ μοι καὶ ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις δύσκολος ἐστιν, τοῖς ἂν οὐκ ἐλέγχω τὰ ἑαυτῶν μανθάνειν, κακοδαιμονίαν δὲ ἡγοῦνται. πολλοὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουσίοι, δίκαιοι αὐτὰ ξυλλογίζωνται· πολλοὶ δὲ ὄντες τῶν ἐν χρείᾳ, τοῖς πολίταις κακοῖς, καὶ τῶν ἐμῶν, μετὰ σοῦ τε τῶν πολλῶν σύμμαχοι. οὐκοῦν ἔμοιγε φαίνεται ἐκεῖνον βλέπειν πρὸς ὃν πλοῦτος ὀλίγον. ὧν ἐγὼ ἴσως τοῖς ἀνθρώποις δύναμαι μάλιστα πρίασθαι.

ἀλλ' ὦ πάτερ τὸ ξυνετὸν ἀθρόον πάρα
δυσπαρεσβύτα ξυνθιάσου τὴν τύλην ἐμοὶ πάρα,
εἰ τὴν τρυφὴν οἴσθ' ὅπηθεν ὕμνος, οὐ φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων σοφόν.
ἥκιστα δ' ὄλβου βλέπε σὺ πλείονος, διαμίσει δ' ἴσον ἔμοιγε μὴ
οὐ τέχνῃ τῶν πιστῶν ἀθρόον πάρα, οὐ σοφίαν μελέτῳ
οὐδ' ἐς. ἀλλ' ἀφοίβου δ' ὕμνον τύραννον ἀφάνιστον θήσομαι θέλων σοφὸς
πὶς χαλκάσπις, ἢ μάστιγι, ἢ ζεύγεσι, ἢ τροχοῖσι ἐν,
ἢ σκυτοτομίᾳ, ἢ πολιτουργίᾳ, ἢ πολίτης, ἢ σκυτοδέψης,
ἢ γυνὴ ἀνὴρ τοῖς ἔμπροσθεν δώσει δόμοις καρπὸν ὃ τοὺς θέλοντας
ὠφελῆσαι ἀργοῖς ὕμνῳ τύραννον πάλιν ἀνιμελοῦσι,
λήρημα λήρης. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάρα θ' ὅσα μὴ ἐπιστάμεθ' ἐξ
οὐθὲν ἐρεῖν τε μοχθήσουσι. πρὸς οὖν ἔξεσθ' ἅπερ τε
οὐ μησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. πὶς δ' ἔστιν ὅπου τοῦτ' ἐπὶ
ὅταν ἀργύριον καὶ κάμος ἐλθῇ. κἀθάπτομαι βουλόμενος πὶς
ἐλύπορος ἥκων ἀθέσπεσα λίαν πρὸς πολλά· ἀμβολαιοδιώκων.
ἀλλ' οὐδ' ἔστιν ὅπου πρὸς οὐδείς, οὐδ' ἀμβολαιοδίκης,
κατὰ πηλόν, οὐ συλλήβδην. πὶς γὰρ πλουτῶν ἐθέλοι
κἂν δοῦλος ὢν πρὶν ἢ λῆξαι τοῦ ὕμνου πολὺ
ὃς τ' αὐτὸς ἀρούσῃ ἑαυτοῦ καθεύδων, σκάπτων, ἀλλ' ἐμοχθῶν
ὀδυνηρόν τ' ἔχων βίον πολὺ φυτῶν. ἐς κεφαλήν.
ἐπὶ δ' οὐχ ἕξεις, οὐδ' ἂν κινήσῃ κατ' ὀφθαλμοῦ.

οὔτ' ὀν ταῖσιν· τῆς γὰρ ὑφαιμάμ ἐθελησθα χεροῖν οἴμης. 13
οὔτε μύρισι μυρίσαις φαεινῆς, ὅππότ' ἀμ μύωφλα φάμαθον,
οὐθ' ἵματίοιν βαπτοῖν δαπανάις κοσμηθῆι πικιλομόρφοιν·
καί τι τὸ πλέον πλουτεῖν ἐτίμ, τοὺς πάντων αὐτοφυῶντας·
τῶν δ' ἐμοὶ δ' εὐπορέστατ' ἔτι μ πάμβυμῆν οὐδεὶς ὄμμ· ἐγὼ δὲ
μὴ χλοερὸς ἴμην ὥς τε δένδροιμ ἐπάμφυλλοι καθημαι,
ἀλλὰ τὴν χρείαν ἐς ἠθμίαν, ζῆτειμ ὅππόθεν βίοτος ἔσται.
χξ σὺν δὲ δὴ πορίσαιτι λάβαι φάθος, πολὺ φόλλ' ἀκβολαῖσι·
ἐς πάλαθρ' ἵππων πάμπαν, ἐς γεωδίοιμ κολοσυρτοῖν,
φθάρσοῦς τ' ἀνίθους, ἐκποίους, ἐς φυλλ'· οὐδ' ἐλείποσι
ἵππου τὸ πλήθος, αἰβοιβοῦ δὲ πὶ τὴν κεφαλὴν ἀμισθοῖν,
ἐπάλφρια, ἐς φόρια δὲ πάμπολλ' ἀνίσας· ἀλλ' ἐπάμφιπτον
πόρος δ' ἐγερσίοις, αἰθ' ἵματίου μὴν ἐχέμ ἔλακος· αἰὲν ἔπειτα,
φιβάλλ' ἐχοῖν κόσμον μεταιτῶ, ἵν' ἠὺς εὔδομος ἐγένθα·
ἐς φορμὸν ἐχέμ αἰτὶ τάλαντος ἐς πόρον· αἰτὶ δὲ προσκεφάλαι,
λίθοις ἐμάσθη πρὸς τὴν κεφαλήν· ἐπὶ δὲ αἰτὶ ἄρτ',
μαλακὰς τε πόρθους· αἰτὶ δὲ μαλακὸς φύλλοις ἐχέμ ἐλαφρὸν ἴδος·
αἰτὶ δὲ θερμοῖς τε φύμοις κεφαλὴν καταφόρους· αἰτὶ δὲ μάκρας,
ποθάκας τε πολλὰς ἐρρωγυίας ἐς αὐτό· ἐς φόρον πολὺ
φάθος πάσι τοῖς αἰθρόοισιν ἀπὸ φάμοιο αἰτίαν οὖσαν·
ἐς σὲ δ', οὐ γὰρ ἐμὸν βίον εἰρήκας· μὴ τὸν πολὺν τὸν κόσμου.

χρ ε ου κοινῶ δ' ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν φαμὲν ἅπαντα ἀδελφ-
ωε ὺς εἶναι· οἱ μὲν γὰρ θέρμην βούλοιντο διὰ σίτου φαίνεσθαι ὁμοί-
ως ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ τοῦ πατρὸς βίος· ἀμαθὴς· οὐδὲ γεωργικὸς
οὐδὲ ἀγοραῖος, οὐ συλλέγας, χρῶ ἐπὶ πολὺ ἐχόμενος τῶν
τοῦ δὲ σώματος, χρῶ φάσδομαι, ὅτι ἐρίοις περιέχομ-
αι μέντοι αὐτῶν, μηδὲ, μὴ μοῦσι μὴ δ' ἐπιλέξασθαι·
χρ ε ὃς μακρὰ τῷ θεῷ δόξαν τὸν βίον αὐτοῦ καταλοιπὼς,
εἰ φάσθαι λιμὸς ἐπιχθόνας καταλείψας μὴ δὲ ταφῆναι·
ωε σκοπῶν δ' ἐμαυτὸν, καὶ κοσμοδόμον τ' ἀπουδάζειν ἀμείνω,
οὐ μισθοσκοπῶν, ὅτι τοῦ πλούτου πρὸ ἔχω βελτίω ἀμοιβὰς,
ὅτι μὴ σώματι, ὅτ' ἰδέαν· πρὸ τοῦ, μὴ δ' ἐπιδημοῦντ'
ὅ γαστρόδικος, ὅ πολέμιοι, ὅ τοιοῦτοι εἰσὶν ἀσελγῶς·
πρὸ ἐμοὶ δ' ἰδιῶται, ὅ σοφικώδης, ὅ τοῖς ἐχθροῖς ἀμιγῆ·
χρ ε νῶν τὸ λιμοῦ γὰρ αὐτοῖς τὸ σοφικῶδες συμπρίζεις·
πε ρὶ σωφροσύνης ἀναγράμματα πρὸ αὐτῶν σοφῶν, καὶ μὰ δι' ἀδ-
ὸς, ὅτι κοσμοῦντος οἰκείως ἐμοῦ, τὸ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν·
χρ ε πάντα γοῦν κλέπτειν κόσμου ἐστὶν, ὅτις τοιχωρυχῶν·
βλ ε μὴ τρυφᾶν, εἰ μεδὲν λαβεῖν αὐτοῖς, πῶς οὐ κόσμου·
ωε σκέψαι γάρ μου τὰς πόλεσι τοὺς μητρὸς, ὡς ὁ πατὴρ μ'
ὡς ὁ σώμης, πρὸ τοῦ δόμου, ὅτι πόλιν εἰσὶ δίκαιοι·
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, πρὸ αὐτῶν ἀδικοι γεγόνασι·

ἐστι βουλόμενος τε τοῖς πολίταις, καὶ τοῖς δήμοις, πολεμοῦσιν. 46
ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ τοῦτ' γ' οὐδεὶς, ὡς ἔοικε, φήσει βασκαίνοντος εἶναι·
ἀπὸ οὐ χιόνα μὲν οὐδὲν κωλύσει. μισεῖ ταύτην γε κομιδῇ τις,
ὅτι μὲν εἰς τοῦτ' ἀφανισθήσεται ἡμᾶς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
πάντα πολύπους· σὺ δ' ἐλέγξαι μὲν οὐδαμοῦ φησι τοῦτο·
ἀλλὰ φανερεῖς, καὶ πιεσμένους. καὶ φθόνον οὐδένα τοῦτ'
ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ· σκέψασθαι δ' ἐστὶ μᾶλλον,
ἀπὸ τῶν πάντων. πρὶν γὰρ πολίτας φόνους φονεύειν ἀρίστους,
αὐτοῖς· νῦν δ' οὕτω διημαρτήκασι χαλεπῶς ὥστε δίκαιον
τὰ ἀναφανδὸν ἀρ' οὐκ ἂν θοῦ διημαρτηκέναι τὸ κρατίστου.
καὶ κῆμος γὰρ πρὶν πλουτοῦντ' ἐᾶν. ταῦτ' ἀνίμῃ ἀπροσεμνότης.
ἀλλ' ὦ κορμικαῖς γνώμαις οὕτως ἀνιῶντες ἀεὶ φέρ' οὐμφ'
ὄζεις δήπου πάντ' ἐμοί. σὺ δ' οὖν ἡμᾶς ἀφανεροῦς ἐστι δὴ λέγω·
ἐγὼ γὰρ ἐπλούτουν, ὅτε ποιῶν αὐτοὺς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας,
ἵππαι τρὶς ἔπεμψα ἅπασαι τὰς δὴ πρώτας ἀπενεγκοῦσαι νίκας,
ἀμφικτυόνιον τ' ἀθλητῶν τρὶς μισθοῦ ἀφανίσασα
κοτίνου σφάνος· καὶ πρὶν χρυσοῦν, μᾶλλον ἐχθρὸν, εἰπεῖν ἐπλουτοῦν.
οὐκοῦν τούτῳ, δήπου δήλοι τιμῶν τοὺς πολίτας ἐκάστους
φειδόμενος γὰρ ὁ βουλόμενος τούτου μηδὲν δύναται ἀδικεῖν,
πρὶν ἂν ἀμφοῖν τρὶς μισθοῦ τοὺς πολίτας ἐξ αὐτοῦ·
πολὺ δὲ πάντων ἀνιᾷ μ' ἀλγεινῶς τὰς αὐτοῦ, φρικώδη,

ἐν πλούσιος ὢν ἀνελεύθερος ἐσθ' οὕτω σὶ, ὁ φιλοκερδὴς.

χρ. ἀλλ' οὐ σ' ὀζεὶς ὀβολέσειε κοτίνου σφάνωι σφανώσας

πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τὸν μᾶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάν τ' ἐστὶν ἀγαθ' ὑμῖν

διὰ τὴν πενίαν, χρ. παρὰ τοῦ ἑκάτης ὀβεστὶ τοῦτο πυθέσθαι.

εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιστον. φασὶ γὰρ αὐτῷ

τοὺς μὲν ἔχοντας, ὁ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆνα προσάγειν

τοὺς δὲ πεινῆντας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου, ὁ μὴ γρύζης ἔτι μὴ δ' ὅτι οὖν.

οὐ γὰρ πείσης, οὐδ' ἢν πείσης.

πε. ὦ πόλις ἄργους κλύεθ' οἷα λέγει,

χρ. παύσωμα καλεῖτον ξύσιτον.

πε. τί πάθω τλήμων.

χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θοῦττον ἀφ' ἡμῶν.

πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς.

χρ. ἐς τὴν κύφων ἀλλ' οὐ μέλειν

χρὴ σ'. ἀλλ' ἀνύειν.

πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐν ταυθοῖ μεταπέμψεσθον.

χρ. τί τὴν νοστήσεις. νῦν δὲ φθείρου.

κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστὶν.

σὲ δ' ἐᾶν κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

βλε. μὴ δί' ἔγω γ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν

ἀνοχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικὸς, ἐλουσάμος
λιπαρὸς χωρῶν ἐν βαλανείου, τῶν χειροτεχῶν
ἐστὶ τῆς πενίας κατὰ πρᾶδεν.

χρε. αὐτὴ μὲν ἡ μὴ ἢ πίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ, ἐσύγ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦν τὴν ἄνωμεν εἰς ἀσκληπιοῦ.

βλε. ἐσὶ μὴ διατρίβω μ' γε· μὴ πάλιν τις αὖ,
ἐλθὼν διακωλύσῃ τί τῶν προύργου ποιεῖν.

χρε. ὦ παῖ καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σε χρεῶν,
αὐτὸν τὴν ἄνειν τὸν πλοῦτον ὡς νομίζεται.
ἐστάλλ' ὅσ' ἐστὶν ἐστὶν ἔνδον ἠὐτρεπίσμα.

κα. ὦ πλεῖστα θησαίοις μεμιστύλλημένοι
γέρον τε ἀνδρὲς ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις
ὡς εὐτυχεῖθ'. ὡς μακαρίως πεπράγατε.
ἄλλοιθ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

χρ. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ τρόπων.
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγελος χρηστοῦ τινος.

κα. ὁ δὲ πότης πέπραγεν εὐτυχέστατα
μᾶλλον δ' ὁ πλοῦτος αὐτός. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ὀξωμμάτωται, ἐλελαμπρύνται κόρας,

ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχόν·

ϗ λέγεις μοι χαρὰν· λέγεις μοι βοὰν·

κα πάρ ἐστι χαίρειν, ἢν τε βούλησθ' ἢν τε μή·

ϗ ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα κ̀

μέγα βροτοῖσι φέγγος ἀσκληπιόν·

γυν χρ τίς ἡ βοὴ τοῦ ἐστιν· ἆρ' ἀγγελεῖ

χρηστόν τι, τοῦτο γὰρ τοῦθ' ὁ ἐγὼ πάλαι,

ἐν δόμοις κάθημαι πρεμένουσα τουτονί·

κα ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποι νῖνα

κἀν τὴ πίνις· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·

ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω·

γυν ὑποῦ τιν· κα ἐν τοῖς λεγομένοις εἰσὶ τάχα·

γυν πρᾶγμε τοίνυν ὅτι λέγεις ἀνύσας τοτὲ·

κα ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα,

ἐκ τῶν τοδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ·

κυ μὴ δῆτ' ἐμοί γ' εἰς τὴν κεφαλήν· κα μὴ τ' ἀγαθὰ,

ἄνυν γεγένηται; γυν μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα·

κα ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν,

ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,

νῦν δ' εἴτιν' ἄλλον μακάριον καὶ δαίμονα,

πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θαλάττην ἤγομεν·

Jasso pomachia

ἐπεὶ τ' ἐλοῦμ'. γεω νὴ δί', ἐδαίμων ἀρ' ἦν 13
ἀνὴρ γρῶν ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
κατ. ἐπεὶ τ' πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμοῖ, τρόπαια, ὃ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος ἢ φαίστου φλογί,
κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν.
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα πρὸς ἐκαττύετο.
γεω ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ,
κατ. εἷς μὲν νεοκλείδης, ὃς ἐστὶ μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντιζεν.
ἔτροί τε τρόλλοι πάντοδαπὰ νοσήματα ἔχοντες.
ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόστρολος εἰπὼν ἤντις αἰσθηταὶ ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλάμε
αὐθάρας χύτρα τίς ὀξέπλη τ' ἐκείμενη
ὀλίγον ἄποθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου.
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφρπύσαι.
ἐπεὶ τ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα,
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, ὃ τὰς ἰσχάδας.

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱεραῦ· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἀνὰ κύκλω,
εἴ πουτρόπαν ὁ ἐνεῖη τί κατὰ λελειμμένον·
ἐπεὶ τῆς ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκτην τινὰ·
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι·
γνώμη ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεὸν,
κατὰ νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέμε,
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με πρόυδι δάξατο·
τὸ γραΐδιον δ' ὡς ἤσθετο δήμου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφήρει· κἀτὰ συρίξαν ἐγώ,
ὁδὰξ ἐλαβόμην, ὡς πρᾶ εἰας ὢν ὄφις·
ἡ δ' ἐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε·
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐν τυλίξασ' ἡσυχῇ·
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς·
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἔφλων·
ἐπεὶ τ' ἐπεὶ δὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην·
γνώμη ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν, κατὰ οὐδέπω·
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη, ὡς γολοῖον δή τι
ἐποίησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μεγαπάνυ

αὐπέπρᾳδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπῳ ψύσσῃ τόμου·
γυν. ὦ πουσε διατοῦ τ' ἀθὺς ἐβδελύττετο·
κατ. οὐκ· αὐλλ' ἰασὼ μελέτις αὐκολουθοῦσ' αὔμα
ὑπερθρίασε· χὠ παμάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐλιβαμὼ τὴν γὰρ βδέω·
γυν. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος, κατ. οὐ μὰ δί' οὐδ' ἐφόντισε·
γυν. λέγεις ἀγροικὸν ἄρα σύγ' εἶναι τὴν θεόν·
κατ. μὰ δί' οὐ κέγω γ' αὐλλὰ σκατοφάγον· γυν. αἰτάζαν·
κατ. μετὰ ταῦτα δ' ἀθὺς ἐγὼ μὲν ἐνεκαλυψάμην
δείσαν· ὁ κεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν, πρὸς ἱήει πάντα κοσμίως πάνυ·
ἐπεὶ τὰ παῖς αὐτῷ, λίθινον θυείδιον
πρὸ ἔθηκε, ὃ δοίδυκα, ὃ κιβώτιον·
γυν. λίθινον, κατ. μὰ δί' οὐδὴ τ' οὐχὶ τὸ κιβώτιον·
γυν. οὐδὲ πῶς ἔωρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φησὶ· κατ. διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὁ πὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὴν Δία·
πρῶτον δὲ πάντων τῷ νεοκλείδη φάρμακον
καυπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν· ἐμβαλὼν
σκορόδου κεφαλὰς τρεῖς τινίων· ἐπεὶ τ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ· συμπαραμιγνύων ὀπὸν·

ὃς χίνον· εἶτ' ὀξὺ δὲ τέμενος σφητίων,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μᾶλλον· ὁ δὲ, κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἐφεύγ' ἀναΐξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐν ταῦθα νῦν κάθησο κτυπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσωσε τῆς ἐκκλησίας·
γνώμη ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων ὁ σοφὸς·
κατ μετὰ τοῦτο τῶι πλούτωνι πρὸς ἐκαθέζετο·
ὁ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύμβιον λαβών,
τὰ βλέφαρα πρίεψησεν· ἡ πανάκεια δὲ,
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
ὁ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶτ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
ἐξηξάτην γοῦν δύο δρακόντ' ἐκ τοῦ νεῶ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος· γνώμη ὦ φίλοι θεοί
κατ τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοικινίδ' ὑπὸ δύνθ' ἡσυχῇ,
τὰ βλέφαρα πρίελεχον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
ὁ πρίνσε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ πλοῦτος ὡς δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς·
τὴν δεσπότην τ' ἠγέρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως

ἠφάνιστ' αὐτὸν· οἱ τ' ὀφείς εἰς τὸν νεῶν·
οἱ δ' ἐγκαικείμενοι πρὸς αὐτῶ, πᾶς δοκεῖς
τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο· ἐς τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα
ἐκ δ' ἐπῴου τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχὺ·
τὸν νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλὸν·
γυνή ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦ ἥμαξ δέσποτα·
ἀτρεφράσομαι ποῦ δ' ὁ πλοῦτος· καὶ ἔρχεται·
ἀλλ' ὧν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος·
οἵγε δίκαιοι πρότερον ὄντες, ἐς βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν,
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς συνῆγον· καὶ σκυθρῶ πάζοντ' αὐμά·
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι·
γελῶντες· ἀφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων ἀρυθμοῖς προβήμασιν·
ἀλλ' ἔτ' ἅπαξ ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου,
ὀρχεῖσθε, ἐσκιρτᾶτε, ἐσχορεύετε·

οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἀλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
γυνὴ νὴ τὴν ἑκάτην κἀγὼ γ' ἀναδήσαι βούλομαι
ἐν ἀγγέλιαι σ' ἐν κριβανωτῷ ὁρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγέλαντα. κατ. μὴ νῦν μέλλ' ἔτι
ὡς ἄνδρες ἐγγὺς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
γυνὴ φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύματα
ὡς πρὸς νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
κατ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι γ' ἐκείνοις βούλομαι.
πλουτος ὃς προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον
ἔπειτα σεμνῆς παλλάδος κλεινὸν πέδον.
χώραν τε πᾶσαν κέκροπος, ἥμ' ἐδέξατο
αἰσχύνομαι δὲ ταῦ' ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν, ἐλάνθανον.
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας,
ἐφεύγον, εἰ δὲ ὡς οὐδὲν ὁπλήμων ἐγὼ
ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀνατρέψαν ἐγώ,
δείξω τοιοῦτον πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
αὔκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
χρε. βάλλ' ἐς κόρακας. ὡς χαλεπὸν εἰσὶν οἱ φίλοι,

οἱ φαινόμενοι πρᾶ χρῆμ' ὅτ' ἄν τις πράττῃ τίς ἄν·
νύττουσι γὰρ ὡς φλῶσι τὰν ζηνήμια,
ἐν δὲ κνύμενοί γ' ἕκαστος ἀνοιάντινα·
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε· τρῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός·
γυν. χρε. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ὡς σὺ ὡς σύ χαίρετε·
φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα· πλ. μηδαμῶς·
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα, ὡς βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδες ἐστὶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν ⁘
γυν. εἶτ' οὐχὶ δόξει, δῆτα τὰ καχύσματα;
πλ. ἔνδον γε πρᾶ τὴν ἑστίαν, ὥς πρὸς νόμος
ἔπειτα ὡς τὸν φόρτον ἐκφυγοιμεν ἄν·
οὐ γὰρ πρεπῶδες ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια ὡς τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισ' ἐπαναγκάζειν γελᾶν·
γυν. ἀπάνυ λέγει· ὥς δεξίνικος οὗτοσί
ἀνίσταθ' ὥς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας·
κα. ὡς ἡδὺ πράττειν ὦ ἄνδρες ἐστ' εὐδαιμόνι,
ὡς ταῦτα μηδὲν ὀξενεικόν τ' οἰκοθεν·

⁘ ἔπειτα ὡς τὸν φόρτον ἐκφυγοιμεν ἄν·

ἡμῖν γὰρ γαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεὶς πέπαικεν, οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
γνῶν οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα πόνου
ἡμέν σι πύη μεστή, στιλεικῶν αὐλφίτων.
οἱ δ' αὐμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκεύαρια πλήρη ἐστιν, ὥστε θαυμάσαι
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστὸν. αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι. τὸ δ' ὑπῆρ ὦον ἰχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα, ὑλοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πρᾶσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἱπνὸς ἡμῖν ὀξαπίνης ἐλεφάντινος.
σταθῆρσι δ' οἱ θεράπον τῆς ἀρτιάζομεν,
χρυσοῖς. ἀποψώμεθα δ' οὐλίθοις ἐστί.
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἕκαστοτε.
ὑνῶν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ,
ὗς ὑ τράγον, ὑκριὸν ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ὀξέπεμψεν ὁ καυπνὸς. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ὗν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρ ἀμόνου.
ΔΙΚ ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν

ἰώμεν: κα ἐὰν τίς ἐστι ὁ προσιὼν οὗτοσι·
δι ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής·
κα δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν ὡς ἐοικασεῖ·
δι μάλιστ'. κα ἔπειτα τοῦ δέκι. δι πρὸς τὴν θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μου τὴν ἀγαθῶν αἴτιος·
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων·
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον·
κα ἤπου σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα,
δι κομιδῆ μὲν οὖν. κα οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.
δι κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ὤμην οὐ τέως
ἀνηρ γέτησα δεομένους ἔξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰδεηθείην τότε·
οἱ δ' ὡς ἐτρέπον τὸ, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι·
κα ὡς κατεγέλων γ' ὦ οἶδ' ὅτι. δι κομιδῆ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκεφίων μ' ἀπώλεσεν.
κα ἀλλ' οὐχὶ νῦν. δι ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσεβόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε·
κα τὸ τριβώνιον δὲ τί βούλεται πρὸς τῶν θεῶν
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδαρίον τουτί, φράσον·
δι ὡς τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν·

κα μῶν οὖν ἐμνήθης δὴ τὴν ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
δι οὐκ· ἀλλ' ἐν ἐρρίγω σ' ἔτι τρία καὶ δέκα·
κα τὰ δ' ἐμβάδια; δι ἃ ταῦτα συνεχειμάζετο·
κα ἃ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; δι μὴ τὸν δία·
κα χαρίσῃ τὰ γ' ἥκεις δῶρα τῶν θεῷ φέρων·
ἄδικος οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλα δείλαιος
ἃ τρίς κακοδαίμων, ἃ τετράκις· ἃ πεντάκις
ἃ δωδεκάκις, ἃ μυριάκις, ἃ ἰοὺ ἰού·
οὕτω πολυφόρω συγκέκραμαι δαίμονι·
κα ἄπολλον ἀποτρόπαιε, ἃ θεοὶ φίλοι·
τί ποτ' ἐστὶν, ὅτι πέπονθεν ἄνθρωπος κακὸν·
ἄ οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νῦν πράγματα
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκτῆς οἰκίας,
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ὢ πρὸς μηλίπωσιν αἰδίκαι;
δι ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ·
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ·
ἔοικε δ' εἶναι τοῦτο νηροῦ κόμματος·
κα μὴ δία· καλῶς τοίνυν τοιῶν ἀπόλλυται·
συκοφάντ' ποῦ ποῦ δ' ὁμόνος ἡμᾶς ἅπαντας πλοῦσι

τὸν ὁμόγνιον οὗτος τοιοῦτος εὐθέως
εἰ τὰ λίην ἀμαυρὸν ἐφάσθη ἀχαιῶν· οὐδὲ
τοι ὑμῖν μᾶλλον ἐπίοιδα ἀχαιοὺς ἐπιμὲν ἀχολωσέμεν·
ὅτινα δὲ δὴ καὶ δῶρα τάδε φέρωμι· σὺ δ' ἐμὲ ῥύσεαι·
ἢ τοι μὲν πρώτιστα νεώμεθα πὶ χαρμόνη·
καὶ δή, οὐ μὸν ὅσσ' ἐστὶν ἐνὶ ἔρκεϊ οὐδὲ μέγαρον
καὶ κεν ὅσσα οὐκ ἐθέλοντος ταμίης χρήματα·
ὧς σοὶ πρὸς πατέρ' εἶσι λελύσεται ἦτορ
οὐ νοφαίτης· δῆλον ὅτι βουλήσεαι·
οὐ μὲν εἰ ἀφορᾶι ἐπὶ τάχεος, οὐκ ἀγαθοῖς·
ἐν δὲ τὸ πρόχοον γὰρ δεῖ ὃ ἐκ δεξαμενὸν ἐλούμεθον
εἰ δ' ἄμμ', ἐπεὶ τε πάμουρμηκας· καὶ οἱ μὲν ἀρᾶσθ'·
μὴ πρὶν ἐπὶ πρῆσσαι πῦρ, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἄνδρασι πρὶς ἑλλήσποντον θεὸς ἐλθών, ὅτι
ῥα νῦ νοφαίτας ἀχολεῖ κακοῖς κακὸς ἐών·
οἵμοι τάλας· πῶς σοὶ μετέχω κατὰ μοῖραν;
ἐπεὶ πρόθεν θοὶ πατρὸς ἐπὶ νῆφι πρόδοι·
ἐκθεσ' ὅ τ' ἔχω τ' εἶδος· ἐγὼ πολεμήιον·
οὐδὲ πω πρόσθεν πω· φοβεῦμαι γὰρ πολεμόνδε·
τὸ δ' ἀνδρὶ λίην τοῦτο δ' ἐπὶ πρὸ εὐδόμου ἀρήιος·
ἀλλ' οὐκ ἐμέθεν νοφαίτου ἥματος·

κφ συ ὦρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦδ' ἐστὶ, σκώπτετον·
ὅτι δὲ τρίειτον ἐν θάδ' οὐκ εἰρήκατον;
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐν θάδ' ἐστὸν οὐδενί·
κα καὶ τὸν δί' οὐκοῦν τῷ γεσῷ σαφ' ἴσθ' ὅτι·
κφ συ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ καὶ μὰ Δία δεῖ πνήσετον·
δι κ ὦ σ δὴ 'π' ἀληθείαι, σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης μηδενὸς ἐμπεπλησμένος·
κφ συ ἀρνεῖσθον; ἐν δὸν ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν ἐκ κρεῶν ὦ πτηνέν·
ὔ ὔ· ὔ ὔ· ὔ ὔ· ὔ ὔ· ὔ ὔ· ὔ ὔ·
κα κακόδαιμον ὀσφαίνει τί; δι κ τὸ ψύχους γ' ἴσε·
ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον·
κφ συ ταῦτ' οὖν ἀναύσχετ' ἐστὶν ὦ ζεῦ ἐθεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἐμ'; οἴμ' ὡς αὐχθόμαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν ἐφιλότολις πάσχω κακῶς·
δι κ οὐ φιλότολις ἐχρηστὸς; κφ συ ὡς οὐδεὶς ἀνήρ·
δι κ ἐμὲν ἐπρωτηθεὶς ἀπόκρινα ἴμοι· κφ συ τὸ τί·
δι κ γεωργὸς εἶ; κφ συ μεγαλολᾶν μοῦτος οἴει;
δι κ ἀλλ' ἔμπορος; κφ συ ναὶ σκήπτομαι γ' ὅταν τύχω·
δι κ τί δαὶ τέχνην τίν' ἔμαθες· κφ συ οὐ μὰ τὸν δία·
δι κ πῶς οὖν διέζης· ἢ τρόθεν μηδὲν τρίων·

κφ/ συ τῶν τῆς πόλεως ἐμ' ἐπιμελητὴς πραμάτων
ὃς τῶν ἰδίων πάντων. δι/ οὐ τι μαθ'. συ/ βούλομαι.
δι/ πῶς οὖν ἂν εἰης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἴ τ' ἀπεχθανεῖ.
κφ/ οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μου τρόλιν
εὐδαιμονεῖν ὦ κέπφε, καθόσον ἂν θέλω.
δι/ ἀδαιμονεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραμονεῖν.
κφ/ τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
ὃς μὴ πιτρέπειν, ἐάν τις ὀξαμαρτάνη.
δι/ οὐκοῦν δικαστὰς ὀξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησι. συ/ κατηγορεῖδέ τις.
κα/ ὁ βουλόμενος. συ/ οὐκοῦν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἐμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράματα.
κα/ νὴ τὸν Δία, πονηρὸν γ' ἄρα προστάτην ἔχει.
δι/ ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν ἡσυχίαν ἔχων,
ζῆν ἀργός. συ/ ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβήτις τῷ βίῳ.
δι/ οὐδ' ἂν μεταμάθοις. συ/ οὐδ' ἂν εἰδοίης γέμοι
τὸν πλοῦτον αὐτὸν, ὃς τὸ βάττου σίλφιον.
δι/ κατὰ θουταχέως θοιμάτιον. κα/ οὗτος. σοὶ λέγει.
δι/ ἐπειθ' ὑπόλυσαι. κα/ πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.

κφ συ ὁ μὲν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. κα ουκοῦν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ.
κφ συ οἴμοι τάλαν· ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
κα συ γὰρ ἀξιοῖς ταὐλλότρια πράττων ἐσθίειν.
κφ συ ὁρᾶν, ἄ ποιεῖς, ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
κα ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα
κφ συ ἀλλ' οἴχεται φεύγων, ὃν ἦγες μάρτυρα.
κφ συ οἴμοι πρὸς ἐλημαιμόνος. κα νυνὶ βοᾶς,
κφ συ οἴμοι μαλ' αὖθις. κα δὸς σύμοι τὸ τριβώνιον
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
λι μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ πλούτου πάλαι
κα ἔπειτα τοῦ κάλλιον ἀναυτεθήσεται,
ἢ περὶ τὸν ἡρὸν ἄνδρα, ὃς τοιχωρύχον
πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
λι τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τίς εἰπέμοι.
κα ὃς ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνω, πρὸς πατὰ λεύσω τουτωΐ.
κφ συ ἀπειμι· γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
ὃς σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
ἐγὼ πρίησω τήμερον δοῦναι δίκην,

ὅτι καταλύει περιφανῶς εἰς ὀλίγμονος
τὴν δημοκρατίαν· οὔτε τὴν βουλὴν πιθῶν
τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τῆς ἐκκλησίαν·
δεῖν ἐμὲν ἐπεὶ δὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἐπεὶ τὴν ἐκεῖ κορυφαῖος ἔστως, θέρου·
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ·
κατὰ ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἐλζεθύρας αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται,
ὡς ἐστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος·
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνω προσεύξη τὸν θεόν·
γραῦς αὐρ' ὦ φίλοι γέρον τῆς ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τοῦ τοῦ θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τοῦ πρᾶσαν ἡμαρτήκαμεν·
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς·
γραῦς φέρε νῦν· ἐγὼ τῶν ἐν δόθεν καλέσω τινά·
χρῆ μὴ δῆτ' ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα·
ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν χρή·
γραῦς πέπονθα ὃ δεινὰ ὃ πρᾶσαν ὁμ' ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὅθεος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,

αὐβίωτον εἶναι μοι πετρίκεν τὸν βίον·
χρ. τί δ' ἐστὶν· ἦ που σὺ σύκοφαν τρία
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; γραῦς μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ·
χρ. ἀλλ' οὐλαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
γραῦς σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δεκάκρα·
χρ. οὐκοῦν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
γραῦς οὐκουενῶν· ὦ μοι τί μετρόκιον φίλον·
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον σκαλὸν·
σχρηστὸν· εἰ γάρ τοι δεηθείην ἐγώ,
οὔπαν τ' ἐπίεκος μίως μοι κὴ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνω, ταῦτα πάνθ' ὑπηρέτουν·
χρ. τί δ' ὦ, ὅτι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
γραῦς οὐ πολλὰ· κὴ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠσχύνετο·
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἤτησ' εἴκοσι
εἰς ἱμάτιον· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
σταῖς αὐδελφαῖς ἀγορᾶσαι χιτώνιον,
ἐκέλευσεν ἂν· τὴν μὴ τρίθ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τε τταρῶν·
χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἠσχύνετο;
γραῦς σταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μιστητίας·

ἵνα τοῦτον ἴωσιν φοβοῦμενοι μὴ μιᾷ ψήφου. 26

αὐτὴν μὲν ἐφ' αὑτοῦ, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα.
λείπεις ἐρωῦν τὰ ἀληθῆ σου εὐμοιώτατον.
ἀλλ' οὐ χίμων γ' ὄβδελυρὸς ἐστὶ τρώγων ἕλκη
τὰ αὐτὰ. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν τάμοῦ
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ, τὰ πολλὰ κοὐ τὰ τυχόντ',
ἐστ' ἄλλα τ' ἀεὶ τοῦ θηλυκὸς τρόπου πάρα.
ἐπὴν δ' ἀπεμφάσεις, ὅταν τύχῃς ὅτι
εἰς ἔαυτὸν ἀναχωρεῖ μοι; τί δ' ὁρᾶτε μοι.
οὐκ ἂν δὴ τὸν ἔρωτα τὸν ἐμὸν ἀπώσαιτο τοῦτο
ἐφ' ᾧ τ' ἐκείνη μηδὲ πρὸς ἐμὲ ἐλθεῖν θέλοι.
ὃ πρὸς ἐπὶ τοῖσδε εἰπεῖν ἀπορῶ τί μοι,
πολλὰ μὲν ἦν αἰσχύνομαι μικρὰ δέ.
δῆλον ὅτι πρὸς πρόσωπόν σοι λοιδορῶ.
ἐπεὶ τὰ πολλοῦτ' οὐκέθ' ἥδεται φακῇ.
πρὸ τοῦδε τοῦτο τῆς πρώτης ἀπαρτὶ κατ' ἀθρεῖ.
ὅμως πρὸ τοῦ γ', ὅστις μ' ἐᾶν μὴ τόθ' ἑῶ,
ἐπὶ τῷ θυρᾳ ἐβάδιζεν αὐτῷ ἐμῷ.
ἐῶ σ' ἀφορᾶν. μὰ δί', ἀλλὰ τὸν φόμον
ἐρρῶ' ἀκοῦσαι. τοῦ λαβεῖν μ' οὕνεκα χάριν.
ὅμως δ' εἰ λυπεῖ μ' ἢ γ' ἀδοῖ τὸ μέλος,
μιᾷ ἀπολοῦμαι σὺν βατίῳ τοὐκκόλιχος.

χρ. ἐπεὶ τ' ἴσως ἤτησ' ἀνεὶς ὑποδήματα.
γραῦς. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην,
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὀχουμένην, ὅτι προσέβλεψ' μετίς,
ἐτυπτόμην διατοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὄν ἐανίσκος ἦν.
χρ. μόνος γὰρ ἡδεθ' ὡς ἔοικεν ἐσθίων
γραῦς. ἰστὰς γε χεῖρας παγκάλας μ' ἔχειν ἔφη.
χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσι.
γραῦς. ὀζεῖν τε τῆς χρόαν ἔφασκεν ἡδύμου.
χρ. εἰθάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία
γραῦς. τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν ἐκαλὸν
χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τὰ φόστα κατεσθίειν.
γραῦς. ταῦτ' οὖν ὄθεος ὦ φίλ' ἀνὴρ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αὐτὸ.
χρ. τί γὰρ τοιήσει. φράζε σὺ πεπράξεται
γραῦς. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία
τὸν δὲ παθόν τ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν ἀντὰ ποιεῖν.
ἢ μὴ δ' ὅτι οὖν δίκαιον ἀγαθὸν ἐστ' ἔχειν.
χρ. οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι.
γραῦς. ἀλλ' οὐδέ ποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

χρ. ὀρθῶς γε· νῦν δὲ γ' οὐκέτι ζῶσ' οἴεται
γραῦς ~~[illegible]~~ τοῦ γὰρ ἀλγεῖν κατατέτηκ' ὦ φίλτατε
χρ. οὐκ· ἀλλὰ κατασέσηπαν, ὡς γέ μοι δοκεῖς·
γραῦς διὰ δὲ κτυλίου μ' ἐμέ γ' ἀνδιελκύσαις·
χρ. εἰ τυγχάνει γ' ὁ δὲ κτύλιος ὢν τηλίου·
γραῦς ὁ μὲν τὸ μετράκιον τοδὶ προσῴχεται
οὗπερ πάλαι κατηγορροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν· χρ. φαίνεται
σφάνον γέ τοι, ὁ δὲ δ' ἔχων πορεύεται·
με. ἀπαίζομαι· γραῦς τίφησιν· με. ἀρχαῖα φίλη
πολιὰ γεγένησαι ταχύγεν ἡ τὸν οὐρανόν·
γραῦς τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεως, ἧς ὑβρίζομαι·
χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι·
γραῦς ποίου χρόνου ταλάνταθ' ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ὢν
χρ. τοὐναντίον πέτρυθε τοῖς πολλοῖς ἄρα
μεθύσων γὰρ ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει
γραῦς οὐκ· ἀλλ' αὐκόλαστος ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους·
με. ὦ τὸν τὸ πρόσειδον ὁ θεοὶ πρεσβυτικοὶ
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει·
γραῦς αὖ αὖ· τὴν δᾷδα μήμοι προσφέρ· χρ. ἀμυλέτει
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθὴρ λάβη·

ὡς πρὸ παλαιὰν ἐρεσιώνην καύσεται.

ΝΕΟΣ Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡΑΥΣ τοῖ ταύλαν

ΝΕΟΣ αὐτοῦ λαβοῦσα κρούσα. ΓΡΑΥΣ παιδιὰν τίνα.

ΝΕΟΣ πόσον ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕΣ ἀλλὰ γνώσομαι

κἰγώ. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως, ἢ τέτταρας.

ΝΕΟΣ αὐτότισον. ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΥΣ ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

πλυνόν με τριῶν ἐν τοσούτοις ἀνδρούσιν.

ΧΡΕΣ ὀναιομὰ γὰρ, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

ΝΕΟΣ οὐδὴ τ' ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει.

εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμμίθιον,

ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

ΓΡΑΥΣ γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΟΣ πειρᾶ μὲν ἴσως σε, ὃ τῶν τιτθῖ

ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμὲ.

ΓΡΑΥΣ μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρέσου.

ΧΡΕΣ μὰ τὴν ἑκάτην οὐδὴ τ'. μαινόμην γὰρ ἂν.

ἀλλ' ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα

μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΟΣ ἀλλ' ἔγω γ' ὑπὲρ φιλῶ

ΧΡΕΣ ὃ μὴν κατηγορεῖ γέσου. ΝΕΟΣ τί κατηγορεῖ.

ΧΡΕΣ εἶναί σ' ὕβρι τὴν φησι ὃ λέγειν ὅτι

παλαίποτ' ἦσαν ὠλκιμοι μιλήσιοι.

μέος ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι. χρῆς τὸ τί.

μέος αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν. ἐπεὶ

οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεστρέπον τρίειν.

νῦν δ' ἀπίθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.

χρῆς οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως

εἶναι μετ' αὐτῆς. γραῦς ὅδ' ἐπιτρέπων ἐστὶ τίς.

μέος οὐκ ἂν διαλεχθείην δι' ἐπεκλωμένη

ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε ἐστρὶς χιλίων.

χρῆς ὅμως ἐπεὶ δὴ κὴ τὸν οἶνον ἠξίους

πίνειν, συνεκποτέ' ἐστὶ ἐστὴν τρύγα.

μέος ἀλλ' ἐστὶ κομιδὴ τρὺξ παλαιὰ ἐσαπρά.

χρῆς οὐκοῦν τρύγοιπος πάντα ταῦτ' ἰάσεται.

μέος ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. τῶν γὰρ θεῶν βούλομαι

ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους, τοὺς δ' οὓς ἔχω.

γραῦς ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ ἐσφραγίσαι τι βούλομαι.

μέος ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. χρῆς θάρρει μὴ φοβοῦ.

οὐ γὰρ βιάσεται. μέος πάνυ καλῶς τοὶ νυλείεις.

ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττουν χρόνον.

γραῦς βάδιζ' ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσῴχομαι.

χρῆς ὡς εὐτόνως ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ γραΐδιον

ὡς πρὸ λεπὰς τῶν μεγρωκίων προσίσχεται.
κατ. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν· τουτί τί ἦν
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δὴ τὰ τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἀλλοσκλαυσιᾷ. ξυμ. σέτοι σέτοι
λέγω καρίων ἀνάμεινον. κατ. οὗτος εἰ πέμοι
σὺ τὴν θύραν ἐκόπτες οὕτω σὶ σφόδρα;
ἑρμῆς μὰ δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέωξας μεθεῖσα·
ἀλλ' ἐκκαλεῖτον δεσπότην τρέχων πάνυ·
ἐπεῖτα τὴν γυναῖκα ἐστὼ παιδία
ἐπεῖτα τοὺς θεράπονταν· εἶτα τὴν κύνα
ἐπεῖτα σαυτὸν· εἶτα τὴν ὕν.
κατ. εἰ πέμοι τί ἐστιν. ἑρμ. ὃ ζεὶς ὦ τὸν ἠρεβούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρυβλίον
ἀπαζάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
κατ. ἢ γλῶτ' ταυτῶ, κήρυκι τούτων τέμνεται.
αὐτὰρ διατί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύεσθαι ποιεῖν
ἡμᾶς. ἑρμ. ὅτι ἡδεῖν ὁ τὰ πάντων πραγμάτων
εἰρ γασθ'. αὐφ' οὗ γὰρ ἤρξαντ' ὀξὰρ χῆς βλέπειν
ὁ πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐδ' ἀφνὴν
οὐ ψαιστὸν, οὐ χιερεῖον, οὐ κἀλλ' οὐδεὶν
ἡμῖν ἐπιθυεῖ τοῖς θεοῖς. κατ. μὰ δί' οὐδέγε

θύσω· κακῶς γὰρ ἐστ' ἐμελέτησ' ἤμωμ' τότε.
ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ γ' ἔμελλον· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς
ἐγὼ δ' ἀνάσχομαι, κἂν τι τρέμω. κἄν σοφὸς ᾖς,
πρὸς τρυφὴν ἐμοὶ γ' οὐχὶ πρὸς τὰ τῆς κακοπλοίας,
ἀλλὰ τἀγαθὰ σεαυτοῦ καὶ βίᾳ. οἴμοι τάλας·
ἰὼ ἰὼ δαίμονες· ὅσ' εἰκὸς ἐστὶν ἑρμῆν ἐνθάδε.
μωρὸς δὲ πᾶς μοι φαίνεται καὶ παραδυόμενος·
οὐκοῦν δίκαιος, ὅστις ἐς τοὐμφανὲς ζημίαν
ἐμοὶ τε, πλοῦτον φανερὸν ἔχων· ΕΡ. οἴμοι τάλας·
οἴμοι πολυκοίτους τροχοὺς τρυγὸς πρασθ' ὡς ἐμιμήσου.
πρόθες ἐς τὴν οὐραγίαν, σὺ μάτην καλεῖς.
οἴμοι δὲ κωλῆς, ὦ ἐγὼ κατηφθίομαι·
αἰσχρολιχανίαν δ' ἔτ' αὐθαδῶς προσίστησιν ἡδονάς·
πολλάκις μοι λεβρωμόν, οὗ ἐγὼ κατηφθίομαι·
ὀδυνῶμαι δὲ πρὸς τὰ πολλὰ καὶ ἔοικ' ἐπιτρόφως ἔχειν·
ταύτην ἐπὶ πολὺν ἀνθρωπον τρέφουσιν οὐκ ἀγαθοῖς.
ἀρ' ὠφελήσασ' αὐτὴ τὸν σαυτοῦ φίλον;
εἰ δυνατὴ γ' οὖν δῶ τινα σοὶ ἡμισυ ὠφελεῖν.
εἰ μοι πρόσεστ' ἀρετή τις ἐς τοὺς ξένους
δείλαιος καταφαγεῖν, ἐκρέμασε μ' ἐμοὶ κόρη·
οὐ θύσεθ' ὕστερος ἐγώ. ΧΑ. ἀλλ' οὐκ ἔφθασε.

ΟΙ. οἴμοι δὲ κεὐλίνους ἴσους ἴσως κεκράμεθ' ἡμεῖς.

ἐρ. ὃ μὲν ὅτε τόγε σκαλίον τοῦδε πότου
ὑφείλου, ἐγώ σε λαμθάνειν ἐπρίουν ἀεί.
κα. ἐφῶ γε μετέχειν καὐτὸς ὦ τοι χορύχε
ἥκεν γὰρ ἀνοίνατος ἐς πεπεμμένος.
ἐρ. ἐπεὶ τοῦτον γ' αὐτὸς ἀνκατήσθιες.
κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
ὁπότε τίληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
ἐρ. μὴ μνησικαυκήσης, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες
ἀλλὰ σύνοικον πρὸς θεῶν δόξασθέ με.
κα. ἐπεὶ τ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθαδὶ μένεις;
ἐρ. τὰ γὰρ πρὸ ὑμῖν ἐστι βελτίω πολὺ
κα. τί δὲ ταὐτὸ μολεῖν αὐτεῖον εἶναι σοι δοκεῖ;
ἐρ. πατρὶς γὰρ ἐστι παῖ, ἵν' ἂν πράττη τις ἐς.
κα. τί δὴ τ' ἂν εἴης ἡμῖν ὄφελος ἐνθάδ' ὤν.
ἐρ. παρὰ τὴν θύραν τροφαῖον ἱδρύσασθε
κα. τροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν τροφῇ
ἐρ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. κα. ἀλλὰ πλοστοῦμέν. τί δὴ
ἑρμῶν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν.
ἐρ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. κα. δόλιον; ἥκιστά γε.
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ἐρ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.

ὥς θ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι
ἐρ ἐν γώνιος τοίνυν ἔσομαι· ἐστί ἔτ' ἐρεῖς·
πλούτῳ γὰρ ἔστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς·
κα ὡς ἀγαθὸν ἔστ' ἐπὸ σνυμίας τρλλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ὀξέρηκεν αὐτῶν βιότιον
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαυμά
σπεδοῦσιν ἐν τρλλοῖς γεγραφθαι γράμμασιν·
ἐρ οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; κα ἐπλύνεγε
αὐτὸς πρᾶς θεὼν πρὸς τὸ φρεάρ τὰς κοιλίαν·
ἵν' εὐθέως διαυκονικὸς εἶναι μοι δοκεῖς·
ἱερεὺς δι· τίς ἂν φρόνσει ἐποῦ τι χρεμύλιος μοι σαφῆ·
χρε τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε· ἱερεὺς τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀτρόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ κατὰ φαλεῖν γὰρ οὐκ ἔχω·
ἐστ' αὐτὰ τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν δίος·
χρε ἢ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν·
ἱερεὺς οὐθύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ· κα τίνος οὕνεκα
ἱερεὺς ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· ἐστοι τότε
ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁμὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
ἔθυσεν ἱερεῖον τίσωθεὶς· ὁ δέ τις ἂν

δίκαιον ἀποφῆναι. ὅστις γὰρ ἐκκλησιάζειν τοῖς
ἐπιβουλεύοντα τῷ ἱερεῖ. μηδὲ οὐδενὶς
θύειν τῷ θεῷ ἀναγκάζοντι. οὐδὲ εἰσορᾶσθαι.
πολλῶν ἀποστατῶν ἐσόμενοι. πολεῖται μικροί.
ΧΕ οὐκοῦν τὰ μὲν ἐλάττονα σὺ φύσαν χαυνοῦντας
ΙΕΡΑ τοῦτον μὲν τὰ τοιαῦτα κάτοισμοι δοκῶ
χαίρειν ἐᾶσαι, ἐγὼ δὲ αὐτοῦ κατατήξω.
ΧΕ θαυμάζει. καὶ τοῦ ἕστηκε γὰρ ὧν θεοὶ θέλη.
ὄζας δὲ ὁ σωτὴρ γὰρ τῆς ἐστιν ἐν θάλασσα.
αὐτόματος ἥκομεν. ΙΕΡΑ πάντ' ἀκούσῃ τοῦτον λέγεις.
ΧΕ ἰδοὺ σόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ' ἀλλὰ τοῦτο μέν,
τὴν πλοῦτον, οὗ γὰρ τοῦτο τοῦτο ἐστὶν ἐμμένος,
τὸ δὲ πλάσμα ἀφ' ἡμῶν φυλάττωμεν τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τὸν ἐλεύθερον δᾶδας ἡμέρας,
ἵν' ἔχωμεν τοῦτον μὴ τοῦ θεοῦ σύ: ΙΕΡΑ πάντα ἀκούσῃ,
ὅσα τοῦτο χρή. ΧΕ τὴν πλοῦτον ἐξιστέον καλῶς.
ΓΕΡΩΝ ἐγὼ δὲ τὴν πρῶτον. ΧΕ τίς γὰρ ἡμῖν τὴν θεὸν
ἰδοὺ σόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.
σεμνὸς ἐχούσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
ΓΕΡΩΝ ἆρ' οὖν οὕτω ἐκήλθομεν; ΧΕ πάντ' ἀποπράξεται.
ἥξει γὰρ ὁ μεγιστος ὡς εἰς ἑσπέραν.

ἀλλ' εἰ μὲν μὴ πολλὴ ἐμμανὴς σύνοιδα
ἐμαυτῷ ἐκεῖνο μὲν οὐκ ἐν ὀλίγαις χάρισι
σὺν πολλοῖς δὲ καὶ μεγάλαις χάρισι τοῦτο πεπρᾶχθαι
αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτύρεται. τὰς γὰρ ἄλλας χάριτας
ἅπαντες ἴσασιν ὅτι ταύτας ἕνεκα τούτου. ταύτης δὲ μόνης
τῆς χάριτος ἐστὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐμοὶ μόνῳ ἴσον.
οὐκέτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν ὑμᾶς ἀλλαγὴν ἀφορᾶν,
εἰ πρότερον ἄδην. δεῖ γὰρ κατὰ μὲν τὴν τύχην ἀδόμητον εἶναι:—

Ὑποθέσις μέχρι τοῦ
Ἀριστοφάνους

Ἀνήρ τις, ἢ μᾶλλον τύραννος, ὀνόματι τῷ σωφρονίσκου
βασιλεύων αὐτῶν, ἢ αὐτὸν μὲν δεινὰ πλημμελοῦντα,
ἀφ' ὑβρίζοντα ἰδόντων ἀλιτηρίῳ δεδόσθαι φάσθαι,
ἵνα σφᾶς αὐτοῦ συμφύσεται· ἢ ὅς πάλαι τὰ
σκεύη μάδην πανταχοῦ πλανώμενα ἐπιδόσαν τῶν χειρῶν
τοῖς ἐρῶσιν, ἃ δὴ καὶ πλεῖστα παρὰ τῶν πρώτων δοῦναι
φάσθαι πάσαν ἐπιθυμίαν τρυφῆς. οὕτω δὲ πρόθυμον ἐ-
χούσης, καὶ ἔχουσα ὁ ἀρεμφάδης τὰ πολλὰ περὶ
τὰς χεῖρας, συνελέσθαι προσηθέλησε τῶν, ὅσα κρατεῖ
τῶν πρώτων ἀφεῖσα, ἵνα καὶ αὐτοῦ τι ἐπὶ δόξαν πλάσῃ
λόγου· ἢ οὕτω πρὸς δεινὰ φανὲν ἄπορον συμφορᾶς.

φείδι ππίδης μὲν πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς προσηθεῖν
οὐκ ἐπείσθη· ἀπὸ τυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ'
ἐκείνον ἐλπίδος, καὶ οὐκ ἔχων, ὅστις καὶ γένηται, εἰς δύ-
τερον εἶδε πλεῖν· οὐδὲ γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας,
οὐδὲ ἐνθυμηθεὶς, ἔτι σιν ἄτρ πος δόξειεν, ἀνὴρ ἐν γή-
ραος οὐδῶι μαθαίνειν καθάπερ κομιδῆ νέος ἀρχόμενος.
ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεωρακὼς μόνον ἐκεῖν, ἐὰν ἄρα οἷος
γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστρῆσαι τὰ
χρήματα, αὐτὸς προσεσιτῶι σωκράτει· οὐκ ἔχει
δὲ ὑπηρετοῦντα τῆι βουλήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοι-
οῦτος ὤν, οἷος ἐμαθεῖν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδεῖ
ἐφήφθαι, αὐτὸς μὲν αὐπέγνω παιδεύεσθαι· προ-
σηθὼν δὲ τῶι παιδὶ, καὶ αὖθις πολλὰ πέπεικε τοῦ
δεήσεσιν, ἐν ἀτῶν σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι
ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε· συνίσταται δὲ τὸ δρᾶ-
μα ἐν χοροῦ νεφηγῶν· ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ
σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς, καὶ
νὰ ἐνόμιζε δαιμόνια· ἀέρα· νεφήγας, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα:- τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα:
Στρεψιάδης· φείδι ππίδης· δοῦλος στρεψιάδου·
μαθητὴς σωκράτους· σωκράτης· χορὸς νεφηγῶν·

Δίκαιος λόγος. Ἄδικος. Πᾶσι δανειστής.
Μᾶρτυς. Ἔτερος δανειστὴς αὐμυνίαν:
Προλογίζει ὁ τρεψιάδης: Ἀριστοφάνους
νεφέλαι:

Ἰοὺ ἰοὺ
ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῆς νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδὲ τὸ θ' ἡμέρα γενήσεται,
καὶ μὴν πάλαι γ' αἰλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δὴ τ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα.
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ὄξεστίμοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὗτος ἐνεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς. ἀλλὰ πέρδεται,
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰδοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐδύναμαι δείλαιος εὕδειν δακνόμος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, ὑπὸ τῆς φάτνης ὑπὸ χρεῶν.
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὃ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε ὑξυνωρικάζεται.
ὀνειρο πρὸ εἶθ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἀγούσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.

οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παῖ λύχνον
κἀκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶλα δὼν
ὅτι σοὶς ὀφείλω, ὡς λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς πασίᾳ. τί ἐχρησάμην.
συνῆχ' ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοπατίαν. οἴμοι τάλας
εἴθ' ὀξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
φε φίλων ἀδικεῖς. ἐλαύνετον σαυτοῦ δρόμον.
τρε τοῦ τ' ἐστὶ τὸ κακὸν ὅμ' ἀπολώλεκεν.
ὀνειρο τρλεῖ γὰρ ὡς καθεύδων ἱππικὴν.
φε πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ τρλεμιστήρια
τρε ἐμὲ μὲν σὺ τρλλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
αὐτὰρ τί χρέος ἔβαμεν μετὰ τὸν πασίαν.
τρεῖς μναῖ διφρίσκου, ὡς τροχοῖν αὐμυνίᾳ.
φε ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
τρε ἀλλ' ὦ μέλε ἐξήλικας ἐμέγ' ἐκ τῶν ἐμῶν
ὅτε ὡς δίκας ὀφλήκα. χἀστρεθι τόκου
ἐν ἐχυράσασθαι φασὶν. φε ἔτεον ὦ πάτερ
τί δυσκολαίνεις, ὡς τρεφήτην νύχθ' ὅλην.
τρε δάκνει με τίς δήμαρχος ἐκ τῶν τρωμτῶν
φε ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τίμε.

τρε σὺ δ' οὖν καθεῖδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἰσθ' ὅτι·
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται·
φεῦ· εἰθ' ὤφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις μεγὴμ' ἐπηρετὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄροικος ἥδιστος βίος,
ἀρωτιῶν· αὐκόρητος· εἰκῆ κείμενος·
βρύων μελίτταις, ὑπροβάτοις, ὑστεμφύλοις·
ἐπεὶ τ' ἔγημα μεγαυκλέους τοῦ μεγαυκλέους
ἀδελφιδῆν, ἄροικος ὢν ὀξάστεος
σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην·
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγώ,
ὄζων τρυχός· τρασιᾶς· ἐρίων πρίουσιαν·
ἡδ' αὖ, μύρου· κρόκου· κτγλωττίς μτ·
δαπάνης· λαφυγμοῦ· κωλιάδος γεννετυλίδος·
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸν ἦν, ἀλλ' ἐπάθα·
ἐγὼ δὲ αὐτὴ θοιμάτιον δεικνὺς τρδί
πρόφασιν ἔφασκον· ὦ γύναι λίαν σπαθᾶς·
θρ ἀπ ἔλαιον ἡμῖν οὐκέν ἐστ' ἐν τῷ λύχνῳ·
τρε οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἢ πτὲς λύχνον
δεῦρ' ἰθ' ἵνα κλαύσης· θρε διατί δὴ τὰ κλαύσομαι
τρε ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων·

μετ' ταῦθ' ὁπόσος νῶϊν ἐγένεθ' υἱὸς οὗτοι
ἐμοί τε δὴ ἐστὴ, γυναικὶ τῇ γαθῇ
πρὶ τοῦ νόματος δὴ τοῦ ἐλοιδορούμεθα.
ἤμεν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦ νόμα
ξάνθιππον. ἢ χαρίππον, ἢ καλλιπίδην.
ἐγὼ δὲ τοῦ πάπτου τιθέμην φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'. ἔτα τῶι χρόνωι
κοινῇ ξυνέβη μὲν. καθέμεθα φειδιππίδην
τοῦτον τὴν υἱὸν λαμβάνοισ' ἐκορίζετο.
ὅταν σὺ μεγάν ὦν ἅρμ' ἐλαύνεις πρὸς τὴν πόλιν,
ὥς πρὸ μεγακλέης ξύτι δ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην.
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας σὺ τοῦ φελλέως,
ὥς πρὸ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις.
ἀλλ' ἱππρόνμου κατέχεε τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁ δοῦ,
μίαν ἄρον αὐτραπὸν δαιμονίως ὑπὸ φυᾶ.
νῦν νῦν ἀναπείσω τοῦτον ἰσωθήσομαι.
ἀλλ' ὀξεγέραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δὴ τοῦ ἂν ἤδι τοῦ αὐτὸν ὀξεγέραιμι
φειδιππίδη φειδιππίδιον. φειδιππίδη τί ὦ πάτερ

22

φρ. κἄσομαι, σὺ δ' χείρα δὸς τὴν δεξιάν
φά. ἰδού· τί δῆτα· φρ. ἆρα σοι φίλη εἰμί;
φά. μὴ μὰ σοφόν γε μὰ δικαίαν μ' ἔγωγ' ἔφη.
φρ. καὶ μὴν γε φύσει μ' ἀνδρὸς ἀμείνονος ἔχω.
οὐ γὰρ ἔθ' ὑπείκω τοῖς κακοῖς ἐγὼ κακός.
ἀλλ' εἰ σοφὸς εἶ καὶ δίκαιος, οἶσθ' ὅσον φίλης
σοφῆς σοφοῦ τε θυμός· φά. τί οὖν τοιοῦτον ἀνδρὶ τῷδε χρή
φρ. σκέψασθαι μόνον σὲ δεῖ τὰ χρήσιμ' αὐτοῦ πρόσθεν ἢ
σὺν μανθάνειν ἐλθόν, ἃ μή σ' ἐγὼ δάμαι ἔσω
φά. λέγοι δ' ἂν εἰκάς· φρ. ἔστι, φάσκων,
φά. φάσκοντα μὴ μάθοιμι· φρ. δεῦρο μὴν ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θυρίδιον τοῦτο ἔστ' ἐκεῖθεν
φά. ὁρῶ· τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἢ τί δεῖ με δρᾶν;
φρ. ψυχῆς σοφῆς μοι τῆσδε τὴν φρένα πάσαν ὁρᾶν.
ἐμοὶ γὰρ αὐτὸ σοῦ μόνου φασ', οὐ τρόπου σαφοῦ
λέγοντος ἀλλ' ἀκούσεσθαι, σὸν ἔστι μανθάνειν.
κἀκεῖ γὰρ ἡμᾶς οὗτος ἡμᾶς ἀμθέρμενος
οὐ τοῖσι δοῦσι μόνον ἐμοὶ τὰ δῶρα δώσει,
λέγων τὰ μικρὰ σὺν δίκαια καὶ δίκαιος.
φά. ἴσοι δὲ πῆγες· φρ. οὐκοῦν ἀκριβῶς τοῦτο μὴ
μάθωμεν ἀλλὰ φρένα πᾶσαν· καὶ λόγῳ τε καὶ μαθοῦ

φ. αἰβοῖ· πονηρόι γ' οἶδα· τοὺς αἰλαζῶνας
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις
ὧν ὁ κακοδαίμων σωκράτης ἐχαιρεφῶν·
τρε. κ'· ἠ· σιώπα μηδὲν εἰπὴς νήπιον·
ἀλλ' εἴ τι κήδηι τῶν πατρῶν ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος ἱππικήν·
φ. οὐκ ἀν μὰ τὸν διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρεφειλεωγόρας·
τρε. ἰθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ·
ἐλθὼν διδάσκου· φ. ἐστίσοι μαθήσομαι
τρε. εἶναι πρὸς αὐτοῖς ἀμφοτὼ λόγω
τὸν κρείττον ὅστις ἐστὶ, ἐστὸν ἥττονα·
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν τὸν ἥσσονα
νικᾶν λέγοντα φασὶ τὰ δικώτατα·
ἢν οὖν μαθήσομαι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὀβολὸν οὐδενί·
φ. οὐκ ἀν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἀντλαίην
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος
τρε. οὐκ ἄρα μὰ τὴν δήμητρα τῶν ἐμῶν ἐδῆ·
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαυπφόρας

ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐκ κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας
φε ἀλλ' οὐ πρίοψεται μ' ὁ θεῖος μεγαυκλέης
ἀνίππου· ἀλλ' εἴσειμι· σοῦ δ' οὐ φρόντιῶ·
τρε ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέν τοι πεσὼν γεκάσομαι·
ἀλλ' ἀξαίμενος τοῖς θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον·
πῶς οὖν γέρων ὢν καὶ πιλήσμων ὁ βραδίς,
λόγων ἀκριβῶν σκιν δαλμοῖς μαθήσομαι·
ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων τραγγάομαι
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν· παῖ· παιδίον·
μα θτ βάλ' ἐκ κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν·
τρε φείδωνος υἱὸς στρεψιάδης κἠκυνόθεν·
μα θτ αὐμαθής γε νὴ δί· ὅς τις οὑτοσὶ σφόδρα
ἀπρὶ μερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
ὁ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην·
τρε σύγγνωθι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν·
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶμα τοὐξημβλωμένον·
μα θτ ἀλλ' οὐθέμις, πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν·
τρε λέγε νῦν μοι θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον·
μα θτ λέξω· νομίσαι δὲ χρὴ ταῦτα μυστήρια·

ἀνήρετ' ἀρτὶ χαιρεφῶν τὰ σωκράτης
ψύλλαν· ὁπόσους ἄλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σωκράτους ἀφήλατο·
τρε πῶς δὴ τοῦτ' ἐμέτρησε· μαθ δοξιώτατα·
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε·
κἄτα ψυχέσι πρὶ ἐφυσαν πρῶσι καὶ
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον·
τρε ὦ ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῆς φρενῶν·
μαθ τί δὴ τ' ἂν ἐτρόνει πύθοιο σωκράτους
φρόντισμα· τρε ποῖον· ἀντιβολῶ κατείπεμοι·
μαθ ἀνήρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὀσφήτιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι· τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ σόμ' ᾄδειν, ἢ κατ' οὐρροπυγίον·
τρε τί δὴ τ' ἐκεῖνος εἶπε πρὶ τῆς ἐμπίδος·
μαθ ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
σενὸν· διαλέπτου δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοῦ ῥροπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς σενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος·

τρε σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστι ἄρα τῆς ἐμπίδων
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντεράματος·
ἦ ῥαδίως φάγων ἂν αὐτοφύγοι δίκην,
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
μαθ τί πρώην δέγε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
ὑπ' αὐσκαλαβώτου· τρε τίνα τρόπον κατεπέμοι·
μαθ ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
ἐν ταῦ περιφορᾶς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσε·
τρε ἤσθην γαλεώτη, κατὰ χέσαν τι σωκράτους·
μαθ ἐχθὲς δέγ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκεῖν ἐπῆρας·
τρε εἶεν· τί οὖν πρὸς τἀλφιτ' ἐπαλαιμήσατο·
μαθ κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν
τέφραν, καίμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβ',
ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφέλετο:
τρε τί δὴ τ' ἐκείνον τὸν θαλεῦ θαυμάζομ'·
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φρόν τι τήριον·
ἐν δεῖξον ὡς τάχιστάμοι τὸν σωκράτην·
μαθητιῶ γὰρ, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν·
ὦ ἡρακλεῖς· ταυτὶ τρόδαπα τὰ θηρία·
μαθ τί ἐθαύμασας· τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι·

τρε τοῖς ἀκπύλου λαφθεῖσι τοῖς λακωνικοῖς·
αὐτὰρ τί τοῦ ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοι ἵ·
μαθ ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς· τρε βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι, μὴ νῦν τοῦτο γε φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσι μεγάλοι ἐς καλοί·
τί γὰρ οἱ δεδρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες·
μαθ οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον·
τρε τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει,
μαθ αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται·
ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ·
τρε μήπω γε μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεῖναν τῇ ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πρωμάτιον ἐμόν·
μαθ ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν αἰέρα
ὄζω διατρίβειν πολὺν ἄγαν χρόνον·
τρε πρὸς τῶν θεῶν· τί γὰρ ταῦδ' ἐστὶν εἰπέμοι·
μαθ ἀστρονομία μ' αὐτοῖ· τρε τοῦτι δὲ τί·
μαθ γεωμετρία· τρε τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον·
μαθ γῆν ἀναμετρεῖσθαι· τρε τὸ τῆς τῆς κληροῦχι;
μαθ οὐκ· ἀλλὰ τῆς σύμπασας· τρε ἀστεῖον λέγεις·
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν, ἐς χρήσιμον·
μαθ αὕτη δέσοι γῆς περίοδος πάσης· ὁρᾷς,

ἀγδεμὲ ἀθλῶν. ρξε πῖσυλεύς.
οὐ πάθομεν. ἐπὰξ δικασὰς οὐχὶ σῶ καθημένους.
μαθ ἀσ̓ χρὴ γ̓ ἀνηθες ἀπὶ κομῆ τὸ χαρίεν.
ρξε σ̓ πρὴν κακῶς ὢν εἰσιμοῖ, νῦν δ̓ ἐσθλὸς ἐσσί μοι δοκεῖν.
μαθ ἀγ̓ ταῦθ̓ ἑλώμεν. ἢ λαγὼ εὐθὺ οὐκ ὄρᾳς.
ἢ δὶ ἀπ̓ ἀστεράων μακρὰ πρρωπάμυ.
ρξε οὐδὲ γὰρ ὑμῶν πατρὸς ἀθηνᾶς πρικλέους.
ἀλλ̓ ἡλακατὰ δόμων προὔβαλε. μαθ οὐκ ἀλλ̓ αὐτῇ.
ρξε οὐκ ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάμυ φέρομεν ἐλέγετε
τἀληθῆ ὡφ̓ ἡμῶν ἀπὸ μακρὰ πρρωπάμυ.
μαθ ἀλλ̓ οὐχ οἱ ὁμέτεμεν. ρξε οἱ μὰ ξεσφ̓ ἀρὰ
φέρε. πλὴν γὰρ οὗτος οὔ τις ἦν κρεμαθρὰς ἀνήρ.
μαθ ὢ. ρξε πλὴν σαυτός. μαθ σὺ κορυ ρξε ὦ σὺ κορυ
ἢ θ̓ οὗτος ἀμαθὴς οὐκ ἀπόμοι μεγάλ.
μαθ αὐτὸς μὲν οὖν σὺ καλέσομ. οὐ γὰρ μοι σχολή.
ρξε ὦ σὺ κορυφαῖος ὦ σὺ κορυφαῖος. σ πλὴν καὶ σὲ φημί.
ρξε ἀπὸ σφῷν δ̓ ὅπλ̓ ἄρασθε καὶ φέρεσθον.
σ ἀνερρβαπτὸς πρὶ φέρομαι πλὴν λίθου.
ρξε ἐπὰξ γ̓ ἀνὸς ἀπὸ ταφροῦ φρίσθεις ἀφιφέρμεις
ἀλλ̓ οὐκ ἀνὸς πλὴν γῆς. σ οὐ γὰρ ἀπ̓ ἄλλ̓ ἐ
βδ̓ ἐμὲ ὀρθῶς ταῦτ̓ ἐπεσκόπεις πάμπαν.

ἐμὴ κρεμάσας τὸ νόημα ἐς τὴν φροντίδα
λεπτὴν κτμίξας ἐς τὸν ὅμοιον αἰέρα·
εἰ δ' ὧν χαμαὶ τἄνω κατωθὲν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν τρθ' εὗρον· οὐ γὰρ· ἀλλ' ἡ γῆ βία
ἕλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος·
παχεῖ δὲ ταὐτὸ τοῦτο ἐς τὰ κρᾶδαμα·
τρε τί φῆς· ἤφον τις ἕλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κρᾶδαμα;
ἰθὶ νῦν κατάβηθ' ὦ σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ,
ἵνα μεδιδάξῃς, ὥσπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα·
σω ἦλθες δὲ κατὰ τί· τρε βουλόμενος μαθεῖν λέγειν·
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄρμαι· φέρομαι· τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι·
σω τρόθεν δ' ὑπὸ χρεῶς σαυτὸν ἐλαθες γενόμενος·
τρε νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν·
ἀλλὰ μεδίδαξον τὸν ἑτέρον τοῖν σοῖν λόγοιν·
τὸν μηδὲν αὐτοδιδόντα· μισθὸν δ' ὅν τινα
πράττῃ μ' ὁμοῦμαι σοι κατὰ θήσειν τοὺς θεούς·
σω τρίους θεοὺς ὁμοῖσύ· πρῶτον γὰρ ἡμῖν θεοὶ
νόμις μ' οὐκέστιν· τρε τῶν γὰρ ὄμνυτ'· ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν βυζαντίῳ·
σω βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,

ἀτ' ἐσθίομεν θεοῖς; φε μὴ σὺ εἰ ὁ ἐσθίων.
ο σὺ συλλεγεὶς ἀγαθοῖς ἐμὲ φέλαις ἐλεγόμενος
ταῖς ἐμὲ πράσδαιμοσι; φς μαλακὸς γε.
ο καθίζεις μὲ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἐκ μισθοῦ.
φς ἰδοὺ καθήμαι. ο τροφὴν μὲ λαβὲ
τὴν ἀφθαρσίαν. φς ἐστὶ τὸ ἄφθαρσον. οἱ μισθοφόροι
οὐ σῶσι με τὴν ἀθανασίαν ὁ σῶσος μισθούμενος.
ο οὐκ. ἀλλὰ ταῦτα σώματα τελουμένους
ἡμᾶς τηρεῖ μου. φς εἶτα δὴ τί κρδαίνω.
ο λέγει γὰρ ἡ γραφὴ πολλά. κρδαίνων σαυτὸν
ἀλλ' ἐχ' ἀγάπας. φς μὰ τὴν ἀλήθειάν σου ψεύδομαι ἐμὲ
καταναλίσκουσι γὰρ σαρκοβόροι γρῆσοι μου.
ο εὐφημεῖ μὴ χεὶρ τοῦ σαρκὸς ὢν ἐς ἐλπὶς ἔσται σοι.
ὡς ἔστω τὸ ἄμαξ ἀμέτρητον ἄνθρ, ὃς ἐλήστην γὼ
μετέφορον λαμπρὸς τ' ἀθλητ, σεμνὰ τὰ θεᾶν
μεφέλαν ὄρνιθοι κεραυνοί, ἀρθητε,
φάμη τ' ὦ ἔστω ἡ τοῦ φορτίδη μετέφορε.
φς μὴ σοι μὴ σοι γε ἀρ' ἐγὼ ἀπ' ἀνθρώπων λάχωμι,
ἵμαι μὴ καταβραχῶ. τὸ δὲ μὴ κακὸν μὴ ἔχομαι.
οἰκαδ' ἐλθεῖν ἐμὲ τὴν κακοδαίμονα ἔχομαι.
ο ἐλθε τε δὴ τ' ὦ πολυπλανητὰ μὲ φέλη τοῦ δ' εἶσε ἐπιδέξιε.

εἰ τ' ἐπ' ὀλύμπου κορυφαῖς ἱερ χιονοβλήτοισι καθήσθε,
εἰ τ' ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήτοις ἱερ χορ ἱστατε νύμφαις,
εἴ τ' ἐν ἀμείλου προχοαῖς ὑδατ χρυσέοις ἀρύεσθε
προχόοισιν, ἡ μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἠσκοπόνυμον νιφόεν μίμαν
ἐπακούσατε δεξαμένα θυσίαν ἐν τοῖς ἱεροῖσι χρ ἔχεται.

ἐν νεφέλ ἀέννασι νεφέλαι
ἀρθῶ μ φανεραὶ δροσερὰν φύσιν ἀγήτου
πατρὸς ἀπ' ὠκεανοῖο βαρυαχέος ὑψηλ
ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ δὲν δροκόμους
ἵνα τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα.
καρποὺς τ' ἀρδομένα θ' ἱερὰν χθόνα.
ἐν ποταμῶν ζαθέ κελαδήματα,
ἐν πόντου κελάδον τ' βρυβρόμον.
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκαμάτου σελήνη τ'.
μαρμαρέαισιν αὐγαῖς. ἀλλ' ἀποσεισαμένα
νέφος ὄμβριον ἀθανάταις ἰδέαις
ἐπιδώμεθα τηλεσκόπου ὄμματι γαῖαν.
ὦ μέ σεμνὰ νεφέλαι. φανεῖσ' ἠκούσατε μ' καὶ λέσαν.
ἠδὲ φωνῆς αἵμα ἐν βρόντ μυκησαμένης θεοσέπτ.
ἐν σέβομαι γ' ὦ πολυτίμητοι, ἐν βούλομαι γ' ἀνταπόπρα
πρὸ τ' βρόντ, οὔτε αὐτὰς τέρεμαίνω ἐν φόβημαι.

κἀθεμις ἐστιν εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι, κἀμὲ θεμις ἐστι χεσθαι.
οὐ μὴ σκοπῶ, μὴδὲ προσποιοῦμαι τὸν τριγλοδαίμονα
οὐδὲν εἰδέναι· ἀλλ' ἀφιλής μεγαλοψυχία δοκεῖ μοι εἶναι.
πρὸς θεῶν οἱ μὲν φορεῖς ἐλθόντες ἐπὶ τὰ πράγματα ἐς χθόνα
πολλὰ δὴ καὶ ἀμαρτόντες καὶ κερδάναντες ὀφλήσουσι πρὸς τὸν
ἄδην τὰς ἐσχάτας ἀφειδήσαντες, οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις
ἐμπεπλεγμένοι καὶ ἀφειδήσαντες, οὐδὲν μᾶλλον τοῖς
μὲν ὑπηρέταις τὰ ἀλλάντια
τοῖς δὲ δεσπόταις τὰ ἔντερα.
ἀλλὰ φαῦλον τὸ ἐμὸν καὶ ἀνάλιτον καὶ πρόδηλον ἐμοί.
ἦλθον ἐπὶ χόλῳ θερμῷ χαίρων· ἀνελόντες χρὴ ἐρεθισμὸν
τοῦδε θερμὸν αὖλιν.
πρὸς οὖν τοῦδε τοῦ πτωχοῦ τὸν ἐσχάτως ἀφειδήσαντα
ἀφθόγξαμαι τοιάδε· μοῦ κρεμᾶσαι; ἀνίκατ' ἀλλ' οὐ μὲν δὴ μεγαλοψυχίᾳ γε
ἀμαρτάνεις ἀμείλιξ
ἀλλὰ τραχὺς καὶ ἀπηνὴς καὶ κατάλληλος.
τοῦτ' ἄρ' οὐκ οὖσα αὐτοῦ τροφὴ μὴ ψυχὴ ἀπολεῖ
ἀλλὰ τελωνεῖν ἀξιώσει, ἢ περὶ κατηγόρου θεμένη
ἀγωνιεῖται, ἀγῶνα ἔχουσα λόγου, ἀμήχανον,
ὃς δ' εἰκὸς ἐστὶν ἐμὲ ἀφεῖναι αὐτὰς ἢ καὶ φανερὸν ἐστὶν ὅτι οὐ.

οὐ γὰρ σκεῖναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. ϛω φέρε ποῖαι γάρ τινες
ϛρε οὐκ οἶδα σαφῶς· ἔξασι δ' οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι·
κοὐχὶ γυναιξὶ· μὰ Δί' οὐδ' ὅτι γῆν· αὗται δέ γε ῥῖνας ἔχουσιν.
ϛω ἀποκρίναι μοι ἅττ' ἄν σ' ἔρωμαι. ϛρε λέγε ταχέ, ὅ, τι βούλει.
ϛω ἢ δὴ τοῦ ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
ἢ πρὸς δαύλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; ϛρε νὴ Δί' ἔγωγε· εἶτα τί τοῦτο.
ϛω γίνονται πάνθ' ὅ, τι ἂν βούλωνται· κἂν τὴν μὲν ἰδοῦσι κομήτ'
ἀγριόν τινα τῶν λασιοῦ τούτων, οἷον πρὸς τὸν ξενοφάνη του·
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις εἰκάσαν αὐτάς.
ϛρε τί γὰρ ἢν ἄρ' παρὰ τοῦ δημοσίου κατιδοῦσι μῶν, τί δρῶσι.
ϛω ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λυκοῖ ἐξαίφνης ἐγένοντο.
ϛρε ταῦτ' ἄρα ἐκλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασιν ἰδοῦσαι
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων ἐλάφοι διατοῦτ' ἐγένοντο.
ϛω καὶ νῦν ὅτι κλεισθένην εἶδον ὁρᾶς, διατοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
ϛρε χαίρετε τοίνυν ὦ δεσποίναι· ἐν νῦν εἰ πρὸς τινι κἄλλω,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν παμβασίλειαι.
ϛρε χαῖρ' ὦ πρεσβύτα παλαιγενὲς θηρευτὰ λόγων φιλομοῦσαι·
σύ τε λεπτοτάτων λῆρ' ἱερεῦ φράζε πρὸς ἡμᾶς, ὅ, τι χρήζεις.
οὐ γὰρ ἂν ἄλλοι γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωρεσοφιστῶν,
πλὴν, ἢ προδίκου, τοῦ μὲν, σοφίας ἐγνώμης οὕνεκα· σοὶ δ'
ὅτι βρενθυνῇ ἀνταίσιν ὁδοῖς· ἐστὸ φθαλμὸν πρὸς ἀβάλλῃ,

καὶ ποσὸν ἢ τὸ καὶ πρὸς ἀμφότερα, καθ' ἡμῖν σεσημειωμένος.
ϙε ὧν μὲν οὐφθαλμοὺς, ὡς ἱερὸν, ὡς σεσημειωμένον, ὡς τερατώδες·
αὐτὰ γὰρ τοῦτο μόνα γέγονε θεά· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐφ' ἑαυτῶν.
ϙϛ ὃ χρὴ δὲ ἡμῖν φέρειν πρὸς τὴν ὑμετέραν οὐχ ὑμνούμενος οὐθεὸς ἐφ' ἡμῖν;
πολὺς χρὴ δὲ οὐ μὴ λήρησις· οὐδὲ ἔστι χρὴ· ϙζ τὴν ἀφροσύνην
ἀλλὰ νῦν ἐᾶν· φυτὴν γὰρ ἐμοὶ γε ἀποφθιμένην πρὸ τοῦ μὲν αὐτὴν
αὖθις δὴ ποιεῖν· μᾶλλον δὲ σὲ ἐγὼ σημαίοις αὐτὸ δὴ δοῦναι·
φέρε· ποῦ γὰρ πρὸ τοῦ ἄλλα μεφελλύουσ' ἡμᾶς τεθέασαι·
ὅτι χρὴ ὧν ἀθέλας οὐσίας ὕδατος αὐτοὺς· τοῦτο δὲ ἀποδείκνυμεν·
ϙη μὴ τὴν ἀποδεῖξαι φύσιν ἐστὶ τοῦ μὴ ὑγρὸν εἶναι, ἢ προσφυᾶς
ὅτι πρὸς τὸ ῥεῖν ἡμᾶς· ἀλλὰ θᾶσσον ὦ μῶν δὴ ὧν οὐσιῶν οὐ ῥεῖν·
ἀλλ' οὐ τὴν σὴν βορὴν ἐστὶ φέρειν· τοῦ μὲν πρὸς τὸ τέρεν μᾶλλον
αὖθις βορὴν τοῦ οἰκείου δοῦναι· ϙθ ὦ, πρὸς ὧν ἂν τοῦτο σὺ λέγῃς·
ὅτι μὲν ἐπιπολαιότατος ὕδατος πολὺ κάμοιγε καὶ δοκεῖν φρενῶν,
κἀπὶ τοσοῦτον ἀπέχειν πολὺ ἐρᾷς ὁμβρουδὴ ἀμφὶ, ἢ τὴν βρᾷ
ϟ ἀλλὰ τὸ ἐπιπολαιότατον ἔμπαλιν τοῦτο ἐστὶ τοῦ βάθους οὐ
ὁδὲ ἀμφὶ καὶ ἐφ' ἡμᾶς αὐτὰς, οὐχ ὡς τὸ φέρεσθαι,
ἥκιστ'. ἀλλ' αὖ θρίος δὴ μοι· ϟα θρίος, φυτὸν μὲν ἐλεγχθέν·
ὃ χρὴ οὐκοῦν, ἀλλ' ἀμφὶ αὐτῷ δὴ μοι ἐν βασάνῳ·
ἀταρ οὐδ' ἔστω τοῦτ' ἐν ὑγρᾷ φύσει βορὴν μὲν δοῦναι
οὐκ ἐκ τοσαύτης μοίρας μεφελλοῦν ὕδατος μεθ' ὃ τὴν φύσιν,

ζωοὶ τοῦδε εἰς ἀλλήλων πατάξαι δολίῳ τυκτὸν ἄγχος,
φείδεσθον τοῦ χολωθέντος. ὃς ἂν δ' ἀπειθήσῃ, χόσται δίδωσι
ἤδη χόμου παραθλιβομένοις ἐπιπλαδής, ἢ τ' ἔταρ ἀχθος
τὴν μητέρα, ἢ κλόνος δ' ἀφρήνασιν δλεκόρκορυμστε.
μὴ τόν ἀπόλλω, ὃ δόμα πιδὺ γεύθεσι μοι στεταρικτῇ.
χῶς ἂν βορὴν τὴν χόμιδίον πατάξει, δόμα κεκραγ
ἀτρεμας ἀρτέρμονα πάλας· κἀπὰ τ' ἐπάφ πατάξας·
χῶταν χέχοκομιδὴν βορὴν τὰ πατάξας ὡς ἐπέκμαν·
ὅκα φθῇ τοῖν ἀπὸ γαστρὸς ἐκτυμπούτοιν, οἷα τε πρᾶς·
τὴν δ' ἀέρα τὴν ὁμὸν, ἀπ' ἄρ' ἂν τὴν πατᾶς οὐκ ἀκόκος μὰ βορήν.
Ταῦτ' ἄρ' ἐγὼ νόμαν ἀλλήλοιν βορὴν τὴς πρὸ ὁμοίας
ἀλλ' ὄκερα μὸς τὸ θέμοιῶν φρέταν λάμπα περὶ τοῦτο δίδαχεν·
ὃς κατάφερμὰ βαλλήμας, τὸ δὲ χομὴν ἂν περὶ φλυᾶ·
τοῦτο μὲν δὴ φάρμακος ὄχλος ἐστὶ τοῖς ἐπιορκοῦσι·
ὃς δ' ἐγὼ ὁμόρεσι κορμὶ ὄχλον ἐβέκκεσε λύειν
εἰ πὰρ βαλλὰ τοὺς ἐπιορκοῦς, ὃν δὴ τοὐχὶ τιμωρέμεν θέμις,
οὐδ' ἐκλεόμυμον, οὐδ' ἐθέορον· ἐριοφόρᾳ γὰς ἐπιορκεῖ·
ἀλλὰ τὸν αὐτὸν γαμεόμενον, ὃς σοὺμιον ἀκρον ἀθλῶν,
ἐλάς δρυὸς τὰς μακρὰς· τὰ θαθῶν· οὐ γὰρ δρυὸς ἐπιορκεῖ.
οὐκοῦν ὃ τὰν ἀπὸ σὺ λεγόμενον φάμεν· πὴ γὰρ ἐστὶ δίκη θάνατον
ὅταν ἐς ἴσωσας ἄμεμος χρὸς μετέωρα θῆς κλάδων

ὑμῖν δοθήσεται ὡς ἐπὶ τοσοῦτον φιλεῖ. καὶ ὅστις ἂν αἰτήσῃ
ἐν τῷ ἐμῷ ὀνόματι τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι
αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν
τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.
ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημονεύητε
αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον
ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· καὶ νῦν ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω·
ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·
περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ,
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως,
ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν
ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με,
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι.
εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει
ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με·
καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει
τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον
αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων
ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.
ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη
ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε,
πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν.

42

οὐδ' ἀμύθητα μοι· οὐδ' ἀμάσητα, οὐδ' ἐπιθήμια βαρέα·
λεγεμῶν ἡμῖν, ὃ, τι σοι δρῶμεν θύρ', ὃς οὐκ ἀντιχάσκεις
ἡμᾶς τιμῶν· ἐθέλοντας ἐξ ἀγορῆς δέχεσθαι.
ὦ δέσποινα· δεῖται μου ὁ ἱμάτιον νέον τινὶ πωλῶν μικρ
τοῦ ἐλλιπῶς εἶναι μελάθρῳ ἑκάστῳ φαύλοις σιμὰ δύεται.
ἀλλ' ἐάσαι σοι τοῦτο· ἐμοὶ γὰρ, ὅστε τὸ λοιπὸν αὐτὸ φυλ
ᾗ τοῦ δήμου, γράμματα οὐδὲν μικρὰ πολλὰ μαθόντας, ἡσυ
μίους λέγειν γράμματα μεγάλα· οὐ γὰρ τοῦτο ἐπιθυμῶ
ἀλλὰ σὲ ἑαυτῷ ἁρμόττειν, ὃ τοῖς χρήμασι δοκοῦσι
τάχα τιμᾶσθαι· οὐ γὰρ μεγάλου ἐπιθυμῶ
ἀλλὰ σεαυτοῦ· τὸ γὰρ ἀσθενὲς μὲν ἐστι πρὸς πολ
λοὺς δρᾶσαι τοῦθ' ὑμῖν· ἐγὼ δ' ἀμφοτέροις μετέχω·
διὰ τοῦτ' ἐσμὲν τοῖς κρείττοσι, δ' ἐμοῦ, ὅσ' ἐπιτρέπε
μοι ποιεῖν ἀγαθὰ ἀντ' αὐτῶν, ὅτι βουλοίμην ἂν
τὰ ἐμοῦ σοὶ μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν.
δίκαιον· ἐγὼν· αὐτὴν· ἀσκῶν δέρμα· εἰ δὲ τὰ χρεὼ
διαφθείρουσιν, τοῖς τ' αὐθρώποις δόξω ἄναγθρασις
ἄγλωττος· πολυπρᾶς· ἰτης· βδελυρός·
ψαθυσυμπολλητης· ἀγρεσιεωνης· πρίγμα δίκη·
πυρβις· κρόταλον· μυιαδος· πολυμυι· μαθλης·
ἄρσην· γλοιος· ἀλαζών· κομπρων· μαρος·

τρόφις· ἀργαλέος· ματιολοιχός. ταῦτ' εἰ με
λέγουσ' ἀπαντῶντες δρώντων ἀτεχνῶς
ὅ, τι χρήζουσι· κἀβούλονται μὴ τὴν δήμητραν
ἐμοῦ χορδὴν τρίσι φρόντι σταῖς παραθέντων·
σω λῆμμα μὲν πρὸς ἐστι τῷ δ' οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον
ἴσθι δ' ὡς ταῦτα μαθὼν πρὸς ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις· τρε τί πείσομαι·
σω τὸν παντὰ χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπου δίαξας·
τρε ἄρ' ἐγώ τοῦτ' ἄρ' ἐγώ τοῦτ' ὀψομαι, σω ὡς τε δὲ πολλὴ ἐπιτάσιθ' ὑπ'
αὐτὴ καθήσθαι βουλομοῖς ἀναυκοινοῦσθαι, ὡς ἐλόγους ἐλθεῖν·
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλὰ τάλαντ' ἀξιάσηι φανί·
συμβουλομένοις μετὰ σοῦ·
χρ ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην, ὅ, τι περὶ μέλλεις προδιδάσκειν
ὡς διαυκίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, ὡς τῆς γνώμης αὐτοπείρως·
σω ἀγε δὴ κατέπεμοι τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς ἤδη πὶ τούτοις
προσσεκαινὰς προσφέρω·
τρε τί δὰ τέχομαι χεῖμμοι διανοῦν πρὸς τῶν θεῶν;
σω οὐκ· ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ· τρε δύω τρόπω μὴ τὸν δία
εἰ μὲν γ' ὀφείλεται τίμοι, μνήμων πάνυ·

ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος καὐπιλήσμων πάνυ. ⟨ ⲛⲟ
σω ἐμὲ τί δὴ τοῦ σοι λέγειν ἐν τῷ φύσει,
τρε λέγειν μὲν οὐκ ἔσμεν τοῦ αὐτοτερεῖν δ' ἔσμι.
σω πῶς οὖν δυνήσῃ μανθάνειν. τρε αὐμελεικαλῆ.
σω ἀγενῶν ὅπως ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων εὐθέως ὑφαρπάσῃς.
τρε τίδαι. κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι,
σω ἄνθρωπος αὐμαθὴς οὗτος ἐστὶ βρᾶβρος
δεδοικὰ σ' ὦ πρεσβυτὰ μὴ πληγῶν δέῃ.
φέρ' ἰδὼ τί δρᾷς, ἢ τίς σε τύπτει. τρε τύπτομαι
καὐπεῖ τὸν ἐπιστῶν ὀλίγον μαρτύρομαι.
εἶτ' αὖθις αὐκαρῆ δίαυλι πῶν δικάζομαι.
σω ἰθὶ νῦν κατάθου θοιμάτιον. τρε ἡ δίκη κάτι,
σω οὐκ. ἀλλὰ γυμνοὺς ἐστι ἐνιαυνομίζεται.
τρε ἀλλ' οὐχὶ φωραίσων ἐγὼ γ' εἰσῆχομαι.
σω κατάθου τὴν ληρεῖς. τρε ἐπὲ δὴ νῦν μετὰ τοῦ δι'
νῦν ἐπιμελὴς ὦ, ἐπροθύμως μανθάνω,
τῶν τῶν μαθητῶν ἐμφρὴς γενήσομαι.
σω οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
τρε οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι.
σω οὐ μὴ λαλήσῃς. ἀλλ' αὐκολουθήσεις ἐμοί.

ὀξεθηκαν· πασι δ' ἐπραττε λαβοῦσ' ἀμφίλεπτα
ὑμᾶς δ' ἐθέλεπατε μέμφεσθαι, κἀπονοήσασθε,
ἀκροῦσθαι μοι τοῖς τὰ πρὸς ὑμᾶς μὴ μόνον ἐμαυτοῦ πρᾶγμα
μηδ' οὗ ἡλέκτρας χάριν ἐκδέχομαι, ἀλλ' ἅπασι κοινὸν
χρῆσθ' ἥλιον, ἵν' οὕτω τις ἐθέλων θεατὰς οὕτω σοφοὺς
μόσεται γάρ· ἵν' ὑμᾶς τοὺς ἐμαυτοῦ ἀδελφοὺς μὴ βούλομαι
οὐκ ἐν σοφοῖς εἶναι φύσει, σκέψασθε· ἥτις πρῶτον μὲν
οὐδὲ κάλλει ἐφάμιλλος ἑστήκει καθάμιλλος
ἐρυθρὸν δὲ οὐκ ἐρυθραίνει χρόα, λίθος πᾶσι κοινὸς·
οὐδὲ σκοπὸν φέρει φαλακρούς· οὐδὲ κορδακίζεται·
οὐδὲ πρεσβύτης ὀλέγοις τάδε τῇ βασιλείᾳ
τοσοῦτον πρέμνον ἀφανίζουσι πρὸς ἡμέρας σκόλιπα·
οὐδ' εἰσὶν ἐν δαιδαλέχοις· οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ' αὐτῆς πρὸς ἑστῶσι τοῖς ἀνδρὸς ἐλκυθρίοις,
κἀγὼ μὲν πρὸς τοῦτος ἀμφὶ τῇ τῆς οὐκ ὀκνῶ·
οὐδ' ὑμᾶς ἐν τοῖς ἀποστατοῦσι πρὸς ταῦτ' ἀφορῶ·
ἀλλ' ἀφ' ἑκάστας ὑμᾶς ἐπὶ ἅς ἐφέρομεν σοφίζομαι,
οὐδὲ ἀλλήλαις μιᾶσιν ἅς, ἐπὶ πᾶσας δ' ἰδίας·
ὅτι μάλιστ' οὖν ἀκλεῶς ἔχω σ' εἰς τὸ μαστέρα
κοὐκέτ' ὢν θιγεῖν ἐθέλω σοῦ, κἀμβλύνω·
οὕτω δ' οὐκ ἀπαλλάξω σ' ἐδόκει λαβὼν ὑπὸ βολάς,

τοῦτον τὸν δεξιαίον κολεπρῶσ' ἀεὶ ἐς τὴν μητέρα.
ἀπρὶς μὲν τὸν μὲν ὑκᾶν πρώτιστα πρᾶξαλκυσ
ἀκτρέψαν τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακοὶ κακῆ.
προσθεὶς αὐτῶν, γραυῶν μεθύσην τὸν κορδάκος οὐνεκα,
ἢν φωνίχος πάλαι πετρίηχ' ἢν τὸ κῆτος ἤθιεν.
εἶθ' ἑρμίππος αὖθις πετρίηκεν ἐς ὑπὲρ βόλον.
ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρεῖδοισιν ἐς ὑπὲρ βόλον.
τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχελέων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
ἢν δ' ἐμοὶ, ὃ τοῖς ἐμοῖς εὐφαίνοισθ' ἀρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἔτερας εὐφονεῖν δοκήσετε.
ὦ χοροῦ ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μὲν κικλήσκω
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε ἐν ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἀγρίον μοχλευτήν.
ὃ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ' αἰθέρα
σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.
τόν θ' ἱππονόμαν, ὃς ὑπὲρ λαμπροῖς ἀκτῖσι κατέχει
γῆς πέδον; μεγάς ἐν θεοῖς, θνητοῖσί τε δαίμ.
ἐπίρρημα ὦ σοφώτατοι θεαταὶ. δὲ τὸν νοῦν προσέχετε.

ἡδὺ καὶ μόρσιμον ἡμῖν μεταμέλεσθαι ἁμαρτόν-
τας· εἰ δὲ θεοὶ ἀθανάτους ὠφελήσαιεν πρὸ μι-
κροῦ μόρσιμον, οὐκ ἂν ἡμῖν μόρσιμον εὐθὺς ἦν, οὐδὲ θανεῖν
αὖ πάλιν ἐστὶ καὶ ὑμᾶς. ὦ γὰρ ἡ τῆς ὁδοῦ
μακρότης ἐστίν, ἢ τὸν ἐρημίαν, ἢ φεύγειν.
εἰ δὲ τὰ μὲν θεοῖσιν ἐχθρὰ μὲν ἔστω καὶ ἔξω τοῦ φρονεῖν
ὦν· ἐπεὶ δὲ φερτὰ γε τὰς ὁρμὰς ἔσωθεν ἔχομεν,
καὶ θανοῦμεν ἅμα. ἐρημίαν δὲ τὴν ἐρῆμον καὶ ἀπραγωσύνης
οὐκ ἐλεύσῃ δὲ ἐξελιττομένας ὁδούς· οὐδὲ πλοῦς
τὴν ἐρυμνὰ λιμένα εἰς ἑαυτὸν ἀνθεὸς σῶν ἐλκύσας
οὐ φανεῖν ἐφανσχεν ὑμῖν ὦ φρονεῖν γνώμην ἐόν·
ἀλλ' ὁμοῦ εἴλεσθε ῥύμην· φασὶ γὰρ δὲ βουλάς,
τὴν, ὃ δὲ τὴν, πλὴν προσθήμας· ταῦτα μὲν φρονεῖν θεοὺς
αὐτὸν ἁμὲ ὑμᾶς ἁμαρτεῖν· ἐστὶ τὸ βέλτιον πρόσθεν·
οὐδὲ ἓν τοῦτο σῶν ὁσφραδέος διδάξομεν·
ὦ πλοῦται μὲν ἁρμονίαι ἐρόμβους ἐλόντες κλοιῆς,
εἶτα φιλοσοφεῖτε, ξύλοι, τοῦ μὲν αὐχεῖν,
αὖθις ἐς τὸ μὴ χαλοῦν ὑμῖν τὴν κάρτα μαρτύραν,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὴν πλὴν τὸ πρόσθεν ἐξιοῦσι τάχα·
ἀμφὶ μοι αὖτε φοίβε ἄναξ δηλιακὸν θίασον
ἐχόμενος κεραύναν τε φλόγα· κ.τ.λ. ἐφέσου

και καθ' ἡμέραν ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐν τῷ
ἀγρῷ ὑμῶν. ἢ τί ἐστιν ὑμῶν
ἢ μέτρον ἀγαθόν, ἢ μὴ δόξει ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ ὄχλου
ἀθλεῖν· παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς καὶ τὸν ὄχλον παρακαλῶ
σὺν τοῖς ἐμοῖς στρατιώταις,
ἀδελφοὶ ἐμοὶ ἐστε καὶ ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι.
ἀπόστολος ἰδοὺ ἢ μὴ ἐν ἀφορμῇ ἀφορμῆσαι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
ἵνα στέλλωμεν σωτῆρα οὐδὲ ἢ μὴν ἐστὶν ἐπιστρέφειν. μεθ',
παρὸ τί χαίρομεν ἀθλοῦντες ἡμῶν ἐν τοῖς ξυμμάχοις
εἶτα θυμοῦμεν ἐφάσκειν· δεῖ γὰρ ἐστὶν ὑμᾶς
ὠφελοῦσιν ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ λόγου, ἀλλ' ἐμφανῆ·
παρὸ τί μὴ φιλοσοφεῖν ἀλλ' οὐκ ἐλάττονα, ἢ δρᾶν,
ὥστε ἐλέγομεν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔστω
μὴ πλέον πολλῷ δεῖν· ἐπὶ φῶς στέλλων καὶ λόγον·
ἀλλὰ τὸ δρᾶν ὑμᾶς, καὶ μὴ λέγειν ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς· ἀλλ' ἀμώτες κατὰ καὶ δοῦναι·
ὡς τὸ ἀναλαμβάνειν φησὶν αὐτὴν ἐθνῶν ἕκαστον,
ἵνα κἀμὲ ψαλῶσι δεῖ σου, καὶ πάντων οἱ καὶ
τῆς ἑορτῆς μὴ τυγχάνεις καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων·
καὶ θ' ὅταν θύειν δέῃ, φρενοῦντες δικαίως.
πολλάκις δὲ ἡμῶν τῶν θεῶν ἐγὼ τῶν ἀναστάσεων,

λῶν ἐάν τι σφῶν θεῶν, ἢ τροφὴν πεπομφὼς ἢ τροφὰς πεπομφώς,
ὧν μὴ δεῖται ὑμῶν ἡ γαστήρ. ἀμεθ' ὧν λαχὼν
τὸν βολοσ[ι]τῆτες ἱερομνήμονες εἶεν, κἀπειδὴ τὰ ὑφ' ἡμῶν
τοῖς θεοῖς τροφὰ σφίσιν ἀφηρέθη. μαίνῃ γὰρ οὖν ἐπὶ
κατὰ σελήνην ὃς ἀμέλγεις τὰς ἡμέρας. + τοὺς βίους
μὲν τοὺς ἀμαθεῖς, μὰ τὸ χάος, μὰ τὴν αἰέρα
οὐκ εἶδον οὔτως αἰσχρὸν οὐδέν,
οὐδ' ἀπρεπὲς οὐδ' ἀνάξιον, οὐδ' ἐπιλήσμονα,
ὅστις σκαληνὰ θυρεὰ τὰ μικρὰ μανθάνων
τῶν ἐπιλήσμων μᾶλλον ἢ μνήμων. ὅμως γε μέντοι,
αὐτὸν καλῶ θύραζε, δηλήσεταί σε φοῦς
τοῦ προσώπου ἐξ ὑπερδεξίου τοῦ καὶ πνεῦμα λαβεῖν.
ἀλλ' οὐκ ἐῶσι μ' εἰσελθεῖν κἀμοῦ κρέα
ἁγνίσασθαι κατὰ θεούς· προσέχετε τὴν νοῦν. ἰδού.
φέρε δή· πῶς βούλει προῶ σε μανθάνειν,
ὃν οὐκ ἐᾷ δαρθῆναι τὸν πρῶτον οὐδέν; εἰπέ μοι
πρότερα πρὸς μητρός, ἢ πρὸς ἐτέων, ἢ κατὰ θεούς;
πρὸς τῶν με πρῶτα εἶπον; ἐγὼ γὰρ πρότερα
τὸν ἀλφίτων μοι βοῦν παρεκόπωσεν ἐχθρὸς μύκων,
οὐ τρυτὸς ἐρεσχέτως. ἀλλ' ὅ, τι καὶ σοὶ μέγιστον
κἀμοί· πρότερον τὸν πολιοῦχον, ἢ τὸν τετραπλοῦν μόχθον.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
οὐδὲν λέγεις ὦ ἄνθρωπε πρὶ δοῦ νῦν ἐμοί,
εἰ μὴ τετραμέτρον ἐστὶν ἡμιεκτέου.
ἐς κόρακας, ὡς ἄροικος εἶς δισμαθὴς
ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ πρὶ ῥυθμοῦν.
τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τ' αὐλητὰ
πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ.
εἰ τ' ἐπαΐειν, ὁ τρίος ἐστὶ τῶν ῥυθμῶν κατ' ἐνόπλιον
χ' ὁ τρίος αὖ κατὰ δάκτυλον. κατὰ δάκτυλον;
μὴ τὸν δι' ἀλλ' οἶδα. εἰπὲ δὴ
τίς αὖλλος ἀντὶ τοῦτοι τοῦ δακτύλου.
πρὸ τοῦ μὲν ἐτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος οὕτοσι
αὐχρεῖος εἶ, ὡς καιὸς οὐ γὰρ ὦ ζυρὲ
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδὲν. τί δαί.
ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον
ἀλλ' ἔτερα δεῖσε πρὸ τοῦ μανθάνειν
τῶν τετραπόδων αὐτ' ἐστιν ὀρθῶς αὐρρένα
ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' αὐρρὲν ἀτμὴ μαίνομαι
κριὸς. τράγος. ταῦρος. κύων. ἀλεκτρυών.
ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τὴν τεθήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸν καὶ τὸν αὐρρένα.

τρε. πῶς δὴ φέρε. σω. πῶς; αἰλεκτρῦ, ἐς αἰλεκτρῦ.
τρε. μὴ τὸν ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς μεχρὴ καλεῖν.
σω. ἀλεκτρυαίναν. τὸν δ' ἕτερον αἰλεκτορα
τρε. ἀλεκτρυαίναν; ὡς γε μὴ τὸν αἰέρα
ὥστ' ἀν τὶ τούτου τοῦ δ' ἀγματος μόνου
δ' αὐλφιτώσωσι κύκλω τὴν κρόδοπον
σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον τὴν κρόδοπον
ἄρρεσμα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. τρε. τῶ, τρόπω,
ἄρρεσμα καλῶ γὰρ κρόδοτον. σω. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε ἐς κλεώνυμον. τρε. πῶς δὴ φάσον.
σω. ταυτὸν δύναται σοι κρόδοπος κλεώνυμος.
τρε. ἀλλ' ὦ γαθ' οὐκ ἦν καρδόπος κλεώνυμος,
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλη, γ' ἀνεμάττετο.
αὐτὰρ τοιλοιτὸν πῶς μεχρὴ καλεῖν.
σω. ὅπως; τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τῇ σωστράτην
τρε. τὴν καρδόπην θήλειαν; ὀρθότερον λέγεις
ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν καρδόπη κλεώνυμη
σω. ἔτι δὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττ' ἄρρεν ἐστὶν, ἅτταν δ' αὐτῶν θήλεα.
τρε. ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ γ' ἃ θήλε' ἐστὶν. σω. εἰπὲ δὴ.
τρε. λύσιλλα. φύλινα. κλειτάγορα. δημητρία.

ϛ ἄρρενα δὲ τρῖα τῶν ὀνομάτων τρε μυρία
φιλόξενος· μελησίας· ἀμυνίας·
ϛ ἀλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτα γ' οὐκέτ' ἄρρενα
τρε οὐκέτ' ἄρρεν ἐν ὑμῖν; ϛ οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐν τυχὸν ἀμυνίαν·
τρε ὅπως ἄν; δεῖρο δεῖρ' ἀμυνίαν· ϛ ὁρᾶς; γυναῖκα
τὴν ἀμυνίαν καλεῖς· τρε οὐκοῦν δικαίως ὅς τις οὐ τρα
αὐτὰρ τι ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω· τειέται
ϛ οὐδὲν μὰ δί'· ἀλλὰ κατακλινεὶς δεῖρι· τρε τί δρῶ·
ϛ ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων
τρε μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνθάδ'· ἀλλ' εἰ πῶς χρὴ,
χαιμαὶ μ' ἐάσον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφρόντισαι·
ϛ οὐκέτι παρὰ ταῦτ' ἄλλα· τρε κακοδαίμων ἐγώ·
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον·
ϛ φρόντιζε δὴ σὺ διαθρεῖ πάντα τρόπον γε σαυτόν
τρόβει πυκνώσας· ταχὺς δ' ὁ τάνεις αὐτόρον
πέσης, ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενὸς·
ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων·
τρε ἰατταταὶ· ἰατταταὶ· ϛ τί παίσχεις· τί καίμνεις
τρε ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος·
δάκνουσί μ' ἐξέρπον τες οἰκορίνθιοι·

ΣΤΑΣ ΠΛΕΡΑΣ ΔΡΔΩΣΟΙ, ΣΤΙΝ ΨΥΧΗΝ ΣΚΠΤΟΥΣΙ,
ΣΤΡΥΣΟΡΡΑΓΑΣ ΕΞΕΛΚΟΥΣΙ, ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΚΟΠΟΝ ΔΙΟΡΥΤΤΟΥΣΙ,
ΚΑΙΜΑ ΑΥΤΟΛΟΥΣΙ. ΤΗ ΜΙΑΙΜΑ ΒΡΕΩΣ ΑΛΙΑΛΑΙΑΝ.
ΦΕ ΕΙΠΟΣ ΟΤΕ ΜΟΥ ΦΕΡΟΥΣΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ. ΦΕΡΟΥΣΗ ΧΟΙ.
ΦΕΡΟΥΣΗ ΨΥΧΗ. ΦΕΡΟΥΣΗ ΔΙ' ΕΜΒΑΣ
ΣΤΟΝ ΠΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΑΝ ΤΡΥΤΟΙΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣΙ,
ΦΕΡΟΥΣΑΙΣ ΑΥΔΑΝ ΟΛΙΓΟΥ ΦΕΡΟΥΣΑΣ ΜΕΓΑΘΗΝΑΝ.
ΟΥΤΟΣ ΤΙ ΗΔΕ. ΟΥΧΙ ΦΟΝΟΝ ΤΙΝΑ ΦΕΙΣ; ΦΕΙ ΕΓΩ,
ΜΗ ΜΟΙ ΠΡΟΣΗΔΟΥ. ΤΗ ΣΠΟΥΔΗΝ ΕΦΕΡΟΝΤΙ ΣΑΣ.
ΝΥΝΙ ΟΥΝ ΚΟΡΕΣΟΝ ΕΙΠΗ ΜΟΥ ΤΟΝ ΠΛΑΓΙΑΝ ΣΕΑΥΤΗΝ.
ΑΝΑΛΗΨΟΜΑΙ. ΦΕ ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑ
ΟΥ ΜΑΛΘΑΝΟΜΕΝ. ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΚΑΛΥΠΤΕΑ.
ΒΡΕΩΣ ΓΑΡ ΜΟΥΣΩΝ ΑΝΤΙΦΘΟΝΟΣ ΚΑΝΤΑΥΘΑ ΛΗΜΑ.
ΟΙΜΟΙ. ΠΟΣΑΚΙΣ ΔΗΤΑ ΕΠΙ ΒΑΛΛΟΙ
ΒΡΕΩΣ ΑΡΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΟΝΑ ΜΟΥΣΩΝ ΑΝΤΙΦΘΟΝΑ.
ΦΕΡΕ ΜΟΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΤΟΝ ΠΟΔΑΠΤΗΝ, ΟΣΤΙΣ ΔΟΛΑΙΟΣ ΕΙ;
ΟΥΤΟΣ ΚΑΘΕΥΔΕΙΣ; ΦΕ ΜΑΙ ΓΑΡ ΑΝΟΣΙΟΣ ΓΕ ΟΥ.
ΕΧΕΙΣ ΤΙ; ΦΕ ΜΑΙ ΔΗΤ' ΟΥΔΕΝ ΕΓΩΓΕ. ΟΥΚΟΥΝ ΠΑΜΥ
ΜΑΛΑ, ΟΥΔΕΝ ΜΕ, ΠΛΗΝ ΗΤΤΟΝ ΕΜΠΗΔΟΝ ΕΙΝΑΙ.
ΟΥΚΟΥΝ ΚΑΛΩΣ ΛΥΣΟΜΑΙ ΤΑΧΕΩΣ ΤΗΣ ΦΕΡΕΜΗΣ;
ΦΕ ΠΟΛΛΟΥ. ΣΥ ΓΟΥΝ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟ ΦΕΡΕ ΣΟΝ ΣΩΣΟΚΡΑΤΕΣ.

ϛ αὐτὸς ὅ, τι βούλει πρῶτον ἐξ εἰρεῖν λέγε.
τρε αὐκήκοας μυριάκις ἃ γὰρ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδεὶ
ϛ ἰθὶ νῦν καλύπτου. ὃ σχάσας τὴν φοντίδα
λεπτὴν κτὶ μικρὸν περὶ φόνει τὰ πρόματα
ὀρθῶς δταιρῶν ὃ σκοπῶν. τρε οἱ μοιτάλας
ϛ ἐχ' ἀτρέμας. κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων
αὐφεὶς ἀπέλθε. κἀῖτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις εἰς ταυτό, ὃ ζυγόθρησον
τρε ὦ σωκρατίδιον φίλτατον. ϛ τί ὦ γέρον.
τρε ἐχω τόκου γνώμην ἀποστρητικὴν.
ϛ ἐπίδειξον αὐτὴν. τρε εἰπὲ δὴ νῦν μοι τοδί.
γυναῖκα φάρμακίδ' εἰ πριάμενος θεσταλὴν
καθέλοι μινυκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα
δὴ αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λωφεῖον προγγύλον
ὡς πρὶ κατόπτρον, κἀῖτα τηροίην ἔχων.
ϛ τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσει σ'. τρε ὅ, τι,
εἰ μηκέτ' ἀντέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ϛ ὅτι ἡ τί δή.
τρε ὅτι ἡ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
ϛ ἔγ'. ἀλλ' ἕτερον αὖσοι προβαλῶ τι δοξιὸν

ἐστοι γραφοιτο πόντε ταλαντος σοι δίκη,
ὅπως ἀν αὐτὴν ἀφανίσεις εἰπέ μοι.
τρε ὅπως, ὅπως οὐκ οἶδα· ἀπὰρ ζητητέον
σω μὴ νῦν περὶ σαυτὸν ἔλε τὴν γνώμην ἀεὶ
ἀλλ' ὅπου χαλὰ τὴν φρόντιδα ἐστὸν αὐέρα,
λινόδετον ὡς περ μηλολόνθην τοῦ ποδὸς.
τρε ἄρη κ' ἀφανίσιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
ὡς τ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. σω τρίαντινα.
τρε ἤδη παρὰ ταῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑώρακαν τὴν καυλὴν τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; σω τὴν ὕαλον λέγεις,
τρε ἔγωγ' σω φέρε τί δὴ τ' ἂν τρε εἰ ταύτην λαβὼν,
ὁ πότε γραφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
ἀποτέρεος τὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γραμματ' ἐκτήξαι μιτῆς ἐμῆς δίκης.
σω σοφῶς γε μὴ τὰς χαρίτας. τρε οἰμ' ὡς ἥδομαι.
ὅτι πόντε ταλαντος δια γεγραπταί μοι δίκη.
σω ἀγε δὴ ταχέως τοῦτι ξυνάρπασον. τρε τὸ τί.
σω ὅπως ἂν ἀποστρέψαις ἀν τι δικῶν δίκην.
μέλλων ὀφλήσειν μὴ πρόντων μαρτύρων.
τρε φαυλότατα ἐστὶ ῥᾶστα. σω ἐστὶ δὴ. τρε ἐστὶ δὴ
λέγω.

ἀπρόσθ' ἐτιμιᾶς ἐμεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαξαίμην τρέχ.
οὐδὲν λέγεις. τρε. μὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε. ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος ἐσάξει δίκην.
οὐθλεῖς ἀπερρ'. οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
τρε. ὅτι μὴ τί. μαὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ σώκρατες
ἀλλ' ἀθὺς ἐπιλήθησύ γ' ἅττ' ἂν ἐμάθης.
ἐπεί, τί δὴ γε πρῶτον ἐδιδάχθης λέγε.
τρε. φέρ' ἴδω. τί μὲν τοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν.
τίς ἦν ἐν ἡ ἐματτόμεθα ταλφίτα.
οἴμοι τί ἦν. σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον ἐσκαιότατον γέρον τίον;
τρε. οἴμοι. τί οὖν δὴ θ' ὅ κακοδαίμων πείσομαι.
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλῶττο τροφεῖν.
ἀλλ' ὦ νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβύτα συμβουλεύομεν
εἴσοι τίς υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
τρε. ἀλλ' ἔστι μοι γ' υἱὸς καλός τε κἀγαθὸς
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω
σὺ δ' ἐπιτρέπεις; τρε. ἀσωματεῖ γὰρ ἐσφιγᾶ

κἀγὼ σὺν υἱῷ καὶ σοῖς ἑταίροις καὶ σύμμαχος
ἀπαρήξω μετὰ μὲν σοῦ· εἰ δὲ μὴ θέλεις
οὐκέθ' ὅπως σὺ κἀξελῶ σοῦ σὺν σοὶ οἰκίας
ἀλλ' ἐπαμυνῶ μᾶλλον εἰ σὲ θοὐμὸν εἰσελθεῖν χρέος.
ΑΘ. ἀνὴρ γὰρ ἀλθὴς ἡ πόλις φανεῖ σαφῶς ἡμῖν
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἔξεσμι σοῦ θεοῖς,
ὡς ἔστι μοι ὅδ' ἔστι πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς
σὺ δ' ἂν δρόσει εἰς πᾶσαν ἡγεμὼν οὗ, σφαλερὸν ἐπηρμένῳ
μοι σὰ παραινῶ σοι, ὅτι πολλῶν δεῖ σοφῶν
φίλων γὰρ πᾶσι τοῖσιν εὖ πράσσουσι προσεῖναι.
ΔΙ. οὗτοι μὰ τὼ σὼ μ' ἐξ ἁπάντων εἵνεκ' οὐκ ἐρεῖς.
ἀλλ' ἔσθ' ἑλεῖν σοὶ τοῦτο μᾶλλον ἢ κλέος κτήσασθαι·
ὦ δαιμόνιε· τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάντ'
οὐκ ἀφορμεῖς ἀπὸ τῆμαὶ ἀπὸ τῆδ' ὀλυμπίου
ἰδού γ' ἰδοὺ σοὶ δ' ὀλυμπίου τῆς μοίρας
τῆμαὶ ἁμαμάζῃμ' οὐ τάλλοτρίαν μοῖραν.
ΠΟ. πόθεν τοῦτ' ἐγκαλοῦσ' ἔτεον· ΔΙ. αὐθυμούμην ὅτι
πανδαιρόμεῖ, ἀφορμεῖς δ' οὐχί· καὶ
ὅμως γε μὴν προσελθεῖν ἐμὲ δεῖ σοὶ πάλιν,
ὅσοι φρονοῦσι πρᾶγμ' ὀυνασθῶν ἀνὴρ ἑνί.
ὅπως δ' ἐρύτομαι δὴ δι' ὀλίγης μηδέν'

ἰδοὺ τί ἐστιν· τρε ὠμοσας νῦν νὴ Δία
ἔγωγε· τρε ὁρᾶς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν,
οὐκ ἔστιν ὦ φειδιππίδη ζεύς· φει ἀλλὰ τίς
δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ὀξελήλακως·
αἰβοῖ τί λήρεις· τρε ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον
τίς φησι ταῦτα· τρε σωκράτης ὁ μήλιος
ὁ χαιρεφῶν, ὃς οἱ δὲ τὰ ψυλλῶν ἴχνη
σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥστ' ἂν δράσι πείθη χολῶσιν, τρε ἀτόμει
ὁ μηδὲν εἴποις φλαῦρον ἂν δρᾶς δοξιοὺς
ὁ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώτοτ'· οὐδ' ἠλείψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥς πρὸ τέθνεώτος καταλούεις μου τὸν βίον·
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε·
τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων ὁ μαθοὶ χρηστόν τις ἄν·
ἀλήθες· ὅσα περ ἐστ' ἐν ἀνθρώποισι σοφὰ
γνώσῃ δὲ σαυτὸν, ὡς αὐμαθὴς εἶ ὁ πάχις
ἀλλ' ἐπανάμεινον μ' ὀλίγον ἐν ταυθοῖ χρόνον·
οἴμοι· τί δράσω πρὸς ἀφρονοῦντος τοῦ πατρός·
πότερον πρὸς ἀνοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,

51

ἢ τοῖς σορροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω.
τρε φέρ' ἴδω· σὺ τοῦτον τὴν ἀνομίζεις εἰπέμοι·
φα αὐλεκτρυόνα· τρε καλῶς γε· ταυτὴν δὲ τί,
φα αὐλεκτρυόν· τρε ἀμφω ταυτὸν, κατὰ ἐλαστὸς ἐ
μὴ νῦν τρλοιπὸν, ἀλλὰ τὴν δὲ μὲν καλεῖν
αὐλεκτρυαίναν· τοῦτον δὲ αὐλέκτορα·
φα αὐλεκτρυαίναν, ταῦτ' ἔμαθες τὰ δοξιὰ,
εἰ σὺ πρὸ ἐλθὼν ἄρτι πρὰ τοὺς γηγενεῖς·
τρε χαῖτρά γε τρλλ' ἀλλ' ὅτι μαθοὶ μ' ἕκαστοτε
ἐπελανθανόμην αὐθὶς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν·
φα διὰ ταῦτα δὴς θοιμάτιον ἀπώλεσας·
τρε ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ· ἀλλὰ κατὰ πεφόντικα·
φα τὰς δ' ἐμβάδας τοῖ τε τροφὰς ὤνοντε σύ·
τρε ὥς πρὸ πρὶ κλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα· no.
ἀλλ' ἴθι βάδιζ' ἰώμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
no. πειθόμενος ὀξυμάρτανε· κἀγὼ τοι ποτὲ
οἶδ' ὀξέτεσοι τραυλίσαντι πειθόμενος
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικὸν
τοῦτο ἐπριάμην σοι διασίοις ἀμαξίδα·
φα ἢ μὲν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ τότ' ἀχθέσῃ·
τρε αὖ γ' ὅτ' ἐπείσθης· δεῦρο δεῦρ' ὦ σώκρατες

ὀξελθ' ἐξελθε· ἀγω γαρσοι τὸν υἱὸν τοῦτονι
αὐκον τ' ἀναπεισας· στ ω νηπυτιος γὰρ ἐστ' ἔτι
ὑ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐν θάδε·
φ τ αὐτὸς οὐ τρίβων εἰης ἂν εἰ κρεμαιόγε
τρε οὐκ ἐς κόρακας, καταρᾷ σὺ τῷ διδασκαίλωι,
σ ω ἰδοὺ κρεμαιόγε· ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο
ὑ τρίσι χείλεσι διερρυηκόσι
πῶς ἂν μαθοι τρθ' οὗτος ἀποφεύξιν δίκης,
πο ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεστηρίαν·
ὑ τοι ταλάντου τοῦτ' ἐμαθεν ὑπρβολος·
τρε αὐ μέλει· διδασκεθυμόσοφος ἐστὶ φύσει
ἀθὺς γέτοι παιδάριον ὢν τυννοῦτονι ἐπλαττεν
ἐν δόμοι κίας· ναυς τ' ἐγλυφ· αὐ μαξιας σκυτίν ἀργὰ
κἀκ τῶν σιδι βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς· ζεδ·
ὅπως δ' ἐκείνω τὸ λόγω μαθήσεται
τὸν κρείττον ὅς τις ἐστὶ ὑ τὸν ἥττονα
ὅς τ' αὐδικαλέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μὴ, τὸν αὐδικον γοῦν πάσῃ τέχνῃ·
ω σ αὐτὸς μαθήσεται πρὸς ἀμφοῖν τοιν λόγοιν·
τρε ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο δ' οὖν μέμνησ' ὅπῃ
πρὸς πάντα ταὐδικαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται·

Δι λο χωρεῖ δεῖ ῥιδεῖξον σαυτὸν τοῖσι θεαταῖς
ὡς πρὸς θρασὺς ὤν.
Ἀδι κ λο ἰθ' ὅπη χρήζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλον σ' ἐν
τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
Δι ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν. Ἀ λόγος. Δι ἤττων γ' ὤν.
Ἀ ἀλλὰ σενικῶτον ἐμοῦ κρείττω φάσκον τ' εἶναι.
Δι τί σοφὸν ποιῶν. Ἀ γνώμας καινὰς ὀξευρίσκ.
Δι ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ τοὺς ἀνοήτους
Ἀ οὐκ, ἀλλὰ σοφοὺς. Δι ἀπολῶσε κακῶς.
Ἀ εἰπὲ τί τοιῶν. Δι τὰ δίκαια λέγων. Ἀ ἀλλ' ἀναστρέψω
ταῦτ' ἀντιλέγων· οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
Δι οὐκ εἶναι φῆς; Ἀ φέρε γὰρ ποῦ ἐστιν. Δι πρὰ τοῖσι θεοῖς
Ἀ πῶς δὴ τὰ δίκης οὔσης ὀζεὶς οὐκ ἀπόλωλε
τὸν πατέρ' αὐτοῦ δήσας. Δι αἰβοῖ· τουτὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακὴ;
πο δότε μοι λεκάνην. Ἀ τυφογρόων εἶ κἀναρμόστος
Δι καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος. Ἀ ῥόδα μ' εἴρηκας
Δι ὑβωμολόχος. Ἀ κρίνεσι στεφανοῖς.
Δι ὑπατραλοίας. Ἀ χρυσῶ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
Δι οὐδὴ τὰ πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδοι.
Ἀ νῦν δ' ἐγεκόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι θρασὺς εἰ πολλοῦ. Ἀ σὺ δ' ἀρχαῖος.

Δι διὰ σὲ φοιτᾶν οὐδὲς ἐθέλει τῶν μειρακί-
ς γνωσθήσῃ πρὸς αὐθηναίοις, οἳ Δι δάσκεις τὴν ἀνοήτην
αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι οὐδὲ γ' ἐν πράττεις.
ς τοι πρότερον γ' ἐπτώχευες
Telephus Τήλεφος εἶναι μυσὸς φάσκων,
ἐκ πυριδίου γνώμας ἐσθίων πανδελετίοις.
ὤμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.
no. Δι ὤμοι μανίας τῆς σῆς, πολεώς θ' ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
οὐχὶ δι' δάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
Δι εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ, ς μὴ λαλιὰν
μόνον ἀσκεῖσαι. δ' ἄρ' ἴθι τοῦτον δ'
ἐαμαίνεσθαι. Δι κλαύσῃ, τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις;
παύσασθε μάχης ς λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξον σύ τε τοῖς πρότερους αὐτ' ἐδίδασκε.
σύ τε τὴν καινὴν παίδασιν. ὅπως ἂν ἀκούσας
σφῶϊν ἀντιλέγον τοιν κρίνας φοιτᾷ.
Δι δρᾶν ταὐτ' ἐθέλω. κἀγὼ γε θέλω.
φέρε, τίς λέξει πρότερος ὑμῶν.
τοῦτο, δώσω. κἀτ' ἐκτρῦτ', ὧν ἀνλέξοι
ῥηματίοισι καινοῖς αὐτὸν ς διανοίαις καταρξ-
σω.

τὸ τελευταῖον οὐ μὴν ἀμφίβολόν γε τὸ προσωπεῖον τοῦ ἀληθῶς
κομῳδοῦντος ἐστιν ἐν τοῖς ἀληθινοῖς ἡμῶν ἀγῶσι.

Χριστὸς δὲ ἐν τοῖς θείοις λογίοις τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις,
λογίοις δὲ φέρουσι, καὶ γνησιωτάτοις μὲν μιμηταῖς,
ὃ πρότερος αὐτῶν λέγων ἀμείνων φανήσεται·
μιμηταὶ γάρ ἀνάγκη ἐγενόμεθα ἀμείνονος σοφίας.
ἢ δὲ σοφία ἐν τοῖς ἁγίοις φίλοις ἐστὶν ἁμαρτωλοῖς.
ἀλλὰ δὴ πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ἔστιν ἐντυχεῖν ἤθεσι κεκοσμημένοις φαύλοις
ὅμοιον ἁμαρτάνουσιν, ἢ τὴν ἀρχὴν ἁμαρτάνουσιν· ἓν δὲ τοῦτο τὸ φαῦλον.
λοιπὸν τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παραδοθεῖσαν ἐκδέχεσθε,
ὅτι ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων μὴ μύθοις, ἀλλὰ σοφίσμασιν ἐοικόσι
παρόντα μὴ ἐλαφρύνων παραδοκήσας ἐντυχεῖν τινα μηδὲν ἀκούσαι·
εἰ δὲ καὶ βραδύτερον ἐξετάσαι τὰ αὐτὰ μᾶλλον ἐξ ἐκείνου ὁδοῖς ἐκ τοῦ ἀληθοῦς,
τοῖς κομῳδοῦσι γνησίοις ἀθέροις, καὶ κομῳδοῦσι δὴ κατ' εἰφ.
εἰ δὲ ἄρα παρὰ μικρὸν ἐδιδάσκετο τὸν μὴ ὄντα ἐξωθεν ἔχειν τ,
πολλαχοῦ παρεσκεύαζε μιμήσασθαι, ἢ τὴν ἐξ ἔρωτος ἀθανασίαν·
ἐμιμήσαντο οὖν τοῦτον ἀρχαῖοι, ὧν οἱ πατέρες παρέδοσαν·
ἀδελφὸς αὐτοῦ βασιλεύσαντος ἢ καὶ πρὸ καὶ μετὰ,
οἷας οἱ μῦθοι τὰς κατὰ φύσιν μιγάδας τὰς διὰ καλὸν καὶ αἰσχρὸν, phryne
ἐπὶ πολὺ δὲ τοῦτο μόνους πολλὰς οὔσας μούσας ἀφανίζει·
ἐν παραδόξοις δὲ καὶ ἐξόχοις τὴν μνήμην ἐδόκει προβαλεῖν·
φαῦ.

53

ἀχεομ τοιᾶμ, ὅτι τις ἀοδὸς μελλᾳς ἀγαμὶ ἀπλάσ
μη δ' εἰς ὀρχηστρίδος ἀσφᾶμ· ἰμαμι τορστ αὐτ κεχωι,
μηλοω, βληθᾳς ὑπ' ἀρμιλλίου τ' δ' ἀλλᾳας ἀποθραωᾶς·
μη δ' αὐτᾳ τοῦτο, τοῦτ' ἰμηδ'. μη δ' ἰαπερμ καλδοᾶμ
μυη οι κακὴ ᾶμ τ' ἡλικίαμ ὃς ἐμεο πο τροφωθης.

εἰ ταὐτ' ὠμάρακιομ τᾳσι τρυτο μη τρ' λιομ,
τ' ς' ἀποκρατου ὑ ἐσιμ εἰξᾳς, σε καὶ δ' βλιπομαμ.
ἀλλ' οὖν λιτρος ε δ' αὐθ' ἐμ μασι διαρίᾳς.
ου τομ λ' κ' τ' φρεαμ τριβολε κτραπε λ' οἰ δ' τροιμ·
οὐ δ' ελκομ τρι ἀρμᾶτι γλυχραμ τηλο γε πρίπ
ἀλλᾳς ἀ καδ' ημαμ κατιων ὑρ' ταῖς μοι ἐλ ἀποθρεξᾳς,
φφαμ ο σαιμ καὶ λ' μοι, λᾳ κο μ' τ' σοφ ο ηλιμ ω',
σμιλακ' ο ζοον ς' ἀποτραγμ ο σιῶ ς' λᾳ κ' φυλλ ο βολου ε.
ἥρε ο ἐμ' ὦ ρ' χαῖρ', ὅ τ' ο τ' πολυταμος τ' λε φιθυ ρίζη·
ἰῶ ταῦτ' τοι ης. αὐ τὸ φᾶζω, ς' πρ' ὀφρυ ῖς προσεχ τ' μοῖ,
ὄζᾳς ᾶ ᾳ φιθλι τ' ᾶ. χροιᾳ λαμπ τορᾳμ. ὦ μοις μᾳδῆ·
γλῶ τ' ᾳμ βαᾳμ· τοῦμ ἰῶ μεγ' λω
τοᾶδ' μικραμ· ἰῶ δ' ἀνὴρ οἰμῶ ἐπ' ηδ' ὑᾶς, πρῶ μ' ὄζ ᾶς
χροιᾳν ὠχραμ· ὦ μ' μικρ· φιθλε τ' ομ· γλῶ τ' ᾳμ μᾳδῆ·
τοῦμ ἰῶ μικραμ· καὶ μᾳδῆ· ψιφισ μακρ· σο ἀμαιτᾳ,
β μ' ᾶ ᾳχρ ἀποαμ καὶ γοι ἡ γλᾶθᾳμ· β καὶ χ' ᾳ ᾳχρ· ς' προς

τοῦτοις,

φεύγω μὴ μάχας ἀπὸ τῶν πολλῶν πρὸς πρᾶγμα
ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἧττον ἡδέως ἂν κλέους βέλτιον ἀκούσαιμι
σοῦ ψυχὰ δὴ τῶν πρὸ εἰδὲς ἢ μὴ κλαυσαμένου τὰ
δὲ πρὸς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις
δὲ τοῦ μεμνῆσθαι ἀλλὰ δὴ ἡμῖν ἀσκληπιοῦ τοῦ
πολλὰς τροφὰς ἐν λαμπρείοις πρίει, κἀμὲ δεῖ τῶν πολλῶν
εἶτα ἐμὲ φορᾷ τὴν διαπεπλεγμένην φάγας· ἐγὼ δὲ ἔπαυσε
εἰ γὰρ τοῦ μὴ ἐσθίειν ὄνειρος οὐδὲν πρᾶγμα
τὸ μὲν ἔσται φορεῖν, οὐδὲ πρὸς σοφοὺς ἀνδρὸς
ἀλλὰ μὴ δὴ τὰ ἐλάττονα τὸ γλυκὺ πᾶν, μὴ ὅδε μὲ
οὔφησι χρῆναι πρὸς μέσους ἀσκεῖν· ἐγὼ δὲ φημι
σοφρονεῖν οὔφησι χρῆναι δύο κακὰ μὴ λέγειν·
ἐπὰν σὺ δὲ ἀπὸ σοφρονεῖν τῶν, πρὸ εἰδὲς ἢ πλὴν
ἀγαθὸν τι βρῶμα ὂν φορεῖν, καὶ μὲ ἐλάττονα εἶναι
πολλοῖς· ὁ γοῦν πολλὰς ἐλάβε διαπρᾶξαι μάχας
ἀπέχομαι γὰρ κέρδος ἐλάβε ἢ κακοδαίμονα
ἔστω βουλοῦ οὐκ ἐκλυόμενον πολλὴν ἢ λαβεῖν πολλὰ
εἰληφέναι μνήμην; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐ μάχαιραν
ἐστὶν ἐμὲ μὲ διὰ πρὸς σοφρονεῖν ὅπλας
κατ' ἀπολιποῦσαν γ' αὐτὸν ἔχει· οὐ γὰρ ὧν ὑβρ
οὐδὲ ἂν δὲ πρὸς σοφρονεῖν τῶν μὴ πολλὰ μάχαι

γυναῖκα σωφρονοῦσαν ἢ χαλεπὴν. οὐδὲ εἰκῆ μοι δοκεῖ
τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν τῷ σωφρονεῖν αὐτὰς λέγειν
ἀλλ' ἵνα τὴν ὀξύθυμον καὶ τὴν μέλλουσαν ἀποστρέφεσθαι
καὶ φεύγειν. γυναικὸς κοπρίας οὐ πόνος κακίονος
ἐστὶν ἐξελεῖν, φησίν, ἀλλὰ τοῦτον ἐκφερθῆναι
εἰδέναι. ἁμαρτίαι δὲ τῶν ἐλαττόνων εἰσὶν ἢ φύσεως αἰδήμονος
ἢ μαρτίες· ἡ ἀφανὴς ἐμοὶ δοκοῦσα πολὺ καταλείφειν
ἀποβολάδος· ἀδύνατος γάρ εἰσι λέγειν ἐμοὶ δόκουν
χεῖρον ἡ φύσεως κίρτα γελᾶν νομίζειν μηδὲ αἰσχρὸν
μοιχὸς γὰρ ὢν τύχῃς αὐλοῖς, ταῦτ' αὐτερᾶς πρὸς αὐτόν,
ὅσου δεῖν ἡδικήσας· εἶτ' ἂς τοῦτ' ἐποίησεν ἐμὲ μᾶλλον
καὶ κεῖνος ὅτι πόρνην ἔρωτος εἶχεν ἢ γυναῖκα
καιρὸν σὺ θήρας σὸν θεοῦ πόνος κύριον δ' ἀνάγκη
τί δ' ὦ ἔραμαι δοθῆναι πάθομεν ἂν τέφρ' ἐπὶ τέφρᾳ
ἐξάπινα μὴ σπουδὴν ἔχειν πρὸς ῥώμην κλύειν;
ὦ δὲ εὐέρωτος κρίσις, τί σὰς ἔτας καὶ κόμη
τί μὴν δ' ὦ ἐπὶ μείζονα πάθοι τύχοι πόλε
τί δ' ἂν τὸ ἔρας, ὦ τρύπημα θῆς ἐμοῦ;
σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο; φρένα δ' οἴομαι φρόνησον
σωθῆναι ἐρῶν σιγᾶν μόνον. ἀλλ' ὁμοῦ πάθω
πάθομαι· τί δ' ἂν τὸ μὴ δοῦναι μὴ κτήσομαι.

56

ΔΙ ὀξ ἀρυπρώκτ. ΑΔ ἀλέγεις· ὃ δὴ μαγωγοῦσιν ἀκτίν;
ΔΙ ὀξ ἀρυπρώκτ. ΑΔ ὡρᾳ ἐδὴ τ' ἐγνωκας ὡς οὐ δι' λέγεις;
ὃ τῶν θεαυτῶν ὁ πότεροι πλείους σκόπει.
ΔΙ ὃ δὴ σκοπῶ. ΑΔ τί δὴ θ' ὁρᾷς.
ΔΙ πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀρυπρώκτους
ὃ τοῦτον ἰγοῦν οἱ δ' ἐγὼ· κἀκείνονι· ὃ τοῦ κομήτου
τοῦτονι. ΑΔ τί δὴ τ' ἐρεῖς. ΔΙ ἤττημεθα
ΦΑ ὦ κινούμενοι πρὸς τῶν θεῶν δέξασθε μοῦ θοιμάτιον.
ὡς ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
ΣΩ τί δὴ τ', πότερον τοῦτον ἐπαγέσθαι λαβὼν
βουλεῖ τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.
ΤΡΙΣ διδάσκε ὃ κόλαζε ὃ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι τομώσεις αὐτὸν· ἐπὶ μὲν θατέραν
οἵαν δικιδίοις· τὴν δ' ἔτεραν αὐτοῦ γνάθον
τόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ΣΩ ὦ μέλει· κομιῇ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν
ΦΑ ὦ χρὸν μὲν οὖν οἶμαι γε ὃ κακοδαίμονα
χώρειν· οἴομαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
ΧΡ τοὺς κριτὰς οὐ κερδανοῦσιν, ἢν τιτὸν δὲ τὸν χορὸν
ὠφελοῦσ' ἐκ τῆς δικαῖ βουλόμεθ' ὑμῖν φάσαι.
πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀροῦς

ὑσσομ᾽ ἀρεμβοισιμ ὑμῖν· τοῖσιμ δ᾽ ἄλλοισ᾽ ὕπερον·
ἐξ Ἀλαρμάχοιο θύγατερ τεκοῦσαν ἀλιτροεργὸν φυλάσσομ᾽,
ὅστις μιν τὸν αὐχμὸν ἀπὸ σέθεν, μήτ᾽ ἀμφ᾽ ἐσσομένοις·
ὣς δ᾽ αὖτ᾽ ἀπὸ σεῖο τὸν ὑμέτερον θυμὸν ἀφοσιόσεσθαι,
πρόσσε χέλω τὸν ἐμὸν οὕνεκα πρὸς σὸν οἶκον ἀφίκεο καὶ
λαμβάνων οὐδ᾽, οἶμαι, βύτ᾽ ἄλλοθι· νῦν δὲ χορίδ
ὣς ἔλαθ᾽ ἐλθοῦσ᾽ ἐπὶ βλάσταν ὡς ὅτ᾽ ἀπ᾽ ἀλωτροφόν
ἀνδρὸς κεκοφότ᾽ ἔθηκε· τοιοῦτ᾽ ὀφθαλμοῖσι παρῆσθα.
ὣς δὲ σὺ λυθεῖσ᾽ ἐπὶ ἴχνεσσι, νύσσε· καὶ φύτευσε
τὸν κρατερὸν μὴ αὖτον χαλεπαίνοις σφρηγῖδ᾽ ἐπὶ σῇσι
καὶ γαμήσῃ, αὐτὸς, ἢ τοῖς ἐμοῖσι, ἢ τοῖσι φίλοις,
νύσσε· τὴν μνηστεύσασαν· ὃς τ᾽ ἴσασι βουλήσεσ
καὶ· ἃ μὴ γνῶσι φυλάσσειν ὀρθῶς μᾶλλον, ἢ κρύπτειν κακῶς·
ὃς ἂν μνηστεύσῃ τετράς· τρίτῃ μὲν τοῦτ᾽ δεύτερ᾽
εἶθ᾽, ὧν ἐγὼ μάλιστα φάσασθαι μέρος·
δεδοίκα, σὲ φίκα, σὲ δείλυπτομαι·
ἀνὴρ μὲν τοῦτ᾽ ἐστ᾽ ἐμοὶ ἢ σὺ μέγα·
πᾶς γὰρ τις ὅμνυσ᾽, οἷς ὀφείλ᾽ τυγχάνω,
θεὶς μοι πρυτανεῖ᾽ ἀπὸ λήμης φησὶ καὶ ζόλης
ὑμοῦ μόρι᾽ ἀπ᾽ ἐσθλὰ καὶ ἀγρυμόου·
ὃς δ᾽ ἀμόργε· τὸ μὴ τρίτον μὴ λάβῃς·

57

τὸ δ' ἀναβαλοῦμαι· τὸ δ' ἄφες· οὐ φασί τοτε
οὕτως ἀπολήψεσθαι· ἀλλὰ λοιδορεῖσί μ'
ὡς αὐτὸς ἐμί, ὡς δικάσασθαι φασίμοι·
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
ἐπὶ τῷ μεμαθηκέναι ὦ λέγειν φειδιππίδης·
τὰ χὰ δ' εἰσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον
παῖ· εἰ μὴ παῖ· παῖ· ϛ τρεψιάδην ἀπαζομαι·
τρε κἀγώγεσε· ἀλλὰ τοῦτον ἱ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον·
ὡς μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμαθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον εἰφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες·
ϛ μεμαθηκ· τρε ὦ γ' ὦ παμβασίλει ἀπαιόλη·
ϛ ὡς τ' ἀποφύγοις, ὧν τιν' ἂν βούλη δίκην·
τρε κἀμάρτυρες πρᾶσαν ὅτ' ἐδανειζόμην·
ϛ πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν πρᾶσι χίλιοι·
τρε βοάσομαι τ' ἀρατὰν ὑπρόπονον
βοὰν· ἰὼ κλαύετ' ὀβολοστάται
αὐτοί τε ὡς τὰ ῥχαῖα, ὡς τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἀμμεφλαῦρον ἐργάσασθ' ἔτι
οἷος ἐμοὶ τρέφεται τοῖς δ' ἐνὶ δώμασι παῖς
ἀμφήκει γλώττῃ, λαμπῶν πρόβολος ἐμὸς

σωτὴρ δόμοις· ἐχθροῖς ἀνιαρὸς λυσανίαις,
πατρῶν μεγαλῶν κακῶν·
ὃν καλέσον τρέχων ἐν δόθεν ὡς ἐμὲ·
ὦ τέκνον· ὦ παῖ παῖ· ὄξελθ' ὄξελθ' οἴκων·
ἀγέ σοῦ πατρὸς· ὁ δ' ἐκεῖνος ἀνὴρ·
ὦ φίλος ὦ φίλος ἀπιθι σὺ λαβὼν
ἰὼ ἰὼ τέκνον· ἰοὺ ἰοὺ·
ὡς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδὼν·
νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ὀξαρνητικὸς,
κἀντιλογικὸς ἦ, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ τὸ τιλέγεις σὺ, ὃ δοκεῖν
αὐδικοῦν τ' ἀδικεῖσθαι· ὃ κακουργοῦν τ', οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος·
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ' ἐπὰ κἀπώλεσας·
φοβῆ, δέτι· τὴν ἔννυν τε ὃ νέαν·
ἔννυν γὰρ ἔστι ὃ νέα τις ἡμέρα;
ἐς ἣν γεθήσειν τοὺ πρυτανεῖα φασίμοι·
ἀπολοῦν τ' ἄρ' αὐθ' οἴθεν τε· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μι' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο·
οὐκ ἂν γένοιτο; πῶς γὰρ εἰμήπερ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτο γραῦς τε ὃ νέα γυνή·

τρε ὑμῶν νενόμισται. φα οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
ἴσαισιν ὀρθῶς, ὅστι νοεῖ. τρε νοεῖ δὲ τί.
φα ὅσον ὁ παλαιὸς ὑπὸ φιλόδημος τὴν φύσιν.
τρε τοῦτο μὲν οὐδὲν πρὸς τὴν ἐννήντες νέαν
φα ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐσδύ ἡμέρας
ἐθηκ εἰς τε τὴν ἐννήντες νέαν.
ἵν' αἱ θέσεις γίνοιν τοτῆ νουμηνίᾳ
τρε ἵνα τί δὴ τὴν ἐννὴν προσέθηκ. φα ἵν' ὦ μέλεε
παρόντες οἱ φέγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ,
πρὸ τῆσον ἀπαλλάττοιν θ' ἑκόντες. εἰ δὲ μὴ,
ἔσθεσιν ὑπανιῶν τὸ τῆς νουμηνίας.
τρε πῶς οὐδέχονται δὴ τὰ τῆς νουμηνίας
ἀρχαὶ τὰ πρῦταν εἰ ἀλλ' ἐννήντες νέα.
φα ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δὸ κοῦσιμοι παθεῖν.
ὅπως ὡς τάχιστα τὰ πρῦταν εἰ ὑφελοίατο,
διατοῦτο προυτένθεσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
τρε ἐστὶ γ' ὦ κακοδαίμονες. τί καθηκ' ἀβέλτεροι
ἡμέτερα κερδήτων σοφῶν, ὄντες λίθοι.
ἀριθμὸς. πρόβατ' ἀλλὰ ἀμφορεῖς νενησμένοι.
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἐπ' ἀτυχίαισιν ἀστέον μοῦ γκώμιον.

μαίκρα ὦ στρεψιάδες αὐτός τ' ἐφυς ὡς σοφὸς, χοἷον τὴν
φήσουσι δήμ' οἱ φίλοι χοἱ δημόται ζηλοῦν τ', ἀντέφεις·
ὑνίκ' ἀν σὺ νικᾶς λέγων τὰς δίκας·
ἀλλ' εἰσαγάγωνσε βούλομαι πρῶτον ἑστιάσαι
Δα. πασι εἰ τ' ἀνδρὰ τινὰ τῆς αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι·
οὐδέτοτε γ'· ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
αὐπερυθριάσαι μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα·
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκωσε κλητάσοντα· ἡγεμήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ·
αὐτὰρ οὐδέτοτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλ' ἀνακαλοῦμαι στρεψιάδην· Στρε. τίς οὗτοσι·
Δα. ἐς τὴν ἐννήνυτε ἡμέαν· Στρε. μαρτύρομαι
ὅτι ἐς δὺ εἰπὸν ἡμέρας· τοῦ χρήματος·
Δα. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον· Στρε. ἵππον, οὐκ ἀκούετε,
οὐ πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν,
Δα. ἡνὴ δί, ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς·
Στρε. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ πώτο τ' ὀξηπίστατο
φεῖ δι' ἱππίδης μοι τὸν αὐκατάβλητον λόγον·
Δα. νῦν δὲ διατοῦτ' ὄξαρμος εἶναι διανοῇ;

59

τρε τί γὰρ ἂν αὐτὸ γ' ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος.
Δα ἢ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
ἵν' ἂν κελεύσω γώσε; τρε τοὺς τρίους θεούς.
Δα ἢ τὸν Δία· τὸν ἑρμῆν· τὸν ποσειδῶ· τρε νὴ Δία
κἂν προκαταθείην ὥς τ' ὀμόσαι τριώβολον.
Δα ἀπόλοιο τρίνυν οὐ νεκ' ἂν αἰδεῖας ἔτι
τρε ἄλσι διαυσμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὕτοσι
Δα οἴμοι ὡς κατεγελᾶς τρε ὄξ χοᾶς χωρήσει.
Δα οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, ἢ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ κατὰ πρόϊξη· τρε θαυμασίοις ἤσθη θεοῖς
ἢ ζεὺς γελοῖος ὁμοῦ μένος τοῖς εἰδόσι.
Δα ἢ μὴν σὺ τούτων τῶν χρόνων δώσεις δίκη.
ἀλλ' εἴ τ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματα εἴ τε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος· τρε ἐχεμῦν ἡσύχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.
Δα τί σοι δοκεῖ δρᾶσαι; μαρ ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.
τρε τοῦ δ' οὗτος ὁ παιτῶν μετ' ἀργύριον λέγε
τουτί τί ἐστι. Δα τουτὶ τί ἐστι; κάρδοπος.
τρε ἔπει τ' ἀπαιτεῖς ἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδένι,
ὅς τις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

Δα οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Τρε οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὐκοῦν ἀνύσας τίθ' αὐτὸν ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; Δα ἄπειμι. κρίγ' ἴσθ' ὅτι
θήσω σὺ πρύταν εἶ. ἤ, μηκέτι ζώην ἐγώ. δώ
Τρε προσαποβαλεῖς οὐ ῥ' αὐτὰ πρὸς τοῖς δέκα.
σύ τοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.
ὅτι ἠκούλεσας εὐηθικῶς τὴν κρίδοπον.
Δα αὐμυνί ἰώ μοι μοι. Τρε ἔα
τίς οὗτο σίποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν.
ἢ τίς τρυτῶν καρκίνου τί δαιμόν ἐφθέγξατο.
Δα τί δ', ὅς τις εἰ μὴ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. Τρε κτὴ σε αὐτοῦ νῦν τῆς ἐπῳ.
Δα ὦ σκληρὲ δαίμ. ὦ τύχαι θραυσάντιγες
ἵππων ἐμῶν. ὦ πάλλας, ὥς μ' ἀπώλεσας.
Τρε τί δέ σε τλητρόλεμός τοτ' εἰργάσαι κακόν.
Δα μή σκῶπτε μ' ὦ τᾶν. ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὴν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλλαβε.
ἄλλως τε μέντοι σὺ κακῶς πεπραγότι.
Τρε τὰ ποῖα ταῦτα χρήματα. Δα ἄ δανείσατο.
Τρε κακῶς οὐ ῥ' ὄντως εἶχες ὡς γέ μοι δοκεῖς.
Δα ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον μὴ τοὺς θεοὺς.

60

τρε τί δὴ τὰ λήρεις, ὡς πρὸς αὐτὸν ὄνου κατάπεσε.
δα ληρῶ τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν ἐβούλομαι.
τρε οὐκ ἔσθ' ὅπως σύγ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. δα τί δ'.
τρε τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.
δα οὐδὲ νὴ τὸν ἐρμῆν προσκεκλήσεσθαι γέμοι,
εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. τρε κατέπεσε δὲ
τότερα νομίζεις καινὸν αὐεὶ τὸν δία
ἐν ὕδωρ ἑκατότ' ἢ τὸν ἥλιον ἑλκεῖν
κάτωθεν αὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
δα οὐκοῖ δ' ἔγωγ' ὁ τότερον. οὐδέμοι μέλει.
τρε πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲ οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
δα ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε. τρε τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον.
δα τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα ἑκάθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον αὐξ γίνεται,
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. τρε καὶ λῶς λέγεις.
τί δὴ τὰ τὴν θαλάτταν ἔσθ' ὅτι πλείονα,
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ. δα οὐ μὰ δι' ἀλλ' ἴσα.
οὐ γὰρ δίκαιον πλείονα ἔχειν. τρε κἀτ' ἀπὸ
αὐτῆς ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίνεται,

ἐπιρρεόντ τῶν τῶν ταῦτ, οὐδὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τὰρ γύριον πλεῖστον τὸ σόν.
οὐκ ἀποδιώξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας,
φέρεμοι τὸ κέντρον. Δα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
τρε. ὕπαιε τί μέλλεις. οὐκ ἐλᾷς ὦ σαπφόρα;
Δα. ταῦτ' οὐ χὔβρις δῆτ' ἐστίν; τρε. ἀξεις ἐπιάλλω,
κέντων ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σὲ τὸν σειραφόρον.
φεύγεις, ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι ἐξυνωρίσιν.
ϡ. οἷον τὸ πρᾶγμα τῶν ἐρᾶν φαύλων
ὃ γὰρ γὲρ ὅδ' ἐρασθεὶς ἀποστρῆσαι βούλεται
τὰ χρήματα, δαμείσατο.
οὐκέσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεται
πρᾶγμα, ὃ τοῦτον ποιήσει τὸν σοφιστὴν, ὧν πανουργεῖν
ἤρξατ' ἐξαίφνης τί κακὸν λαβεῖν.
οἴμαι γὰρ αὐτίχ' ἁρήσειν, ὅπερ πάλαι πρὸς ζήτει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ, γνώμας τ' ἀναντιλέγειν
τοῖσι δικαίοις, ὥς τε νικᾶν ἅπαντας,
οἷς πρὶν ἀνξυγγένηται.
κἀν λέγη παμπόνηρα. ἴσως ἴσως βουλήσεται
κἀν φωνὸν αὐτὸν εἶναι. τρε. ἰοὺ ἰοὺ.

61

ὦ γέρον ἐς καὶ ξυγγενὴς δόκιμος εἶ
ἀλλ' ὡς θάνοις τοιοῦτος ὢν ἀλάστωρ, τέκνῳ
οἵμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς τῆς μάθου.
ὦ μακάρι' Εὐρώτα σὺ μὲν τὰ τέρα; φά. φημὶ δῆτα τὰ τ'.
τρε. ὁρᾷς ὁμολογοῦντ' ὄντ' ἐμὲ Εὐρώτα; φά. σαφῶς.
τρε. ὦ μακάρι' ἐς πατρὸς ἀλοία σὺ χρηστοῦ ἔφυς.
φά. οὕτως ἐς μετὰ ταῦτα ταῦτα σὺ πλέον λέγε.
οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι χαίρων πολλὰ κἀκ τούτων κακά,
τρε. ὦ λακκόπρωκτε. φά. πάντε πολλοῖς ῥᾴδιος.
τρε. μὴ πατρὸς Εὐρώτα ἦς; φά. κἀποφαίνω γε νῦν,
ὡς ἐμὸς ἦν, σὸς δ' Εὐρώτας. τρε. ὦ μακάριστε
πάντων ἐμοὶ μόνοις γὰρ αὖ πατὴρ αὐτὸς ἐμὸς ἦν,
φά. ἐγὼ γὰρ αὖ σοὶ δείξω σὺ νικήσας τέλος.
τρε. πῶς σὺ νικήσας; φά. πολὺ γὰρ ῥᾴδιος.
ἔχουδ' ὅ τι λέγοιμι μὴ λέγοιμι βουλόμην.
τρε. τί δ' οὐ λέγοις; φά. μὴ κόπτου μὴ πρίῃ μὴ πόμα.
τρε. ἐδίδαξ' ἀλλ' ὦ μόνος μόνοισι μὴ λέγε
τοῖσι δικαίοις ἀπολλύμην, εἰ ταῦτά γε
μέλλοις ἀπαναφθέγξασθαι δίκαιον, ἢ καὶ μὴ
μὴ πατρὸς Εὐρώτα ἔφυν ἐγὼ τοῦ τέως;
φά. ἀλλ' οἶδα μόνος δ' ἀπαναφθέγξασθαι ἔστ' ἐγὼ

οὐδὲ αὐτὸς οὐκ ἐθελήσει οὐδὲν ἁμαρτεῖν.

ϛ Σὺ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, οὐκοῦν βούλεσθαι

ϛ ἂν ἐργάζεσθαι ὅπως ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐροῦμεν, ὅτι ἐγὼ μὲν ἂν

οὐκ εἰμὶ τοιοῦτος, οἷος ἐκεῖνος, οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ἐκεῖνος

εἶναι· ὅτι δὲ ἐκεῖνος ἐθέλει εἶναι. διὰ ταῦτα μὲν οὖν

ἐγὼ ἐθέλω ἐκεῖνος εἶναι, ὅτι ἐκεῖνος ἐθέλει εἶναι.

ϛ Σὺ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἐθέλεις ἐμὲ ἀδικεῖν, ἢ ἐγὼ σέ·

ἐγὼ γὰρ οὐ κωλύω σε ἀδικεῖν ἐμέ, ἀλλὰ κελεύω.

ϛ Ἀλλὰ μὴν ἐγώ γε οὐ κελεύω σε ἀδικεῖν ἐμέ, ἀλλὰ

κωλύω. ἀλλὰ σκόπει εἰ βούλει ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν, ἐπὶ τὸ

κωλύειν ἢ ἐπὶ τὸ κελεύειν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχεται ὁ λόγος

ὃν νῦν διεξιμεν, ὃν σὺ οὐκ οἶδα ὅπως ποτὲ οὐ μανθάνεις

ἃ λέγω. ἐγὼ γὰρ φημὶ ἐκεῖνο μόνον ἑκόντα ἕκαστον

ποιεῖν τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν, ἃ ἐπίσταται καὶ οἴεται

ἑαυτῷ ἀγαθὰ εἶναι· τὸ δὲ ἃ μὴ οἶδεν ἢ οἴεται μὴ ἀγαθὰ

εἶναι, οὐκ ἐθέλειν ποιεῖν, οὐδὲ ἃ μὴ οἴεται ἀγαθὰ εἶναι,

οὐδὲ ἐθέλειν ποιεῖν, οὐδὲ ἃ οἴεται κακὰ εἶναι, ἑκόντα

γε ποιεῖν. ἢ οὐ δοκεῖ σοι οὕτως;

ϛ Ἔμοιγε, ἔφη ὁ Πῶλος, καὶ ἀληθῆ δοκεῖ λέγειν.

ϛ Ἐν τοίνυν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν

ἐκέλευες ἢ ἐπὶ τὸ κωλύειν, ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν ἢ ἐπὶ τὸ μὴ

ἀδικεῖν; ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχεται ὁ λόγος ὃν νῦν διεξιμεν.

ϛ Ἐπὶ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἔφη ἔγωγε, ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν

ἐκέλευον ἐγὼ ἐμὲ ἐλθεῖν.

ϛ Ἀλλὰ μὴν ἐγώ γε οὐ κελεύω σε ἀδικεῖν ἐμέ, ἀλλὰ

κωλύω. ἀλλὰ σκόπει εἰ βούλει ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν, ἐπὶ τὸ

κωλύειν ἢ ἐπὶ τὸ κελεύειν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχεται ὁ λόγος

ὃν νῦν διεξιμεν, ὃν σὺ οὐκ οἶδα ὅπως ποτὲ οὐ μανθάνεις

ἃ λέγω. ἐγὼ γὰρ φημὶ ἐκεῖνο μόνον ἑκόντα ἕκαστον

ποιεῖν τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν, ἃ ἐπίσταται καὶ οἴεται

ἑαυτῷ ἀγαθὰ εἶναι· τὸ δὲ ἃ μὴ οἶδεν ἢ οἴεται μὴ ἀγαθὰ

εἶναι, οὐκ ἐθέλειν ποιεῖν, οὐδὲ ἃ μὴ οἴεται ἀγαθὰ εἶναι,

οὐδὲ ἐθέλειν ποιεῖν, οὐδὲ ἃ οἴεται κακὰ εἶναι, ἑκόντα

γε ποιεῖν. ἢ οὐ δοκεῖ σοι οὕτως;

ϛ Ἔμοιγε, ἔφη ὁ Πῶλος, καὶ ἀληθῆ δοκεῖ λέγειν.

ϛ Ἐν τοίνυν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν

ἐκέλευες ἢ ἐπὶ τὸ κωλύειν, ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν ἢ ἐπὶ τὸ μὴ

ἀδικεῖν; ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔρχεται ὁ λόγος ὃν νῦν διεξιμεν.

ϛ Ἐπὶ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἔφη ἔγωγε, ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν

ἐκέλευον ἐγὼ ἐμὲ ἐλθεῖν.

62

φόρου πλέον· αὐσυφαντον· τὸ μὲν φυκᾶ· κρυπτοῖ·
καὶ μὴ ταῦθ' ἁπλῶς· οἱ δὲ θᾶττον τὴν κρᾶσιν ὀργισθείς·
ὅμως δὲ τρυθυμαῖος ἔφυ· οὐ λίαν ἀλλὰ φύσει
λέγομεν τὸ μὲν ἐστὶ πρᾶος· ἄπτ' ἐστὶ τὸ σοφὸν ταῦτα·
ὃ δ' εὐθέως ἐστὶ, σὺν εὐλογιστίᾳ δυνάμενος μὴ ὀξέως κινεῖσθαι
ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ πλησίον· ὁμοίως πρὸς τὸν ἀδελφὸν·
καὶ μὴ κοινωνεῖ· ἐξ ὧν ἔχομεν, ἀλλὰ δι' ὧν ἀφαιρεῖται·
πολλαῖς καὶ κοῖς· καὶ μὴ ἐρεῖσι· καὶ μὴ τὰ θεμιστοῖα δίκαιος μὴ
ὅσος τοσοῦτος ἐστὶ ἐρεῖ ζόμεθ'· εἶθ' οὕτως ἐστὶ σαφῶς αὐτὸν ἀδικεῖ·
καὶ τοῦτ' ἔφη λυμεῖται καὶ αὐτὸ δὴ, καὶ τοῦτο γε καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ λυμεῖται·
φῆ οὐκοῦν δίκαιος, ὅστις ἐστὶ μοι δίκαιος οὐκέτι σαφῶς·
σοφώτατον· τρεῖς σοφώτατον γ' ἐκεῖνον· ὃ πρὸ εἶπ' ἔστω·
ἀλλ' οὐθὶς τυφθήσομαι· φῆ μηδεμία· ἐμοὶ γὰρ·
τρεῖς ὅσος δίκαιος, ὅστις ὢν μάχιμος τὸ ἐθέλειν ἁμαρτάνειν,
ἀλαθαμόμενος ἀεὶ τοῦτ' ἐστὶ πρᾶος λέγομεν, ὅτι μὴ ἐστὶ
εἰμὶ γε βεβαίως εἶπας, ἐγὼ γνοὺς ἀεὶ μὴ τοῦτο ἔχον·
μανθάνειν δ' αὐτὴν σαφῶς, ἥκουσι φρονεῖν τὸν·
καὶ καὶ δ' οὐκ ἔφθης φρονεῖν, καὶ τὸ λαβὲ θύραζε
ἐξ ἔφρονεῖν, ὃ πρᾶος ἐστὶ σὺ δ' ἐμὲ μὴ οὐ τοῦτο ἔχοντ' ἐστὶ
ἀπολλύω βοᾶν τὰ καὶ κεκραγόθ' ὅτι
χρηστόν, οὐκ ἔπλησε μὲ ἐξ ἐμὲ γὰρ οὐ μαρτὲ

θυμοῦσθε· ἀλλ' ἀποστήσομαι αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ κακῶν.
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τὸ ἔργον τὰς δίκας τοῦτο δώσειν, ὅτι
εἰ γὰρ τοιοῦτος ὄφις γένοιτο λάλος
ἀνὴρ ἀνάξιος, τὸ δ' ἔρμα τοῦ γένους τέρας λαβοῦσ' ἄφ',
ἀλλ' οὐδὲ ἔρεβος ἴσθι· σοὶ γὰρ ὁμοῦ καὶ μέτρ' ἴσα,
σὺ μὲν λαλῶν τάδ', ἡδὺς δ' ἐμοὶ λέγων ἀεί·
οὐκ ἄλλο καιρὸς ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ὁμοῖος.
σὺ τοῦ καθεστῶτος μόνου νοῦν φέρειν δοκεῖς·
ἐγὼ γὰρ ὅστις ἐστὶν ἡμῖν τὴν μορφὴν ὁρῶν,
σὺ δ' οὐ τὸν ἀνδρ' εἰσῆλθες ἐν μαθοῦσα τὸν τρόπον·
μισῶ δ' ἐγὼ δὴ τοὺς τοιούτους ἐν πόλει,
γνώμας δ' ἐλέσθαι τοῖς σοφωτέροις ἔφην,
οἶμαι δ' ἔγωγε, τὸν δίκαιον τὴν πατρὸς ἐπικρατεῖν.
ἴσασι τοῦτο πάντες ἐν πόλει τόδε,
ἴσασι δ' ὅσοι τοῦτο μὴ ξυνίασιν ἐν πόλει,
ἐπεὶ θανόντος σοῦ θανὼν ἀπεστάσατε τοὐμὸν λόγον μέτα.
σὺ δ' ἐμὸς ὢν ἐμοῦ ἐχθρὸς ἐπεβούλευσας ἐμοί·
ἐγὼ γ' εὐμοιρῶ τῆς κακοῦ μοίρας ὅτι
οὐκ ἂν μέτοιδ' ἐκεῖνον ἐξ ἐμοῦ ὁμοῖον
τοιοῦτον εἶναι, ἐπεὶ δικαίου ἐστ' ἐμοῦ τοιοῦτον
πάντας γὰρ τοὺς ἐμοὶ σοὶ ὁμοίους ἐχθροὺς ἡγοῦμαι

τοῦτο μὲν δὴ σὺ μὲν ἐλεύθερος καὶ
κλαύσει παῖδες, ὡς ἐπ' ἐλευθέρας καὶ
φήσας ὁμολογεῖσθαι οὐ παιδὸς τοῦτο ῥῆμα ἔμμεν;
ἐγὼ δὲ γ' ἄμ' ἔπομαι· ποῖ δὲ σὺ παῖδες οἰ ἐλεύθεροι
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς ἐλευθέρους, ἢ τοὺς μὴ ἐλευθέρους κλαίειν
ὅσῳ περ ἐξαμαρτάνειν ἦν ὁμολογουμένως αὐτοῖς.
ἀλλ' οὐδαμοῦ ὁμολογεῖται ταῦτα ἀλλ' ἀμφισβητεῖται.
οὐκοῦν ἀμφισβητήσεως δεῖται τοῦτο ἢ οὔ;
οὐ γὰρ οὖν ἔγωγε, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἱκανῶς ἀπέδειξα καὶ
ἄλλοις πολλοῖς· εἰ δὲ σοὶ οὐ δοκῶ, ἀλλὰ πειρῶ καὶ σὺ
ἀποδεῖξαι, ἐὰν ἄρα μὴ ἱκανῶς ἀπεδείξαμεν ἡμεῖς.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀληθεστάτους λόγους, ἐὰν τὰληθῆ λέγωμεν
ἢ μή· τοῦτο γὰρ ἀνδρὸς ἐλευθέρου ἐστὶ καὶ περὶ τοῦ
ἑαυτοῦ λόγου καὶ περὶ τοῦ ἄλλου πάντος ἐξετάζειν καὶ
μὴ ἄλλῳ ἑπόμενον ἀποδέχεσθαι πρὶν ἂν ἱκανῶς σκοπήσῃ.
εἰ δὲ μή, ἐπὶ τοῖς ἀληθέσι λόγοις ἐμμένειν, ἐπὶ τοῖς
οὐκέτι ἐπὶ τοῖς τοῦ ἄλλου, κἂν πάνυ κομψὸς ᾖ.
οὐ γὰρ οἶμαι ἔστιν· οὐδὲ γὰρ τοῦτο καλὸν δοκεῖ
εἶναι τοῖς πολλοῖς· εἰ δὲ μή, σοῦ μὲν ἀμελήσω.
ἐμοὶ δὲ καλὸς ὁ ἐλεγχος ἔσται.

θυμαλγέ· ἀλλ' ἀποστυγέω σ' αἰνῶς ἐπὶ σοὶ κακὰ πολλά.
οἵ μοι γε τῶν μεσταὶ ἔασιν ἀγυιαὶ τε καὶ ἀμφίπολοι δῶν, ὅτε κέν
εἴ γε τριακοντά γ' ὧδε ἀφειδέως μύθους ἀλαλητοῦ
αὖ πάλιν ἀφέσοι, τὸ δέ μοι τόσσον γε μενεπτόλεμόν περ ἀέθλοι,
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβεννὴν ὑπὸ γαῖαν ἐμοὶ ἀέκοντι περήσει,
εἰ μὴ ἐγὼν ἐθέλοιμι· σὺ δ' ἔρχεο καὶ μετὰ πρῆσσε,
ὄφρα τάχιστα νέηαι ἐπὶ σφετέρους ἑτάρους τε καὶ οἴκους.
οὐκ ἀλέγω καμάτοις σοῖς ἐνθάδε τοῖσδε ἔμμεναι ἐμοί·
ἐκ τοῦ καθεστάτω μῦθον ἔπος φρονέοντι ἑκάστῳ.
ἐγὼ γὰρ ὄλεκε ἔπεσσι κακὸν μόνα τε μέμονα πρήσσειν,
ἠδὲ σὲ γ' εἰ ἐθέλοιμι καὶ ἐν μεγάροισι τοκῆος
μιμνάζειν ἐκέλευσα καὶ ἐν πατρίδι γαίῃ ἐμεῖο,
οἶσθα δὲ σὺ φρονέων, ὅσ' ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐκ πατρὸς ἐμεῖο ἔκιον, ὅτε μ' ἐνθάδε πέμπε κομίζειν
ἵππους καὶ μετὰ λαὸν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
τῶν τοι ἐγὼ πάντων ἐπιβήσομαι ὅν κε κέλωμαι.
ἐκ δὲ βίην ὅθεν ἀπέσχεσθαι μὲν ἐγὼ παρακέλομαι αὐτός,
καὶ δὲ καὶ ἄλλον ἔμοιγε πιθέσθαι· ὃ γὰρ ἐν μετὰ πᾶσι μέλεσθαι
ἔμμορε καὶ μάλα περ κεχολωμένον ἔμπεδον εἶναι.
ἔγωγ' εὐμοσύνης τε καὶ ἠδὲ δόλου ἔκτοθι εἰμί.
οὐκ ἂν μέσσοισιν δικάσσαιμ' ἐξ ἡμέων ὁπότερον
τοῖσιν ἐπὶ πρήσσειν, ἐπεὶ ἦ ῥά τοι ἐστὶ δικάζειν
πάντας γὰρ τὸν μὴν σοὶ ἐπὶ χρὴ πάντα μετελθεῖν

62

γνῶμ' τὸν ἡρῶν ὄν τ' ἐραστὴν πραγματ',
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλω μ' ἐς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικόναι.
τρε. ὤμοι· πονηρὰ γ' ὦν ἐφέλαι, δίκαια δὲ·
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἃ δανείσαμεν
ἀποστρεῖν· νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
τὸν χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν ἐς τὸν σωκράτην
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ' οἷσε κἀμ' ἀξιπατ'.
φε. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
τρε. ναὶ ναὶ· καταιδέσθητι πατρῷον διά.
φε. ἰδοὺ διὰ πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ·
ἐὰς γὰρ τίς ἐστιν; τρε. ἔστιν· φε. οὐκ ἔστιν ἐπεὶ
δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
τρε. οὐκ ἐξελήλακ'· ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾤομεν
διὰ τυτονὶ τὸν δῖνον· ὤμοι δείλαιος,
ὅτε σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
φε. ἐνταῦθα σαυτῷ, παραφρονεῖ, σφλεναφ.
τρε. οἴμοι παρανοίας, ὡς ἐμαινόμην ἄρα·
ὅτ' ἐξέβαλον κατὰ τοὺς θεοὺς διὰ σωκράτην·
ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμεῖν μηδαμῶς θυμαίνεμοι·
μὴ δ' ἐπιτρίψῃς μ'· ἀλλὰ συγγνώμ' ἔχε.

οὐδ' ἐν γένηται σοι, τὸν υἱόν. φε λ ἐν δὲ μὴ γένηται;
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. οὐδ' ἐγχᾶν τεθνήξη.
τρε ἐμοὶ μὲν ὦ ἥδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια.
ϗ κἀμοί γε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰ πιεικεῖ.
κλαίειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστιν, ἂν μὴ δίκαδρῶμεν.
φε σκέψαι δὲ χἄτερ ἂν ἐπιγνώμῃ. τρε ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
φε ὃ μὴ ἴσως οὐκ ἀχθεσθήσῃ, πάθῃ, ἂν ἐν πέτρῃ θ.
τρε πῶς δὴ. δίδαξον ἐν τίμ' ἐκ τρύτῃ ὀφελήσοις.
φε τὴν μητέρα ὥς πρὸς σε τυπτήσω. τρε τί δὴ τὰ φῆς σύ.
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακὸν. φε τί δ' ἐν ἐχῇ τὴν ἥττω λόγ σε
νικήσω λέγῃ, τὴν μητέρ' ὥς τυπτεῖν χρὲ.
τρε τί δ' ἄλλο γ' ἐν ταυτὶ τριῆς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
εἰς τὸ βάραθρον μετὰ σωκράτους ὃ τὴν λόγον τὴν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέτρυθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τὰ πράγματα.
ϗ αὐτὸς μὲν οὖν οὐ τούτων αἴτιος
τρέψας σεαυτὸν εἰς τὸν ἠρὰ πράγματα.
τρε τί δὴ τὰ ταῦτα γ' οὐ μοι τότ' ἠγορέετε.
ἀλλ' ἀνδρὰ γροικὸν ἐπήρατε ὃ σκαιόν.
ϗ αὐ εἰ τρίουμεν ταῦθ' ἑκάστοτ', ἀν τὴν οὖν

ὢν ἡσμίνη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκ τραχηλισθῶ πεσὼν·
σω οὗτος· τί ποι εἰς ἐτεὸν ἐπὶ τοὺ τέγους
σρε αὐεροβατῶ, ὃ πρὶ φρονῶ τὸν ἥλιον·
σω οἴμοι τάλας ἀποπνιγήσομαι
χαιρεφ ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι·
σρε τί γὰρ μαθὸν θ' ὑβρίζετον γ' εἰς τοὺς θεοὺς
ὃ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε ἔδραν·
σω Δίωκε· βάλλε· παῖε πολλοῦ οὕνεκα
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς, ὡς ἠδίκουν·
χορ ἤγεισθ' ἔξω·
κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν: —

ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία.
ὅμοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴ τ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅτι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς πρᾶγμεις οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπρᾶναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δᾶρο δᾶρο ζαμθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ ἡσμήνην φέρ.
κἄπει τ' ἀναβὰς ἐπὶ τὸ φρόντιστήριον,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλλης τὴν οἰκίαν,
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην.
κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες.
μαθητ' ἰού· ἰού.
στρεπ. σὸν ἔργον ὦ δᾷς ἰέναι πολλὴν φλόγα.
μαθητ' ἄνθρωπε τί πρίεις. στρεπ. ὅτι πρίω;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι τ' δοκοῖς τ' οἰκίας.
μαθητ' ἔτρος· οἴμοι· τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τ' οἰκίας.
στρεπ. ἐκεῖνος οὗπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.
μαθητ' ἀπολεῖς· ἀπολεῖς. στρεπ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ ἐ
βούλομαι.

ὁλυνθιακὸς

ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς
ἐλέσθαι νομίζω. εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον
συνοίσειν τῇ πόλει, περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε.
ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει. προσήκει προθύ-
μως ἐθέλειν ἀκούειν. τῶν βουλομένων εὐβου-
λεύειν. οὐ γὰρ μόνον εἴτι χρήσιμον ἐσκεμμένος
ἥκει τις τοῦτο ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε. ἀλλὰ καὶ
τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω. πολλὰ
τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν
ἐπελθεῖν εἰπεῖν. ὥστε ἐξ ἁπάντων ῥᾴδιαν τὴν
τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι. ὁμῶς
οὖν παρὼν καιρὸς ὦ ἀθηναῖοι. μόνον οὐχὶ λέγει
φωνὴν ἀφιεὶς. ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκεῖν
αὐτοῖς ἀντιληπτέον ἐστιν. εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας
αὐτῶν φροντίζετε. ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅντινά μοι δο-
κοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. ἔστι δὴ τἀγέμοι
δοκοῦντα. ψηφίσασθαι μὲν ἤδη τὴν βοήθειαν
καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην, ὅπως ἐνθένδε

βοηθήσητε καὶ μὴ πάθητε ταὐτὸν ὅπερ καὶ πρότε-
ρον. πρεσβείαν δὲ πέμπειν ἥτις ταῦτ' ἐρεῖ καὶ παρέ-
σται τοῖς πράγμασιν. ὡς ἐστὶ μάγιστα δέος μὴ πανοῦρ-
γος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. τὰ
μὲν εἴκων ἡνίκα ἂν τύχῃ, τὰ δ' ἀπειλῶν, ἀξιό-
πιστος δὲ ἂν εἰκότως φαίνοιτο. τὰ δ' ἡμᾶς διαβαλὼν
καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν τρέψηται καὶ
παραπαίσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. οὐ μὴν, ἀλλ'
ἐπιεικῶς ὦ ἀθηναῖοι τοῦθ' ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι
τῶν Φιλίππου πραγμάτων. καὶ βέλτιστον ὑμῖν.
τὸ γὰρ εἶναι πάντων ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον
καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων. καὶ ἅμα στρατηγὸν
καὶ δεσπότην καὶ ταμίαν καὶ πανταχοῦ αὐτῶν
παρεῖναι τῷ στρατεύματι. πρὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πο-
λέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι πολλῷ
προέχει. πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς ἃς ἂν ἐκεῖνος
ποιήσηται ἀσμένος πρὸς ὀλυνθίους, ἐναντίως
ἔχει. δῆλον γὰρ ἐστὶ τοῖς ὀλυνθίοις ὅτι νῦν οὐ
περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν,

ἀγάνασταστέως καὶ ἄνδρα προδισμοῦ τῆς πατρίδος,
καὶ ἴσασιν ἀτάμφι πολιτῶν ἐποίησε τοὺς παρα
δόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ πυθναίων τοὺς
ὑποδεξαμένους, καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πο
λιτείαις ἢ τυραννίς. ἀλλοτε κἂν ὅμορον χώραν
ἔξωσι, ταὐτοῦν ἐγνωκότας ὑμᾶς ὦ ἀθηναῖοι καὶ
τἄλλα προσήκει πάντα ἐνθυμουμένους. Φημὶ
δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι καὶ τῷ πο
λέμῳ προσέχειν. Εἴπερ ποτε καὶ νῦν χρήματα
εἰσφέροντας προθύμως καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας
καὶ μηδὲν ἐλλείποντας. οὐδὲ γὰρ γένος οὐδὲ
σκῆψις ἐθυμῖν τοῦ μὴ τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθέλειν
ὑπολείπει, ἢ νυνὶ γὰρ ὁ πάντες ἐθρυλεῖτε. ὡς
ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ φιλίππου γένος
αὐτόματον καὶ ταῦτα ὡς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμφέ
ροι. Εἰ μὲν γὰρ ὑφυμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο
τὸν πόλεμον, σφαλεροὶ σύμμαχοι καὶ μέχρι
τοῦ ταῦτ' ἂν ἐγνωκότες ἦσαν ἴσως. Ἐπεὶ δὲ ἐκ
τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι, βεβαίαν

τὰ δὲ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς ἠυ-
ξήσαμ̃ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι Φίλιππον ἡμεῖς καὶ
κατεστήσαμ̃ τηλικοῦτον· ἡλίκος οὐδεὶς πώποτε
βασιλεῦ γέγονε μακεδονίας. νυνὶ δὲ καιρὸς
ἥκει. τίς οὗτος ὁ τῶν ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει,
ὃς οὐδενὸς ἐστὶν ἐλάττων τῶν πρότερον ἐκείνων.
Καὶ ἐμοίγε δοκεῖ τις ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι δίκαιος
ἀγιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένων
καταστὰς· καὶ περ οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ πολλῶν
ὅμως μεγάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χάριν. εἰκότως,
τὸ μ̃ γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι κατὰ πόλεμον
τῆς ὑμετέρας ἀμελείας αὐτὶς θείη δικαίως. τὸ
δὲ μήτε πάλαι τοῦτο πεπονθέναι, πεφηνέναι τε
τίνα ἡμῖν συμμαχίαν τούτων ἀντίρροπον ἂν βου-
λώμεθα χρῆσθαι, τῆς παρεκείνων εὐνοίας εὐερ-
γέτημ̃ ἂν ζώγε θείην· αἰνοῖμαι παρόμοιόν ἐστιν
ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως.
ἂν μ̃ γὰρ ὅσα αὐτὶς λαβὴ καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει
τῇ τύχῃ τὴν χάριν· ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ· σύναναλώσει

εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοῦ ὑπὲρ ὧν φοβοῦνται
καὶ πεπόνθασιν, ἔχειν. οὐδὲ δεῖ τοιοῦτον ὦ
ἄνδρες ἀθηναῖοι παραπεπτωκότα καιρὸν
ἀφεῖναι οὐδὲ παθεῖν ταὐτὸν, ὅπερ ἤδη πολλά-
κις πρότερον πεπόνθατε. εἰ γὰρ ὀθήκομεν
εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες καὶ παρῆσαν ἀμφιπο-
λιτῶν ἱέραξ καὶ στρατοκλῆς ἐπὶ τοῦτο τὸ
βῆμα κελεύοντες ὑμᾶς πλεῖν καὶ παραλαμ-
βάνειν τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἥνπερ
ὑπὲρ τῆς εὐβοέων σωτηρίας. εἰ χεταὶ ἀμφίπο-
λιν τότε καὶ πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλ-
λαγμένοι πραγμάτων. καὶ πάλιν ἡνίκα πύδνα,
ποτίδαια, μεθώνη, παγασαί, τάλλα ἵνα μὴ
καθέκαστα λέγων διατρίβω πολιορκούμενα
ἀπήγγελλετο. εἰ τότε τούτων ἐνὶ τῷ πρώτῳ
προθύμως καὶ ὡς προσῆκεν ἐβοηθήσαμεν αὐτοὶ
ῥάονι καὶ πολὺ τὰ πεινοτέρω νῦν ἂν ἐχρώμεθα
τῷ Φιλίππῳ. νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ προϊέμενοι,

ὡς τέτεις θρᾶκην. Εἶτ' ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς
δὲ ἐγκαστήσας τῶν βασιλέων, κατένησε, πάλιν
ῥαΐσας. Οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινε· ἀλλ' εὐθὺς
ὀλυνθίοις ἐπεχείρησε. Τὰς δὲ πιλλυρίους καὶ
παίονας ἀτοῦ καὶ πρὸς ἀρύμβαν καὶ ὁποῖτις
ἂν εἴποι· παραλείπω στρατείας. Τί οὖν
ἄν τις εἴποι ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν. Ἵνα γνῶτε
ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι καὶ αἴσθησθε ἀμφότερα
καὶ τὸ προΐεσθαι καθ' ἕκαστον ἀεὶ τῶν πραγμάτων.
ὡς ἀλυσιτελὲς καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ἣ χρῆται
καὶ συζῇ φιλίππος. Ὑφῆς οὐκ ἔστιν ὅπως ἀγα-
πήσας τοῖς πεπραγμένοις, ἡσυχίαν σχήσει. Εἰ δ'
ὅμως ἀεὶ τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν
ἀγνωκὸς ἔσται. ἡμεῖς δὲ ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον
ἐρρωμένως τῶν πραγμάτων σκοπεῖσθε. Εἰς τί ποτε
ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι πρὸς θεῶν, τίς οὕτως
εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον
δεῦρο ἥξοντα, ἂν ἀμελήσωμεν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο
γενήσεσθαι· δέδοικα ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι· μὴ τὸν

καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῆ τύχη τὴν χάριν. καὶ περὶ τῶν
πραγμάτων οὕτως. οἱ μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς
ὀρθῶς. οὐδεῖ συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν
μνημονεύουσι. πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν,
ἕκαστον τῶν πρὸ ὑπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ
κρίνει. διὸ καὶ σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς
ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι φροντίσαι ἵνα ταῦτ' ἐπανορ
θωσάμενοι. τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν
ἀποτρίψωμεθα. εἰ δὲ προησόμεθα ὦ ἄνδρες
ἀθυναῖοι καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους. εἶτ' ὄλυν
θον ἐκεῖνος καταστρέψεται. φρασάτω τις ἐμοὶ
τὶ τὸ κωλύον ἑταυτὸν ἔσται βασίζειν ὅποι βού
λεται, ἀρά γε γρίζεταί τις ὑμῶν ὦ ἄνδρες
ἀθυναῖοι καὶ θεωρεῖ τὸν ῥόπον, δῖον μέγας
γέγονε ἀσθενὴς ὢν τὸ κατ' ἄρχας φίλιππος. τὸ
πρῶτον ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα πύδναν,
πάζιν ποτίδαιαν. μεθώνην αὖθις. εἶτα θετ
ταλίας ἐπέβη. μετὰ ταῦτα φερρὰς. παγασὰς.
μαγνήσιαν, πανθὸν ἐβούλετο εὐτρεπίσ' ῥόπον.

τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμ-
πειν καὶ τῶν τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποι-
εῖν καὶ βιηρεσιὰ καὶ στρατιώταις ἑτέροις.
Εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε ὀκνῶ timeo
μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. Εἴ τε γὰρ
ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων ὑπο-
μείνας τοῦτο, ὀλύνθον παραστήσει ῥᾴδιος
ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται. Εἰ pumet
τε βοηθήσαντων μόνον ὑμῶν εἰς ὀλύνθον,
ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχονται τὰ οἴκοι. Προσκα obsidebit
θεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι, incubet
περιέσται τῶν χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων.
Δεῖ δὴ πολλὴν καὶ δι' ἐκ τὴν βοήθειαν εἶναι.
Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γινώ-
σκω. Περὶ δὲ χρημάτων πόρου, ἐστὶν inventio
ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι χρήματα ὑμῖν ἐστιν,
ὅσα οὐδενὶ τῶν ἀγῶν ἀνθρώπων στρατι-
ωτικά. Ταῦτα δὲ ὑμεῖς οὕτως ὡς βούλεσθε
λαμβάνετε. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευο-
μένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ opus
πόρου. Εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος

αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ
τοῖς μεγάλοις τόκοις, μικρὸν ἐπορεύσαντες χρόνον
ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησ, οὕτω καὶ ἡμεῖς
ἂν ἐπὶ πολλῶν φανῶμεν ἐρραθυμηκότες καὶ
ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες, πολλὰ καὶ
χαλεπὰ ὧν οὐκ ἠβουλόμεθα ὕστερον εἰς ἀνα
γκὴν ἐλθοῦμεν ποιεῖν καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ
τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως
φησαίτις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι, τὸ δὲ πὲρ
τῶν παρόντων, ὅτι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι,
τοῦ τοῦ εἶναι συμβούλου. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀγνοῶ μὲν
ἄνδρες ἀθηναῖοι τοῦθ' ὅτι πολλάκις ἡ ὑμεῖς,
οὐ τοῦ αἰτίου, ἀλλὰ τοῦ ὑστάτου περὶ τῶν
πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε ἀντὶ μὴ
κατὰ γνώμην ἐκβῇ. οὐ μὴν οἶμαι δεῖν τὴν
ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ' ὑποστέλασθαι,
περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἡγοῦμαι. φημὶ δὴ
δίκῃ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν,
τῶ τε τὰς πόλεις τοῖς ὀλυνθίοις σώζειν καὶ τοῦ

ὧν

ἅπαντα τότε ἤλπιζε τὰ πράγματα ἀναι-
ρήσεσθαι, κατὰ δὲ ἐψεύσθαι, τοῦτο δὴ
πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην
γεγονὸς καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει,
εἶτα τὰ τῶν θετταλῶν, ταῦτα γὰρ
ἄπιστα καὶ ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ
πᾶσιν ἀνοῖς. Κομιδῇ δὲ ὥπερ ἦν καὶ
ἐστιν ὧν τούτῳ. καὶ γὰρ παγασὰς ἅπαι
τὴν αὐτόνεισιν ἐψηφισμένοι καὶ μαγνη-
σίαν κεκωλύκασι τειχίζειν. ἤκουον
δ' ἄγω γε τινῶν ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας
καὶ τὰς ἀγορὰς ἔτι δώσοιεν αὐτῷ καρ-
πούσθαι. τὰ γὰρ κοινὰ τὰ θετταλῶν ἀπὸ
τούτων δέοι διοικεῖν οὐ φίλιππον
λαμβάνειν. εἰ δὲ τούτων ἀποστερη-
θήσεται τῶν χρημάτων. εἰς στενὸν κομι-
δῇ τὰ τῆς προφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ
καταστήσεται. ἀλλὰ μὴν τόν γε πάσονα
καὶ τὸν ἰμυρίον, καὶ ἁπλῶς τούτους
ἅπαντας. ἡγεῖσθαι χρὴ αὐτονόμους
ἥδιον ἂν καὶ ἐλευθέρους ἢ δούλους
εἶναι,

caper
6
postea
certe
vade
petir postular
μαγνησίαν
fora
fui
angustū

ἐν δεῖ τοῦ πόρου. τί οὖν ἄν τις εἴποι, οὐ
γράφης ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά; μὰ δι' ὃν
ἔγωγε. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν
κατασκευάσθηναι καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικὰ
καὶ μίαν εὔταξιν εἶναι τὴν αὐτήν, τοῦ τε
λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ὑμεῖς
δὲ οὕτω πως ἄν τι πραγμάτων λαμβάνετε εἰς
τὰς ἑορτάς. ἔστι δὴ λοιπὸν οἶμαι πάντας
εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλά, ἂν ὀλί-
γων ὀλίγα. δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄν τοῦ
τῶν οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δέοντων. λέγουσι
δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους. ὧν ἔλεσθε,
ὅστις ὑμῖν συμφέρειν δοκεῖ. καὶ ἕως ἐστὶ
καιρός, ἀντιλαμβάνεσθε τῶν πραγμάτων.
ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ γνῶσθαι τὰ
πράγματα ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τὰ Φιλίππου.
οὔτε γὰρ ὡς δοκεῖ καὶ φήσει τις ἂν μὴ σκο-
πῶν ἀκριβῶς ἐπιπρεπῶς, οὐδ' ὡς ἂν κάλλιστα
αὐτῷ τὰ παρόντα ἔχῃ. οὐ τἂν ἐξήνεγκε
τὸν πόλεμον ποτε τοῦτον ἐκεῖνος εἰ πολεμεῖν
ὠήθη δεήσειν ἂν αὐτόν. ἀλλ' ὡς ἐπιὼν

7

λαθανέτω. ὅτι νῦν αἱρεσίς ἐστιν ὑμῖν, πότερον
ὑμᾶς ἐκεῖ χρὴ πολεμεῖν ἢ παρ' ὑμῖν ἐκεῖνον.
Ἐὰν μὲν γὰρ ἀντέχητα τὰ τῶν ὀλυνθίων, ὑμᾶς
ἐκεῖ πολεμήσετε· καὶ τὴν ἐκείνου κακῶς
ποιήσετε, τὴν ἐπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν
ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι. ἂν δ' ἐκεῖνα
Φίλιππος λάβη, τίς αὐτὸν ἔτι κωλύσει
δεῦρο βαδίζειν θηβαῖοι; μηλίαν πικρὸν
εἰπεῖν ἢ καὶ εὐνεισβαζοῦσιν ἑτοίμως.
ἀλλὰ Φωκεῖς οἱ τὴν οἰκείαν οὐχ οἷοί τε ὄντες
φυλάττειν, ἐὰν μὴ βοηθήσετε ὑμεῖς ἢ
ἀλλός τις, ἀλλ' ὦ τᾶν οὐχὶ βουλήσεται. τῶν ἀτ-
ρωτάτων μὲν τὰν εἴη. εἰ ἂν νῦν ἀνοίαν ὀφλι-
σκάνων ὅμως ἐκλαλεῖ, ταῦτα δυνηθεὶς μὴ
πράξει. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ δίαφορα
ἔνθα δὲ ἐκεῖ πολεμεῖν, οὐδὲ χρόνου προσδεῖν
ἡγοῦμαι. εἰ γὰρ ὑμᾶς δεήσειεν αὐτοὺς,
ῥίαιμοντα ἡμέρας μόνας ἔξω γενέσθαι· καὶ
ὅσα ἀνάγκης στρατοπέδω χρωμένους τῶν
ἐκτῆς χώρας λαμβάνειν, μηδενὸς ὄντος
ἐν αὐτῇ πολεμίου λέγω, πλέον ἂν οἶμαι

obedir

καὶ γὰρ ἀκθεῖς τοῦ κατακούειν τινὸς ~~ἐστὶ~~
εἰσὶ καὶ ἄνθρωπος ὑβριστὴς ὤσφασι.
καὶ μὰ δι' οὐδὲν ἀπιστὸν ἴσως, τὸ γὰρ εὖ
πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ
κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται,
διόπερ πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι
τἀγαθὰ. τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον
εἶναι, δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες
ἀθυναῖοι τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκοίνου
καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας, ἑτοίμως
ἐνάρασθαι τὰ πράγματα, καὶ πρεσ
βευομένους ἐφ' ἃ δεῖ, καὶ στρατευομένους
αὐτοὺς, καὶ παροξύνοντας τοὺς ἄλλους
ἅπαντας ζηζομένους. εἰ φίλιππος
λάβοι καθ' ἡμῶν τοῦτον καιρὸν καὶ
πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ. πῶς
ἂν αὐτὸν οἴεσθε ἐτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν.
εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε. εἰ μὴ δὰ πάθοι
τἂν εἰδύναι τε κεῖνος ταῦτα ποιῆσαι
καιρὸν ἔχοντες, οὐ τολμήσετε. εἰ τοίνυν
ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι μηδὲ τοῦθ' ὑμᾶς

no

Φρονεῖν

no

suum

hortantes

ζηζομένους

et

ab utili

ον

ϐ

=

8

αὐτοῖς ἔσεαθε· χρηστὰ δὲ εἴη παντὸς
εἵνεκα :-

ζημιωθῆναι τοὺς γεωργοῦντας ἡμῶν· ἡ ὅσα
εἰς ἅπαντα τὸν προτοῦ πόλεμον δεδα-
πάνησθε. Εἰ δὲ δὴ πόλεμός τις ἥξει, πόσα
χρὴ νομίσαι ζημιωθήσεσθαι. Καὶ πρὸς
ἐσθῆ ὑβρίς, καὶ ἔτι ἡ τῶν πραγμάτων
αἰσχύνη, οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε
σώφροσι. Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ ἐνιδόντας
ἅπαντας βοηθεῖν καὶ ἀποθεῖν ἐκεῖσε τὸν
πόλεμον. Τοὺς μὲν ἀπόρους ἵν' ὑπὲρ τῶν
πολλῶν ὧν καλῶς ποιοῦντες ἔχουσι. μικρὰ
ἀναλίσκοντες, τὰ λοιπὰ καρπῶνται
ἀδεῶς. Τοὺς δὲ ἡλικίᾳ, ἵνα τὴν
τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ τοῦ φι-
λίππου χώρᾳ κτησάμενοι, φοβεροὶ φύ-
λακες τῆς οἰκείας ἀκεραίου γένωνται.
Τοὺς δὲ λέγοντας ἵν' αἰτῶν τε πολιτευμένα
αὐτοῖς εὐθῆναι ῥᾴδιαι γένωνται. Ὡς
ὁποῖα τὰν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα
τοιοῦτοι κριταὶ τῶν τε πραγμένων

aplest

Iperidētes

Itegra pria

cudura, rōes

εὐθῆναι

ϛ

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄντις ἰδεῖν ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι
δοκεῖμοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν
φανερὰν γενομένην τῇ πόλει· οἰκήκιστα δὲ
ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. Τὸ γὰρ τοὺς
πολεμήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι καὶ
χώραν ὁμόρον καὶ δύναμιν τινὰ κεκτημένους.
Καὶ τὸ μέγιστον ἁπάντων τὴν ὑπὲρ τοῦ πο-
λέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας· ὥστε τὰς
πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγὰς πρῶτον μὲν ἀπίστους.
Εἶτα τῆς αὐτῶν πατρίδος νομίζειν ἀνάστα-
σιν εἶναι δαιμονία. τινὶ καὶ θεία παν-
τάπασιν ἐοικὸν ἐνεργεσίᾳ. Δεῖ τοίνυν
ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι τοῦ τῆδε σκοπεῖν αὐτοὺς
ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι
δόξω μὲν τῶν ὑπαρχόντων· ὡς ἐστὶ τῶν
αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων μὴ πόλεων
μόνον καὶ τόπων ὧν ἢ μὲν ποτε κύριοι
φαίνεσθαι προϊεμένους. ἀλλὰ καὶ τῶν
ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων εὐμ-
αχοντε καὶ καιρῶν. Τὸ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες
ἀθυναῖοι τὴν Φιλίππου ῥώμην δίσχιέναι

propositio 9

max

Ratio

70

δοκιμάζειν. ταῦτ' εἰ πᾶν πειράσομαι, τὸ μὲν
οὖν ἐπιόρκον καὶ ἄπιστον καὶ εἶν ἄνευ
τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνῦναι, λοι obiurgationem inanem
δορίαν εἶναι τις ἂν θήσειε κενήν, δι fert
καίως, τὸ δὲ πάντα ὅσα πώποτε ἔπραξε manifestare et arguere
δι' ἐξιόντα. ἐφάπασι τοῦτο εἰς ἐλέγχειν
καὶ βραχέος χρόνου ἐμβαίνει δεῖσθαι. accidit
καὶ δυοῖν ἕνεκα ἡγοῦμαι συμφέρειν
εἰρῆσθαι, τοῦτ' ἐκεῖνον ὁ περ καὶ
ἀγαθὲς παρίει θαῦλον θαίνεσθαι.
καὶ τοῦτο ὑπερεκπεπληγμένους
ὡς ἁμαχόντινα τὸν Φίλιππον, ἰδεῖν
ὅτι πάντα διεξελήλυθεν οἷς πότερον
παρακρουόμενος, μέγας νῦν ἠνξήθη,
καὶ πρὸς αὐτὴν ἥκει τὴν τελευτὴν
τὰ πράγματα αὐτῷ. ἐγὼ μὲν γὰρ ὦ
ἄνδρες ἀθῦναι. σφόδρα ἡγούμην
καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι τὸν Φίλιππον
καὶ θαυμαστόν. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα
ἑώρων αὐτὸν ἠνξημένον. νῦν δὲ
θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὑρίκω τὴν μὲν

iuste
narrantem
dici
utrum
ut invictum
quaedam
decipiens
2 ipse
admirabilem
videre
obiurgationem inanem
fert
manifestare et arguere
accidit
utile esse
quod
malus
videat
timentes
videat
prius
auctus est
finem res ipsius venerunt
magis esset inquit si iusta faceret
putare
terribilem
agentem
auctum
nostram
speculans
intendens
invenio

καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέ-
οντα ποιεῖν ὑμᾶς. οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι
διὰ τί; ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ' ὅσαν εἴ ποι τις
ὑπὲρ τούτων. ἐκείνω μὲν τινα ἔχειν φι-
λοτιμίαν. ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶσθαι.
ὁ μὲν γὰρ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πε-
ποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος
παρὰ πᾶσι νομίζεται. ὑμᾶς δὲ ὅσῳ χεῖρον
ἢ προσῆκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι
τοσούτῳ πλείονα αἰσχύνην ὠφλήκατε.
ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. καὶ γὰρ
εἰ μετάγη θείας τις ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι
σκοποῖτο. ἐνθένδαν αὐτὴν ἴδοι μέγαν
γεγενημένον οὐχὶ παραυτοῦ. ὧν οὖν ἐκεῖνος
μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευ-
μένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει.
λαβεῖν τῶν οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὴν καιρὸν τοῦ λέγειν.
ἃ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔνι καὶ βέλτιόν
ἐστιν ἀκηκοέναι πάντ' ὑμᾶς καὶ
μεγάλα ὦ ἄνδρες ἀθυναῖοι κατ' ἐκείνου
φαίνοιτ' ἂν ὀνείδη βουλομένοις ὀρθῶς

11

ουτως ὀφείλει δι' ἀ τῶν αὐτῶν πόνων καὶ
καθαιρεθῆναι πάλιν. ἐπεὶ δὲ πάνθ' ἑνεκα
ἑαυτοῦ ποιῶν ἐξελήλεγκται, καὶ οὐκ
δὴ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι πρὸς τοῦτο πορεστι
φίλιππος τὰ πράγματα ἢ παρεκρούσθη τις,
ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν δείξατω. ἢ ὡς οὐκ
ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω, ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα δὲ
ἢ πατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν ἢ
ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι
νεττάλοι· νῦν ὁ κἂν ἐλεύθεροι γένοιντο
ἀσμένοι· καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα κρ
οὕτως ἐχειν ἡγεῖται· οἴεται δὲ βίᾳ καθε
ξειν αὐτὴν τὰ πράγματα τῶν τὰ χωρία
καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προσειληφεν
οὐκ ὀρθῶς οἴεται, ὅταν μὴ ταῦτ' ἐπινοῶ
τὰ πράγματα σύστῃ καὶ πάσι ταῦτα σύμφερη
τῆς μετέχουσι τοῦ πολέμου καὶ σύμ
πονεῖν καὶ φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ
μένειν ἐθέλουσιν ἄνθρωποι, ὅταν δὲ ἐκ
πλεονεξίας καὶ πονηρίας τῆς ὡς ἔπος οὕτως
οὗτος ἰσχύσῃ ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν

ut sermones ducat tum legati missi a nobis

12

ἀθηναῖοι ὅπως μὴ λόγους ἐρουσι μόνον οἱ
πρὸ ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικ
νύναι ἐξουσιν δεξελήλυθοτων ὑμῶν ἀξίως
τῆς πόλεως καὶ ὄντων. ἐπὶ τοῖς πραγμασιν
ὡς ἅπας μὲν λόγος ἂν ἀπὸ τὰ πράγματα μά
ταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν, μάλιστα δὲ
ὁ παρὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως, ὁ σωγὲ
ἐπιμόταται αὐτῷ δοκοῦ μὲν χρῆσθαι τοῦ
σούτου μάλιστα ἀπίστουσιν ἅπαντες αὐτῷ πολλὴν
δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν
μεταβολὴν εἰσφέροντ' δεξιόντας ἅπαντα
ποιοῦντας ἑτοίμως. εἰ περ τις ὑμῖν
προσέξει τὸν νοῦν, κἀν ταῦτα ἐθελήσητε
ὡς προσήκει καὶ δεῖ πραίνειν οὐ μόνον
ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὰ συμμαχικὰ ἀσθενῶς
καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται φιλίππῳ
ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δύνα
μεως κακῶς ἔχοντα δεξελεγχθήσεται.
ὅλως μὲν γὰρ ἡ μακεδονικὴ δύναμις καὶ
ἀρχὴ ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστι τις οὐ
μικρὰ, οἷον ὑπῆρξε ποθ' ὑμῖν ἐπὶ

quale fuit olim nobis

ut dignum est urbe nostra
in operatione ac negotiis bellicis
si deficiant res aliquod inane videtur
maxime autem sermo quam nostra civitate exit.
tanto magis
hortatur orator athenienses
mutatio fiat res.
de monstrando est
parata
inventum
nolueritis
oportet
non solum
socii in bello
impotenter
erga philippum
proprie
principatus
manifestabuntur
potentia
2 principatus
in parte
non parva

bellicis expeditionibus — que ultro eunt et citro et huc et illuc

13

semper

ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ἀνῶτε
dolent — semper
καὶ κάτω. λυποῦνται καὶ συνεχῶς τα-
laborant — neque
λαιπωροῦσιν οὔτε πὶ τοῖς ἔργοις οὔτε πὶ
morari
τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν
lucrent — sic — ut — possint lucrari
οὔτε ὅσαν πορίσωσιν· οὕτως ὅπως ἂν δύνωνται
vedere — clausis
ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι κεκλεισμένων τῶν
emporijs — districti bellicis curis non colunt
ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμ
regione ut inde lucrentur
hent se
οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακεδόνων πῶς ἔχουσι
concludit — exhis dictis — considerarent facile
ἐνεργ philippi — Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄντις σκέψαιτο
hospites
οὐχαζεπῶς. οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι
Agitia destipatoribus regijs
quos tibi in contemptu
pedites expediti — καὶ πεζέταιροι· δόξαν μὲν ἔχουσιν. ὡς εἰσὶ
bellicis artibus
instructi
θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου.
sunt viles inquit — ὡς δὲ γὰρ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων
ex natis in macedonia
audivi — negligi — mentiri
τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴουτε ψεύ-
nullo — meliores — sequi
δεσθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίοσι, εἰ μὲν
valde — experientia praedicti bellica
γὰρ τὶς ἀνήρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος
hos
πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτου μὲν φιλοτι-
pellere — dicit
μία πάντας ἀποθεῖν αὐτὸν ἔφη· βου-
ipsius — videri
λόμενον πάντα αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ
opera
ἔργα, πρὸς γὰρ αὐτοῖς ἄλλοις καὶ τὴν
φιλοτιμίαν τἄνδρος ἀνυπόβλητον
viri — insuperabile

Τὰ πρῶτα ὁρᾶτε ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον καὶ τὰς παρασκευὰς ἃς ἐγὼ πάντας ὑμᾶς ἀκριβῶς οἶδα πάντα ἐξεπιστάμενος καὶ δηλώσω ὑμῖν ἐν ὀλίγοις ἅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἀκοῦσαι τοὺς μέλλοντας εὖ βουλεύσεσθαι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων. Ὡς δὲ χρὴ ἀκοῦσαι ὑμᾶς βούλομαι ἐγὼ διδάξαι πρῶτον. Ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι τοὺς μὲν ἀκούοντας τῶν λόγων ἐπιμελῶς καὶ μετὰ νοῦ τῶν πραγμάτων ἐπιστήμονας εἶναι καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ἐκ τῶν γεγενημένων προγιγνώσκειν, τοὺς δὲ μὴ ταῦτα ποιοῦντας ἀλλ' ἀμελοῦντας καὶ ἀπιστοῦντας τοῖς λεγομένοις ἀγνοεῖν τὰ δέοντα. Ἐγὼ δὲ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησίων καὶ τῶν βαρβάρων πρὸς ὑμᾶς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐπιστάμενος ἐπιμελῶς καὶ μετὰ νοῦ τῶν πραγμάτων ἐπιστήμων ὢν καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ἐκ τῶν γεγενημένων προγιγνώσκων καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει ὑμῶν ἐπιτήδεια ὄντα καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις ἱκανὰ ὑπάρχοντα ἐπιδείξ

13

πόσον πολεμεῖτε χρόνον — Φιλιππω

καὶ τί ποιοῦντων ἡμῶν ὁ χρόνος ἅπας

διελήλυθεν οὗτος· ἵν' ἔτι τὸ σὸν τοῦ

θ ὅτι μελλόντων ὑμῶν στρατοπεδεύεσθαί τινας ἤδη

ζόντων πάσχειν· ἀντιφωνῶν ἀληλοιῶ·

κεινόντων πόλιν ἐμπιπλόντων σχεδὸν τῶν

ταῦτα μὲν νῦν τοιούτων· ὁ χρόνος ἅπας

διελήλυθεν· εἰ δ' ἐβούλοντο ἀνωμοιωμένα ἐμοὶ εἶ

λοιῶν· ὡς ἐν ἀγαθοῖς ἐν τῶν καλῶν Φαῦλα

τὰ πράγματα χρόνου τῆς πόλεως· ὅτ' ἐ

τῶν αὐτῶν τούτων ἤδη ζῆτε πράξεων·

ἐν Φαύλοις αὐτὰ χρὴ σὰς γενέσθαι·

ἀλλ' οὔτε εὐλόγου οὔτε εἰωθυίας Φωνῆς τυ

γὰρ πολὺ ἐφεστηκότος χρόνου Φυλάτ

τειν ἠξιώσατε ταῦτα πρὸς Φυκέ·ων

λεύοντι ἐν Φυλάξομεν οὐδενὸς ἧττον τοῦ

πολέμου λοιπὸν· ὧν πρότερον ἠξιώσατε

λεῖ δεῖ αὐτῶν οὐκ ἐμοῦ ἔργον τοῦτ' ἦν·

Φημὶ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτὸς

βεῖν ἀναγκάζειν προθύμως μηδενὶ διδόναι· πρὶν

ἂν πρόχρεως κεκτήσθαι τὴν πόλιν·

pugnare
quid
ō tpus
transfer
hoc ante stare
aliq
quoddam
morantib
nobis
agere
accusantib
invidentib
fere
bona
mala
ita
fratres
bona
fieri
et nam ad hoc
dubitare
tenere
extra
a bello
ante
ab
ordine
portare
duo
corrige · fronte
ad
nulli
prompte
accusare
fieri
ad
hic tpus

ab operibus — iudicantes — ~~honorare~~

δὲ ἁπάντων τῶν ἔργων κρίνανται, τοὺς μὲν
ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν· τοὺς δὲ ἀδικοῦντας,
κολάζειν τὰς προφάσεις δὲ ἀφελεῖν· καὶ
τὰ καθ' ὑμᾶς ἐγγέμματα· οὐ γὰρ ἐστὶ πικρῶς
δεξιπάσαι τι πέπρακται τοῖς ἀγγοῖς· ἂν
μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξει τὰ
δέοντα. τίνος γὰρ ἕνεκα, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι
νομίζετε τοῦ τὸν μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον
πάντας ὅσους ἂν ἐκπέμψητε στρατηγοὺς,
ἰδίους δεῦρ' ἰσκεῖν πολέμους. εἰ δεῖ
τί τῶν ὄντων καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν,
ὅτι ἐν ταῦθα μὲν ἐστὶ τὰ ἆθλα, ὑπὲρ ὧν ἐστὶν
ὁ πόλεμος· ὑμέτερα ἀμφίπολις κἀν
λήφθῃ· παραχρῆμα αὐτὴν ὑμεῖς κομι-
εῖσθε, οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεστηκότων,
ἴδιοι μισθὸς δοῦκ ἐστιν. ἐκεῖ δὲ κίνδυνοι
μὲν ἐγγελάττους· τὰ δὲ λήμματα τῶν ἐφεστη-
κότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, λάμψακος,
σίσιον, τὰ πλοῖα ἀσυλῶσιν. ἐπὶ οὖν
τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς ἕκαστοι χωροῦσιν,
ὑμεῖς δὲ ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγματα ἀπο-

ἐκπέμψητε

iorqr — expte ura — ingrere — detentia — putatis — quoque — mittitis — bella — duces — dicer — in hac urba — prima victoria — statim — hebitis — pericula — mercedem non habent — minores — lucra — cymbas — pedant — suum utile — ruunt

aspiciatis male hentia presentes indicatis

βλέψητε Φάυλως ἔχοντα· τοὺς ἐφεστηκό-
τας κρίνετε· ὅταν δὲ δόντες γόρον τὰς λόγον
ἀνάγκας ἀκούσητε, ταύτας ἀφίετε,
περιέστι τοίνυν ἡμῖν ἀγήλοις ἐριζεῖν καὶ
διέστα καὶ τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις,
τοῖς δὲ ταῦτα τὰ κοινὰ δὲ ἔχειν Φάυλως,
πρότερον μὲν γὰρ ὦ ἀθηναῖοι εἰσφέρετε ἄνδρες
κατὰ συμμορίας· νῦν δὲ πολιτάεσθε
κατὰ συμμορίας· ῥήτωρ ἡγεμὼν ἑκατέρου
καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτω καὶ οἱ βοησόμενοι
διακόσιοι· οἱ δὲ ἄλλοι προσνενέμησθε· οἱ μὲν
ὡς τούτους· οἱ δὲ ὡς ἐκείνους· δεῖ δὲ ταῦτα
ἐπανέντας καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν τε
νομένους κοινὸν καὶ τὸ λέγειν καὶ βουλεύ-
υεσθαι καὶ τὸ πράττειν ποιῆσαι· εἰ δὲ τοῖς
μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν
ἀποδώσετε τοῖς δὲ ἀναμάζεσθαι διηραρχεῖν
εἰσφέρειν· στρατάεσθαι· τοῖς δὲ ψηφί-
ζεσθαι κατὰ τούτων μόνον· ἄλλο δὲ μηδὲν τι
οὖν συμπρόνειν· οὐκ ἐγένησε τῶν δεόντων
ὑμῖν οὐδὲν ἐν καιρῷ· τὸ γὰρ ἡδικημένων

oportune

ἀεὶ μέρος ἐχεῖ ψεῖ. Εἶθ' ὑμῖν τούτους
κολάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν περιέστας. λέγω
δὴ κεφάλαιον πάντας εἰσφέρειν ἀφῶν
ἕκαστος ἔχει. τὸ ἴσον πάντας ἐξιέναι κατὰ
μέρος ἕως ἂν πάντας στρατεύσῃ δὲ πᾶσι
τοῖς παριοῦσι λόγον διδόναι, καὶ τὰ βέλ-
τιστα ὧν ἂν ἀκούσητε. αἱρεῖσθαι μὴ ἃ ἂν
ὀδεῖνα ἢ ὀδεῖνα εἴπῃ· κἂν ταῦτα ποιήσητε.
οὐ τὸν εἰπόντα μόνον πραγμῆμα ἐπει-
νέσεσθαι· ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον πολλῷ
βέλτιον. τῶν ὅλων πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντ.

Πλίος.

δόξα θεῷ τῷ πρὶ καὶ υἱῷ πανβασιλῆι
δόξα πανευφήμῳ πνεύματι πανάγιῳ.

Sensus. no idē puto quod alij

17

Ο ὐχὶ ταῦτα παρίσταται μοι γινώσκειν
ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα
ἀποβλέψω καὶ ὅταν πρὸς τοὺς λόγους
οὓς ἀκούω· τοὺς μὲν γὰρ λόγους περὶ
τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον ὁρῶ γινομένους
τὰ δὲ πράγματα εἰς τοὐτὸ προσήκοντα. ὥστε
ὅπως μὴ πεσόμεθα αὐτοὶ πρότερον κα-
κῶς σκέψασθαι δέον· οὐδὲν οὖν ἀλλο
μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ἢ
τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς βουλεύεσθε
γχὶ τὴν οὖσαν παρίστάντες ὑμῖν
ἁμαρτάνειν· ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ποτε ἐξῆν
τῇ πόλει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς
καὶ Φίλιππον τιμωρήσασθαι καὶ μάλα
ἀκριβῶς οἶδα. ἐπέμου γὰρ οὐχὶ
πάλαι γεγονεταῦτα ἀμφότερα. νῦν μὲν
τοι πέπεισμαι τοῦ θίκανον προλαβεῖν
ἡμῖν εἶναι τὴν πρότην. ὅπως τοὺς σύμ-
μαχοὺς σώσω μὲν. ἐὰν γὰρ τοῦτο βεβαίως
ὑπόξει. τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα δόπον
τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέστασκοπεῖν

aspicia
Ps audio
de punitore
vidio
hitos
venientia
putare
dicens
aliud
a re ipsa probat propositio
videtur
cam
de
qua
consulitis
no vera ondentes
vob
aberrar
adeo
tute
valde
punir
diligenter
sto
tpe meo
no diu
fca
ambo
Ariosis. i. id quod dignum est ut agat.
osuasus su
sufficiens
cum capere
ut
socios in bello
libenter
firmiter
hoc sit nob propositum
sit
quo
punier
philippum
licebit
considerar

18

ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. ὅτε ἀπηγγέλθη φίλιπ-
πος ὑμῖν ἐνθρακηδίων ἡ τέταρτον ἔτος
τοῦτο, ἡραίου τείχος πολιορκῶν. τότε τοί-
νυν μὲν μετὰ ἦν μαιμακτηριῶν, πολλῶν
δὲ λόγων καὶ θορύβου γενομένου παρ' ὑμῖν
ἐψηφίσασθε τεττα ρακοντα, δίηρεις
καθέλκειν καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τεττα-
ρακοντα ἐτῶν αὐτοὺς ἐμβαίνειν καὶ τάλαντα
ἑξήκοντα εἰσφέρειν, καὶ μετὰ ταῦτα διέλ-
θοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου· ἑκατομβαιὼν
μεταγειτνιὼν βοηδρομιὼν τούτου τοῦ μηνὸς
μόγις μετὰ τὰ μυστήρια. δέκα ναῦς ἀπεστεί-
λατε ἔχοντα χαρίσημον, κενὰς, καὶ πέντε
τάλαντα ἀργυρίου· ὡς γὰρ ἠγγέλθη φίλιππος
ἀσθενὼν ἢ τεθνεώς. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα
οὐκέτι καιρὸν οὐδένα τοῦ βοηθεῖν νομί-
σαντες ἀφήκατε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τοὺς
ἀπόστολον, καὶ δοῦτος ὁ καιρὸς αὐτός. εἰ
γὰρ τότε ἐκεῖσε ἐβοηθήσαμεν ὥσπερ ἐψη-
φίσαμεθα προθύμως, οὐκ ἂν ἠνώχλει
νῦν ἡμῖν ὁ φίλιππος τότε βοηθεῖς. τὰ μετὰ

possideon septembris
gamilion obtober
Anthesterion nouember
Elaphiuolion december
Munichion Januarius
Thargilion februarius
Schirophorion Martius
Hecatoueon aprilis
Metagithmion Maius
Voidromion Junius
Pianepsion Julius
Memacterion Augustus

facta nō possūt ēē nō facta — tuc — acta — nō alr̄ se hr̄ possūt

δὴ τότε πραχθέντα· οὐκ ἂν ἀκίως ἔχοι
νῦν δὲ τέρου πολέμου καιρὸς ἥκειτις
οὗτος δὲ ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμνήσθην
ἵνα μὴ ταῦτα παθῆτε, τί δὴ χρησόμεθα
ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ῥύτω. εἰ γὰρ
μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνα-
τὸν. θεασάσθε ὃν τρόπον ὑμᾶς ἐστρατη-
γηκότες πάντα ἐσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου,
ὑπῆρχον ὀλύνθιοι δυναμίν τινα κεκτη-
μένοι, καὶ διεκεῖθο τὰ πρᾶγματα
οὔτε Φίλιππος ἐθαρρεῖ ῥύτου ὀθοῦ τοῦ
Φίλιππον. ἐπραξαμῆ ἡμᾶς κἀκεῖνοι
πρὸς ἡμᾶς εἰρήνην, ὧν ῥύτο ὥσπερ ἐμπο-
δίσματι τῷ Φιλίππῳ καὶ διοχερεὶς πρὶν
μεγάλην ἐφορμᾶν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς
διηλλαμένην πρὸς ἡμᾶς ἐκ πολεμῶσαι
δεῖν ὠόμεθα, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς
τρόπου, καὶ ὁ πάντες ἐθρυλλοῦντες, τοῦ
τρὸ πεπρακταὶ νῦν. ὅπως δή ποτε. τί
οὖν ὑπόλοιπον ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι πλὴν
βοηθεῖν ἐρρωμένως καὶ προθύμως. ἐγὼ

hic — ut — nō ferens olynthys — sim potentiā — Loqr̄ de olynthiorum conditione et federe cū athenienses: et affert cām q̄ philippū turbauit — reconciliatā — oportēr — rōe et modo — igr̄

memoraui — utemur — ut potestis — al pugnitis — hēntes — ad nos — no pedimētū — tp̄e suo — ad bellū inducer — ex oī — aliq̄ modo — quid — nisi

auxiliari — robuste — et prompte

ἐν ὀυχορῷ

19

τὸ πάθος

ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς μοι δοκεῖτε πρὸς τοὺς λόγους τοὺς ἐμοὺς ἀνήκεστα
δεινὰ πεπονθέναι, εἰ καθυφείμεθα τῶν πολεμίων,
οὓς τῶν φόβων ὦ ἄνδρες ἀθλιωτάτους μικρὸν ὑπὲρ
ἡμᾶς ἀπολαύοντας. ὁρῶντες μὲν οἱ ἐκείνων τοὺς θυμοὺς
ἡμῖν ἀπειλοῦντας, τοὺς δὲ μεγίστους τῶν φοβερῶν μὴ
δεινοὺς δέ μοι δοκοῦντας ὄντας, ὑπολιπόντες τὰ ὅπλα
καταλύσαντες χαμαὶ πρὸς ταῦτα ἀπολίνασι τὰ
πρόσωπα, ἀφ' ἃ μὲν εἰσὶν ὑμῶν εἰς γῆν ἀνα
βλέποντες ποιοῦνται σκοπὰ τὰ δεινά· οἱ δὲ ἐγγὺς βου
λεται τὰ δεινὰ ἐκόντα ἀκούειν ἀφοβότερον γιγνόμενα
καὶ βοηθοὺς αὐτῷ ζητῶν· ἐκόντων δὲ οὐ πειθοῦς ἀν
ἡν βοηθῶν· ὅτι γὰρ εἰς γῆν πεπτωκότα τὰ
πρόσωπα, θαμὰ τὰ φόβητρα προσωπεῖα θεῶν
ἰδεῖν ἀπαντᾶς σύπου· ἀλλ' ὅτι μὴ σοὶ δεῖ βοηθῶν
ὅτῳ τις ἂν τῶν ἐγγὺς καὶ βοηθοῦμεν.
ῥᾴδιόν πως τοῦτο λέγειν· μὴ ῥιψάσπιοι ὦ ἄνδρες
ἀθλιωτάτου θαυμάσητε ἂν παρασχόντες εἰπεῖν τοῖς
πολίταις νομοθέτας καὶ βοηθούς. ἐγὼ δὲ τούτοις
τοῖς νομοθέταις μὴ θάπτε νόμον μηδένα. θεοὶ
γὰρ ἱκανοὶ νῦν ὑμῶν· ἀλλὰ τὰ εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντα
ὑμᾶς, νόσους, λιμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεωρεῖν

σαφῶς οὕτως καὶ τοὺς περὶ στρατοπεδομένων
ἐνίους ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἰκοι-
μένοις, διανέμουσιν ὡς θεωρικά· οἱ δὲ
τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθώους καθιστᾶσιν. Εἶτα
καὶ τοὺς τὰ δέοντα ποιεῖν βουλομένους,
ἀθυμοτέρους ποιοῦσιν. Ἐπειδὰν δὲ ταῦτα
λύσητε. καὶ τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν
ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ. Τὴν ἐκ ταῦτα τὸν
γράψαντα ἃ πάντες ἴστε ὅτι συμφέρει.
ζητεῖτε, πρὶν δὲ ταῦτα πρᾶξαι. μὴ σκοπεῖτε
τίς εἰπὼν τὰ βέλτιστα περὶ ἡμῶν ἀπολέσθαι
βουλήσεται. οὐ γὰρ εὑρήσεται. ἀλλὰ σε καὶ τοῦ
τοῦ μόνου περιγίνεσθαι μέλλοντος. τοῦ παθεῖν
ἀδίκως τι κακόν. τὸν ταῦτα εἰπόντα καὶ γρά-
ψαντα. μηδὲν δὲ ὠφελήσαι τὰ πράγματα. ἀλλὰ
καὶ εἰς τὸ λοιπὸν μᾶλλον ἔτι ἡνῦν. τὰ βέλτι-
στα λέγειν φοβερώτερον ποιῆσαι. καὶ λύει νυνὶ
ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τοὺς νόμους δεῖ τούτους αὐτοὺς
ἀξιοῦν. οἱ περὶ καὶ τεθείκασιν. οὐ γὰρ ἐστιν
δίκαιον τὴν μετὰ χαρίν ἢ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν
πόλιν τοῖς τεθεῖσιν πάρχειν. τὴν δὲ πέ-

solueritis
uia
scripturū
q̄rite.
aliqs dicens
uellet
i iuste
scribentē
dicendi
uelle est
perdi
hoc
uos ipos
oportet
dignū iudicāt
adesse

20

ρθεαν, δίκης ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμ̄,
τῶν νῦν τὰ βέλτιστα εἰ πόντι ζημίαν γενέσθαι,
πρὸν δὲ ταῦτα εὐτρεπίσαι, μὴ δαμῶς ὦ ἄνδρες
ἀθηναῖοι μηδενὰ ἀξιοῦτε τηλικοῦτον εἶναι παρ'
ὑμῖν, ὥστε τοὺς νόμους τούτους παραβάντα
μὴ δοῦναι δίκην μηδοῦτως ἀνοήτων εἰς προῦ
πον κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν. οὐ μὴ νοῦ δέκεινόγε
ὑμᾶς ἀγνοεῖν δεῖ ὦ ἀθηναῖοι ὅτι ψηφίσμα
οὐδενὸς ἀξιόν ἐστι. ἂν μὴ προσγένηται τὸ
ποιεῖν ἐθέλειν τάγε δόξαντα προθύμως ὑμᾶς,
εἰ γὰρ αὐτὰ κρὴ τὰ ψηφίσματα ἦν ἢ ὑμᾶς
ἀναγκάζειν ἃ προσήκει πράττειν. ἢ περὶ
ὧν ἂν γραφῇ διαπράξασθαι, οὐ τὰν ὑμεῖς πολλὰ
ψηφιζόμενοι, μικρὰ, μᾶλλον δ' οὐδενὶ ἐπράτ
τετε τούτων. οὔτε φίλιππος τοσοῦτον ὑβρίκει
χρόνον. πάλαι γὰρ ἂν ἐνεκάτε ψηφίσματ
ἐδεδώκει δίκην. ἀλλ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει, τὸ γὰρ
πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον,
ὃν τῇ τάξει. πότερον τῇ δυνάμει καὶ κρείττον
ἐστι. τοῦτ' οὖν προσεῖναι δεῖ τὰ δάλλα ὑπάρχει.
Καὶ γὰρ εἰπεῖν τὰ δέοντα. παρ' ὑμῖν εἰσιν

odium · ff qd · melius · faciendi · dicenti · damnum · praeparatis · nunquam · aliquem · tum · et · praevaricatum · penam · fatuum · manifestum · imponat · illud · ignorare · decretum · nullum · accedit · velle · decreta · prompte · sufficientia · ab opposito · coger · que oportet · facere · aut · de quibus · dicit · agere · mag · nihil · operabamini · hoc · tum · iniuria · agere · confirmare · posterius in ordine existens · melius · ad · igitur

ὦ ἀθηναῖοι δυνάμενοι καὶ γνῶναι πάντων ὑμῆς
ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα. καὶ πρᾶξαι δὲ δυνήσεσθε
νῦν. ἐὰν ὀρθῶς φρονεῖτε. τινὰ γὰρ χρόνον
τίνα καιρὸν ὦ ἀθηναῖοι τοῦ παρόντος βελτίω
ζητεῖτε ἢ πότε ἀδεῖ πράξετε. εἰ μὴ νῦν.
οὐκ ἅπαντα μετὰ ἡμῶν τὰ χωρία προείληφεν ἄνος.
εἰ δὲ καὶ ταύτης τῆς χώρας κύριος γενήσεται.
πάντων αἴσχιστα πεισόμεθα. οὐκοῦν εἰ
πολεμήσειεν ἐκεῖνος ἐρίμως βόσειν ὑπισχνού
μεθα. οὗτοι νῦν πολεμοῦνται. οὐκ ἐχθρὸς,
οὐκ ἐχῶν τὰ ὑμέτερα. οὐ βάρβαρος, οὐκ ὅτι
ἂν εἴποιτις. ἀλλὰ πρὸς θεῶν ἅπαντα ταῦτα
ἐάσαντες καὶ μόνον οὐχὶ οὐγκατασκευάσαντες
αὐτῷ. ἥτε τοῦ αἰτίου οἵτινές εἰσι τοῦ τῶν
ζητήσομεν. οὐ γὰρ αὐτοίγω αἴτιοι φήσομεν εἶναι
σοφῶς οἶδα τοῦτ' ἐγὼ. οὐ γὰρ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου
κινδύνοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς αὐτοῦ κατη
γορεῖ. ἀλλὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν πλησίον καὶ
πάντων μᾶλλον, ἥττηνται δόμος διὰ πάντας
τοὺς φεύγοντας δήπου. μένειν γὰρ ἐξῆν τῶν κα
τηγοροῦντι τῶν ἄλλων. εἰ δὲ τοῦ τέποι εἰ

ἕκαστος.

ἐκαστος. ἐνίκων δὲ καὶ νῦν οὐκ εἰς τὰ βέλτιστα
ἀναβαίνοντες ἀλλὰ μὴ ῥᾳδίως ἀποθνήσκωσιν. Σκεψασθε
τίς τὰ βέλτιω. Ταῦτα ποιεῖτε ἀσφαλῶς τύχῃ. ἀμφοῖν
κρείττω ταῦτα. οὐκ ἐστὶ τοῦ βουλομένου ἀνάγκη πλεῖν
εἰς τὸν εὔξασθαι δεῖν εἰπεῖν. εὔξασθαι μὲν γὰρ
ἑκάστῳ ὡς ἄριστα εἶναι τὰ παρόντα βούλεσθαι
τίς ἀθεεὶ ὢν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. εὔξασθαι δὲ πᾶσιν
ἐπὶ πεπραγμένοις ποτεθῆναι. οὐκ ἐθέμεθα
εὐπρεπὲς. ἀλλὰ δεῖ τὰ βέλτιστα αὐτίκα τῶν ἀνδρῶν
ἀπομιμησάμενοι ἐξαλλάξαι. ὅτι δέ τις
ὑμῶν ἔχει καὶ τὰ θεῖα εἰδέναι ἐὰν καὶ προσδέῃ
συμβουλεύειν ἑκάστοις. ἀκούσας περὶ τῶν
εἰρημένων ἀν. Φημὶ γὰρ ἐπιτρέπειν ὡς ἄριστα
ἀλλὰ ταχέως εἴτε ποτὲ ἀνὴρ ἢ γέρων ἢ νέος
ᾖ. ἀν τὰ παρόντα ἀναγωνίστως ἃ μὴ δεῖ.
τῶν ἀρίστων ἐπιμελοῦνται ὡς ἀεί. ἀλλ' οἷς μὲν
μεγάλη τις τοιούτοις ἐπιφέρεται ἡδονὴ ἢ παρὰ
κλέος βουλομένοις. ὅτι ῥᾴδιον ἀπόντων ἐστὶν ἐὰν
γὰρ ἐξαπατῶσι. ὁ δὲ βουλεύων τοὐναντίον καὶ
οἴεται. τὰ δὲ πράγματα πολλαχοῦ ἀμφοῖν
πρόδηλα. ὅταν οὖν ὦ ἄριστοι ταῦτα οὕτως
ὅπως καὶ τὰ πράγματα ἐνδέχεται καὶ δυνη

σεσθε

ἐξιέναι καὶ μισθὸν ἔξετε· οὗτοι σωφρόνων
οὐδὲ γενναίων ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐλλείποντας
τι διὲν δεῖαν χρημάτων τοῦ πολέμου· εὐχερῶς
τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν· οὐδὲ πὶ καὶ κορινθίους
καὶ μεγαρέας ἁρπάσαντας τὰ ὅπλα πορεύεσθαι.
Φίλιππον δέ ἂν πόλεις ἐκλυίσας ἀνδραποδίζεσθαι
δι' ἀπορίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις καὶ ταῦ-
τα οὐχ ἵνα πεχθῶμαί τισιν ὑμῶν τὴν ἀλλοῖς προ-
ήρημαι λέγειν· οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων· οὐδ' ἀτυχὴς
τὶς εἰμι ἐγὼ ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι, μηδὲν
ὠφελῆσαι νομίζων· ἀλλὰ δικαίου πολίτου
κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς
ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι. Καὶ γὰρ τοὺς ἐπὶ
τῶν προγόνων ἡμῶν λεγόντας ἀκούω· ὥσπερ
ἴσως καὶ ὑμῖς· οὐδὲ παίνουσι καὶ οἱ παρίοντες
ἅπαντες, μιμοῦνται δὲ οὐ πάνυ· τούτω τῷ ἔθει
καὶ τῷ ῥόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι τὸν ἀριστεί-
δην ἐκεῖνον· τὸν νικίαν, τὸν ὁμώνυμον τὸν
ἐμαυτοῦ· τὸν περικλέα· ἐξ οὗ δὲ οἱ διερω-
τῶντες ὑμᾶς οὗτοι πεφήνασι ῥήτορες· τί
βούλεσθε· τί γράψω· τί ὑμῖν χαρίσωμαι· προ-
πέποται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ

τῆς πόλεως πράγματα καὶ τοιαῦτα συμβαίνει.
καὶ τὰ μὲν τούτων πάντα καλῶς ἔχει. τὰ δὲ μέ-
τερα αἰσχρῶς. καίτοι σκέψασθαι ὦ ἀθηναῖοι
τίς ἂν κεφάλαια εἰπεῖν ἔχοι. τῶν τε πὶ τῶν
προγόνων ἔργων καὶ τῶν ἐφυμῶν. ἔσται δὲ
βραχὺς καὶ γνώρισμος ὑμῖν ὀλίγος. ὑγὰρ
αἰσοβίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν.
αἰσοϊκείοις ὦ ἀθηναῖοι εὐδαίμοσιν ἔξεστι
γενέσθαι. ἐκεῖνοι τοίνυν. οἷς οὐκ ἐχαρίζον
τοὶ λέγοντες οὐδὲ ἐφίλουν αὐτοὺς. ὥσπερ
ὑμᾶς οὐτοιμῶν. πέντε μὲν καὶ τετταράκον-
τα ἔπη τῶν ἐλλήνων ἦρξαν ἑκόντων. πλείω
δὲ μυριάταλάντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγα-
γον. ὑπήκουε δὲ ὁ ταύτην τὴν χώραν ἔχων
αὐτοῖς βασιλεύς. ὥσπερ ἐστὶ προσῆκον
βάρβαρον ἔλλησι. πολλὰ δὲ καὶ καλὰ
καὶ πεζῇ καὶ ναυμαχοῦντες ἔστησαν τρό-
παια αὐτοὶ στρατηγούμενοι. μόνοι δὲ ἀνθρώ-
πων κρείττω τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν.
τῶν φθονούντων κατέλιπον. ἐπὶ μὲν δὴ
τῶν ἐλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι. ἐν δὲ τοῖς
κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν θεάσασθε, ὁποῖοι

ἐν τε τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς ἰδίοις. δημόσια μὲν
τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ κάμητο σαῦτα καὶ τοι
αὐτὰ κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις
ἀναθημάτων. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγινομένων
ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. ἰδιάδου τῶς σώφρονες
εἶναι ἦσαν καὶ σφόδρα ἐν τῷ τῆς πόλεως ἤθει
μένοντ᾽. ὥστε τὴν ἀριστείδου καὶ μιλτιάδου
καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκείαν. εἴτις ἄρα
οἶδεν ὑμῶν ὁποία ποτέ στιν. ὁρᾷ τῆς τοῦ γεί
τονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν. οὐ γὰρ
εἰς περιουσίαν αὐτοῖς ἐπράττετο τὰ τῆς πό
λεως. ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἕκαστος αὔξειν ᾤετο δεῖν.
ἐκ δὲ τοῦτα μὲν ἐγκυνικά. πιστῶς τὰ δὲ πρὸς
τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς. τὰ δὲν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν
καὶ μεγάλην εἰκότως ἐκτήσαντο εὐδαιμονίαν.
τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα
ἐκείνοις χρωμένοις οἷς εἶπον προστάταις.
νῦν δὲ πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρηστῶν τούτων
τὰ πράγματ᾽ ἔχει. ἄραγε ὁμοίως ἢ παραπλησίως,
καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰν ἔχων εἰπεῖν
ἀλλόσε ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι
καὶ λακεδαιμονίων μὲν ἀπολωλότων, θηβαίων

δαρχόλων

ΜΑΡΚΟΥ ΤΥΛΛΙΟΥ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ ΤΕΧΝΗ ΜΕΤΗΝΕΧΘΗ ΕΚ ΤΥΛΛΑΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΥ

Ἐρώτησιν ἔχει τοιάνδε· ἐπὶ τῶν ἀπὸ τέχνης τεκταινομένων ἔργων ἐν τῷ ἀπὸ τέχνης ἔργῳ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τέχνης ἔργου

Ὡς πᾶσιν ὁμολογουμένου, πο-
λύ τι τὸ κράτος ἐν αὐτῇ τέχνην τε
ὡς διδασκαλίαν κεκτῆσθαι, οὕτω
περὶ αὐτῆς ἐκ τῶν ἐνόντων λέξομεν.
τεχνικὴν μὲν γὰρ εἶναι τὴν μνήμη,
εἰ πέρ τι τῶν ἄλλων, ὠήθημεν
ἐκ πάλαι· τὰ ὄντα φρονήσαντες.
ὅπως δ' ὠήθημεν, ἐπιδείξομεν
καλῶς ἐν καιρῷ· τὰ νῦν δὲ ἐκπλη-
ρωτέον τὴν μῖν, τὸν ἐπὶ τῆς παρούσης
χρείας σκοπόν· καὶ τίς ἡ τεχνικὴ
μνήμη λεκτέον· Δι' πλῆτοι νῦν
τὴν μνήμη φυσικήτε καὶ τεχνικὴ·
ὡς φυσικὴ μὲν ἐστιν, ἡ τῆς ταῖς τῆ
μετέραις ἐνίδρυται ψυχαῖς·
συγγεννωμένη τῇ διανοίᾳ· Τε-
χνικὴ δὲ ἐστιν· ἣν εἰ σαγωγὴ τις
συμβεβαιοῖ· καὶ λόγος διδασκαλίας.
ἀλλ' ὅπερ κἀν τοῖς λοιποῖς τῆς διδα-
σκαλίας πράγμασιν, ὧν ἡ εὐγαθότης

πολλάκις μιμεῖται τὴν φύσιν.
ἡ τέχνη παραγενομένη ποιεῖ,
τὰ τῆς φύσεως χορηγούμενα σύμβε-
βαιοῦσα καὶ αὔξουσα, τοῦτο ἂν
τῶδε τῷ πράγματι γινόμενον δεί-
κνυται. ὡς οὐκ ἔσθ' ὅπως σύμβησε-
ται τὴν τεχνικὴν μνήμην, ἡ φύ-
σικη. Εἰ καὶ τινὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐξηρημένη δοθείη. ἐπὶ πολὺ
γὰρ αὐτὴν τὴν τῆς φύσεως μνημοσύνην.
ἀνέχει καὶ πρατύνει λόγῳ διδασκα-
λίας, ὅθεν καὶ ἡ φυσικὴ μνήμη,
τῇ διδασκαλίᾳ σύμβεβαιωτέα.
ὡς ἀνείη πάντως ἐξηρημένη.
καὶ αὖθις τῇ διδασκαλίᾳ, δίδομεν,
προσληπτέα καὶ ἡ εὐφυΐα. οὐδὲ
γὰρ ἐν ταύτῃ μᾶλλον ἢ ἔλαττον,
ἢ ταῖς ἑτέραις σύμβαίνει. εὐ-
φυΐαν μὲν, τὴν διδασκαλίαν, δι-
δασκαλίᾳ δὲ τὴν φύσιν ἐκλαμπεῖν.

κἀκείνοις οὖν πάντως οἱ φύσει
μνημονευτικοὶ τυγχάνουσιν ὄντες,
ὠφέλιμος ὁ παρὸν ἀγὼν ἔσται· ὃν
αὐτὸς μετὸ λίγον ἐννοῆσαι δύνῃ.
Εἰ δέ τινες τῶν ἡμετέρων τῆς φ̄
αὐφυΐα θαρροῦντες, καὶ ταύτῃ
χρώμενοι, οὐ προσδέοιν τοῦ
ἤδη ῥηθησομένων, λόγον ἂν ἀπο-
δοίημεν δίκαιον, τὸ μὴ προύρ
τοῖς εὐφυεστέροις τοῖς δ' ἧττον ἀφυΐ
ἐχουσι βοηθεῖν αἱρουμένοις ταυτὶ
πραγματεύεσθαι. περὶ τῆς
τεχνικῆς τοίνυν μνήμης εἴπομεν
ἐν τεῦθεν ἀρξάμενοι:
Εἰ τεχνικὴ μνήμη, συνίσταται ἐκ
τόπων τε καὶ εἰκόνων. Τόποις δὲ
προσαγορεύομεν, οἵτινες, βραχε-
τελείως· ἐμφανῶς· εἰ φύσει,
εἰ χειρί, τετελεσμένοι εἰσίν:
ὡς ἂν ῥᾳδίως αὐτοῖς φυσικὴ μνη-
μη,

περὶ μνήμ.

3

Ὑλλαβεῖν. καὶ περὶ πλέξαι
δυνηθείημεν. οἷον, βωμὸν.
ἐπίστυλον. γωνίαν. καὶ ὅσα τοῦτο
εἰσὶν ὅμοια. Εἰκόνας δὲ
λέγομεν, μορφὰς τινὰς γνωρίμας,
ἃς εἴδωλα ἐκείνου τοῦ πράγματος.
ἃ μνησθῆναι βουλόμεθα. ὡς
ἵππον. λέοντα. ἀετὸν. καὶ τὰ
ὅμοια. ὧν ἂν οὖν ἐθέλωμεν μνήμ
ἔχειν τὰ εἴδωλα αὐτῶν, ἐν τόποις
τισὶ βεβαίοις ὡς εἴρηται σύσκη-
νοῦν καὶ ἐν ἱδρύειν ὀφείλομεν.
Ἀλλὰ νῦν ἤδη καὶ ποίοις τινὰς
τόποις εὑρίσκειν. καὶ ὅπως τοῦτο
ζητεῖν. καὶ αὖθις ὅπως ἐν τοῖς
εὑρεθεῖσι τόποις, τὰς εἰκόνας
ἐγκαθιστᾶν δεῖ, ὑποδείξομεν.
ὡς περ τοίνυν οἱ γράμματα εἰδότες,
ἃς τὰ λεγόμενα γράφειν, καὶ τὰ γρα-
φόμενα ἀναγινώσκειν δύνανται,

ἄτω καὶ οἱ ὅσοι ἀν τῆς ἀπο-
πρεῖστα μεμαθηκότες, ἃ ἔμαθον,
ἐν τόποις σύνῃ δρύειν δύνανται·
ἐξ ἐκείνων μνημονευτικῶς
προφέρειν. Ὁ μὲν γὰρ τόποι,
κηρίοις καὶ χάρταις ὁμοιότηται
εἰσίν. αἱ δὲ εἰκόνες, τοῖς γράμ-
μασιν. αἱ δὲ τῶν εἰκόνων τάξις τε
καὶ καθῄδρυσις, ὡς μάλιστα τῇ
γραφῇ. ἡ δὲ προφορά, τῇ
ἀναγνώσει. Δεῖ γοῦν ἂν βουλώ-
μεθα πολλῶν μνημονεύειν, καὶ
πολλοὶς τόποις σύσκευάζειν. ὡς
ἂν ἐπ' αὐτῶν τῶν πολλῶν τόπων,
πολλὰς ἐκ καθῄδρυσιν εἰκόνας.
οἷοί τε ὦμεν. Ἡ νομίζομ-
δεῖν κατὰ τάξιν ἔχειν τούτοις
τοὺς τόποις, ἵνα μήποτε τῆς
τάξεως ἐκπέσωμεν σύγχυθέντες.
ἀλλὰ τὰς εἰκόνας ὅθεν οὖν ἡμῖν

περὶ μνημ.

ἀρέσκει τῶν ἀκρῶν ἔχοντες ἐπομένως
δυνησόμεθα τὰ παραπεμφεντα
ταῖς τόποις βλέπειν τε καὶ ἀνα-
λέγεσθαι καὶ προφέρειν ἀναμαρ-
τήτως. ὡς γὰρ ἐν τάξει στάντες
γνωρίμοις τινὰς ἴδωμεν, οὐδὲν
διοίσει ἡμῖν, ἀφοῖ οὐδὲν τινος
ἂν ἐθέλοιμεν τῶν ἀκρῶν. ἢ καὶ
ἀπὰν τοῦ τοῦ μέσου λείειν ἀρχομένους
τὰ ἐκείνων ὀνόματα. οὕτω δὲ
καὶ τῶν τόπων τάξει καθιδρυμένων,
ἂν ἐκ τοῦ δόξαντος μέρους. τὰς
σύσκευα θείσας εἰκόνας ἀναλε-
γόμεθα πάνθ' ἃ τοῖς τόποις ἀνεθεί-
καμεν, εἰπεῖν δυνησόμεθα. ὅθεν
ἀρέσκει καὶ κατὰ τάξιν σύσκευάζει
τοὺς τόπους. καὶ τόπους οἷς ἂν
λάβοιμεν, ἐξαιρέτως συλλογίζεσθαι
δεῖν. καὶ γὰρ αἱ μὲν εἰκόνες, ὥσπερ
δὲ καὶ τὰ γράμματα, ἐξαλεί-

φονται μὴ χρωμένοις τὴ μῖν.
Ὁ δὲ τόποι καθάπερ κηρὸς ὀφεί-
λουσιν ὑπολείπεσθαι· καὶ ἵνα
μὴ τυχὸν ἀριθμῶ τῶν τόπων ἀ-
πατηθείημεν· πέμπτον ἑκάστ^ον
ἀρκέσει σημειοῦσθαι· οἷον ἐν
τῷ πέμπτῳ χεῖρα χρυσῆν σύν-
τιθέναι· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ, τινὰ
γνώριμον, ὦ ἐπίθετον ἔσται, καθ'
ὑπόθεσιν δεκάτιος· καὶ ὅσα
τῶν ὁμοίων εἰσί· καὶ οὕτω ῥᾴδιον
ἔσται, ὅμοια σημεῖα ἐν ἑκάστῳ
τόπῳ σύνιδρύειν. Ἔτι πρ^ος-
φορώτερον ἐστὶν, ἐν χώρᾳ ἐ-
ρήμῳ, τὴν πληθούσῃ, σύσκευά-
ζειν τοὺς τόπους· διότι ἡ συ-
νεχὴς τῶν ἀνθρώπων πάροδος,
ἐνοχλεῖ, καὶ τὰ τῶν εἰκόνων
ἐξασθενεῖ σημειώματα· ἐρη-
μία δὲ, ἀκέραια τὰ τῶν εἰδῶλ

περὶ μνήμ.

ὧν τηρεῖ σχήματα: Ἐπὶ
τούτοις ἀνομοίοις σχηματῖτε
καὶ φύσει τόποις εὑρετέον ἐστὶν·
ὡς ἂν εὐτάκτως σπῖφαίνεται
δύναιντο· καὶ τὰρ ἂν πολλάκις
διαχωρήματος ἐχηλαμὼν,
ταραχθήσεται τῆ τοῦν τόπων
ὁμοιώτητι· καὶ ἐπιλήσεται
ὅτι ἐφ' ἑκάστω τόπω σὺν ἔθηκεν·
ἀλλὰ δὴ καὶ μετέθοις ἧττον
ἔχοντας, καὶ μετρίοις τόποις
ἔχειν δεῖ· οἱ τὰρ ὑπὲρ τὸ δέον
πλατεῖς, κλονεῖσθαι τὰς εἰκόνας
ποιοῦσι· καὶ οἱ λίαν αὖ στενοὶ, οὐ
δύνασθαι δοκοῦσι πολλάκις
τὴν τοῦν ἐκόνων δύξασθαι σύν-
θεσιν· Ἔτι οὔτε λίαν ἐκλαμ-
προύς, οὐθ' ὑπερβαλλόντως
σκοτεινοὺς τόποις ἔχει δεῖ·
ἵνα μὴ τὴ σκοτώσει ἀφανί-

ζωνται

αἰεικόνες, καὶ τῆ λαμπρότητι
διαχέονται. ὅ τι τὰ τῶν
τόπων διαστήματα, μέτρια ἔχειν
ἀρέσκει. σχεδὸν ὀλίγω πρείω
ποδῶν τρίων. καὶ τὰρ ὡς ἡ ὄψις,
οὕτω καὶ ὁμοῖς ἔλαττον ἰσχύει, ἂν
καὶ σφόδρα πόρρω ἀναχώρης, καὶ
ὑπερβαλλόντως ἐγγὺς προς-
χωρῆς ἐκείνω, ὅπερ δεῖ ὁρᾶσθαι.
οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ εἰ τῶν ὄντι ῥα-
δίον τῶ πρέοντι καὶ ἀκρίβεστρον
ἐγνωκότι τὴν τοιαύτην σπουδήν,
πολλοῖς τε καὶ ἁρμοδίοις τόποις,
σύνε τοι μάζειν, ὁμῶς ἐστι πρὸς
ταῦτα ἱκανὸν ἁρμοδίου τόπου
ἐφευρίσκειν ἑαυτὸν οὐ νομίσει.
αὐτόν. ἐν ἑαυτῷ σύστησασθαι ὡς ἂν
βούλοιτο πολλοῖς, τόποις ἐξέσται.
καὶ τὰρ διάνοια, πάντοιαν δή-
τιν ἀχώρα δύναται περὶ πρέκ!!

περὶ μνημ.

Ὃ ἐν ἐκείνῃ θέσιν ἑκάστου τοπου,
κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν κτίζειν
ἢ ἀρχιτεκταίνειν· ὅθεν ἐξεστι
ἐὰν τούτῳ τῷ προχείρῳ πλήθει
οὐκ ἀνάπτωσις ἔχωμεν, αὐτοῖς
ἡ μὴν σκέψει ἡ μετέρα· χώρα
σύνιστᾶν· καὶ τὴν τῶν ἁρμοδίχ
τόπων προχειρητάτην ἀνταξίς
σύνετοι μάζειν. περὶ μὲν
τόπον, ἱκανῶς εἴρηται:
μῦν δὲ καὶ πρὸς τὸν περὶ ὧν
ἐκόνων μεταμῶμεν λόγον.
Ἐπεὶ τοίνυν τῶν τε πραγμάτων
ὁμοίας εἶναι εἰκόνας δεῖ· καὶ
ἐβ ἁπάντων λόγων γνωρίμοις
ἡ μὴν ὁμοιότητας ἐκλέγειν ὀφεί-
λομεν· δὶ πλαῖ ἄρα ὁμοιότητες
εἶναι ὀφείλουσιν. αἱ μὲν τῶν
πραγμάτων ὁ τὰν κεφαλαιωδῶς
τὰς τῶν πράξεων εἰκόνας σύνα-
ξωμεν.

ἡ λόγ.

αἱ δὲ τῶν φίλων· αἱ τῶν πραγμάτων
ὁμοιότητες ἐκφανερῶνται,

αἱ δὲ τῶν λόγων ὁμοιότητες σύνι-
σταν ται, ὅταν ἐνὸς ἑκάστου ὀνόμ^{τος},
ἢ λέξεως μνήμη, εἰκόνι σημει-
ῶται· ὅλου δὲ πράματος μνήμην
πολλαίκις ἐνί, σημείω καὶ εἰκόνι
ἁπλῆ συλλαμβάνομεν· κατὰ
τόνδε τὸν τρόπον· οἷον εἴτις ἐν δι^{κη}-
κατηγορῶν τινὸς. εἴποι παρὰ
τοῦ διωκομένου ἀνῶν τινὰ φαρμα^{κω}-
φωνευθῆναι χάριν κληρονομίας
τῆς ἐκείνου οὐσίας· καὶ τούτου τοῦ
πράματος ἐσπαγείλαιτο πολλοὺς πα-
ραγεῖν μάρτυρας συνίστορας· ἀν
τούτου πρώτου, ἵνα πρὸς τὸ ἐκδικεῖν
ἡμῖν, εὔκολον ἡμεμνῆσθαι θελη-
σωμεν. ἐν τῷ πρώτῳ τόπῳ
τὴν τούτου τοῦ παντὸς πράματος,
εἰκόνα συγχηματίσωμεν· ἀσθεν^ῆ
ἐν τῇ κλίνει κατακείμενον ποιη-
σωμεν αὐτὸν ἐκεῖνον· ὕπερο ὑ

περὶ μνημ.

7

ἡ δίκη ἀν τὴν ἐκείνου μορφὴν
ἐγγὼς ἔχωμεν. ἐξ δὲ ἐκεῖνον οὐκ
εἴδαμεν· ἀσθενῆ τινὰ λη ψόμεθα.
οὐκ ἐξελάττονος τόπον. ὡς ἂν εὐθε
εἰς νοῦν ἐλθεῖν δύνεσθαι. καὶ τὸν
κατηστορούμενον πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ
παραστήσομεν. τὴν μὲν δεξιᾶ,
ποτήριον πρῆρες. τὴν δὲ ἀριστερὰ,
πίνακας γεγραμμένοις κατέχοντα.
ἐστὶ ἀτρόν τινὰ μάρτιον παραστή-
σομεν οὕτω καλούμενον. τοῦτον
τὸν τρόπον, καὶ τῶν μαρτύρων καὶ
τῆς κληρονομίας καὶ τοῦ τῶν φαρ-
μάκων φονευθέντος, μνήμην ἐχ-
δύνησόμεθα. καὶ ἐξῆς τὰ λοιπὰ
ἁμαρτήματα κατὰ τάξιν ἐν τόποις
θήσομεν. καὶ ὁ σάκις πράγματος
ἐν θυμηθῆναι θελήσομεν, ἀν-
μορφῶν δίαθέσει, καὶ τῶν τῶν ἐκ-
κόνων σπίμελ ἐκλόγων χρησόμεθα,

ῥαδίως ἐκείνων ἃ βουλησόμε
μνημονεύσομεν· τὰς τῶν
λόγων δὲ ὁμοιότητας ταῖς εἰκόσι
ἐμφαίνειν θέλοντες, πρείσωπόν
ἔξομεν· καὶ μᾶλλον τὴν ἡμετέρ
διάνοιαν γυμνάσομεν· ὃ τόνδε
τὸν τρόπον, ποιεῖν ἡμᾶς ἁρμόσει·
ἡδὴ ἐνδόμω, ἐκδίκησιν ἀτρεῖδαι
βασιλεῖς κατασκευάζουσιν· ἐν
τόπῳ καθιστάναι δεῖ· χεῖρας
πρὸς οὖν ὃν αἰρόμενον δομέτιον·
ὅτε παρὰ τῶν βασιλέων μαρτίων,
λόγοις ἐμαστίζετο· τοῦτ' ἔσται ἡδὴ
δόμοι· ἐκδίκησιν βασιλεῖς· ἐν
τῷ ἑτέρῳ τόπῳ· αἴσωπον θετέον
ἐκύμβρον· καὶ κοσμουμένην ἐν
τῇ πλάνῃ τὴν ἰφιγενείαν· τοῦτ'
ἔσται, ἀτρεῖδαι κατασκευάζουσιν·
οὗτον τὸν τρόπον, οἱ λόγοι πάντες,
ἔσονται ἔκδηλοι· ἀλλ' αὕτη ἡ τῶ

περὶ μνήμης

Εἰκόνων σὺμμόρφωσις, οὕτω
χρησιμεύει. ἂν τὴν φυσικὴν ἀ-
ναλήψωμεν μνήμην ταύτη τῆση-
μειώσει. ἵνα στίχου τεθειμένου,
αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν πρῶτον μετερχό-
μεθα, διὶς τὶ τρὶς τὸν αὐτὸν στίχον.
μ Ἐπὶ δὲ ταῦτα μετὰ τῶν εἰκόν-
ων τοὶς λόγοις ἐκφήνωμεν. οὕτω
τῆ φύσει. ὑπηρετήσει τὶ μέθοδος.
Στὰρ ἑκατέρα. τῆς ἑτέρας κε-
χωρισμένη, τῆς τὸν ἔσται βεβαιᾶ.
οὕτως ὅμως ὡς ἔσται τὸ πρέον τῆς
βοηθείας, ἐν τῇ τέχνῃ τε καὶ μεθόδῳ.
ὃ δὴ διδάσκειν. οὐκ ἂν ἐδὶς χερα-
νάμεν, ἐμὴ ἐδεδίειμεν, μὴ ἀπὸ
τῆς ἡμετέρας ἐκστάντες προθέσεως,
τὶ τὸν σωϊδοξίως τηρήσωμεν,
τὴν σαφῆ ταύτην τῆς δίδας-
καλίας βραχύτητα. Ἐπεὶ δὲ
σὺμβαίνειν εἴωθεν τῶν εἰκόνων

τὰς μὲν πα[γ]ίοις, καὶ πρὸς τὸ κῖνεῖν
τὸν ἡμετέρον λοιῖς μὸν, ἐπὶ τὴ δειο-
τάτας εἶναι, τὰς δὲ, ἀσθενεῖς τε
καὶ χαύνας, καὶ μόλις δυναμένας
τὴν μνήμην ἐγρηγορῆσαι, ὡς ἂν
ἀμφοτεῦτα γένωνται, ἐπὶ σκεπτέον
ἐστὶν, ἵνα γοηθείσης τῆς αἰτίας,
ὁποίας εἰκόνας φύγομεν καὶ αἷς
χρησώμεθα, εἰδέναι δυνώμεθα.
Διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ἡ φύσις αὐτὴ τὸ
προσῆκον. ἂν γὰρ τινὰ πράματα
ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ζωὴ ἴδωμεν, μικρὰ
συνήθη· καθημερινὰ, τούτων με-
μνῆσθαι οὐκ εἰώθαμεν· ἐπεὶ οὐ
δεν ἱ πράματι, εἰ μὴ νέω, ἢ θαυ-
μασίω, σύγκινεῖται ἡ ψυχὴ· ἀλλ'
ἐὰν τι βλέπωμεν, ἢ ἀκούωμεν,
ἐξόχως αἰσχρὸν, ἢ καλὸν, ἢ οὐκ ἀλλ',
ἀνήκουστον· μέγα ἀπίθανον, κιν-
δυνῶδες, γελοῖον τούτου ἐπὶ πολ[ὺ]

ὦν

ἀ

μεμνῆσθαι

μεμνῆσθαι ἐξώθαμεν, ἀτῖνα δὲ
πρὸ ὀφθαλμῶν βλέπομεν.
καὶ αὐκούομεν· ἐπιλανθανόμεν
πολλάκις· τὰ δὲ σύμβαντα ἐν
τῇ παιδικῇ καὶ λικίᾳ ἐπιμνήμ
ἀεὶ φερόμεν ἀρίστα· πολλάκις
δὲ οὐδὲ ταῦτα· διότι τὰ σύνη
πράγματα ῥαδίως τῆς μνήμης
ἐξολισθαίνουσιν· τὰ περὶ φανῆ
δὲ καὶ νέα ἐν τῇ ψυχῇ μένουσ
ἐπιπλέον. Τὰς μὲν γὰρ ἀνατολ
τοῦ ἡλίου, καὶ δρόμοις καὶ δύσεις
αὐτοῦ, οὐδεὶς θαυμάζειν, ὅτι
καθημέραν γίνονται. Τὰς δὲ ἐκ-
λείψεις αὐτοῦ θαυμάζουσιν, ὡς
σπανίως σύμβαινούσας· καὶ τὰς
τοῦ ἡλίου δὲ μᾶλλον ἐκλείψεις
θαυμάζουσιν, καὶ τῆς σελήνης.
ὅτι αὗται σύνεχέστεραι εἰσί.
Διδάσκει οὖν ἡ φύσις ἑαυτὴν ὀχλῶ

ον
β

.2.

Ὡς σύνηθει πρᾴματι μὴ δὶ ἐστεί-
ρεσθαι· καὶ γὴ δὲ καὶ περὶ φανεῖ
τὶ γὶ πράξει· καὶ μὶ μεῖται τὴν φῦ-
λὶ τέχνη· ἀρίσκει τὲ ὅπερ ἡ
φύσις βούλεται καὶ ζητεῖ· καὶ ἕ-
πεται οἷς ὑποδείκνυσιν· οὐ γὰρ
ἐστὶν ὅπερ ἡ τελευταῖον ἡ φύσις
ἄρον, ἡ πρῶτον, ἡ μέθοδος·
ἀλλ' αἱ τῶν πρᾳμάτων ἀρχαὶ· ἀπὸ
τῆς διανοίας προῆλθον· τὰ δὲ τέλη
μαθήσει σύσκευάζονται· τὰς τῶ
εἰκόνας ἡ μᾶς ἐν ἐκείνῳ τῶ τέμ-
σι σύνιστᾶν ἁρμόσει, ὅπερ ἔχεσθαι καὶ
μένειν ἐν τῇ μνήμῃ ἐπὶ πλεῖστον
δύνασται· τοῦτο δὲ σύμβήσεται,
ἂν ὡς μάλιστα σεσημειωμένας
ὁμοιότητας· σύστησώμεθα ἂν
οὔτε πολλὰς οὔτε πεπλανημένας,
ἀλλά τι ποιούσας θῶμεν εἰκόνας.
ἂν ὄξοχον ἀμορφίαν· ἡ ἐσχάτ

μθν

αἰσχρότητα ταύταις προσνείμω·
ἂν πρᾴματι κοσμήσωμεν. οἷον,
καὶ στεφάνοις· καὶ αἰσθῆτι πορφῦ-
ραν· ἵνα εὔλητος ἡμῖν καὶ ἡ ὁ-
μοιότης· καὶ ἄντι πρᾴμα κατὰ
σχηματίσωμεν αἰσχροῦς· ἢ ὡς
ἂν εἰ ἡ μαγμένην· καὶ πηλῶ
κεχρωμένην· καὶ βερβορωμένην·
καὶ ὠβελισμένην καὶ κατάστικτον
εἰσάγωμεν· ἵνα μᾶλλον σεση-
μειωμένη καὶ ἠεικὼν· καὶ ἂν τε-
λοῖα τινὰ πρᾴματα ταῖς εἰκόσιν
προσνείμωμεν· τὰ τοιαῦτα γὰρ
ποιοῦσιν καὶ μᾶς ῥᾳδίως μεμνῆσθαι
δύνασθαι· ἃ δὲ ἀληθῆ τυγχά-
νοντα ῥᾳδίως εἰς νοῦν φέρομεν,
τὰ αὐτὰ πεπρασμένα μὲν, ἐσπι-
μελῶς δὲ σεσημειωμένα· καὶ
κατὰ τοὺς εἰρημένους κανόνας
ἐσπιν νοῦν φέρειν, οὐδισχερές ἐστι·

πλὴν κἀκεῖνο προσήκοις ποιεῖν·
τὸ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς
πρώτοις ἑκάστοις τόποις, χάριν
τοῦ ἀναλεῖσθαι τὰς εἰκόνας
ταχέως τῆ διανοίᾳ πρῶτον διά-
δρα μεῖν. Ὅδα πολλοὶς
τῶν ἑλλήνων γράψαντας περὶ
μνήμης, καὶ διδάξαντας δεῖν,
πολλῶν λόγων οὐ γράφειν εἰκόνας.
ὡς ἂν οἱ ταύτας ἐκμανθάνειν ἐ-
θέλοντες παρασκευασμένας ἔ-
χοντες, μηδὲν ποιῶσιν ἐν τῇ τοῦ
ζητήσει. Ὃ διὰ τίνας ἡμῖν αἰτίας
οὐκ ἀρέσκει. Πρῶτον μὲν,
ὅτι τῶν τῶν λόγων ἀναριθμήτων
πλήθει, γελοῖον ἐστὶ τὰς τῶν λόγων
ἑτοιμάζειν εἰκόνας. πολλοῦ γὰρ
ἂν τοῦτο ἐρρῶσθαι. Ἐπεὶ ἐκ
τῆς ἀπείρου τῶν λόγων πλήθους,
νῦν μὲν ἄλλου, νῦν δ' ἄλλου ἡμᾶς

περὶ μνημ.

μνημονεῦσαι δέησει· μετὰ δὲ
ταῦτα, τί μὴ τὴν τῶν εἰκόνων
ἄρεσιν τῶν περὶ ταῦτα σπου-
δάζοντι οἰκοθεν ποιεῖν ἐπι-
τρέψομεν· ἀλλὰ πάντα ἑτοιμα
ἐξεζητημένα παρέχοντες,
ἀγύμναστον ἐκεῖνον καὶ οἷον ἐπ'
ἀκίνητον πρὸς ταῦτα ποιήσο-
μεν· ἐπὶ τούτοις, ἄλλος, ἄλλη
πρέον ὁμοιότητι ἐτείρονται·
ἐπὶ τὰ ὡς περ πολλάκις μορφὴ
τινὶ τὴν δὲ τὴν μορφὴν ἐοικέναι
λέγοντες οὐ πάντας ἔχωμεν
σύναινοῦντας, ὅτι τε ἀλλοδοκεῖ,
ἄλλω, οὕτω γίνεται κἀν ταῖς
εἰκόσιν· αἵτινες ἡ μὲν ἀκρὶ βεῖ
γνώρι μοι εἰσὶν· αὗται βραχύ-
τι δοκοῦσιν εἶναι διαφανεῖς
ἄκροις· ὅθεν ἕκαστον ἑαυτῷ χρὴ
τὰς εἰκόνας κατὰ τὴν οἰκείαν

Ἐπὶ τῇ δειότητα κατασκευάζειν.
τε μεν ταῖον ἔργον ἐστὶ διδασκάλου,
διδάσκειν, ὅπως ἕκαστον ζητεῖ-
σθαι προσήκει· καὶ τοῦτ' τὺχ
ἢ τί ἕτερον· οὐ πάντα δὲ τὰ
τοῦ αὐτοῦ γένους χάριν παραδείγ-
ματος ὑποβάλλειν, ὅπως ἂν ἐκ
τὸ πρᾶγμα σαφέστερον· ὥσπερ
ὅταν ὡς δεῖ τὰ προοίμια ζητεῖν
δῖα λεγόμεθα, λόγον ἐν ὑποδεῖγ-
μα τι πάντως ἁπλᾶ διδόαμεν,
τῆς τῶν προοιμίων εὑρέσεως.
ἀχίλια προοιμίων γένη σύγ-
γραφομεν, οὕτω νομίζομεν
περὶ τῶν εἰκόνων γίνεσθαι δ''.
νῦν δίνα μὴ τὺχον τὴν τῶν
λόγων μνήμην. ἢ σφόδρα
δίσκολον, ἢ μετρίως, ὠφέ-
λιμον κρίνης. ἐπὶ δίνα
ἐς τῆς τῶν πραγμάτων, μνήμης

περὶ μνήμ.

ἀπὸ τοῦ ἔχης ἐκ τῶν ἐρημίᾳ,
ὅτι καὶ ὠφελιμωτάτη ἐστί,
ὡς πολλῶν πρέον προχειροτάτη,
τὴν σὴν αὐτάπην παραινετέον,
διὴν τίνα τὴν αἰτίαν τὴν τῶν
λόγων ἀποδοκιμάζομεν μνήμην.
νομίζομεν γὰρ τοὺς βουλομένους
πραγμάτων ῥάστων ἀπόνως,
ἀνεπαχθῶς, ῥαδίως μεμνῆ-
σθαι. δεῖν ἐν πράγμασιν δυσ-
κολωτέροις εἶναι πρῶτον γυ-
μνασαμένοις. διὰ τοῦτο καὶ
τὴν τῶν λόγων μνήμην ἐσάομεν.
ἀχίνα στίχου μὴ μνῆσθαι δυ-
νώμεθα. ἀλλ' ὅπως ἂν ἐκ ταύτης
ἀσκήσεως, ἢ τῶν πραγμάτων
μνήμη, ἢ πρὸς ὠφέλειαν μά-
λιστα τείνουσαι βεβαιωθείη.
ὡς ἀπὸ τῆς δυσκόλου ταύτης συνη-
θείας, ἀπόνως πρὸς τὴν ἐνεκείνοις

ἀκολίαν διαβῆναι δυνηθείη.
ἀλλ' ὥσπερ ἐν πάντι μαθήματι,
ἀσθενής ἐστιν ἡ τῆς τέχνης διδασκαλία χωρὶς ἀκρὰς προσεδρίας καὶ ἀσκήσεως, οὕτως δὴ
ς ἐν ταῖς μνήμαις, ἐπὶ πολὺ
ἰσχύει ἡ μέθοδος. ὡς τε τὴν
ἀφυΐαν πόνῳ καὶ σπουδῇ καὶ
σπιμελείᾳ σὺν ἐπιδοῦναι. δεῖ
τοῦν φροντίζειν, ὅπως ἑξῆς
πλείοις τόποις. καὶ ὡς μάλιστα
ἁρμοδίοις. καὶ πρὸς τὰ δίδα-
χθέντα συμβαίνοντας. καὶ συ-
μνάζεσθαι καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
τὰς εἰκόνας σὺν τιθέναι. οὐ γὰρ
ὥσπερ ἐν ταῖς ἑτέραις σπουδαῖς
καταχρώμεθα πολλάκις. ἀσ-
χολίᾳ τε καὶ περισπασμῷ, οὕτω
καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ πρόγματος,
δύναταί τις ἡμᾶς αἰτίᾳ ἀπάγειν.

περὶ μνήμ.

οὐ γὰρ ἐστὶν ὅτε οὐχ ἕξομεν τῇ
δοῦναι τῇ μνήμῃ· καὶ μάλιστα
ὅταν τὴν ἡμείζονι ὑπηρετή-
ματι κατεχώμεθα· διὰ τοῦτο
εἰ πέρ ἐστὶν ὠφέλιμον τὸ ῥᾳδίω
μεμνῆσθαι μὴ σελαμβανέτω,
ὅτι τοσοῦτον ὠφέλιμον ἐστὶν,
ὅσω πλείονι ζητεῖται καὶ λαμ-
βάνεται πόνω· πλείοσι λόγοις
πρὸς ταύτην παρακαλεῖν δεῖν
οὐχ ἧττον οὐχ ἡσούμεθα· ἵνα
μὴ δόξωμεν· ἢ τὴν σὴν σπουδὴν
ἀπελπίζειν, ἢ περὶ τοῦ
πράγματος, πλείω
τῆς χρείας λέγειν
φιλοτιμεῖ-
σθαι:

τέλος τοῦ περὶ μνήμης
λόγου:

ἐγράφη ἐν ῥωμῇ· μαΐ, κβ.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

Lynceus vir hypermestrae

Io. epaphus. Libya. belus. Danaus.
hypermestra quae lynceo viro pepercit. cuius
filius ~~Abba~~ Abas. huius pretus. huius acrisius.
danae. perseus. electrion. Alcmene
hercules.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE
SALAMANCA

IV

doña ynes de bracamonte q̃ su hijo her-
do al comendador de la madalena
el qual se llama monrroi

HESIOTAI